

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2013

STUDIEBETWISTINGEN DEEL 1

Inhoud

Zitting van 11 januari 2013.....	5
Rolnr. 2012/337 – 11 januari 2013.....	6
Rolnr. 2012/339 – 11 januari 2013.....	13
Rolnr. 2012/341 – 11 januari 2013.....	16
Rolnr. 2012/342 – 11 januari 2013.....	19
Rolnr. 2012/343 – 11 januari 2013.....	28
Zitting van 22 januari 2013.....	30
Rolnr. 2012/344 – 22 januari 2013.....	31
Rolnr. 2013/003 – 22 januari 2013.....	37
Zitting van 31 januari 2013.....	40
Rolnr. 2013/001 – 31 januari 2013.....	41
Rolnr. 2013/006 – 31 januari 2013.....	55
Rolnr. 2013/007 – 31 januari 2013.....	59
Rolnr. 2013/008 – 31 januari 2013.....	65
Rolnr. 2013/010 – 31 januari 2013.....	69
Zitting van 22 februari 2013	78
Rolnr. 2013/021 – 22 februari 2012	79
Rolnr. 2013/025 – 22 februari 2012	84
Zitting van 13 maart 2013	87
Rolnr. 2013/027 – 13 maart 2010	88
Rolnr. 2013/030 – 13 maart 2010	91
Rolnr. 2013/031 – 13 maart 2010	95
Rolnr. 2013/032 – 13 maart 2010	102
Rolnr. 2013/034 – 13 maart 2010	110
Rolnr. 2013/035 – 13 maart 2010	116
Rolnr. 2013/036 – 13 maart 2010	124
Rolnr. 2013/037 – 13 maart 2010	128
Rolnr. 2013/039 – 13 maart 2010	134
Zitting van 20 maart 2013	142
Rolnr. 2012/253 – 20 maart 2013	143
Rolnr. 2013/040 – 20 maart 2013	145

Rolnr. 2013/041 – 20 maart 2013	152
Rolnr. 2013/044 – 20 maart 2013	156
Rolnr. 2013/048-050 – 20 maart 2013	158
Rolnr. 2013/049 – 20 maart 2013	161
Rolnr. 2013/051 – 20 maart 2013	165
Zitting van 26 maart 2013	170
Rolnr. 2013/042 – 26 maart 2013	171
Rolnr. 2013/047 – 26 maart 2013	173
Rolnr. 2013/052 – 26 maart 2013	177
Rolnr. 2013/056 – 26 maart 2013	180
Zitting van 11 april 2013	186
Rolnr. 2013/057 – 11 april 2013	187
Rolnr. 2013/058 – 11 april 2013	191
Rolnr. 2013/059 – 11 april 2013	195
Rolnr. 2013/060 – 11 april 2013	197
Rolnr. 2013/061 – 11 april 2013	202
Zitting van 29 april 2013	210
Rolnr. 2013/063 – 29 april 2013	211
Rolnr. 2013/064 – 29 april 2013	213
Rolnr. 2013/068 – 29 april 2013	221
Zitting 13 mei 2013	226
Rolnr. 2013/070 – 13 mei 2013	227
Rolnr. 2013/072 – 13 mei 2013	235
Zitting van 3 juni 2013	237
Rolnr. 2013/077 – 3 juni 2013	238
Rolnr. 2013/075 – 3 juni 2013	240
Zitting van 12 juli 2013	243
Rolnr. 2013/085 – 12 juli 2013	244
Rolnr. 2013/086 – 12 juli 2013	251
Rolnr. 2013/087 – 12 juli 2013	257
Rolnr. 2013/088 – 12 juli 2013	259
Rolnr. 2013/089 – 12 juli 2013	261
Zitting van 23 juli 2013	264
Rolnr. 2013/095 – 23 juli 2013	265

Rolnr. 2013/095bis – 23 juli 2013	271
Rolnr. 2013/109 – 23 juli 2013	274
Rolnr. 2013/111 – 23 juli 2013	280
Rolnr. 2013/115 – 23 juli 2013	285
Rolnr. 2013/116 – 23 juli 2013	288
Rolnr. 2013/117 – 23 juli 2013	289
Rolnr. 2013/118 – 23 juli 2013	294
Zitting van 8 augustus 2013.....	298
Rolnr. 2013/091 – 8 augustus 2013	299
Rolnr. 2013/094 – 8 augustus 2013	304
Rolnr. 2013/097 – 8 augustus 2013	308
Rolnr. 2013/110 – 8 augustus 2013	313
Rolnr. 2013/114 – 8 augustus 2013	317
Rolnr. 2013/124 – 8 augustus 2013	322
Rolnr. 2013/125 – 8 augustus 2013	328
Rolnr. 2013/126 – 8 augustus 2013	333
Rolnr. 2013/133 – 8 augustus 2013	338
Rolnr. 2013/134 – 8 augustus 2013	344
Rolnr. 2013/135 – 8 augustus 2013	348
Rolnr. 2013/139 – 8 augustus 2013	351

Zitting van 11 januari 2013

Rolnr. 2012/337 – 11 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoor houdende ....., ...
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 januari 2013.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangbeslissing van 26 november 2012 waarbij aan de verzoekende partij toelating geweigerd werd om zich in te schrijven in de opleiding rechten.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is in het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het eerste jaar Bachelor in de Rechten in een geïndividualiseerd traject.

Omdat verzoekende partij geen voldoende studievoortgang realiseerde werd zij verwezen naar de Commissie voor Studievoortgangsbewaking, die besliste dat zij toelating kreeg tot de inschrijving voor het academiejaar 2010-2011 en dit onder bepaalde bindende voorwaarden.

In het academiejaar 2010-2011 schreef verzoekende partij zich opnieuw in voor het eerste jaar Bachelor in de Rechten in een geïndividualiseerd traject.

Na afloop van het academiejaar werd verzoekende partij echter niet geslaagd verklaard voor de door haar opgenomen aanvullende vakken en werd zij voor de tweede maal verwezen naar de Studievoortgangscommissie.

De Studievoortgangscommissie besliste op 26 september 2011 dat er toelating wordt gegeven tot de inschrijving voor het academiejaar 2011-2012 en dit onder bepaalde strengere bindende voorwaarden (maximum studieprogramma van 55 studiepunten en deelname aan alle examenkansen).

In het academiejaar 2011-2012 schreef verzoekende partij zich in voor het tweede jaar Bachelor in de Rechten, opnieuw in een geïndividualiseerd traject.

Na afloop van dit academiejaar bleek dat verzoekende partij niet slaagde voor acht van de twaalf opgenomen opleidingsonderdelen.

De verzoekende partij diende op 17 september 2012 een gemotiveerde aanvraag tot herinschrijving in.

De Studievoortgangscommissie besliste echter op 21 september 2012 om haar inschrijving in de rechtenopleiding te weigeren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 oktober 2012 een intern beroep in tegen deze weigeringsbeslissing.

3.3. Het intern beroep werd op 15 oktober 2012 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Op 29 oktober 2012 werd aan verzoekende partij via een e-mail de beslissing inclusief de vermelding van de beroepsmogelijkheid en -modaliteiten verstuurd.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/277-305 van de Raad dd. 14 november 2012 werd het volgende gestipuleerd:

“In het eerste middel klaagt de verzoekende partij erover dat de beroepsinstantie niet regelmatig was samengesteld.

Uit de door de verwerende partij bijgebrachte stukken blijkt dat de interne beroepsinstantie uit zes stemgerechtigde leden bestond (stuk 8) en dat tijdens de hoorzitting er slechts twee stemgerechtigde leden aanwezig waren (stuk 4e).

Ook al is de beslissing bekrachtigd door alle leden van de beroepsinstantie, dat belet niet dat slechts een minderheid van de leden de argumenten van de verzoekende partij hebben aanhoord en haar vragen hebben kunnen stellen. De beroepsinstantie was in een essentiële fase van haar besluitvorming niet regelmatig samengesteld.

Het middel is gegrond.

Het tweede middel stelt dat het hoorrecht van de verzoekende partij geschonden was doordat de zitting chaotisch verliep. Het middel is niet gegrond. De verzoekende partij voert buiten haar bewering geen ander element aan dat aannemelijk maakt dat de zitting chaotisch verliep, en voorts toont zij niet aan in welk opzicht dat eventuele chaotische verloop haar belet heeft van haar hoorrecht gebruik te maken of de navolgende beslissing onregelmatig heeft gemaakt.

In het derde middel houdt de verzoekende partij voor dat een van de leden van de beroepsinstantie partijdig was.

Het middel is ongegrond. Buiten het enkele feit dat de verzoekende partij een onvoldoende had behaald voor het door de betrokken docent gedoceerde opleidingsonderdeel, voert zij buiten een vage bewering dat een bepaald cijfer een 10 in plaats van een 9 had moeten zijn, geen enkel element aan waaruit die partijdigheid kan blijken. Het enige vaststaande feit, namelijk dat zij meermaals een onvoldoende heeft behaald voor dat opleidingsonderdeel, doet niet blijken van partijdigheid.

De grief van het vierde middel namelijk dat de bestreden beslissing niet binnen de termijn van 15 dagen werd genomen is niet gegrond omdat een buiten die termijn genomen beslissing daarom alleen niet onregelmatig is.

In het vijfde middel klaagt de verzoekende partij erover dat Artikel ..... van het Examenreglement (stuk nr. 7) werd geschonden doordat er minder dan 24 uren waren tussen het afleggen van verscheidene examens.

Dat artikel luidt als volgt:

“Bij de samenstelling van het examenrooster wordt er rekening gehouden met een spreiding van de inspanningen van de student. Ten aanzien van de faculteiten geldt de aanbeveling dat geen twee dagen na elkaar een examen wordt georganiseerd, tenzij het gaat om verschillende evaluaties verbonden aan hetzelfde opleidingsonderdeel.”

Deze bepaling legt aan de verwerende partij geen verplichting op om tussen elk examen ten minste 24 uren te laten. Het middel is niet gegrond.

In het zesde middel klaagt de verzoekende partij erover dat het niet redelijk is haar de

toelating te weigeren gelet op het feit dat ze ongeveer 2/3de van de studiepunten heeft behaald. In haar intern en extern beroep voerde zij ook aan dat zij wel vooruitgang heeft geboekt in haar studieresultaten met name in het academiejaar 2010-2011 (credits voor 36 van de 41 ingeschreven studiepunten) en ook in het academiejaar 2011-2012 doordat zij credits heeft behaald voor vakken waarover zij voor de eerste keer examen heeft afgelegd. Gelet op de resultaten van het academiejaar 2010-2011 kon de verwerende partij eigenlijk geen bindende studievoorwaarde opleggen. In zoverre al moet worden aangenomen dat desondanks deze bindende voorwaarde als verworven moet beschouwd worden diende de verwerende partij alleszins meer nadrukkelijk te motiveren waarom het beweerd miskennen van deze bindende voorwaarden (maximum 55 studiepunten opnemen en alle examenkansen benutten), een dragend motief van de bestreden beslissing, gelet op voorgaande vaststellingen aan een nieuwe inschrijving in de weg stond. Het middel is in de aangegeven mate gegrond."

3.6. In navolging van het besluit van de Raad besliste de Studievoortgangscommissie op 26 november 2012 om verzoekende partij te weigeren zich opnieuw in te schrijven in de opleiding rechten.

Deze beslissing werd per e-mail van 30 november 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 5 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 december 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 26 november 2012. Vermits de beslissing per e-mail van 30 november 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 1 december 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 2 december 2012.

Het beroep van 5 december 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het gezag van gewijsde.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de Raad in het eerder besluit het volgende heeft gestipuleerd: 'Gelet op de resultaten van het academiejaar 2010-2011 kon de verwerende partij eigenlijk geen bindende studievoorwaarde opleggen.....' Verzoekende partij meent dat verwerende partij eerst had moeten nagaan of er wel bindende voorwaarden konden worden opgelegd. Dit is in casu niet gebeurd waardoor de verwerende partij de instructies van de Raad heeft miskend. Als er geen bindende voorwaarden konden worden opgelegd, had verzoekende partij dit academiejaar geen gemotiveerd verzoekschrift moeten indienen en kon haar inschrijving zonder meer worden goedgekeurd.

Verwerende partij stelt dat het eerder besluit van de Raad aangeeft dat zij opnieuw diende te oordelen over de vraag tot herinschrijving en dat zij daarbij, voorzover het niet hebben voldaan door verzoekende partij aan de na afloop van het academiejaar 2010-2011 opgelegde bindende voorwaarden als dragend motief gold voor de weigeringsbeslissing, meer nadrukkelijk diende te motiveren waarom dit een nieuwe inschrijving in de weg staat. Verwerende partij stelt dat de Studievoortgangscommissie het dossier opnieuw heeft onderzocht en heeft geoordeeld dat manifest blijkt dat het opleggen van nieuwe bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren (artikel 52, §1, 2° van het Flexibiliseringsdecreet en artikel ..... van het centraal- en aanvullend facultair examenreglement). De niet-naleving van de na het academiejaar 2010-2011 opgelegde bindende voorwaarden werd dus niet meer meegenomen in de beoordeling en vormt dus geen dragend motief voor de bestreden beslissing. Volgens verwerende partij schendt de bestreden beslissing het gezag van gewijsde van het besluit van de Raad nr. 2012/277-305 dan ook niet. Verwerende partij geeft aan dat de in de bestreden beslissing aangebrachte motivering afdoende is en tegemoet komt aan de tekortkomingen die door de Raad werden vastgesteld.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In zijn besluit nr. 2012/277-305 van 14 november 2012 heeft de Raad wel enige bedenking geuit bij het opleggen van een bindende studievoorwaarde na het academiejaar 2010-2011, maar niet de onwettelijkheid ervan vastgesteld. Dat kon ook niet, daar de beslissing waarbij deze voorwaarde werd opgelegd niet tijdig werd aangevochten en dus definitief is geworden. De onwettelijkheid ervan kan in een latere procedure niet zijdelings worden opgeworpen en aanvaard.

Daar de Raad de onwettelijkheid van deze beslissing niet kon vaststellen en niet heeft vastgesteld, mist het middel feitelijke grondslag.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de weigering van inschrijving (kennelijk) onredelijk is. De verzoekende partij stelt dat zij naar de Studievoortgangscommissie werd verwezen, hoewel zij voor 36 van de 41 studiepunten geslaagd was. De Studievoortgangscommissie besliste m.b.t. de inschrijving voor 2011-2012 dat verzoekende partij onvoldoende studievoortgang heeft gemaakt, dat zij voor één of meerdere opleidingsonderdelen meer dan 2 maal was ingeschreven zonder een creditbewijs te behalen en dat verzoekende partij niet aan de reeds opgelegde bindende voorwaarden heeft voldaan. Verzoekende partij stelt echter dat zij wel studievoortgang heeft gemaakt vermits zij in het academiejaar 2010-2011 voor 7 van de 8 opgenomen opleidingsonderdelen slaagde. De vaststelling van de Studievoortgangscommissie mist dus feitelijke grondslag en kan niet weerhouden worden bij de overwegingen om verzoekende partij thans de toelating te weigeren om zich in te schrijven. Verder geeft verzoekende partij aan dat het inderdaad zo is dat zij het opleidingsonderdeel 'personenrecht' voor een tweede maal opnam en geen credit behaalde, maar dat is volgens verzoekende partij niet van aard om een inschrijving te weigeren. Er werden ook geen bindende voorwaarden opgelegd voor het opleidingsonderdeel 'personenrecht'. Verzoekende partij werpt ook op dat zij niet deelnam aan het examen 'Boekhouden', vermits dit examen samenviel met het examen 'Inleiding sociaal recht' en zij dus niet aan beide examens kon deelnemen.

Verzoekende partij vindt het dan ook kennelijk onredelijk dat haar de toelating geweigerd wordt om zich nog in te schrijven, zeker gelet op de specifieke omstandigheden waarin zij zich bevond. Verwerende partij had het dossier in zijn geheel moeten bekijken, wat zij niet deed. Verzoekende partij stelt dat voldoende rekening moet worden gehouden met de goede prestaties in het academiejaar 2010-2011. Bovendien nam verzoekende partij veel nieuwe opleidingsonderdelen op in 2011-2012 en vielen 2 examens samen.

Verwerende partij stelt dat de Studievoortgangscommissie over een discretionaire

bevoegdheid beschikt bij het nemen van maatregelen van studievoortgangsbewaking. De Raad is enkel bevoegd om de wettigheid van de beslissing te toetsen en heeft slechts een marginaal toetsingsrecht. Verwerende partij verwijst hiervoor ook naar eerdere rechtspraak van de Raad.

Verwerende partij geeft aan dat de bestreden beslissing niet (kennelijk) onredelijk is, gelet op de overwegingen van de Studievoortgangscommissie en het objectief langzame academische parcours van de verzoekende partij. Volgens verwerende partij moet er het nodige gewicht worden toegekend aan het feit dat verzoekende partij al drie academiejaren is ingeschreven bij de verwerende partij en nog steeds het tweede jaar Bachelor in de Rechten niet heeft afgerond. Deze vaststelling geeft het gebrek aan studievoortgang van verzoekende partij weer en bovendien diende de Studievoortgangscommissie haar beslissing (in hoofdzaak) te baseren op de eerder behaalde studieresultaten. In het academiejaar 2011-2012 heeft verzoekende partij een zeer beperkte studievoortgang gemaakt (ze slaagde niet voor acht van twaalf opgenomen opleidingsonderdelen). Verwerende partij stelt dat de weigeringsbeslissing niet alleen haar grondslag vindt in de resultaten van het academiejaar 2011-2012, maar ook in de eerder behaalde studieresultaten. Verzoekende partij behaalde zelf, los van vrijstellingen, slechts 68 studiepunten over die drie academiejaren en legde o.a. al 6 keer zonder succes examen af voor het opleidingsonderdeel 'personenrecht'.

Verwerende partij geeft verder aan dat verzoekende partij m.b.t. de gebrekkige studievoortgang verwijst naar financiële problemen en een moeilijke combinatie werk-studeren. Deze algemene en vage redenen kunnen echter niet zonder meer worden gelijkgesteld met 'uitzonderlijke omstandigheden' die een herinschrijving zouden rechtvaardigen. Bovendien heeft de Studievoortgangscommissie als beroepsinstantie verzoekende partij meerdere keren gevraagd om een uitgebreidere motivering van haar argumenten te bezorgen. Verzoekende partij brengt geen enkele concrete remediërende maatregel aan om de Studievoortgangscommissie er van te overtuigen dat het opleggen van (nieuwe) bindende voorwaarden tot een positief resultaat zou leiden. De beslissing is dan ook niet kennelijk onredelijk.

Verder geeft verwerende partij aan dat de Studievoortgangscommissie het dossier wel in zijn geheel heeft bekeken. De bestreden beslissing werd immers genomen op grond van de gebrekkige studievoortgang tijdens de voorbije drie academiejaren, alsook op grond van het resultaat voor het opleidingsonderdeel 'personenrecht'. Daarnaast stelde de Studievoortgangscommissie vast dat verzoekende partij nog 78 studiepunten moet behalen om haar bacheloropleiding af te ronden en heeft de Studievoortgangscommissie de door verzoekende partij ingeroepen omstandigheden in overweging genomen.

Verwerende partij stelt dus dat het niet naleven van de bindende voorwaarden, opgelegd na het academiejaar 2010-2011, als dusdanig geen invloed heeft gehad op de bestreden beslissing. Bovendien kunnen deze bindende voorwaarden thans niet meer op ontvankelijke wijze worden betwist.

Verwerende partij stipuleert dat de stelling van verzoekende partij, dat zij nog recht heeft om de 7 andere opleidingsonderdelen waarvoor zij niet geslaagd was in het academiejaar 2011-2012, voor een tweede maal op te nemen, elke grondslag mist bij gebrek aan enige reglementaire bepaling. Verzoekende partij heeft recht op twee examenkansen in de loop van een zelfde academiejaar en ze heeft deze twee examenkansen ook gekregen.

Verwerende partij stelt tenslotte dat de niet-naleving van de bindende voorwaarden opgelegd na afloop van het academiejaar 2010-2011, waaronder het verplicht gebruik maken van alle examenkansen, geen motief was bij de totstandkoming van de bestreden beslissing.

Bovendien koos verzoekende partij zelf de datum voor het examen 'Inleiding tot het sociaal recht' en kon zij de professor vragen om dit mondeling examen naar een later tijdstip te verplaatsen, wat zij echter niet deed. Tenslotte betreft dit slechts één examenperiode, en had verzoekende partij de kans om in de eerste zitting te slagen voor de examens voor beide opleidingsonderdelen.

Het is volgens verwerende partij dan ook niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk dat de Studievoortgangscommissie als beroepsinstantie verzoekende partij heeft geweigerd zich opnieuw in te schrijven in de opleiding Rechten.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om in de plaats van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling te beslissen of een student al dan niet toelating krijgt om zich in te

schrijven voor een opleiding of voor een deel daarvan. De Raad ziet er wel op toe dat door die bevoegde instanties genomen beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Bij het beoordelen van een vraag tot inschrijving dient rekening te worden gehouden, enerzijds met de door de student geboekte studievoortgang, eventueel de omstandigheden die een gebrek aan studievoortgang kunnen verklaren, en anderzijds informatie over de wijze waarop de student in de toekomst denkt een voldoende studievoortgang te kunnen boeken en zijn studie te kunnen afronden.

De verzoekende partij voert aan dat zij wel studievoortgang heeft geboekt (overigens vooral in het academiejaar 2010-2011), maar zij spreekt de resultaten die de verwerende partij aanvoert niet tegen, en op grond daarvan kan niet gezegd worden dat zij slechts een zeer beperkte, en in de ogen van de verwerende partij, onvoldoende studievoortgang heeft geboekt.

In deze zaak laat de verwerende partij namelijk gelden dat de weigering om aan de verzoekende partij toelating te geven om zich in te schrijven steunt op de beperkte studievoortgang van de verzoekende partij, zij behaalde namelijk slechts 68 studiepunten over drie academiejaren, op de vaststelling dat zij voor nog 78 studiepunten een credit moet behalen vooraleer zij haar studie kan afronden en op de vaststelling dat zij over een opleidingsonderdeel al zes keer zonder succes examen heeft afgelegd.

Voorts voert de verwerende partij aan dat de verzoekende partij nagelaten heeft nader toe te lichten hoe financiële problemen en de combinatie werk-studie de oorzaak zijn van haar gebrekkige studievoortgang, en dat zij geen enkele concrete remediërende maatregel heeft voorgesteld waaruit zou kunnen blijken dat het opleggen van (nieuwe) bindende voorwaarden tot een positief resultaat zou leiden.

Op grond van deze motieven kan niet gezegd worden dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 26 november 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretaris,

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/339 – 11 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoor houdende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoor houdende ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 januari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' en tegen de beslissing van 4 december 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het office management, afstudeerrichting medical management assistant.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 december 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 december 2012 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd het volgende gestipuleerd:

"De interne beroepscommissie heeft daarbij, conform OER artikel .....:
het intern beroep, ingesteld met uw schrijven van 2 december 2012, niet ontvankelijk verklaard daar de vervaltermijn van 5 kalenderdagen ruimschoots werd overschreden. Het

rapport na de tweede examenkans werd op 14 september 2012 digitaal via iBamaflex ter beschikking gesteld voor de student zodat de deadline voor indienen van beroep ingesteld was op 19 september 2012;”

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 4 december 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld.

Of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt verder bij de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 december 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 4 december 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 4 december 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 5 december 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 6 december 2012.

Het beroep van 10 december 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 4 december 2012 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig instellen van het intern beroep.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 4 december 2012 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie het beroep onontvankelijk heeft verklaard vermits het werd ingediend meer dan 5 kalenderdagen na 14 september 2012, datum van kennisgeving van het rapport na de tweede examenkans. Verzoekende partij werpt op dat de beslissing niet ter kennis werd gebracht op 14 september 2012, tenzij via een intern elektronisch systeem. Deze kennisgeving geeft de beroepsmogelijkheid en modaliteiten echter niet weer, zodat de beroepstermijn nooit is aangevat.

Verzoekende partij merkt op dat zij de bachelorproef mocht indienen tot 25 september 2012, waarna de verdediging zou plaatsvinden op 28 september 2012. Er kan dus niet al op 14 september 2012 zijn geoordeeld over de tweede examenkans van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat de resultaten van de tweede examenkans in de loop van oktober 2012 bekend werden gemaakt. Verzoekende partij heeft echter pas op 2 december 2012 een intern beroep ingediend. Dit intern beroep werd op 4 december 2012 dan ook terecht onontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid. Er werd inderdaad verwezen naar een verkeerde datum van bekendmaking, maar er valt niet in te zien waarom de beslissing van de interne beroepscommissie anders zou zijn, in het geval van vermelding van een correcte datum. Ook dan is de termijn van 5 kalenderdagen ruimschoots overschreden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit het aan de Raad voorgelegde stuk 6 blijkt dat de verzoekende partij niet geslaagd was voor haar tweede examenkans voor het opleidingsonderdeel 'Bachelorproef'. Het blijkt niet wanneer dit resultaat aan de verzoekende partij werd meegedeeld, maar ook al ontkent de verzoekende partij niet er kennis van te hebben gekregen, terecht laat zij gelden dat deze beslissing, in strijd met artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004, nergens vermeldt dat er tegen deze beslissing een intern beroep kan worden ingesteld. De sanctie op de miskennen van dit voorschrift is dat de termijn voor het intern beroep niet ingaat.

De verwerende partij heeft derhalve het op 2 december 2012 ingestelde beroep ten onrechte wegens laattijdigheid niet ontvankelijk verklaard.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 4 december 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 januari 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretaris,

Ellen Wens

Rolnr. 2012/341 – 11 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 januari 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Ter zitting hebben zich ook nog 2 personen aangeboden voor de verzoekende partij, die evenwel niet in het bezit waren van een volmacht.

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij wegens een onregelmatigheid 0/20 kreeg voor het deelopleidingsonderdeel 'Word en Powerpoint' en tegen de beslissing van 11 december 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de handelswetenschappen en bedrijfskunde, afstudeerrichting marketing.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 20 november 2012 waarbij verzoekende partij wegens een onregelmatigheid niet geslaagd werd verklaard voor het deelopleidingsonderdeel 'Word en Powerpoint' (0/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 november 2012 een intern beroep in bij de buitengewone examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 11 december 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij de procedure voor het laptopexamen niet correct heeft gevolgd. Verzoekende partij stopte de examentool en leverde de logfile in alvorens de examenbestanden in te leveren. De minimumsanctie voor een onregelmatigheid, een 0/20 voor het betrokken examen, blijft behouden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 december 2012 aan

verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 december 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 11 december 2012. Verzoekende partij heeft op 13 december 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 14 december 2012.

Het beroep van 13 december 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep

Argumenten van de verwerende partij

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de middelen tot nietigverklaring niet heeft vermeld in het verzoekschrift voor de Raad, wat in strijd is met artikel II.24,§2 van het Aanvullingsdecreet. Het verzoekschrift is bijzonder summier en bevat geen uiteenzetting van de argumenten. In het verzoekschrift werd enkel het volgende gestipuleerd: "Naar aanleiding van de beslissing van de examencommissie van ..... dat ik op 13/12/12 aangetekend heb ontvangen en mijn beroep van 27/11/2012 tegen de studievoorgangsbeslissing van 20/11/2012 wil ik u melden dat ik hier niet mee kan akkoord gaan wat vanzelfsprekend is en wens ik verder in beroep te gaan."

Verwerende partij verwijst in dit verband naar eerdere rechtspraak van de Raad.

In deze zaak heeft verzoekende partij echter niet gevraagd om de argumenten naar voren te kunnen brengen. Verzoekende partij heeft de beslissing van het intern beroep wel toegevoegd aan het extern beroep, maar hieruit blijkt enkel de motivatie van de buitengewone examenbetwisting en niet de argumenten van verzoekende partij. Er zijn dan ook onvoldoende elementen om de juiste middelen van de verzoekende partij te achterhalen. Volgens verwerende partij zijn de rechten van verdediging geschonden indien het extern beroep ontvankelijk zou worden verklaard.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift bijzonder summier werd opgesteld. Er werd enkel het volgende in het verzoekschrift gestipuleerd: "Naar aanleiding van de beslissing van de examencommissie van ..... dat ik op 13/12/12 aangetekend heb ontvangen en mijn beroep van 27/11/2012 tegen de studievoorgangsbeslissing van 20/11/2012 wil ik u melden dat ik hier niet mee kan akkoord gaan wat vanzelfsprekend is en wens ik verder in beroep te gaan."

Het aanvullingsdecreet dd. 19 maart 2004 stipuleert dat de beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren. De Raad kan de argumenten van verzoekende partij in casu dan ook niet afleiden uit dit uiterst beperkte verzoekschrift.

Zo al aangenomen kan worden dat, wat de feitelijke toedracht betreft, de verzoekende partij door het toevoegen van de beslissing op intern beroep geacht kan worden te verwijzen naar

de in deze beslissing weergegeven feiten, en voorts geacht kan worden daarmee ook te verwijzen naar de in het intern beroep voorgelegde grieven, blijkt daaruit op geen enkele wijze welke middelen de verzoekende partij aanvoert tegen de beslissing op intern beroep zelf, meer bepaald het antwoord dat de verwerende partij op de grieven van het intern beroep heeft gegeven.

De Raad ontwaart verder ook geen ambtshalve op te werpen middel.

Het beroep is bij gebrek aan middelen niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... niet ontvankelijk is.

De beslissing van 11 december 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretaris,

Ellen Wens

Rolnr. 2012/342 – 11 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadsman meesters .....
kantoor houdende te ....., ..., waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te ....., ...

hebbende als raadsman .....,
kantoorhoudende te ....., ...,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 januari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie van 5 december 2012 waarbij het examencijfer van 5/20 voor het opleidingsonderdeel 'Frans 3' behouden blijft.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in de journalistiek.

Het beroep betreft het resultaat voor het opleidingsonderdeel 'Frans 3' (5/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2012 een intern beroep in bij interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Op 19 september 2012 oordeelde de interne beroepscommissie dat het interne beroep ontvankelijk en gegrond was, en werd aan de examencommissie gevraagd om de beslissing te heroverwegen.

De examencommissie nam een nieuwe beslissing op 28 september 2012. Deze beslissing werd door verzoekende partij bij de Raad aangevochten met een beroep gekend onder het rolnummer 2012/224.

Gelet op het ingediende externe beroep, besliste de examencommissie in zitting van 11 oktober 2012 om de bestreden beslissing in te trekken, waarbij een nieuwe beslissing ten gronde in het vooruitzicht werd gesteld op uiterlijk 12 oktober 2012.

Ten einde tot een nieuwe beslissing te komen, verzocht de examencommissie om toelichting aan de vaklector.

3.3. Op 12 oktober 2012 werd door de examencommissie, bijeengekomen in bijzondere zitting, een nieuwe beslissing genomen. Het cijfer van 5/20 werd behouden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 oktober 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad oordeelde bij besluit 2012/278 dd. 22 november 2012 als volgt:

“Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van diverse aspecten van de motiveringsplicht.

Uit het voorliggende dossier, o.m. uit de tekst van de intrekkingbeslissing van 11 oktober 2012, blijkt dat er geen schriftelijke motivering was of minstens niet voorhanden was op het ogenblik dat de examencommissie op 28 september 2012 het intern beroep van verzoekende partij heeft behandeld en de initiële beslissing van de examencommissie heeft bevestigd.

De Raad vestigt er de aandacht op dat de formele motivering vereist dat de motieven in de beslissing zelf moeten opgenomen zijn, ongeacht hoe overtuigend de naderhand aangevoerde motieven ook mogen zijn.

In voorliggend geval heeft verzoekende partij van de motieven voor de quotering 5/20 pas kennis kunnen nemen nadat verwerende partij op 12 oktober 2012 een beslissing heeft genomen na de intrekking op 11 oktober 2012 van de beslissing die de examencommissie op 28 september 2012 op intern beroep had genomen en waarbij de quotering werd bevestigd. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de motivering laattijdig aan verzoekende partij is medegedeeld en de wet op de motiveringsplicht op dat punt is geschonden en de beslissing dient te worden vernietigd.

De Raad beseft dat een vernietiging op grond van het ontbreken van een formele motivering voor de studenten vaak een frustrerende ervaring is, als zij vaststellen dat achteraf dezelfde beslissing wordt genomen, temeer omdat een gebrek in de formele motivering achteraf kan worden goedge maakt in de beslissing die na de vernietiging van de betwiste beslissing wordt genomen. In deze gedachtegang mag men er echter niet aan voorbijgaan dat een bestuur – en ook verwerende partij – als het een nieuwe beslissing moet nemen, zich niet zal vergenoegen met het hernemen van de beslissing zonder meer, met de enkele toevoeging van de eerder maar laattijdig medegedeelde motieven, maar de zaak helemaal opnieuw zal beoordelen, met inbegrip van de door de docent tijdens het mondeling examen genomen notities zoals gekopieerd in de memorie van wederantwoord onder nr. 13 p. 4 en 5 en van een nieuwe afweging of de beslissing voldoet aan de vereisten inzake zorgvuldigheid en redelijkheid.

De voormelde middelonderdelen zijn gegrond. Aangezien de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, dienen zij niet verder onderzocht te worden. Het middel is gegrond.”

3.6. Op 5 december 2012 heeft de examencommissie opnieuw het examencijfer van verzoekende partij gehandhaafd.

De beslissing werd per aangetekend schrijven van 8 december 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 14 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van 5 december 2012 in opvolging van de

uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 december 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 december 2012. Verzoekende partij heeft op 10 december 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 december 2012.

Het beroep van 14 december 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel ..... van het examenreglement, het onpartijdigheidsbeginsel en het gezag van gewijsde van het eerder besluit van de Raad.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij conform het besluit van de Raad een nieuwe beslissing had moeten nemen uiterlijk 29/11/2012. De verwerende partij nam pas op 5/12/2012 een nieuwe beslissing waardoor het eerder besluit van de Raad werd geschonden. Verzoekende partij werpt op dat de nieuwe beslissing door dezelfde examencommissie in dezelfde samenstelling had moeten worden genomen, wat in casu niet is gebeurd. Verzoekende partij merkt verder op dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de Voorzitter een voorstel na heroverweging heeft geformuleerd en dat hierover geheim werd gestemd.

Verwerende partij stelt dat de beslissing niet onregelmatig wordt omdat deze niet werd genomen binnen de termijn die de Raad had bepaald. Verwerende partij heeft aan verzoekende partij gemeld dat het onmogelijk was om binnen die termijn een beslissing te nemen, en dat uiterlijk 5 december 2012 een nieuwe beslissing zou volgen.

Verwerende partij geeft aan dat de bestreden beslissing zo moet worden gelezen dat de voorzitter en verslaggever aanwezig waren, en ook de als 'aanwezig' vermelde leden van de examencommissie.

Verwerende partij stelt dat de bepaling uit artikel ..... OER stipuleert dat de examencommissie, na het advies van de interne beroepscommissie, in dezelfde samenstelling zetelt en doelt er enkel op dat er in het raam van de interne beroepsprocedure geen examencommissie in beperkte samenstelling bevoegd is. Deze bepaling is van organisatorische aard en er worden geen sancties aan verbonden. Uit deze bepaling blijkt ook niet dat alle of dezelfde leden aanwezig moeten zijn.

Verwerende partij geeft aan dat uit het verslag van de zitting wel blijkt dat de voorzitter een voorstel heeft geformuleerd. De beslissing is verder niet in samenspraak met de lector genomen, maar wel na consultatie van de lector. Deze lector heeft de beslissing enkel mee ondertekend ter bevestiging van haar motivering die letterlijk is opgenomen, maar was niet aanwezig bij de beraadslaging of bij de geheime stemming. Verwerende partij voegt ook kopie van de stembriefjes, waaruit blijkt dat er geheim werd gestemd en dat de stemming unaniem was.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het eerste onderdeel van het middel, waarin gesteld wordt dat de bestreden beslissing niet is genomen binnen de door de Raad in zijn besluit nr. 2012/278 van 22 november 2012 bepaalde termijn is niet gegrond. Ook al werd die termijn overschreden, dat doet niet af aan de rechtsplicht van de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen, en zij blijft daarvoor bevoegd. Overschrijding van de termijn leidt derhalve niet tot de nietigheid van de aangevochten beslissing.

Het tweede onderdeel, waarin wordt aangevoerd dat de examencommissie had dienen te beslissen in dezelfde samenstelling als bij het nemen van de eerste beslissing is evenmin gegrond. De door de verzoekende partij voorgestane interpretatie van artikel ..... OER, namelijk dat het bij beide beslissingen exact dezelfde personen moeten zijn, kan niet worden bijgetreden. Een dergelijke interpretatie zou tot gevolg kunnen hebben dat geen nieuwe beslissing genomen kan worden wanneer, om welke reden ook, een persoon die aan de eerste beslissing heeft deelgenomen, niet beschikbaar is bij het nemen van de tweede beslissing. De door de verwerende partij voorgestane interpretatie, namelijk dat die bepaling bedoelt dat de voltallige examencommissie en niet de beperkte examencommissie dient te beslissen, is in overeenstemming met de bedoeling van die bepaling.

Het derde onderdeel, waarin wordt voorgehouden dat de beslissing niet op voorstel van de voorzitter is genomen, wat nochtans vereist was, is niet gegrond. Het middel mist feitelijke grondslag zoals blijkt uit stuk 15 van de verwerende partij, en betreft overigens een formaliteit die in het belang van de verwerende partij is ingesteld, en die geen substantieel karakter heeft.

Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht en het transparantiebeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er in de bestreden beslissing geen motivering wordt gegeven voor het schriftelijk gedeelte van het examen. Tevens wordt geen verantwoording gegeven voor de score van 12/20 of 3,6/6 voor het schriftelijk 'dossier'. Verzoekende partij geeft aan dat de motivering van het mondeling gedeelte een a posteriori motivering betreft die er niet was op het moment van de initiële puntenbeoordeling. Na meer dan een maand weet de lector niet meer exact hoe zij tot de puntenbeoordeling kwam. Een a posteriori beoordeling is dan ook geen zorgvuldige, afdoende en objectieve beoordeling.

Verzoekende partij stelt dat de initiële beoordeling een drievoudige quoteringsbeoordeling bevat (4/5/6/20). Thans wordt aangegeven dat dit een tussentijdse notering zou zijn. Uit geen enkel stuk (behalve uit de a posteriori opgestelde motivering) blijkt dan ook dat verzoekende partij voor het mondelinge examen 1,5 op 14 heeft behaald. Het is volgens verzoekende partij dan ook meer dan waarschijnlijk dat de puntenvermelding 4/5/6/20 de punten weergaf voor de eerste, tweede en derde vraag. Verzoekende partij scoorde dan gemiddeld 5/20 voor het mondeling examen (en dus 3,5/14 en geen 1,5/14). Globaal behaalde verzoekende partij dan ook 7,1/20 i.p.v. 5/20 en kon zij gedelibereerd worden.

Verzoekende partij stelt dat de beslissing a posteriori werd gemotiveerd, dat deze motivering berust op onjuiste motieven en dat deze in strijd is met de initiële examenbeoordeling. De eindquotering komt immers niet overeen met de puntenbeoordeling op het examen zelf.

Verzoekende partij geeft aan dat de verwerende partij de puntenverdeling en quoteringsbeoordeling voor de verschillende examenvragen wel had moeten geven, wat nog steeds niet is gebeurd. De interne beroepscommissie had dit ook aangegeven in het verzoek tot heroverweging aan de examencommissie.

Ondergeschikt stelt verzoekende partij dat de a posteriori gegeven motivering onjuist is.

Verzoekende partij stelt dat de algemene verwijten die haar worden gemaakt niet correct zijn en er wordt ook geen enkel concreet voorbeeld gegeven van de fouten die verzoekende partij zou hebben gemaakt. Tevens is de beslissing niet afdoende gemotiveerd in het licht van de puntenverdeling en de doelstellingen van het opleidingsonderdeel. Er wordt ook niet aangegeven of verzoekende partij aan bepaalde evaluatiecriteria niet zou voldoen of niet zou beantwoorden aan de ECTS competenties.

Verwerende partij stelt dat het examen uitsluitend mondeling is en dat verzoekende partij dus het 'dossier Français' bedoelt. Het middelonderdeel moet worden beoordeeld binnen de grenzen waarin het in het intern beroep werd aangebracht. In het verzoek tot intern beroep werd enkel gestipuleerd dat iemand 'die op hogeschoolniveau Frans geeft' het schriftelijk dossier had nagelezen en de quoteringsbeoordeling werd niet betwist.

Verwerende partij geeft aan dat de motiveringsplicht niet is geschonden. Uit het betrokken stuk zelf blijkt immers al dat er taalfouten in staan en de score van 12/20 wordt door de bevoegde lector nader geduid op het stuk zelf. Verder geeft de bestreden beslissing aan dat voor het examen in de tweede zitting, 14 punten te behalen zijn met de mondelinge proef, en 6 punten met het 'dossier'. Verwerende partij geeft aan dat zeker wanneer de verzoekende partij meent dat een schriftelijk werk mag worden 'nagelezen' door een derde, er punten in mindering mogen worden gebracht als er dan nog fouten in staan. Verwerende partij stelt ook dat verzoekende partij aangeeft dat het 'dossier' blijkbaar geen eigen werk is, vermits zij beroep deed op een derde.

Verwerende partij stelt verder dat het argument van verzoekende partij dat de motivering louter a posteriori werd gegeven, niet opgaat. Wanneer een initiële motivering te summier werd bevonden, kan dat enkel hersteld worden door een nieuwe, meer uitvoerige motivering die op een later ogenblik wordt gegeven.

Verwerende partij geeft aan dat de lector zich kon steunen op de eigen notities bij het mondelinge examen en op het 'dossier' van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt tevens dat een gebrekkige formele motivering steeds herstelbaar is, mits deze wordt opgesteld door het daartoe bevoegd orgaan.

Verwerende partij geeft verder aan dat de motivering voor het examencijfer wel degelijk gekend was, maar alleen niet aan verzoekende partij was meegedeeld (wat ook de reden was om de voorgaande beslissing te vernietigen).

Verwerende partij geeft aan dat er geen verplichting is om het examencijfer op het notitieblad van het mondelinge examen te noteren. De toelichting van de lector is duidelijk en overtuigend wat betreft de notities en quoterings. Zowel de notities als de quoterings dateren van voor het beroep en het valt niet in te zien hoe aan een lector een verlies aan objectiviteit zou kunnen worden verweten ten gevolge van het niet wijzigen van een beoordeling.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de in de motivering tot uiting gebrachte vaststellingen van de lector niet correct zijn. Aan de hoedanigheid van examinerator of jurylid kleefde bovendien een vermoeden van objectiviteit en deskundigheid.

Verwerende partij werpt op dat het zorgvuldigheidsbeginsel niet zo ver gaat dat bij de quoterings van een mondeling examen alle types van fouten individueel zouden moeten worden genoteerd. De door de lector gegeven motivering, zoals door de bestreden beslissing is overgenomen, gaat wel voldoende concreet in op de vastgestelde onvolkomenheden tijdens het mondelinge examen.

Verwerende partij verwijst naar de bestreden beslissing om aan te geven dat de beslissing wel afdoende gemotiveerd is in het licht van de puntenverdeling en de doelstellingen. Het is niet vereist dat een afzonderlijke deelscore zou worden opgegeven.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet over een getuigschrift beschikt dat aantoonde dat zij het vereiste niveau al heeft bereikt, noch is er enige garantie dat zij op het reeds bereikte niveau zou hebben gepresteerd tijdens het mondeling examen. De bestreden beslissing geeft meer dan voldoende aan waarom verzoekende partij niet aan de vereisten voldoet, en gelet op de toelichting van de lector kan niet in redelijkheid worden voorgehouden dat onduidelijk zou zijn waarom de doelstellingen voor het niveau B2 niet werden gehaald.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het eerste onderdeel van het middel heeft vooreerst betrekking op het schriftelijk gedeelte van het examen, waarop in totaal 6 punten behaald konden worden, en waar de verzoekende partij omgerekend 3,6/6 behaalde. De verzoekende partij stelt dat dit resultaat niet gemotiveerd wordt, en geeft vervolgens een eigen interpretatie van de gegevens bij dit schriftelijk gedeelte.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie van de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

De weliswaar summiere aantekeningen waarbij een aantal steeds weerkerende fouten worden aangemerkt, en de opmerking dat de schrijfstijl stroef is, elementen die de verzoekende partij niet ontkent, leveren een motivering op voor het resultaat waarvan de Raad, binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, niet kan stellen dat zij het resultaat niet afdoende verantwoorden.

Het onderdeel is in dit opzicht niet gegrond.

In het onderdeel wordt ook de motivering van het mondeling examen betwist.

Die motivering blijkt enerzijds uit de beperkte nota's van de examinerator, anderzijds haar verklaring ten behoeve van de examencommissie. Er is geen reden waarom de verklaring, ook al wordt die pas na afloop van het examen gegeven, niet mee als motivering kan dienen. Het is eigen aan een mondeling examen dat de examinerator geen aantekeningen maakt van het hele verloop van het examen, maar zich beperkt tot de belangrijkste elementen. Er is geen principieel bezwaar in te brengen tegen het feit dat de examinerator later desgevraagd een meer omstandig rapport maakt waarbij hij steunt op de aantekeningen en zijn herinneringen aan het verloop van het examen. Ook al wordt die verklaring zoals in dit geval, meer dan een maand later gemaakt, dan nog is dat geen reden om de juistheid van die verklaring in twijfel te trekken.

Bij de beoordeling van de motivering van het resultaat van het mondeling examen dienen dus zowel de tijdens of kort na het examen gemaakte aantekeningen (stuk 5 van de verwerende partij) als de verklaring van de examinerator zoals opgenomen in de beslissing van de examencommissie van 12 oktober 2012 (stuk 12 van de verwerende partij) betrokken te worden. Die laatste beslissing werd weliswaar vernietigd, maar de inhoud ervan blijft de waarde van een feitelijke informatie behouden. In dat laatste stuk leest men dat volgens de examinerator de verzoekende partij de Franse taal in redelijke mate beheerst wanneer zij zich aan de tekst houdt (afleest), maar dat ze volledig stil valt wanneer ze actief een eigen uiteenzetting moet geven. Ze slaagt er niet in complexe zinsvormen te gebruiken, zoekt voortdurend naar haar woorden, en beperkt zich tot enkelvoudige zinnen, met veel aarzelingen, onderbreekt zichzelf om zich te verbeteren.

Deze vaststellingen, waarvan de onjuistheid niet wordt aangetoond, maken dat de Raad binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid niet kan stellen dat het resultaat voor het mondeling examen niet afdoende gemotiveerd is.

De verzoekende partij trekt weliswaar bepaalde conclusies uit de vermelding '4/5/6/20' op het aantekeningenblad. De verwerende partij antwoordt dat dit slechts voorlopige notities zijn die golden voor het begin van elk antwoord op het mondelinge examen, en dat nadat het verdere verloop van het examen, ongunstig evolueerde, deze cijfers niet meer de weergave zijn van de totaliteit van het examen. Ook al is er sprake van enige dubbelzinnigheid op het aantekeningenblad, gelet op het geheel van de kritische aantekeningen en op de hiervoor gedane vaststellingen (antwoorden werden eerst voorgelezen, na verwijderen van de teksten viel de verzoekende partij stil) is de uitleg van de verwerende partij voldoende geloofwaardig. Ook in dit opzicht is het onderdeel niet gegrond.

In een tweede onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat er geen puntenverdeling per vraag is gegeven, wat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt.

Het is eigen aan een mondeling taalexamen dat de kennis van de taal, op het vereiste niveau, doorlopend en globaal tijdens het hele examen geëvalueerd wordt, zodat een puntenverdeling per vraag niet vereist is.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op schending van het gelijkheidsbeginsel, het objectiviteitsbeginsel en het beginsel patere legem.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij, in tegenstelling tot de andere studenten, de schriftelijke voorbereiding niet mocht gebruiken op het examen. De lector heeft deze voorbereiding zelfs afgenomen, zodanig dat zij hierop niet kon terugvallen. Verzoekende partij geeft tevens aan dat de lector vooringenomen was.

Verwerende partij stelt dat er noch in het initieel intern beroep, noch in de nadere toelichting, sprake is van een weigering om de schriftelijke voorbereiding te gebruiken.

Bovendien is in de bestreden beslissing aangegeven dat het niet ging om een weigering om de schriftelijke voorbereiding te gebruiken, maar om een poging om verzoekende partij 'los te weken' van de tekst. Als dit verzoekende partij zo ontwricht heeft dat zij het examen niet op een behoorlijke wijze kon voortzetten, bewijst dit dat zij zonder bovenmatig gebruik van het uitgeschreven hulpmiddel geen mondeling examen kan afleggen.

Verwerende partij geeft aan dat de bewering van verzoekende partij dat de lector vooringenomen zou zijn, een nieuw middel is en dus onontvankelijk. Bovendien wordt hier geen enkel bewijs van geleverd.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Uit de door de verwerende partij weergegeven en door de verzoekende partij op dit punt niet tegengesproken feiten blijkt dat de verzoekende partij zoals de andere studenten wel gebruik mocht maken van haar tekst, maar toen bleek dat ze zich beperkte tot het aflezen van de tekst, heeft de examinerator de tekst afgenomen om haar tot een echt mondeling examen te brengen.

Als een examinerator bij een mondeling examen, en precies een examen waarbij de mondelinge taalvaardigheid belangrijk is, vaststelt dat een student zich beperkt tot het aflezen van teksten, kan het de examinerator niet ten kwade geduid worden dat hij de tekst verwijdt om de student ertoe te brengen zich echt mondeling uit te drukken. Door zo te handelen geeft hij geen blijk van partijdigheid of vooringenomenheid, maar is dit veeleer een poging om de student de gelegenheid te geven om vooralsnog zijn mondelinge taalvaardigheid aan te tonen. Er is evenmin sprake van schending van het gelijkheidsbeginsel, nu niet blijkt dat andere studenten op dit punt anders behandeld zouden zijn dan de verzoekende partij.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij een certificaat voor Frans behaald heeft dat gelijk staat met het niveau B1. Dit niveau veronderstelt dat men gemakkelijk een gesprek kan voeren, zijn mening kan geven en inhoud kan geven. Verzoekende partij zou dus nooit niveau B1 kunnen behalen indien zij geen 'verstaanbare conversatie' kan voeren. In de bestreden beslissing wordt aangehaald dat het resultaat van verzoekende partij niet onverklaarbaar zou zijn vermits zij vroeger ook geen schitterende resultaten behaald heeft voor Frans. Het is echter niet omdat verzoekende partij in het verleden geen schitterende resultaten heeft behaald dat dit op het laatste examen ook het geval zou zijn, zeker nu zij al 2 jaar buitenschoolse lessen volgt en getuigschriften heeft behaald.

Tevens stelt verzoekende partij dat zij na een test bij een gespecialiseerd taalbureau meteen niveau B2 heeft behaald.

Tenslotte geeft verzoekende partij aan dat er rekening moet worden gehouden met het geheel van haar studieresultaten. In casu is dit niet gebeurd vermits verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard in het laatste jaar door het ene opleidingsonderdeel 'frans', ondanks het feit dat zij een gemiddelde puntenpercentage van 66% had. Het is dan ook kennelijk onredelijk om verzoekende partij niet te delibereren.

Verzoekende partij wenst dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en vraagt om de nodige passende voorwaarden op te leggen, desgevallend te bevelen dat een nieuwe examenbeslissing afhankelijk wordt gemaakt van de organisatie van een nieuw examen af te nemen door een andere lector, in het bijzijn van een objectieve waarnemer of minstens door dezelfde lector in het bijzijn van een objectieve waarnemer.

Verwerende partij stelt dat het toetsingscriterium voor de mondelinge proef zich situeert op het niveau B2.

Verder stelt verwerende partij dat de beslissing aangeeft dat bij de beoordeling geen rekening werd gehouden met de eerder behaalde resultaten voor Frans, maar ook dat die voorgaande resultaten geen indicatie zouden vormen dat de thans behaalde score abnormaal laag is.

Verwerende partij werpt op dat wat het bewijs betreft dat verzoekende partij ondertussen het niveau B2 zou hebben behaald, het om een on-line test gaat, die dus schriftelijk is. Hierdoor wordt dus niet aangetoond dat verzoekende partij het niveau B2 mondeling heeft bereikt. Verwerende partij werpt op dat het middelonderdeel van verzoekende partij dat zij niet gedelibereerd werd, onontvankelijk is vermits het thans voor het eerst wordt opgeworpen in het extern beroep. Bovendien is het ongegrond omdat verzoekende partij zich niet in de reglementaire voorwaarden bevindt om geslaagd te worden verklaard. Overeenkomstig artikel ..... van de departementale aanvullingen bij het onderwijs- en examenreglement kan verzoekende partij maximaal 13 studiepunten tekort hebben, terwijl verzoekende partij een tekort heeft van 15 studiepunten. De mogelijkheid tot afwijking bij uitzonderlijke omstandigheden is niet van toepassing vermits verzoekende partij geen uitzonderlijke omstandigheden heeft aangevoerd en de examencommissie er ook ambtshalve geen heeft vastgesteld.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het middel komt in zijn eerste onderdeel er in wezen op neer te stellen dat de verzoekende partij wel het vereiste niveau van kennis van de Franse taal bezit.

Deze zijdelingse betwisting van het examenresultaat steunt enerzijds op het aangetoonde bezit van kennis op een lager niveau, het volgen van buitenschoolse lessen en het behalen van getuigschriften, en het behalen van het voor het examen vereiste niveau bij een test bij een gespecialiseerd taalbureau.

Deze elementen tonen niet aan dat de betwiste evaluatie onjuist is, laat staan onredelijk zou zijn, ook niet de taaltest bij het gespecialiseerd taalbureau, waarvan de verwerende partij terecht opmerkt dat niet blijkt dat die test ook betrekking had op de mondelinge taalvaardigheid, precies het probleem bij het examen van de verzoekende partij.

In het tweede onderdeel voert de verzoekende partij aan dat zij, gelet op haar overigens zeer goede resultaten, toch gedelibereerd had moeten worden.

Daar de verzoekende partij niet voldeed aan de reglementaire criteria om gedelibereerd te worden, zoals de verwerende partij aantoonde, moest de verwerende partij de vraag tot deliberatie niet in overweging nemen.

Het middel is in zijn beide onderdelen ongegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 5 december 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretaris,

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/343 – 11 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman meesters .....,
kantoor houdende ....., ..., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 januari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de aanvraag van verzoekende partij om vrijstellingen te bekomen werd afgewezen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de .....

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 17 oktober 2012 tot weigering van de toekenning van een vrijstelling voor de opleidingsonderdelen .....

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 oktober 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Vermits verzoekende partij geen beslissing op intern beroep had ontvangen, diende zij bij aangetekend schrijven van 5 december 2012 een verzoekschrift in bij de Raad

3.3. Op 6 november 2012 werd het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd pas bij e-mail van 2 januari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Conform de bepalingen van artikel II.14, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen.

Verzoekende partij heeft op 5 december 2012 een beroep ingesteld gezien de beroepstermijn van 15 kalenderdagen reeds verstreken was.

Uit artikel II.24 § 1 van het Aanvullingsdecreet blijkt niet dat de decreetgever aan het overschrijden van de reguliere of verlengde beslissingstermijn de sanctie verbonden heeft dat de beroepsinstantie niet meer bevoegd is om te beslissen. Een laattijdige beslissing of een laattijdig ontvangen beslissing is dus nog geldig.

Daaruit volgt dat beslissing op intern beroep, genomen op 6 november 2012 en ter kennis gebracht op 2 januari 2013, nog geldig is genomen.

Het huidig beroep is enkel gericht tegen de initiële studievoortgangsbeslissing. Gezien de devolutieve werking van de interne beroepsbeslissing die thans aan verzoekende partij werd overgemaakt en die in de plaats treedt van de initiële beslissing, is het beroep dat enkel gericht was tegen de initiële studievoortgangsbeslissing zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretaris,

Ellen Wens

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 22 januari 2013

Rolnr. 2012/344 – 22 januari 2013

Inzake .....
wonende te ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoor houdende te ....., ...
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 22 januari 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het initiële verzoekschrift, de nieuwe antwoordnota van verwerende partij, de vroeger ingediende wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten evenals op het arrest nr. 221.646 van 6 december 2012 van de Raad van State.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Bij arrest nr. 221.646 van 6 december 2012 van de Raad van State werd het besluit 2012/058 van 6 april 2012 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen vernietigd.

De Raad dient dus opnieuw, in een andere samenstelling, te beslissen over het oorspronkelijke beroep dat de verzoekende partij heeft aangetekend tegen de beslissing genomen op 27 februari 2012 waarbij tegen de verzoekende partij een examentuchtbeslissing werd genomen en tegen de beslissing van 22 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. De verzoekende partij is ingeschreven in het tweede studietraject van de bachelor Bedrijfsmanagement- Rechtspraktijk.

Voorliggend beroep betreft een examentuchtbeslissing waarbij gesteld werd dat verzoekende partij een aantal examentuchtfeiten heeft gepleegd tijdens het examen 'Inleiding Sociaal recht' dat doorging op ..... en tijdens het examen 'Grondwettelijk - en Administratief Recht' dat doorging op .....

Na een hoorzitting op 13 en 14 februari 2012 heeft de voorzitter de examentuchtcommissie op 27 februari 2012 bijeengeroepen. Deze stelde ten aanzien van de verzoekende partij drie examentuchtfeiten als bewezen vast:

- Het bezit van een niet-toegelaten examenhulpmiddel bij het examen 'Inleiding Sociaal recht', met name een juridisch woordenboek;

- Poging tot fraude bij het examen 'Staats- en Administratief Recht' door de poging om na het verlaten van het examenlokaal nog een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde examen te laten toevoegen;
- Fraude bij het examen 'Staats- en Administratief Recht', blijkend uit het woordelijk identiek antwoord van een andere student op een open vraag.

De initiële examentuchtcommissie was van oordeel dat "gelet op het feit van herhaling van examenfraude dit academiejaar, en wel bij twee verschillende opleidingsonderdelen, dat het in toepassing van artikel ..... van het onderwijs- en examenreglement gepast is om de betrokken student de examentuchtsanctie op te leggen zoals bedoeld in artikel ....., met name: de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde examenperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of examen".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 maart 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Tijdens de zitting van 21 maart 2012 heeft de interne beroepsinstantie de examentuchtcommissie gevraagd om de beslissing te heroverwegen. Wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' betreft, was de interne beroepscommissie van oordeel dat op grond van een nieuw bewijsstuk 'een overzicht van mogelijke examenvragen met bijhorende antwoorden', dat de betrokken studenten zeggen ook gebruikt te hebben bij het studeren, het aangewezen was om opnieuw te onderzoeken of er wel sprake was van examenfraude.

De interne beroepscommissie adviseerde de examentuchtcommissie in bijzondere zitting om bij het bepalen van de tuchtstrafmaat de feiten van vorig academiejaar die als examenfraude werden beoordeeld, niet mee in beschouwing te nemen aangezien deze het vorig academiejaar reeds werden gesanctioneerd.

Na uitputting van de interne beroepsprocedure worden er door de examentuchtcommissie in bijzondere zitting bijeengekomen op 22 maart 2012 nog twee examentuchtfeiten aangehouden, met name:

- het bezit van een niet-toegelaten hulpmiddel, met name een juridisch woordenboek;
- de poging tot fraude bij het examen Staats-en administratief recht door de poging om na het verlaten van het examenlokaal nog een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde examen te laten toevoegen;

De tuchtsanctie wat het examen 'Grondwettelijk en Administratief Recht' betreft met betrekking tot het identieke antwoord werd niet langer als bewezen beschouwd.

De in huidige zaak vastgestelde en bewezen geachte tuchtinbreuken wegen op zich reeds zwaarder door dan de tuchtfeiten van het voorgaande academiejaar, aangezien het thans fraude bij twee verschillende opleidingsonderdelen betreft. Dit alleen al wettigt in de ogen van de Commissie een zwaardere tuchtsanctie. Gelet bovendien op het feit van herhaling van examenfraude, is de Commissie voor alle examentuchtfeiten van het huidige academiejaar van oordeel dat het in toepassing van artikel ..... van het OER gepast is om de betrokken student de examentuchtsanctie op te leggen zoals bedoeld in artikel ....., met name: de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde onderwijsperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of examen betrekking heeft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 22 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 maart 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad oordeelde in besluit 2012/058 dd. 6 april 2012 als volgt:

"Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de juiste toedracht van de feiten in de plaats

te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de verwerende partij op grond van de gegevens van het dossier redelijkerwijze bepaalde feiten als bewezen heeft kunnen beschouwen. De Raad ziet er voorts op toe of de verwerende partij de bewezen geachte feiten terecht als tuchtfacten heeft kunnen kwalificeren in de zin van artikel ..... van het OER.

In deze zaak zijn beide partijen het er over eens dat de verzoekende partij na afloop van het examen Staats- en administratief recht nog een antwoordblad - zij had met toestemming van de toezichthoudende lector de aan elkaar geniete examenbladen losgemaakt - aan de toezichthoudende lector en daarna aan de titularis heeft aangeboden, en daarbij verzocht (versie van de verzoekende partij) of aangedrongen (versie van de verwerende partij) om dit blad vooralsnog aan zijn examen toe te voegen.

Zelfs al neemt men aan dat de versie van de verzoekende partij dat zij dit blad vergeten was af te geven samen met de andere bladen, ongeloofwaardig is, het enkele feit dat zij dit blad vooralsnog aanbiedt of zelfs aandringt dat blad aan te nemen, kan geen fraude of poging tot fraude zijn, daar de verzoekende partij wist dat zonder de actieve medewerking van de lector of titularis, medewerking waarover zij geen macht had dit opzet niet zou slagen. Aldus ontbreekt een essentieel element om van fraude te kunnen gewagen. Zonder de actieve medewerking van de lector en titularis kon een eventuele poging tot fraude niet tot resultaat leiden, en de verzoekende partij was zich bewust van dit noodzakelijke aspect (zie over deze problematiek, A. De Nauw, Over het ondeugdelijk misdrijf, noot onder Corr. Rb. Brussel, 30 juni 1983, RW 1983-84, kol. 2177 e.v.). De examencommissie heeft dit feit derhalve ten onrechte als een tuchtfact gekwalificeerd."

3.6. Verwerende partij heeft een cassatieberoep ingeleid bij de Raad van State.

De Raad van State besluit in zijn arrest 221.646 van 6 december 2012 tot een vernietiging van het besluit nr. 2012/058 d.d. 6 april 2012 van de Raad.

In het arrest van de Raad van State werd het volgende gestipuleerd:

"Artikel ..... van het onderwijs- en examenreglement van de .....bepaalt:

"Een student is mee verantwoordelijk voor het vlotte en eerlijke verloop van de examens. Het hogeschoolbestuur beschouwt als examenfraude: elk gedrag van een student in het kader van een examen of de organisatie daarvan waardoor de student het geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt of tracht te maken om een juist oordeel te vormen over de kennis, het inzicht en/of de vaardigheden van zichzelf dan wel van andere studenten. Indien wordt geoordeeld dat een vastgestelde onregelmatigheid als examenfraude moet worden beschouwd, leidt dit, naargelang de aard, ernst en aantoonbaarheid, tot sancties."

Uit de stukken waarop de Raad van State als cassatierechter vermag acht te slaan, blijkt dat verzoekster verweerder examentuchtrechtelijk straft, onder meer, voor "de poging om na het verlaten van het examenlokaal nog een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde examen te laten toevoegen".

Verweerder argumenteert voor de feitenrechter dat zijn handelingen verkeerd zijn weergegeven in de tuchtbeslissing en dat het OER niet vermeldt dat zijn wijze van handelen als fraude wordt beschouwd. De beslissing van de onderwijsinstelling is niet zorgvuldig tot stand gekomen en ze ligt niet binnen de grenzen van de redelijkheid. De bodemrechter is van mening dat de examencommissie het optreden van verweerder ten onrechte als een tuchtfact heeft gekwalificeerd. Naar zijn oordeel, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, kan van examenfraude – of een poging daartoe – geen sprake zijn wanneer de dader ervan in de wetenschap verkeert dat, om het opzet te doen slagen, de actieve medewerking van een personeelslid van de onderwijsinstelling vereist is en wanneer hij over die medewerking geen macht heeft.

Door aldus te oordelen, geeft de bodemrechter aan het begrip examenfraude een uitleg die niet verenigbaar is met de definitie daarvan in artikel ..... van het onderwijs- en examenreglement van verzoekster. Immers, de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft niet zonder meer nagegaan of het aan verweerder ten laste gelegde feit een gedrag in het kader van een examen of de organisatie daarvan uitmaakt, waardoor de student het geheel of gedeeltelijk onmogelijk heeft gemaakt of getracht te maken om een juist oordeel te vormen over zijn kennis, inzicht of vaardigheden. De bodemrechter heeft daaraan een voorwaarde toegevoegd door te stipuleren dat, om van examenfraude te kunnen gewagen, de dader niet in de wetenschap mag verkeren dat een actieve medewerking van een personeelslid van de onderwijsinstelling, waarover hij geen

macht heeft, vereist is om het opzet te doen slagen, voorwaarde die niet in artikel ..... van het onderwijs- en examenreglement van verzoekster is vervat. De bodemrechter verantwoordt niet naar behoren van recht waarom de bepalingen van het artikel ..... OER zich zonder toevoeging van de door hem gestelde voorwaarde, buiten het wettelijke bevindt. Aldus schendt de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen artikel ..... van het onderwijs- en examenreglement van de .....

Verweerder betwist uitdrukkelijk dat hij de intentie had om fraude te plegen. De Raad van State merkt in dat verband ten overvloede op dat hij, net zoals als de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen in de beslissing waarvan beroep, zich niet uitspreekt – en als cassatierechter zich niet vermag uit te spreken – over de vraag of de versie van de student over het feitenverloop al dan niet geloofwaardig is. Ook valt buiten de grenzen van het huidige cassatieberoep, de niet door de feitenrechter onderzochte kwestie of het aanbieden van een vergeten examenblad uit zichzelf, zonder nader onderzoek van de ultieme intenties van de student, constitutief is voor poging tot fraude als examentuchtfeit in de zin van artikel ..... OER en het in die bepaling gelaakte gedrag op beslissende wijze aantoon. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.”

3.7. Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State werd deze zaak van rechtswege aanhangig gemaakt bij de Raad.

De Raad registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak R. Stvb. nr. 2012/344 en plaatste voorliggende zaak op de rol ter behandeling op de zitting van 22 januari 2013 door een anders samengestelde Raad.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat de eerste bestreden beslissing van 27 februari 2012 vervangen is door beslissing van 22 maart 2012. Het beroep is dan ook onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing.

Verder verzet verwerende partij zich tegen de neerlegging van bijkomende stukken. Conform artikel II.25,§2 van het Aanvullingsdecreet voegt de verzoekende partij bij haar verzoekschrift immers de overtuigingsstukken die zij nodig acht. Bijkomende stukken kunnen nadien enkel nog worden gevoegd indien deze stukken bij de opmaak van het verzoekschrift niet aan de verzoekende partij bekend waren.

De Raad stelt vast dat de beslissing van 22 maart 2012 van de bijzondere examentuchtcommissie -in opvolging van een verzoek tot heroverweging van de interne beroepsinstantie- genomen na onderzoek en rekening houdend met een nieuw bewijsstuk een nieuwe gemotiveerde beslissing betreft die in de plaats komt van de initiële studievoortgangsbeslissing van 27 februari 2012, welke bijgevolg uit het rechtsverkeer is verdwenen. Het is de beslissing van 22 maart 2012 welke derhalve voorwerp uitmaakt van voorliggend beroep.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op het feit dat de vaststelling van het tuchtfeit met betrekking tot het examen ‘Grondwettelijk en Administratief Recht’ niet correct is gebeurd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in haar oorspronkelijk verzoekschrift dat haar handelingen die geleid hebben tot de vaststelling van het tuchtfeit verkeerd zijn weergegeven in de bestreden beslissing. Tijdens het examen heeft zij om gemakkelijker haar examen te kunnen oplossen, met toestemming van de toezichthouder, het examendocument los gemaakt.

Verzoekende partij stelt dat zij bij het verlaten van het examenlokaal vaststelde dat ze nog in het bezit was van een blad van het examendocument. Zij is dit gaan melden bij het examenlokaal en vervolgens ook bij de vaklector. Verzoekende partij stelt dat in tegendeel tot wat wordt beweerd, zij niet heeft geëist om het examenblad alsnog te aanvaarden. Ook bij

het hoorrecht werd met dit gegeven geen rekening gehouden. Het meedelen dat er nog een blad was achtergebleven in het wetboek is niet hetzelfde als te eisen dat dit wordt toegevoegd aan het examen.

Verzoekende partij gaat niet akkoord met de bewering dat zij diende te weten dat dit als fraude wordt beschouwd. Het OER vermeldt dit niet.

Verzoekende partij stelt dat er een getuige is die kan bevestigen dat zij meedeelde dat ze per ongeluk het examenblad meehad.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij enkel opkomt tegen de beslissing in de mate dat zij het tweede tuchtfeit bewezen verklaard, met name de poging om een examenblad aan het examen te laten toevoegen nadat verzoekende partij het examenlokaal had verlaten. Verwerende partij geeft aan dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort om de materialiteit van de tuchtfeiten te beoordelen of die beoordeling over te doen in de plaats van de verwerende partij.

Volgens verwerende partij toont verzoekende partij niet aan dat de marges van de beoordelingsvrijheid zijn overschreden. De beweringen van verzoekende partij zijn ongeloofwaardig en worden tegengesproken door de verklaringen van de titularis en de toezichthoudende lector, die meteen na het examen werden opgesteld. Deze beweringen van verzoekende partij worden ook tegengesproken door de verklaringen op eer die beide lectoren hebben afgelegd. Hieruit blijkt immers dat verzoekende partij bij de toezichthoudende lector en bij de titularis heeft aangedrongen op de aanvaarding van het achtergehouden examenblad en dat verzoekende partij heeft geprobeerd de titularis daarbij te verschalken door een verkeerde voorstelling van het tijdsverloop te geven. Zoals blijkt het uit cassatiearrest van de Raad van State, kan aan artikel ..... van het onderwijs- en examenreglement geen uitlegging worden gegeven die aan de mogelijkheid tot vaststelling van examenfraude andere, bijkomende constitutieve voorwaarden verbindt dan deze die uit het artikel zelf volgen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de vaststelling dat zij na het verlaten van het examenlokaal gepoogd heeft een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde examen te laten toevoegen.

Uit de verklaring die onmiddellijk na het incident is opgemaakt door de vaktitularis en de toezichthoudende lector blijkt dat verzoekende partij heeft aangedrongen op het alsnog aanvaarden van het achtergehouden examenblad met een uitleg die niet strookte met de feitelijk verlopen tijdsduur.

Uit het arrest van de Raad van State volgt dat in het voorliggende geval en op grond van het Onderwijs- en Examenreglement zoals dit van toepassing was voor het academiejaar 2011-2012, er van examenfraude sprake kan zijn – of een poging daartoe – ook in het geval de dader weet dat, om het opzet te doen slagen, de actieve medewerking van een personeelslid van de onderwijsinstelling, waarover hij geen macht heeft, vereist is.

De Raad is van oordeel dat in die gedachtegang de poging om na het verlaten van het examenlokaal nog een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde examen te laten toevoegen, als examenfraude kan worden beschouwd zoals bepaald in artikel ..... van het Onderwijs- en Examenreglement.

Voor zoveel als nodig herinnert de Raad eraan dat hij zijn appreciatie – ook wat het vaststellen van de beweerdte inbreuk betreft – niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij en hij enkel mag nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld. De Raad ziet geen redenen om te twijfelen aan de verklaringen van de vaktitularis en de toezichthoudende lector.

De Raad is van oordeel dat wegens de voormelde poging om na het verlaten van het examenlokaal nog een achtergehouden origineel blad van het examen aan het ingeleverde

examen te laten toevoegen en de vaststelling dat verzoekende partij in het bezit was van een niet-toegelaten hulpmiddel (een juridisch woordenboek) de examentuchtcommissie – met de herhaling van de feiten voor ogen die zich gedurende het vorig academiejaar hebben voorgedaan – niet manifest onredelijk heeft gehandeld door te beslissen aan verzoekende partij de examentuchtsanctie op te leggen zoals bedoeld in artikel ..... van het OER, met name: de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in een zelfde onderwijsperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of het examen betrekking heeft.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 22 maart 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretaris,

Ellen Wens

Rolnr. 2013/003 – 22 januari 2013

Inzake .....
wonende te ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoorhoudend ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 22 januari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de aanvraag van de verzoekende partij om een bijzondere faciliteit wegens uitzonderlijke individuele omstandigheden werd geweigerd en tegen de beslissing van 11 december 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

De verzoekende partij deed een aanvraag om bijzondere faciliteiten wegens uitzonderlijke individuele omstandigheden.

Het beroep betreft de beslissing van het departementshoofd m.b.t. de aanvraag van bijzondere faciliteiten van verzoekende partij waarbij het advies van de adviserende commissie werd gevolgd. Aan de verzoekende partij werden 13 van de 14 aangevraagde faciliteiten toegekend. Er werd negatief geadviseerd en geoordeeld wat betreft de toekenning van de bijzondere faciliteiten: de studente kan gebruik maken van een uitzondering met betrekking tot het examenrooster.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 december 2012 een intern beroep in bij algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 11 december 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd op 27 december 2012 betekend aan de verzoekende partij.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 januari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 januari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 11 december 2012. Verzoekende partij heeft op 27 december 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 28 december 2012. De termijn eindigde op 1 januari 2013 maar aangezien dit een wettelijke feestdag is, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde 2 januari 2013.

Het beroep van 2 januari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De beslissing van het departementshoofd van 4 december 2012 en de beslissing op intern beroep van de algemeen directeur van 14 december 2012 hebben betrekking op een aanvraag voor bijzondere faciliteiten n.a.v. uitzonderlijke individuele omstandigheden.

De Raad stelt vast dat, ongeacht de vermelding van de beroepsmogelijkheid in de beslissing van de algemeen directeur van 14 december 2012, de beslissing over het al dan niet toestaan van bijzondere faciliteiten n.a.v. uitzonderlijke individuele omstandigheden, geen studievoortgangsbepaling is in de zin van artikel II.1, 15°bis van het Aanvullingsdecreet^[1] en de Raad derhalve geen bevoegdheid heeft om over een beroep tegen die beslissing uitspraak te doen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretaris,

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 31 januari 2013

Rolnr. 2013/001 – 31 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadslieden meester ....., kantoor houdende te ....., ...,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 31 januari 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester .....
meester .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij zij geweigerd wordt om zich in te schrijven in de opleiding rechten.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was ingeschreven in een individueel traject onder diplomacontract in de Bachelor rechten sinds het academiejaar 2010-2011. Bij zijn herinschrijving voor het academiejaar 2011-2012 werden haar bindende voorwaarden opgelegd. Twee van de drie opgelegde voorwaarden bij de herinschrijving werden niet nageleefd door de verzoekende partij.

Op 21 september 2012 besliste de studievoortgangscommissie om haar nieuwe verzoek tot inschrijving te weigeren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 september 2012 een intern beroep in bij de Voorzitter van de facultaire studievoortgangscommissie als beroepsinstantie (hierna de commissie) van de betrokken onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de commissie op datum van 15 oktober 2012 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat, ondanks het begrip van de commissie voor de persoonlijke problemen van de verzoekende partij, de aangebrachte problemen niet dermate zijn dat ze een andere beslissing dan de weigering rechtvaardigen. Er is volgens de commissie een historiek van beperkte studievoortgang. De commissie stelt in de eerste beslissing voorts dat de bindende voorwaarden werden nageleefd. Deze beslissing wordt voorts gemotiveerd door een gebrek aan aanwijzingen dat het opleggen van bindende voorwaarden een positief resultaat zal opleveren.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 25 oktober 2012 aan de verzoekende partij meegedeeld.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 november 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Het beroep werd door de Raad in besluit nr. 2012/323 ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De verwerende partij erkende dat niet alle leden die de beslissing van de commissie bekrachtigd hebben, daadwerkelijk aanwezig waren op de hoorzitting. Bijgevolg oordeelde de Raad dat: "de bestreden beslissing ofwel genomen werd door slechts twee van de zes stemgerechtigde leden, beslissing die dan achteraf door de andere leden werd bekrachtigd, in welk geval de beslissing genomen werd door een minderheid van de leden en de interne beroepsinstantie dus niet regelmatig was samengesteld, ofwel de beslissing effectief genomen werd door de zes stemgerechtigde leden, in welk geval vier van de zes leden de verzoeker niet gehoord hebben, zodat de besluitvorming door een substantieel vormgebrek is aangetast. De beslissing kon alleen genomen worden door personen die de verzoekende partij zelf gehoord hadden.

In beide hypothesen is de bestreden beslissing onwettelijk."

Voorts oordeelde de Raad dat de bestreden beslissing op zich gemotiveerd en redelijk is: "In deze zaak blijkt (1) dat de verzoekende partij niet voldaan heeft aan eerder opgelegde bindende studievoorwaarden, namelijk slechts voor acht van de 32 studiepunten een credit behaalde, en (2) dat het medisch attest dat de verzoekende partij bijbracht laattijdig was. In het licht van deze gegevens kan de verzoekende partij niet worden gevolgd wanneer zij hier een gebrek aan motivering ontwaart. Naar het oordeel van de Raad is de motivering wel van aard de bestreden beslissing te dragen.

Er is evenmin sprake van schending van het redelijkheidsbeginsel. Voor zover deze grief niet zou samenvallen met het verwijt van gebrekkige motivering, merkt de Raad op dat de materiële vergissing die de interne beroepsinstantie gemaakt heeft (zij heeft het over 28 studiepunten in plaats van 32 studiepunten) de beslissing tot weigering eerder kracht bijzet dan ondermijnt, en dat de interne beroepsinstantie wel oog gehad heeft voor de persoonlijke problemen van de verzoekende partij."

De Raad bepaalde dat de verwerende partij uiterlijk op 20 december 2012 een nieuwe beslissing diende te nemen, waarbij rekening gehouden werd met de overwegingen van de Raad.

3.5. In opvolging van het besluit nr. 2012/323 van de Raad heeft de verwerende partij de verzoekende partij opnieuw gehoord op 18 december 2012.

De commissie was voor deze bestreden beslissing als volgt bijeengekomen:

Stemgerechtigde aanwezigen: .....

Niet-stemgerechtigde aanwezigen: .....

Tijdens de hoorzitting heeft de verzoekende partij een attest d.d. 13 december 2012 ter beschikking van de commissie gesteld. De verzoekende partij heeft met zijn mobiele telefoon eenzijdig en clandestien een geluidsopname gemaakt van de hoorzitting.

De commissie oordeelde, op grond van meerdere motieven, dat de verzoekende partij geweigerd moet worden om zich opnieuw in te schrijven in de opleiding rechten.

- De commissie heeft voor de beslissing kennis genomen van de argumenten van de verzoekende partij: (medische) attesten en persoonlijke omstandigheden.

- De beslissing vermeldt dat de attesten van de verzoekende partij post-factum opgemaakt zijn. De commissie stelt dat dit volgens het examenreglement niet wordt aanvaard als bewijsstuk. De commissie stelt voorts dat niet is aangetoond waarom de verzoekende partij niet veel eerder deze (medische) attesten heeft voorgelegd. Op grond van het post-factum karakter stelt de commissie dat ze geen rekening heeft gehouden met de voorgelegde attesten, des te meer omdat ze niet aantonen dat de bestreden weigeringsbeslissing (die gemotiveerd werd met verwijzing naar de gebrekkige studievoortgang; de niet-naleving van

bindende studievoorwaarden; rekening houdend met het begrip van de commissie voor de persoonlijke problemen; en ten slotte het ontbreken van aanwijzingen dat nieuwe voorwaarden tot een positief resultaat zullen leiden) herzien zou moeten worden. De beslissing van de commissie maakt deze motieven in deze beroepsprocedure terug tot de haren. De beslissing van de commissie stelt bovendien dat de attesten, indien ze in aanmerking genomen zouden zijn, en de persoonlijke situatie van de verzoekende partij niet kunnen overtuigen en geenszins de achterstand, in het bijzonder de deelname aan slechts twee examens tijdens twee academiejaren, kunnen rechtvaardigen. De commissie merkt op dat afwezigheid wegens arbeidsongeschiktheid op grond van een (laattijdig ingediend) medisch attest voor drie dagen bezwaarlijk als een excuus kan gelden voor de niet-deelname aan alle examens tijdens de eerste en de tweede examenperiode van de eerste zitting en de tweede zitting van het academiejaar 2010-2011. Voor het academiejaar 2011-2012 is er volgens het medisch attest sprake van een langere arbeidsongeschiktheid (wegens depressie), waaronder vier dagen in de examenperiode januari 2012, negen dagen in de examenperiode juni 2012 en twee dagen in de examenperiode van augustus-september 2012. De commissie oordeelt dat het tweede (laattijdige) attest voor één dag arbeidsongeschiktheid niet kan gelden als een zwaarwichtige reden voor de gehele examenperiode augustus-september 2012.

- De beslissing stelt tot slot dat uit de attesten, noch uit andere aanwijzingen blijkt dat het opnieuw opleggen van bindende voorwaarden positieve resultaten zal opleveren.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Het is, gelet op artikel II.22, §2 Aanvullingsdecreet, vaste rechtspraak van de Raad dat er geen nieuwe interne beroepsprocedure moet gevolgd worden tegen een studievoortgangsbepaling in opvolging van een besluit door de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 december 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 18 december 2012. Verzoekende partij heeft op 20 december 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 december 2012.

Het beroep van 22 december 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Het beroep betreft een studievoortgangsbepaling, nl. een weigering tot inschrijving.

Het verzoekschrift voldoet voorts aan de decretale voorwaarden.

5. De toelaatbaarheid van een clandestiene geluidsopname als bewijs

Argumenten van de partijen

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij een geluidsopname (en een transcriptie) die zij zonder medeweten van de andere aanwezigen tijdens de hoorzitting gemaakt heeft, wenst voor te leggen aan de Raad als overtuigingsstuk. De verzoekende partij stelt dat de gemaakte opname voor haar een hulpmiddel is om haar verzoekschrift op te stellen en onregelmatigheden in verband met de hoorzitting en de uiteindelijke beslissing vast te stellen en aan te tonen.

De verzoekende partij stelt dat de geluidsopname één van de nuttige middelen is om een getrouw verslag te geven van gesprekken. De verzoekende partij beklemtoont voorts dat zij

op een normale wijze deel heeft genomen aan de hoorzitting zonder listen of kunstgrepen te gebruiken.

De verwerende partij betreurt de wijze waarop de geluidsopname tot stand is gekomen. Zij stelt de wettelijkheid van het maken van dergelijke opname in vraag. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij, voorafgaand aan de geluidsopname, de leden van de commissie toestemming diende te vragen, minstens in te lichten.

Beoordeling door de Raad

Hoewel de Raad meent dat de aanpak door de verzoekende partij (nl. een clandestiene opname) in een onafhankelijke, transparante en constructieve verhouding tussen student en onderwijsinstelling zoals ook bepaald in Hoofdstuk 2 van het Aanvullingsdecreet betreurenswaardig is, verzet het recht zich niet tegen het gebruik van de gemaakte geluidsopname in de procedure voor de Raad.

De Raad is te dezen van oordeel dat de geluidsopname gemaakt werd met het oog op het zichzelf verschaffen van bewijs van de inhoud van een hoorzitting waarbij de verzoekende partij zelf aanwezig was en waarbij de zitting een louter zakelijk karakter had en er dus geen persoonlijke informatie van anderen dan de verzoekende partij besproken of vermeld werd. De verwerende partij werd bovendien in de mogelijkheid gesteld haar rechten van verdediging uit te oefenen ten aanzien van dit stuk.

Om deze redenen oordeelt de Raad dat de geluidsopname (en de transcriptie daarvan) als overtuigingsstuk in deze procedure toelaatbaar is.

6. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het examenreglement. In een tweede middel beroept zij zich op een schending van het onafhankelijkheidsbeginsel en de hoorplicht. In een derde middel beroept zij zich op een schending van de (materiële) motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het recht op verdediging.

5.2. Eerste middel: schending van het examenreglement

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het centraal en aanvullend examenreglement (hierna CAE) voorschrijft dat bij de aanvang van het academiejaar bijkomend een studievoortgangscommissie ingesteld wordt en dat deze door de faculteitsraad wordt samengesteld (artikelen .....) en dat de voorzitter, de secretaris, alsook hun plaatsvervangers door de faculteitsraad worden aangeduid.

Voor de studievoortgangscommissie als beroepsinstantie gelden dezelfde regels inzake de samenstelling en beraadslaging, mits de toevoeging van de ombudspersoon of een plaatsvervanger met raadgevende stem (artikel .....).

De verzoekende partij wijst op de samenstelling van de studievoortgangscommissie voor het academiejaar 2011-2012 door de faculteitsraad: .....

De verzoekende partij stelt vast dat de volgende personen aanwezig waren tijdens de hoorzitting: .....

De verzoekende partij merkt op dat zowel de voorzitter als de secretaris niet aanwezig waren zonder dat aangetoond werd dat ze wettig verhinderd waren en dat hun rol de facto werd overgenomen door enerzijds ..... en anderzijds ....., niettegenstaande ..... aanwezig was. De verzoekende partij werpt immers op dat ..... vragen stelde en notulen nam, hoewel deze laatste taak aan de secretaris wordt toevertrouwd. Bovendien stelt de verzoekende partij dat ....., zelfs in haar hoedanigheid van algemeen secretaris van de faculteit, niet kan optreden als toegevoegd lid (met raadgevende stem) van de

studievoortgangscommissie als beroepsinstantie omdat dit niet voorzien is in het CAE (deze mogelijkheid bestaat wel voor de examencommissies, echter niet voor de studievoortgangscommissies). De aanwezigheid van ..... bij de hoorzitting en de beraadslaging, zelfs indien artikel ..... CAE van toepassing zou zijn, wat de verzoekende partij betwist, kan niet gerechtvaardigd worden daar zij niet de hoedanigheid heeft van een persoon vermeld in het laatste streepje. Voorts werpt de verzoekende partij op dat er door de faculteit geen vervanger voor de ombudspersoon werd aangeduid.

De aanwezigheid van onbevoegde personen tijdens de hoorzitting en de beraadslaging schendt volgens de verzoekende partij het examenreglement, in samenhang genomen met het Flexibiliseringsdecreet. De verzoekende partij stelt dat een examencommissie en een studievoortgangscommissie inherent verschillend zijn qua aard, doel en bevoegdheden. Dit impliceert volgens de verzoekende partij dat de regels voor examencommissies niet zonder meer toepasbaar zijn op studievoortgangscommissies tenzij dit expliciet wordt vermeld in het CAE. De verzoekende partij wijst uitdrukkelijk op de bevoegdheden van de respectieve commissies zoals bepaald in de artikelen ..... CAE. Bovendien merkt de verzoekende partij op dat de bevoegdheden van een examencommissie duidelijk en afgebakend omschreven worden in de artikelen 32, §2 en 34 Flexibiliseringsdecreet. Bij de decretale bevoegdheden van een examencommissie wordt volgens de verzoekende partij nergens verwezen naar studievoortgang. Bijgevolg is een studievoortgangscommissie volgens de verzoekende partij zeker geen examencommissie in de zin van het Flexibiliseringsdecreet. De verzoekende partij merkt op dat sommige bepalingen uit het CAE (bv. artikel .....) beide commissies afzonderlijk vermelden. Dit toont volgens de verzoekende partij duidelijk aan dat een studievoortgangscommissie niet in alle omstandigheden gelijkgeschakeld kan worden met een examencommissie. Artikel ..... CAE vermeldt enkel de examencommissie en kan dus niet toegepast worden op een studievoortgangscommissie. Voorts stelt de verzoekende partij dat artikel ..... CAE duidelijk geschreven is in de geest van de examencommissie, gelet op de vermelding van deliberatie in het laatste streepje. Artikel ..... CAE is volgens de verzoekende partij bijgevolg dan ook niet van toepassing op de studievoortgangscommissie zodat verwerende partij daaruit geen argumenten kan putten om de aanwezigheid van ..... te rechtvaardigen.

De verzoekende partij heeft ..... tijdens de hoorzitting aangesproken op haar aanwezigheid. Zij stelde dat zij als hoofd van het secretariaat rechtmatig deelnam als lid met een raadgevende stem. Dit werd volgens verzoekende partij impliciet bijgetreden door ..... was volgens de verzoekende partij eveneens niet gerechtigd om deel te nemen aan de werkzaamheden van de commissie.

De verzoekende partij stelt dat op grond van bovenstaande feitelijke elementen vaststaat dat de studievoortgangscommissie in beroep als onregelmatig samengesteld orgaan niet op geldige wijze kan beslissen. De verzoekende partij stelt immers dat de geldigheid van de hoorzittingen en beraadslaging niet alleen wordt aangetast door het miskennen van quorumvereisten, maar ook door de aanwezigheid hierbij van niet-leden. Dat leidt de verzoekende partij af uit het arrest nr. 212.047 van de Raad van State. De aanwezigheid van ..... als lid met raadgevende stem en de aanwezigheid van ..... tijdens de zitting en de beraadslaging impliceert volgens de verzoekende partij dat de studievoortgangscommissie als beroepsinstantie de facto en de iure onregelmatig samengesteld was. De verzoekende partij wijst er immers op dat zowel ..... de beslissing hebben ondertekend.

De verwerende partij stelt dat de commissie wel regelmatig samengesteld was en geldig beraadslaagd heeft. De verwerende partij wijst vooreerst op de vermelding van de studievoortgangscommissie in artikel ..... CAE dat handelt over de soorten examencommissies. Bijgevolg is een studievoortgangscommissie volgens de verwerende partij een examencommissie en zijn alle regels voor de examencommissies ook toepasbaar op de studievoortgangscommissie.

De verwerende partij stelt vervolgens dat de afwezigheid van de voorzitter en diens plaatsvervanger en de aanwezigheid van ..... niet de wettelijkheid van de bestreden beslissing in het gedrang brengt.

Zij verwijst voor haar argumentatie naar de artikelen ..... CAE.

In casu kan de studievoortgangscommissie voor het betrokken academiejaar 2011-2012

volgens de verwerende partij worden samengesteld uit de volgende leden:

Voorzitter: .....

Secretaris: .....

Leden: .....

Uit de bestreden beslissing blijkt volgens de verwerende partij duidelijk dat volgende stemgerechtigde leden aanwezig waren:

- .....
- .....
- .....

Als niet-stemgerechtigde leden waren volgens de verwerende partij aanwezig:

- .....
- .....

Met drie stemgerechtigde leden was de studievoortgangscommissie als beroepsinstantie bijgevolg regelmatig samengesteld en kon zij, conform artikel ..... iuncto artikel ..... van het Examenreglement, op regelmatige wijze beraadslagen. De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partij dit erkent in haar verzoekschrift. De verzoekende partij stelt echter dat zij enkel verwees naar het quorumvereiste, maar dat zij elders in het verzoekschrift wel de regelmatigheid van de beraadslaging wegens de deelname van onbevoegde personen betwist.

Wat de afwezigheid van de voorzitter of diens plaatsvervanger betreft, stelt de verwerende partij vast dat verzoeker nalaat aan te tonen welke bepaling van het CAE de aanwezigheid van de voorzitter vereist of aan die voorzitter specifieke bevoegdheden toekent bij de beraadslaging over een student. De verzoekende partij stelt echter dat het voor zich spreekt welke taken een voorzitter heeft (bv. tegengaan van willekeur, het goede verloop zitting en de doorslaggevende stem bij staking van stemmen). Het aanduiden van een voorzitter heeft volgens de verzoekende partij geen enkel nut indien de voorzitter geen specifieke taken heeft en de rol van voorzitter naar believen kan gewijzigd worden. Zulke feitelijke wijziging van de voorzittersrol zou het vertrouwensbeginsel schenden. De verwerende partij wijst erop dat de commissie geldig kan beslissen indien minstens de helft van de commissieleden aan de beraadslaging deelneemt. Nergens wordt volgens de verwerende partij vereist dat één van deze leden de door de Faculteitsraad aangeduide voorzitter is. Aangezien in casu drie – de helft van de zes – stemgerechtigde leden van de commissie aan de beraadslaging hebben deelgenomen, welke drie leden zijn vermeld bij de bekendgemaakte samenstelling van de commissie, meent de verwerende partij dat de commissie regelmatig was samengesteld.

Wat, vervolgens, de aanwezigheid van ..... betreft, stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen op welke wijze de aanwezigheid van ..... – die uiteraard geen stemgerechtigd lid is, zoals duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing – hem heeft benadeeld. De verzoekende partij stelt echter dat de schending van het CAE en de rechtzetting daarvan in haar belang is. De verwerende partij stelt dat de commissie, conform artikel ..... iuncto artikel ..... CAE, op regelmatige wijze heeft beraadslaagd. De aanwezigheid van ..... doet aan deze vaststelling volgens de verwerende partij geen enkele afbreuk. Ten overvloede stelt verwerende partij vast dat, in weerwil van wat verzoeker betoogt, ... wel degelijk gerechtigd was om – met raadgevende stem – deel te nemen aan de commissie. Als administratief secretaris van de faculteit Recht en Criminologie mag zij volgens de verwerende partij, ingevolge artikel ..... CAE, met een raadgevende stem deelnemen aan de werking van een examencommissie. Volgens de verwerende partij is artikel in casu wel van toepassing, aangezien moet worden vastgesteld dat artikel ..... CAE, dat de titel “soorten examencommissies” draagt, ook de instelling van een studievoortgangscommissie regelt (.....). De studievoortgangscommissie is, ingevolge het CAE volgens de verwerende partij een soort examencommissie waarop artikel ..... CAE van toepassing is. De verwerende partij wijst voor deze stelling op artikel ..... CAE, dat exclusief betrekking heeft op de studievoortgangscommissie en daarbij uitdrukkelijk verwijst naar de artikelen ..... CAE voor de beraadslaging en samenstelling van de commissie, waaronder uiteraard ook artikel ..... moet worden begrepen.

Wat, tenslotte, de aanwezigheid van ..... betreft, laat verzoekende partij volgens verwerende partij opnieuw na aan te tonen op welke wijze de aanwezigheid van ..... hem benadeeld heeft. De verwerende partij trekt belang van verzoekende partij bij het inroepen van dit middelonderdeel in twijfel, maar stelt in ieder geval dat de aan- of afwezigheid van ..... bij de Studievoortgangsc commissie als beroepsinstantie geen enkele afbreuk doet aan het feit dat de commissie conform artikel ..... iuncto artikel ..... CAE, op regelmatige mate wijze heeft beraadslaagd en beslist. De verzoekende partij betwist dit en verwijst opnieuw naar de aangehaalde rechtspraak van de Raad van State.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Om geldig te kunnen beraadslagen volstaat het dat op de vergadering van de interne beroepsinstantie drie van de zes stemgerechtigde leden aanwezig zijn. De aanwezigheid van de voorzitter of secretaris of hun plaatsvervangers vereist het reglement niet. Daaruit volgt dat de aanwezigheid van drie stemgerechtigde leden, ongeacht hun hoedanigheid, volstaat. Dat bij afwezigheid van voorzitter en secretaris de aanwezige leden deze taken overnemen is te verantwoorden op grond van het continuïteitsbeginsel. De verzoekende partij voert aan dat de studievoortgangsc commissie geen examencommissie is in de zin van het CAE, in samenhang met Flexibiliseringsdecreet, zodat het argument van de verwerende partij dat krachtens artikel ..... van dit reglement andere dan stemgerechtigde personen aanwezig mogen zijn niet opgaat, aangezien dit artikel ..... enkel geldt voor de examencommissies. Dit argument is juist. Maar de bestreden beslissing gaat uit van de studievoortgangsc commissie in beroep, niet van een examencommissie, en aangezien het CAE de aanwezigheid van andere dan stemgerechtigde leden bij de studievoortgangsc commissie niet uitsluit, tast hun aanwezigheid de geldigheid van de beslissing die de studievoortgangsc commissie heeft genomen, niet aan. De verzoekende partij verwijst naar het arrest van State d.d. 15 maart 2011, nr. 212.047, waar de Raad van State van oordeel was dat een administratief orgaan samengesteld uit 4 leden i.p.v. de reglementair bepaalde 3 onregelmatig was samengesteld. Dit precedent gaat hier niet op, omdat de bestreden beslissing genomen werd door het regelmatig samengesteld orgaan, namelijk de 3 stemgerechtigde leden en niet samen met de andere niet-stemgerechtigde leden.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Tweede middel: schending van het onpartijdigheidsbeginsel en de hoorplicht

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de studievoortgangsc commissie als beroepsinstantie reeds vooringenomen was zodat het horen van de verzoekende partij ook niet nuttig gebeurde.

De verzoekende partij stelt dat ..... te kennen gaf dat "[er] ten gronde door de Raad geen bezwaren weerhouden [zijn] tegen de beslissing van deze commissie". Voorts merkt de verzoekende partij op dat .....niet open stond voor enige verduidelijking van de context door de verzoekende partij, daar zij enkel geïnteresseerd was in de erkenning door verzoekende partij van de niet-naleving van de bindende voorwaarden en de automatisch sanctie: "meer moet ik niet weten, meer moet ik niet weten".

Verwerende partij stelt in de eerste plaats vast dat verzoeker nalaat concreet aan te tonen op welke wijze het onpartijdigheidsbeginsel en de hoorplicht zouden zijn geschonden. Zo werpt de verwerende partij op dat enkel de bestreden beslissing van de commissie het voorwerp van de beoordeling door de Raad vormt. De geluidsopname van de hoorzitting heeft enkel betrekking op het verloop van de zitting en niet op de bestreden beslissing zelf. De verwerende partij stelt dat argumenten, geput door de verzoekende partij uit de opname, de geldigheid van de beslissing niet kunnen aantasten aangezien de beslissing genomen werd op basis van de hoorzitting en de daarop volgende beraadslaging (zonder aanwezigheid verzoekende partij). De verzoekende partij betwist de visie van de verwerende partij en stelt dat de Raad niet alleen de beslissing, maar ook de voorafgaande procedures beoordeelt omdat ze onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij de regelmatige beraadslaging en het feit dat hij gehoord werd, heeft erkend. De verwerende partij wijst er bovendien op dat het selectief citeren van een aantal zinnen uit de eigen opname van de zitting verkeerdelijk de indruk wekt dat de bestreden beslissing zou zijn aangetast door een onwettigheid.

De verwerende partij stelt dat van een schending van het onpartijdigheidsbeginsel of de hoorplicht geen sprake kan zijn. De bestreden beslissing stelt volgens de verwerende partij uitdrukkelijk dat verzoekende partij werd uitgenodigd om te worden gehoord, dat zij persoonlijk aanwezig was en dat zij werd gehoord. De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partij tijdens de zitting de mogelijkheid kreeg om haar standpunt toe te lichten, hetgeen zij deed door, onder meer, te verwijzen naar een nota en een nieuw medisch attest. Uit de geluidsopname van de zitting blijkt volgens de verwerende partij overigens duidelijk dat deze mogelijkheid werd geboden.

De verwerende partij stelt voorts vast dat verzoekende partij geen enkele passage uit de bestreden beslissing aanhaalt waaruit een schending van het onpartijdigheidsbeginsel zou moeten blijken. De bestreden beslissing bevat volgens de verwerende partij tenslotte ook voldoende motieven om de bewering van verzoekende partij te weerleggen.

In haar memorie van wederantwoord doet de verzoekende partij expliciet onherroepelijk afstand van het ingeroepen middel, behoudens het recht om de verwerende partij toch nog expliciet tegen te spreken over het feit dat zij de geldigheid van de beraadslaging erkend zou hebben.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In de nota van wederantwoord doet de verzoekende partij afstand van dit middel, zodat de Raad daarover geen uitspraak hoeft te doen.

5.4. Derde middel: schending van de (materiële en formele) motiveringsplicht, zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en recht op verdediging

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing van de commissie niet omstandig gemotiveerd is daar de opgelegde maatregel, nl. de weigering tot inschrijving niet steunt op correcte en concrete elementen uit het studentendossier. De verzoekende partij werpt op dat de beslissing van de commissie vermengingen, onwaarheden en tegenstrijdigheden bevat zodat niet aan de materiële motiveringsplicht voldaan werd. De houding van de verwerende partij zou ook verwarrend geweest zijn omdat er verkeerde verwachtingen over het buiten beschouwing laten van het academiejaar 2010-2011 bij de beoordeling van het verzoek tot herinschrijving werden gecreëerd. De verzoekende partij verwijst ter ondersteuning van haar argumentatie veelvuldig naar de audio-opname (of de transcriptie daarvan). De verwerende partij werpt op dat enkel de bestreden beslissing van de commissie het voorwerp van de beoordeling door de Raad vormt. De audio-opname van de hoorzitting heeft enkel betrekking op het verloop van de zitting en niet op de bestreden beslissing zelf. De verwerende partij stelt dat argumenten, geput door de verzoekende partij uit de opname, de geldigheid van de beslissing niet kunnen aantasten aangezien de beslissing genomen werd op basis van de hoorzitting en de daarop volgende beraadslaging (zonder aanwezigheid verzoekende partij). De verzoekende partij betwist de visie van de verwerende partij en stelt dat de Raad niet alleen de beslissing, maar ook de voorafgaande procedures beoordeelt omdat ze onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Een eerste feitelijke onjuistheid en tegenstrijdigheid volgt volgens de verzoekende partij uit het feit dat de beslissing stelt dat de verzoekende partij niet zou weten wanneer de examenmomenten waarvoor zij medisch attesten aanbrengt, vielen en dat de verwerende partij zelf de relevante examenperiodes heeft moeten uitzoeken. De verzoekende partij stelt echter dat zij perfect in staat was om aan te geven over welke examendata het ging, maar dat de verwerende partij hierover niets gevraagd heeft bij de hoorzitting, hoewel ze daartoe

de mogelijkheid had.

De verzoekende partij betwist vervolgens de redelijkheid van het substantiële argument ter ondersteuning van de beslissing van de verwerende partij dat een medisch attest voor drie dagen bezwaarlijk als rechtvaardiging kan dienen voor een niet-deelname aan alle examens tijdens het academiejaar 2010-2011. Vooreerst merkt de verzoekende partij dat zij nergens het medische attest heeft ingeroepen als excuus voor haar afwezigheid. De verzoekende partij werpt bovendien op dat zij zich tegen deze motivering niet heeft kunnen verdedigen of haar standpunt niet heeft kunnen toelichten daar er tijdens de hoorzitting niet over gesproken werd, noch door de commissie vragen over gesteld werden. Zo had het standaardformulier (voor een evaluatie bij de aanvraag voor herinschrijving) van de verwerende partij enkel betrekking op het academiejaar 2011-2012, en dus niet op het academiejaar 2010-2011. Volgens de verzoekende partij mag een student op grond van het examenreglement één slecht jaar hebben zonder dat deze zich hierover formeel dient te verantwoorden. De verwerende partij zou enkel op basis van de studieresultaten een beslissing nemen. De verzoekende partij werpt op dat zij voor het academiejaar 2010-2011 bijgevolg geen dossier met overtuigingsstukken moest indienen. Dit wordt volgens de verzoekende partij bevestigd door de verklaringen van de verwerende partij tijdens de hoorzitting, maar ook hier stelt mevr. Goossens jaren later dat stukken (attesten) wel nuttig kunnen zijn, zelfs in dat eerste slechte jaar. Het is volgens de verzoekende partij onredelijk om twee jaar later nog overtuigingsstukken of argumenten te vragen aan de verzoekende partij aangezien ze daar volgens de examenreglementen van de verwerende partij niet toe genooddaakt was en er zelfs niet naar gevraagd werd. Het is voor de verzoekende partij verwarrend dat zij enerzijds zonder enig attest kan herinschrijven voor het academiejaar 2010-2011 en dat zij voor een herinschrijving in het academiejaar 2011-2012 plots attesten met betrekking tot het voorgaande academiejaar diende voor te leggen. De verzoekende partij ziet eveneens een schending van de formele motiveringsplicht daar de stukken (nl. ingediend dossier over academiejaar 2010-2011) waarop de bestreden beslissing steunt, niet bestaan, uitgezonderd de studievoortgangsmaatregel zelf.

De verzoekende partij stelt voorts dat de beslissing van de verwerende partij niet helder aangeeft in welke mate zij rekening heeft gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoekende partij. De vermelding dat de commissie zeer veel begrip opbrengt voor de persoonlijke problemen (homoseksualiteit in bepaalde cultuur die leidt tot pestgedrag, intimidatie, gebrek aan woonplaats en verstoting) is slechts een bewering volgens de verzoekende partij daar de beslissing niet motiveert waarom het voor de verzoekende partij ondanks de moeilijke situatie toch mogelijk moest geweest zijn om deel te nemen aan de examens. Het is volgens de verzoekende partij niet duidelijk voor haar, noch voor de Raad in hoeverre de commissie rekening heeft gehouden met de situatie van de verzoekende partij.

De verzoekende partij betwist de motivering van de beslissing waarbij gesteld wordt dat een post-factum (medisch) attest ontoelaatbaar zou zijn in een beroepsprocedure tegen een maatregel van studievoortgangsbewaking. Zij stelt dat de argumentatie (verwijzing naar artikelen ..... CAE) van de verwerende partij over de ontoelaatbaarheid van post-factum medische attesten enkel betrekking heeft op een vraag tot verplaatsing van het examen wegens overmacht. Dit wordt overigens erkend door mevr. Goossens, maar zij geeft volgens de verzoekende partij tijdens de hoorzitting echter duidelijk blijk van "kinderlijk" gedrag omdat de leeftijd van de verzoekende partij en "andere zaken" toch een attest zouden kunnen vereisen. Bovendien werpt de verzoekende partij uitdrukkelijk op dat het tweede attest dat zij als overtuigingsstuk heeft overgemaakt aan de verwerende partij niet de kenmerken heeft van een medisch attest in strikte zin daar het enkel gaat om een verklaring over het feit dat de verzoekende partij ondervraagd en klinisch onderzocht werd en daarbij een attest voor een bepaalde arbeidsongeschiktheid tijdens een bepaalde periode heeft meegekregen.

De verzoekende partij betwist eveneens de motivering in de beslissing waarbij gesteld wordt dat er door de verzoekende partij niet aangetoond wordt waarom zij de medische attesten niet tijdens de relevante examenperiodes heeft ingediend. De verzoekende partij stelt immers dat zij tijdens de hoorzitting verklaard heeft dat de originele attesten aan haar werkgever werden overhandigd en dat anderzijds de niet-deelname aan een examen niet de afgifte van een attest veronderstelt. Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij hierbij moedwillig

hamert op en verwijst naar een irrelevante discussie, namelijk de verplaatsing van het examen zakenrecht waarover de Raad zich al uitgesproken heeft in besluit nr. 2012/331. Het gaat volgens de verzoekende partij enkel om de toelating tot inschrijving en niet om de verplaatsing van een examen. Bovendien merkt zij op dat zij niet verplicht is een examen te verplaatsen, zelfs indien zij over een medisch attest beschikt.

De verzoekende partij betwist dat er geen zwaarwichtige redenen zouden bestaan voor de gebrekkige deelname aan de examens tijdens de examenperiode augustus-september 2012. De post-factum attesten zijn volgens de verzoekende partij steeds toelaatbaar in het kader van procedures over studievoortgangsbewaking. De attesten staven volgens de verzoekende partij bijgevolg voldoende dat er wel zwaarwichtige redenen zijn voor de gebrekkige studievoortgang. De verzoekende partij stelt dat de motivering die steunt op de niet-naleving van de bindende voorwaarden faalt daar de verzoekende partij zich kan beroepen op overmacht daar zij niet in staat was om deel te nemen aan de examens.

De verzoekende partij betwist ten slotte ook de overweging dat zij niet overtuigend zou aangegeven hebben hoe ze de problemen zou remediëren teneinde een positief resultaat te verzekeren in het nieuwe academiejaar. De verzoekende partij stelt dat zij in haar aanvraagdossier volgende elementen heeft opgenomen: zij woont zelfstandig, zij heeft een baan die perfect combineerbaar is met studies, zij is vrij van psychologische druk, zij heeft de problemen met haar familie achter zich gelaten, zij heeft nog een beperkt programma af te leggen. De aan de persoonlijke omstandigheden gerelateerde medische problemen zijn volgens de verzoekende partij ook achter de rug. Door te stellen dat er geen aanwijzingen zijn voor positieve resultaten in de toekomst heeft de commissie volgens de verzoekende partij nagelaten om grondig alle elementen uit het dossier te onderzoeken en te motiveren waarom deze remediëring van de verzoekende partij niet het vooropgestelde positieve resultaat zou teweeg kunnen brengen.

De verwerende partij stelt dat de juridische en feitelijke overwegingen waarop de bestreden beslissing is gegrond afdoende in de beslissing werden opgenomen zodat er geen schending voorligt van de formele, noch van de materiële motiveringsplicht en zodoende ook niet van het recht van verdediging.

De verwerende partij verwijst voor de weerlegging van het argument dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht zou schenden naar de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen juncto artikel II.11 van het Aanvullingsdecreet. Verwerende partij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing meer dan vier bladzijden telt. De bestreden beslissing verwijst eerst naar het Besluit van de Raad met nr. 2012/323 en gaat, vervolgens, over tot heroverweging. In deze heroverweging gaat de commissie uitvoerig in op de nota die verzoekende partij voorafgaandelijk had bezorgd en op het nieuwe (medisch) attest dat daarbij voorgelegd werd. De bestreden beslissing herneemt vervolgens de motieven van de weliswaar door de Raad om andere redenen vernietigde beslissing en maakt ze opnieuw tot de hare en stelt ten vervolgens op uitvoerige wijze dat het nieuwe (medisch) attest dat verzoeker voorgelegd had, zelfs als dit in overweging diende te worden genomen – quod non – niet van dien aard is dat het een andere beslissing van de commissie verantwoordt. Verwerende partij meent dat de motivering van de bestreden beslissing duidelijk en afdoende is. De verzoekende partij kan volgens de verwerende partij uit de bestreden beslissing zonder meer afleiden op welke gronden zij werd geweigerd zich opnieuw in te schrijven.

De verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is en dat de rechten van verdediging niet geschonden werden doordat de voorafgaande evaluatie enkel zou slaan op academiejaar 2010-2011.

De verwerende partij verwijst daarvoor naar het Besluit van de Raad met nr. 2012/323 waarin de weigeringsbeslissing van 15 oktober 2012 werd vernietigd, maar de bestreden beslissing niet als kennelijk onredelijk heeft beoordeeld. De verwerende partij stelt dat, aangezien de commissie in de thans bestreden beslissing van 18 december 2012 de motieven van de vernietigde beslissing van 15 oktober 2012 heeft hernomen, met nog een bijkomende motivering over het nieuwe (medisch) attest dat door de verzoekende partij overgemaakt

werd, maar zonder andere nieuwe elementen voorgelegd te hebben gekregen, de thans bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is.

De verwerende partij wijst erop dat deze overwegingen van de commissie en het uiterst langzame academische parcours van verzoeker niet toelaat te besluiten dat de bestreden beslissing onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij sedert het academiejaar 2010-2011 ingeschreven is aan de instelling van verwerende partij voor de opleiding Bachelor in de Rechten, en dat de verwerende partij daarbij in zijn eerste academiejaar geen enkel van de 32 opgenomen studiepunten, en in het tweede academiejaar slechts 8 van de opgenomen 32 studiepunten behaald heeft. De verwerende partij stelt thans vast dat de verzoekende partij in die twee academiejaren slechts deelnam aan in totaal twee (!) examenkansen (allebei in het academiejaar 2011-2012). De verwerende partij stelt dat dit een zwaarwichtig element is in de beoordeling door de commissie. De verwerende partij merkt op dat die feitelijke vaststelling veelzeggend is over de studievoortgang – of het gebrek daaraan. Bovendien stelt de verwerende partij dat die vaststelling belangrijk is omdat de commissie haar beslissing op behaalde studieresultaten diende te baseren.

De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij na afloop van het academiejaar 2010-2011 bindende voorwaarden kreeg opgelegd om (i) het individueel traject te beperken tot het afwerken van de nog niet geslaagde opleidingsonderdelen van het academiejaar 2010-2011, (ii) te slagen voor de helft van het aantal opgenomen studiepunten en (iii) verplicht aanwezig te zijn op alle examenkansen. Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij in het academiejaar 2011-2012 voor slechts twee van de zeven opgenomen opleidingsonderdelen slaagde en slechts bij twee van de veertien examenkansen aanwezig was. Verwerende partij meent dat, gelet op het studietraject dat verzoekende partij heeft afgelegd, het gebrek aan studievoortgang en de talrijke afwezigheden voor examens in het academiejaar 2011-2012 (net als in het academiejaar 2010-2011), de bestreden beslissing niet onredelijk is, laat staan dat zij kennelijk onredelijk zou zijn.

Verwerende partij wenst hierbij te benadrukken dat de beslissing tot het weigeren van inschrijving niet alleen haar grondslag vindt in de resultaten van verzoekende partij van het voorbije academiejaar 2011-2012, maar minstens evenzeer in de eerder behaalde studieresultaten van verzoeker (verzoekende partij behaalde geen enkel studiepunt in het academiejaar 2010-2011) en uiteraard in het niet-voldaan hebben door verzoekende partij aan twee van de bindende voorwaarden die hem werden opgelegd na afloop van het academiejaar 2010-2011.

Verwerende partij wil de argumenten van de verzoekende partij over de persoonlijke (en medische) problemen niet minimaliseren, maar stelt dat de verzoekende partij geen overtuigende elementen en concrete stukken aanreikt die erop zouden moeten wijzen dat zijn studievoortgang tijdens het academiejaar 2012-2013 beter zou zijn. De verzoekende partij stelt dat er wel degelijk gewezen werd op de elementen die een betere studievoortgang zouden verzekeren.

De verwerende partij stelt voorts dat de commissie bij haar beoordeling rekening heeft gehouden met de integrale studievoortgang (of beter het gebrek daaraan) en derhalve met het gehele afgelegde studietraject tot nu toe, inclusief academiejaar 2010-2011 en heeft daarbij moeten vaststellen dat er geen enkele reden door verzoekende partij wordt gegeven voor het totale gebrek aan studievoortgang in 2010-2011. De verwerende partij stelt dat het niet aan de commissie is om daar actief naar te vragen. Het komt volgens de verwerende partij uitsluitend aan de verzoekende partij toe om aan de commissie en aan de Raad toe te lichten welke eventuele (uitzonderlijke) omstandigheden zich zouden hebben voorgedaan tijdens dat academiejaar die de afwezigheid bij alle examenkansen zouden hebben kunnen rechtvaardigen. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij ondanks verschillende gelegenheden daartoe, dit echter heeft nagelaten.

De verwerende partij betwist de stelling van verzoekende partij die lijkt uit te gaan van het feit dat de commissie “niet eens [wist] op welke dagen de student examens moest afleggen

[...]”, waardoor “zij niet op een correcte wijze overmacht [kan] linken (of niet) aan een examen”. De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partij zelf had aangegeven dat de commissie de data van afwezigheid zelf moest vergelijken met de betrokken examendata. De verwerende partij wijst erop dat uit de bestreden beslissing onomstotelijk blijkt dat de commissie dat ook heeft gedaan. De verwerende partij wijst erop dat de bestreden beslissing onder meer stelt: “Dit medisch attest, en de daarop vermelde dagen van “arbeidsongeschiktheid”, waarvan niet ..... maar de commissie zelf heeft nagegaan op welke examenperiode ze sloeg, [...]”. Verwerende partij merkt op dat ook dit (medisch) attest – het betreft een attest waaruit blijkt op welke data de verzoeker “om medische redenen arbeidsongeschikt” zou zijn geweest in het verleden – post factum door de verzoeker werd bijgebracht en bovendien niet alle afwezigheden tijdens het academiejaar 2011-2012, en nog minder de afwezigheden in het academiejaar 2010-2011, verklaart. Ook het nieuwe attest betreft een post factum attest (het dateert van 13 december 2012, terwijl het slaat op 2010-2011 en 2012). De bestreden beslissing stelt in die zin, onder meer: “Enerzijds is ook dit attest – net als het medisch attest overgemaakt in het kader van het intern beroep d.d. 26 september 2012 – post factum opgemaakt, hetgeen volgens het Examenreglement niet wordt aanvaard als bewijsstuk voor een overmachtssituatie, en bovendien is niet aangetoond waarom ..... niet veel eerder, nl. tijdens de betrokken zittijden zelf, medische attesten heeft voorgelegd, zoals nochtans vereist door het Examenreglement, onder meer om verplaatsing van examens te bekomen”. De verwerende partij benadrukt dat een post-factum opgemaakt (medisch) attest niet kan worden aanvaard, noch in het kader van een verzoek voor verplaatsing van examens, noch (a fortiori) wanneer geen verzoek tot verplaatsing werd ingediend maar men achteraf – zoals in casu – wel een beroep op overmacht wil doen om afwezigheden te verantwoorden met het oog op het bekomen van een herinschrijving. Dit geldt volgens de verwerende partij voor om het even welk attest ter staving van dergelijke vermeende overmachtssituatie. Een post factum gecreëerd stuk, kan immers nooit gelden als bewijs.

De verwerende partij stelt bovendien dat, indien de Raad, per impossibile, de redenering van de verzoekende partij zou volgen en zou stellen dat er geen (medisch) attest moet worden afgegeven indien een student geen verplaatsing wil, kan volgens de verwerende partij onmogelijk worden aanvaard dat de betrokken student nadien alsnog een attest zou kunnen voorleggen om te betwisten dat hij/zij omwille van niet-gerechtvaardigde afwezigheden wordt geweigerd om zich opnieuw in te schrijven.

Tenslotte wijst de verwerende partij erop dat uit de bestreden beslissing overduidelijk blijkt dat het nieuw voorgelegde attest, net zomin als het vorige, de commissie kon overtuigen. Zo stelt de bestreden beslissing: “Anderzijds wordt door de voorlegging van dit opnieuw post factum voorgelegd medisch attest, mocht het toch in overweging moeten worden genomen, quod non, evenmin aangetoond waarom de eerder genomen, behoorlijk gemotiveerde weigeringsbeslissing van de commissie (welke motieven de commissie voor de goede orde herneemt, meer bepaald de uiterst gebrekkige studievoortgang van de heer ..... gedurende de voorbije twee academiejaren; de niet-naleving door de heer ..... van de hem opgelegde bindende voorwaarden; en, weliswaar inachtgenomen de persoonlijke problemen van de heer ....., waarvoor de commissie zeer veel begrip opbrengt, het ontbreken van aanwijzingen die laten veronderstellen dat het opleggen van nieuwe bindende voorwaarden een positief resultaat zou opleveren), zou moeten herzien worden”.

De verwerende partij stelt dat op grond van de hierboven uiteengezette motieven van de bestreden beslissing het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, kan worden geacht dat de commissie in casu geen overtuigende gronden zag voor een toelating tot herinschrijving, niettegenstaande de flagrante miskennen van de aan verzoekende partij eerder opgelegde bindende voorwaarden. De verwerende partij wijst erop dat de commissie alle (inclusief het post factum opgestelde attest) door verzoekende partij ingeroepen argumenten onderzocht heeft – zoals blijkt uit de motivering –, en zij heeft uitdrukkelijk begrip getoond voor de persoonlijke situatie van verzoekende partij. De verwerende partij merkt op dat de commissie op basis van het volledige dossier van verzoekende partij geen aanwijzingen heeft gevonden dat het opleggen van nieuwe bindende voorwaarden een positief resultaat zou opleveren. De verwerende partij stelt ten slotte dat de commissie op zorgvuldige wijze (i) het volledige dossier van verzoeker onderzocht heeft; dat zij het volledige

studietraject van verzoeker heeft meegenomen in de beoordeling, (ii) dat zij vastgesteld heeft dat er sprake is geweest van een uiterst gebrekkige studievoortgang en een niet-naleving van de eerder opgelegde bindende voorwaarden, en (iii) dat zij nagegaan heeft of er uitzonderingsgronden aanwezig zijn die zouden verantwoorden om verzoekende partij toch nog één kans te geven. De bestreden weigeringsbeslissing is volgens de verwerende partij dan ook uitgebreid gemotiveerd zorgvuldig en redelijk.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

De door de verzoekende partij aangebrachte eerste grief, namelijk dat de verwerende partij aan de verzoekende partij verwijt dat ze niet wist wanneer de examenmomenten vielen en dat ze dit zelf heeft moeten uitzoeken, terwijl de verzoekende partij desgevraagd dit wel had kunnen bijbrengen, is niet gegrond, nu de verzoekende partij niet betwist dat de interne beroepsinstantie de correcte data heeft vastgesteld.

De tweede grief is evenmin gegrond. De stelling van de verwerende partij dat de medische attesten niet alle examendata dekten is feitelijk juist. Dat zij zich op dat punt niet kon verdedigen snijdt geen hout, nu zij zelf aan de hand van de data kon vaststellen dat die attesten geen verklaring konden zijn voor haar afwezigheid bij examenkansen die buiten deze data vielen. Voor het overige, het argument dat zij geen documenten moest bijbrengen, zelfs in de hypothese dat daarover bepaalde toezeggingen zouden zijn gedaan of dat dit niet expliciet door reglementen zou zijn opgelegd, is eveneens ongegrond, nu het aan de verzoekende partij en niet aan de verwerende partij toekwam om aan te tonen waarom zij aan bepaalde bindende voorwaarden niet kon voldoen.

De derde grief is ook niet gegrond. De verwerende partij geeft duidelijk aan dat zij wel degelijk rekening houdt met de geaardheid van de verzoekende partij, maar ook waarom dit niet doorslaggevend is. Op dit punt is de bestreden beslissing naar genoegen van recht verantwoord.

De vierde grief, namelijk dat er geen reden is om niet rekening te houden met post factum ingediende medische attesten, is niet gegrond. Naast het motief dat dit niet zou zijn toegelaten door het reglement, hetgeen door de verzoekende partij betwist wordt, stelt de bestreden beslissing ook dat niet valt in te zien waarom de medische attesten niet konden worden ingediend toen de verzoekende partij niet deelnam aan examens. Dit motief volstaat om de bestreden beslissing op dit punt te dragen.

De met de vierde grief samenhangende vijfde grief, namelijk dat de verzoekende partij niet verplicht was om attesten in te dienen op of rond het tijdstip dat ze examens diende af te leggen, is niet gegrond, omdat, door de attesten niet op een onverdacht moment in te dienen, de verzoekende partij het risico genomen heeft de bewijswaarde van veel later ingediende attesten ondermijnd kon worden. Dat zij deze attesten wel tijdig aan de werkgever heeft bezorgd leidt niet tot een andere conclusie, aangezien niets haar belette een exemplaar van hetzelfde attest ook aan de verwerende partij te bezorgen.

Tenslotte betwist de verzoekende partij het oordeel van de verwerende partij dat er geen voldoende uitzicht is op betere studieresultaten in de toekomst, gelet op de door haar voorgelegde argumenten.

De interne beroepsinstantie geeft blijk van deze argumenten te hebben kennis genomen, maar is van oordeel dat zij onvoldoende zwaar wegen om nog een inschrijving te verantwoorden.

Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad niet stellen dat een dergelijk oordeel kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 18 december 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/006 – 31 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadsman meester ....., kantoor houdende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 31 januari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 20 december 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de bachelor in het communicatiemanagement, afstudeerrichting Commerciële Communicatie.

Verzoekende partij behaalde na de tweede examenkans twee onvoldoendes: voor het opleidingsonderdeel 'Frans' een resultaat van 8/20 en voor het opleidingsonderdeel 'Visuele Communicatie 2' een totaalcijfer van 8,5/20. Voor het overige behaalde verzoekende partij alle creditbewijzen, maar zij werd niet gedelibereerd.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 27 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 28 september 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/221 dd. 23 oktober 2012 oordeelde de Raad als volgt:

‘Uit de ECTS fiche blijkt dat er geen tweede examenkans is voor het resultaat van de permanente evaluatie. Dat resultaat is definitief verworven bij de eerste examenkans, en werd door verzoekende partij niet tijdig betwist bij intern beroep en eventueel verder beroep bij de Raad.

De twee eerste onderdelen van het middel, die het resultaat van de permanente evaluatie als voorwerp hebben, zijn niet ontvankelijk.

Het derde onderdeel, dat samenvalt met het tweede middel, is gegrond.

Uit de door de verzoekende partij meegedeelde stukken blijkt dat de beide onvoldoendes die de verzoekende partij behaald heeft tolereerbaar zijn, d.w.z. dat zij ondanks die tekorten geslaagd kan worden verklaard.

Zoals de Raad reeds eerder geoordeeld heeft, “de vermelding ‘delibereerbaar’ wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort”.

De Raad ziet geen reden om er in deze zaak anders over te oordelen.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.’

3.6. Bij beslissing van de examencommissie dd. 25 oktober 2012 werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor ‘Visuele Communicatie 2’ en ‘Frans 2’. Verzoekende partij scoorde duidelijk onvoldoende voor de beoogde competenties van de twee opleidingsonderdelen.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 31 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. De Raad oordeelde bij besluit 2012/311 dd. 14 december 2012 als volgt:

“Het beschikkend gedeelte van het besluit van de Raad nr.2012/221 van 23 oktober 2012 luidt als volgt: “De studievoortgangsbepaling van 10 september 2012 en de bepaling van 27 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd, in zoverre niet gemotiveerd wordt waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.”

In het thans bestreden besluit stelt de examencommissie dat de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor ‘Visuele Communicatie 2’ en ‘Frans 2’.

In zijn besluit 2012/221 heeft de Raad aan de verwerende partij niet opgedragen om te beslissen of de verzoekende partij al dan niet geslaagd moet worden verklaard voor de beide genoemde opleidingsonderdelen, maar wel of de verzoekende partij, ondanks de tolereerbare tekorten voor beide genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd kan worden verklaard voor het structureel programmaonderdeel.

De examencommissie heeft, door alleen te beslissen over het al dan niet geslaagd zijn van de verzoekende partij voor de twee opleidingsonderdelen, maar niet over de vraag of de verzoekende partij, ondanks het niet geslaagd zijn voor de twee genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd was voor het structureel programmaonderdeel, geen uitvoering gegeven aan het besluit 2012/221 en het gezag van gewijsde van dat besluit miskent.

Het gezag van gewijsde raakt aan de openbare orde, reden waarom de Raad dit middel ambtshalve inroept en het thans bestreden besluit vernietigt.

Gelet op de draagwijdte van het ambtshalve ingeroepen middel, is het niet vereist de door de verzoekende partij ingeroepen grieven thans te onderzoeken.”

3.9. De verwerende partij nam op 20 december 2012 een nieuwe beslissing waarin werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd was.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 tegen de beslissing van 20 december 2012. De beslissing werd per aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 verstuurd aan de verzoekende partij. De verzoekende partij stelt zelf in het verzoekschrift dat de vervaltermijn is ingegaan de dag na die van de kennisname van de studievoortgangsbepaling, zijnde in casu op 22 december 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint inderdaad te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 december, zoals verzoekende partij zelf aangeeft, om te verstrijken op woensdag 26 december 2012. Dit is weliswaar tweede kerstdag, maar geen wettelijke feestdag, zodat de uiterste datum voor de indiening van het beroep niet verschoven wordt naar donderdag 27 december 2012.

In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij weliswaar dat het beroep is ingesteld op 26 december 2012 en dus tijdig is, maar de begeleidende brief draagt de datum van 27 december 2012, en de datumstempel van de post op de briefomslag is 27 of 28 december 2012, dus alleszins van na de uiterste datum voor het indienen van het beroep bij de Raad.

Het beroep van 28 december 2012 werd niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld, is laattijdig en daarom niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... niet ontvankelijk is.

De studievoortgangsbepaling van 20 december 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de

medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/007 – 31 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 31 januari 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 20 december 2012 waarbij verzoekende partij geen credit wordt toegekend voor het opleidingsonderdeel ..... en waarbij de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de .....

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij 9/20 werd gegeven voor het opleidingsonderdeel ..... en waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2012 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de bijzondere examencommissie genomen in het kader van het interne beroep op datum van 25 september 2012 werd het intern beroep onvoldoende doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 28 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5 Bij besluit nr. 2012/231 dd. 23 oktober 2012 oordeelde de Raad als volgt:

"... Het onderdeel is gegrond. Ook al kan worden aangenomen dat het gesprek gevoerd werd met een docent en niet met een medestudent, de verwerende partij legt niet uit, en de Raad ziet niet in, waarom de verzoekende partij het interview niet thuis kon voorbereiden zoals de andere studenten en daarover niet schriftelijk mocht rapporteren. Het middel is in de aangegeven mate gegrond."

3.6. Op 6 november 2012 verklaart de examencommissie de verzoekende partij opnieuw niet geslaagd vermits zij voor een opleidingsonderdeel van het jaarprogramma geen creditbewijs heeft behaald.

De examencommissie stelt vast dat aan alle eisen is voldaan die door de Raad werden gesteld:

- ten aanzien van de voorbereiding thuis;
- ten aanzien van de schriftelijke rapportage;
- ten aanzien van het voeren van een nieuw gesprek in het kader van de vervangende opdracht.

De examencommissie stelt tevens vast dat door de docent op basis van het nieuwe gesprek en het reflectierapport, als definitief gewogen eindcijfer voor het opleidingsonderdeel ..... wordt voorgesteld: 9 op 20. De examencommissie stelt unaniem dit cijfer vast.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 14 november 2012 diende verzoekende partij een nieuw verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. Bij besluit 2012/317 dd. 14 december 2012 oordeelde de Raad als volgt:

“In zijn besluit nr. 2012/231 dd. 23 oktober 2012 heeft de Raad geoordeeld dat de verzoekende partij gediscrimineerd werd in vergelijking met andere studenten omdat zij het interview niet thuis had mogen voorbereiden en daarover niet schriftelijk mocht rapporteren. Aan beide punten werd ditmaal voldaan.

De verzoekende partij stelt dat zij minder tijd heeft gekregen voor de voorbereiding van het interview dan de andere studenten (een dag in plaats van een week) en voor de schriftelijke rapportering (een dag in plaats van verschillende maanden).

In zijn besluit van 23 oktober 2012, dat 's anderendaags per mail aan de partijen werd meegedeeld, had de Raad aan de verwerende partij opgedragen een nieuwe beslissing te nemen uiterlijk op 7 november 2012.

In het licht van de opgelegde termijn kan het de verwerende partij niet ten kwade worden geduid dat zij aan de verzoekende partij een dag voorbereiding heeft gegeven en gevraagd heeft dat de rapportering de dag na het interview moest worden ingeleverd. Daar komt bij dat de verzoekende partij alleen dit ene interview moest voorbereiden en daarover rapporteren, zonder zich te moeten concentreren op andere examens. Dit alles samen genomen maakt dat de voorbereidingstijd en de termijn voor rapportering geen schending uitmaakt van het gelijkheidsbeginsel.

Dat het interview met de verzoekende partij over 7 onderwerpen handelde en een uur duurde, terwijl andere studenten er 4 moesten voorbereiden en het gesprek maar tien minuten duurde, is evenmin een schending van het gelijkheidsbeginsel, nu het groter aantal onderwerpen en de langere duur van het interview een grondigere evaluatie van de competenties van de verzoekende partij mogelijk maakten, wat gelet op de eerder uitgesproken vernietiging, blijk geeft van een grote zorgvuldigheid. Door het groter aantal onderwerpen en de langere duur van het interview zijn noch het gelijkheidsbeginsel, noch het zorgvuldigheidsbeginsel, geschonden.

De verzoekende partij haalt ook aan dat zij geen feedback kreeg na het interview, zoals bij de andere studenten wel het geval was, zodat zij daardoor niet over dezelfde informatie als de andere studenten beschikte bij het opstellen van de rapportering.

In dit opzicht is het middel niet gegrond, nu in haar schriftelijke rapportering de verzoekende partij geen gewag maakt van deze beweerde achterstelling, en in haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij overigens dat zij het verslag grondig en uitgebreid heeft uitgewerkt.

De verzoekende partij voert verder aan dat de examinerator de directe overste en coördinator van de opleiding is, waardoor de uit werknemers van die opleiding bestaande examencommissie niet tot een onafhankelijke beoordeling zou zijn gekomen.

Het enkele feit dat de examinerator de directe overste en coördinator van de opleiding is volstaat niet om aan te nemen dat de examencommissie niet tot een eigen oordeel over de evaluatie zou zijn gekomen, en voor het overige voert de verzoekende partij geen concrete gegevens aan waaruit zou kunnen blijken dat de examencommissie niet zelfstandig het resultaat zou hebben vastgesteld.

De verzoekende partij voert ook aan dat de evaluatie onbegrijpelijk is omdat zij ondanks een volledig opgenomen interview en een grondig uitgewerkt reflectierapport geen punt heeft bijgekregen.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de

onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen. In deze zaak voert de verwerende partij aan dat een voldoende verzorgd en correct gebruik van het Standaardnederlands een basisvoorwaarde is om te slagen voor het opleidingsonderdeel. In casu heeft verzoekende partij daar niet aan voldaan en dat werd ook telkens meegedeeld, met uitgebreide suggesties in de verschillende zittingen om dit te remediëren. In de studiewijzer wordt expliciet het volgende vermeld: de evaluatie is gebaseerd op de beoordeling van competenties en de verdeling van de gewichten van de onderdelen voor de tweede zitting kan daarom verschillend zijn; bij een ernstig tekort op één van de onderdelen wordt bij de berekening van het totaal niet met een rekenkundig gemiddelde gewerkt; een voldoende verzorgd en correct gebruik van het Standaardnederlands is een basisvoorwaarde om te slagen.

Het is juist dat een tekort zelfs voor maar één competentie een onvoldoende voor het geheel van een opleidingsonderdeel kan verantwoorden. De Raad dient evenwel vast te stellen dat van de beweerde gebrekkige kennis van het Standaardnederlands geen bewijs voorligt, en dat het enige document in die taal dat betrekking heeft op de evaluatie van het opleidingsonderdeel, namelijk het verslag van het interview, document dat naar men mag aannemen is opgesteld door de verzoekende partij – die daarvoor overigens maar over een dag beschikte – in keurig Nederlands is geschreven.

De Raad dient vast te stellen dat, in functie van de aan de Raad voorgelegde informatie, de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd.

Er valt niet uit te sluiten dat het beweerde tekort op een niet kennelijk onredelijke wijze kan worden afgeleid uit de opname van het interview, maar die opname werd aan de Raad niet voorgelegd. Het middel is in de aangegeven mate gegrond."

3.9. Verwerende partij nam op 20 december 2012 een nieuwe beslissing.

De examencommissie heeft unaniem gesteld dat de docent bij het vaststellen van het cijfer voor het vak ..... volledig correct tewerk is gegaan. De examencommissie meent dan ook dat er voor dit vak nog geen creditbewijs kan worden toegekend.

De examencommissie vindt verder geen redenen om af te wijken van de deliberatiecriteria. Verzoekende partij wordt dan ook niet geslaagd verklaard.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 tegen de beslissing van 20 december 2012. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 23 december 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 december 2012.

Het beroep van 28 december 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beoordeling bij de andere studenten enkel gebeurde op basis van het verslag van het examengesprek. De beoordeling van verzoekende partij daarentegen gebeurde echter ook op het examengesprek zelf.

Verzoekende partij werpt op dat het verslag voldoende was om minstens een 10/20 te krijgen, toch behaalde verzoekende partij voor de vierde keer een 9/20. Volgens verzoekende partij is er geen transparante puntentelling.

Verwerende partij geeft aan dat het verslag van de vergadering van de Examencommissie nauwkeurig weergeeft hoe de nieuwe beslissing tot stand kwam.

Verwerende partij stelt dat de evaluatie voor het desbetreffende opleidingsonderdeel in de tweede zitting is gebaseerd op verschillende componenten: een herwerkte portfolio (incl. vervangingsopdracht en een mondeling gesprek) en een schriftelijk examen. Op basis van criterialijsten hebben drie onafhankelijke beoordelaars deelvijfers toegekend, die uiteindelijk resulteerden in een totaalcijfer van 9/20. De criteria werden vooraf aan de studenten gecommuniceerd. In casu is er vastgesteld dat de verzoekende partij het

Standaardnederlands niet voldoende beheerst in een zakelijke context. Het gesprek en het verslag van dat gesprek vormden dus maar één onderdeel in de totale beoordeling. Het gesprek maakte deel uit van de vervangingsopdrachten en stelde de docenten in staat om de mondelinge strategische competenties te beoordelen. De aanwezigheid van twee docenten verhoogt de objectiviteit van de beoordeling.

Verwerende partij stelt dat de docent aangeeft dat de evaluatie voor het opleidingsonderdeel vanuit een tiental invalshoeken is gebeurd die zorgvuldig zijn geselecteerd om de onderliggende competenties zo goed mogelijk te beoordelen.

Verwerende partij geeft aan dat het uiteraard de evaluatoren zijn die de punten geven en dat verzoekende partij zich niet in hun plaats kan stellen. Tevens stelt verwerende partij dat de deelresultaten in alle stadia en tijdens verschillende overlegmomenten uitvoerig werden besproken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de studiewijzer ..... blijkt dat de evaluatie bestaat uit de beoordeling van de portfolio (50%), open boek examen (30%) en permanente evaluatie (20%). Voorts wordt gesteld dat het gewicht van de onderdelen bij de tweede examenkans verschillend kan zijn, dat een ernstig tekort op een onderdeel bij de berekening van het totaal niet met een rekenkundig gemiddelde wordt gewerkt, en dat een voldoende verzorgd en correct gebruik van het Standaardnederlands een basisvoorwaarde is om te slagen.

Daaruit blijkt dat de grief van de verzoekende partij, dat andere studenten in tegenstelling tot haar, enkel geëvalueerd werden op basis van het verslag, terwijl zij ook op het examengesprek beoordeeld werd, feitelijke grondslag mist. De evaluatie van de verzoekende partij diende alleszins te gebeuren op basis van teksten (portfolio, open boek examen).

De verwerende partij brengt een verslag bij van de examiner, waarin die bij wijze van voorbeeld een tiental ernstige fouten tegen het Standaardnederlands weergeeft, die gehaald zijn zowel uit de portfolio als uit het schriftelijk (open boek) examen, en voegt eraan toe dat de fouten uit de portfolio niet alleen in de oorspronkelijke versie, maar ook in de eindversie voorkwamen, ondanks de raadgevingen en de feedback die aan de verzoekende partij werden gegeven.

Het kan moeilijk betwist worden dat het hier gaat om ernstige fouten tegen het Standaardnederlands, en dat de verzoekende partij niet voldoet aan een basisvoorwaarde, namelijk een voldoende verzorgd en correct gebruik van het Standaardnederlands. De evaluatiecriteria vermelden ook duidelijk dat bij een ernstig tekort op een onderdeel het totaal niet het resultaat is van het rekenkundig gemiddelde. Dat betekent dat een ernstig tekort, zoals hier het geval is, op zichzelf een onvoldoende voor het totaal kan verantwoorden, ook al zou het rekenkundig gemiddelde wel een voldoende opleveren. De evaluatiemethode van de verwerende partij is niet kennelijk onredelijk.

De grief van de verzoekende partij dat er geen transparante puntentelling is, is dan ook ongegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij geeft aan dat de argumentatie van verwerende partij zeer vaag is. Er wordt steeds opnieuw aangegeven dat nog niet alle competenties bereikt zijn, zonder enig bewijs.

Verzoekende partij stelt verder dat het verslag in keurig Nederlands is opgesteld. Het argument dat verzoekende partij het Standaardnederlands onvoldoende zou beheersen is dan ook een argument dat ten onrechte wordt herhaald. Er ligt ook geen enkel bewijs van voor.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij een gebrekkige beheersing heeft van het Standaardnederlands en de taalregisters voor ..... De fouten die de verzoekende partij maakt, zouden in een professionele context onaanvaardbaar zijn en ernstige imagoschade veroorzaken. Verzoekende partij beschikt dus niet over alle competenties om te slagen voor het desbetreffende opleidingsonderdeel. Zo worden substantieven in een verkeerde betekenis gebruikt, verkeerd genus, verkeerd gebruik van conjuncties, gallicisme, syntactische fouten, onvolledige uitdrukkingen, verkeerde registerkeuze, foute interpunctie,... De docent heeft hiervan voorbeelden uit finale teksten van de verzoekende partij gegeven in een rapport dat bij de stukken werd gevoegd. De evaluatie is ook gebeurd door verschillende experts in de bedrijfscommunicatie.

Verwerende partij geeft nog aan dat de 'Beoordeling onderhandelingssimulatie' die verzoekende partij bij de stukken voegt irrelevant is vermits het over een totaal andere context gaat en om een ander opleidingsonderdeel, nl. ....

Verwerende partij meent dan ook dat de evaluatie correct tot stand is gekomen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Ook al kan worden aangenomen dat het verslag van het examen in correct Nederlands is opgesteld, het tiental fouten tegen het Standaardnederlands die de examinerator bij wijze van voorbeeld haalt uit de portfolio en uit het schriftelijk examen, zijn voldoende duidelijk om aan te tonen dat de verzoekende partij het Standaardnederlands niet in voldoende mate beheerst. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert is de motivering niet vaag, maar precies en draagkrachtig.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de docent die haar in het verleden discrimineerde ook de volgende functies heeft: coördinator en het hoofd van de opleiding, examinerator (ook na de eerste beslissing van de Raad), degene die het werk verbetert en het resultaat vastlegt en lid van de examencommissie (met stemrecht). Alles hangt volgens verzoekende partij dan ook af van de beslissing van deze ene docent.

Verzoekende partij vraagt dan ook aan de examencommissie om een tolerantie te verlenen en te delibereren. Verzoekende partij wenst dat de examencommissie zou afwijken van het examenreglement of het 'gefaald' opleidingsonderdeel niet zou laten meetellen bij het berekenen van het eindtotaal van de volledige opleiding (.....examenreglement).

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, is de beslissing niet alleen genomen door de examiner, maar door de interne beroepsinstantie in haar geheel. Dat de examiner naast die functie ook nog andere functies uitoefende, die hem een zeker gewicht in de opleiding geven, is op zich niet van aard de onafhankelijkheid van de interne beroepsinstantie in twijfel te trekken.

Verder voert de verzoekende partij geen enkel concreet element aan waaruit een vooringenomenheid van de examiner jegens haar kan blijken.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 20 december 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/008 – 31 januari 2013

Inzake .....
wonende te ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 31 januari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij aan de verzoekende partij bindende voorwaarden met betrekking tot zijn inschrijving voor het academiejaar 2012-2013 worden opgelegd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. De verzoekende partij werd op 3 oktober 2012 bij beslissing na intern beroep de toelating geweigerd om zich voor het academiejaar 2012-2013 opnieuw in de opleiding ..... in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 oktober 2012 een extern beroep in bij de Raad tegen voorgaande beslissing na intern beroep.

3.3. Bij besluit nr. 2012/243 heeft de Raad de beslissing van 3 oktober 2012 vernietigd en de bevoegde instantie van de verwerende partij opgelegd om een nieuwe beslissing te nemen tegen uiterlijk 21 december 2012 waarbij de verwerende partij zich moet buigen over

- het verzoek tot herinschrijving van verzoekende partij;
- over eventueel op te leggen bindende voorwaarden en
- over de nodige faciliteiten om de verzoekende partij twee examenkansen te laten benutten voor opleidingsonderdelen uit het eerste semester van het academiejaar 2012-2013.

3.4. De Examencommissie ..... heeft op 20 december 2012 als gevolg van het besluit nr. 2012/243 van de Raad een nieuwe beslissing genomen waarbij aan de verzoekende partij de toelating wordt gegeven om zich opnieuw in te schrijven voor het academiejaar 2012-2013 onder bindende voorwaarden.

De interne beroepsbeslissing stelt immers dat de verzoekende partij minstens 50% van de ECTS credits van het diplomacontract waarvoor zij zich in het academiejaar 2012-2013 ingeschreven heeft, moet behalen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 december 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 24 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Uit artikel II.22,§2 Aanvullingsdecreet volgt dat de verplichting voor de verzoekende partij om opnieuw een interne beroepsprocedure op te starten tegen een ongunstige studievoortgangsbepaling die genomen werd in opvolging van een besluit van de Raad, vervalt.

De bestreden beslissing werd genomen in opvolging van besluit nr. 2012/243 van de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24 december 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 20 december 2012. De Raad gaat ervan uit, en dit wordt ook niet tegengesproken, dat de verzoekende partij op 20 december 2012 kennis heeft genomen van de bestreden beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 december 2012.

Het beroep van 24 december 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel, in casu veeleer uitgewerkt als een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de beslissing haar het recht op gelijke examenkansen ontzegt. De verzoekende partij stelt immers dat de beslissing van de examencommissie d.d. 20 december 2012 door het opleggen van bindende voorwaarden en de verwijzing naar artikel ..... OER haar niet dezelfde slaagkansen geeft als studenten onder dezelfde bindende voorwaarden die konden beginnen (nl. ingeschreven waren) in oktober 2012. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich voor haar argumentatie steunt op de schending van het redelijkheidsbeginsel, zoals in casu door de Raad uitgelegd werd in besluit nr. 2012/243.

Verzoekende partij stelt dat om aan de opgelegde voorwaarden (volgens de verzoekende partij meer dan 25 ECTS behalen dit academiejaar) inzake studievoortgangsbewaking te voldoen, zij minstens zes opleidingsonderdelen moet volgen waarvan drie reeds in het eerste semester begonnen zijn. De verzoekende partij merkt op dat zij dus drie examens dient af te leggen zonder de lessen, die zij meent nodig te hebben om te kunnen slagen, gevolgd te kunnen hebben. Hoewel de verzoekende partij erkent dat zij sommige lessen al heeft gevolgd in 2012, wijst zij erop dat de inhoud van opleidingsonderdelen kan veranderen en dat zij ook chronisch ziek is geweest tijdens die periode. Bovendien werpt zij op dat, gelet op het laattijdige karakter van beslissingen in haar dossier, zij de facto gedwongen is om de examens van januari in september af te leggen waardoor ze dus slechts één examenkans heeft voor de betrokken vakken. De verzoekende partij merkt daarbij op dat om aan haar thesis te mogen beginnen, zij geslaagd moet zijn voor alle vakken van de eerste master. De verzoekende partij stelt voorts vast dat de bestreden beslissing haar herinnert aan artikel

..... OER over het leerkrediet. Daaruit leidt de verzoekende partij af dat zij eerst toelating tot inschrijving moet vragen aan de Rector. De verzoekende partij stelt dat zij op grond van de geest van het besluit nr. 2012/243 van de Raad reeds automatisch ingeschreven kon worden, de lessen kon volgen en examens kon afleggen alsof zij reeds in oktober ingeschreven was, eventueel mits oplegging van bindende voorwaarden en de toekenning van faciliteiten voor het ophalen van het verloren eerste semester in het licht van haar recht op optimale examenansen.

De verzoekende partij werpt bovendien op dat zij als vreemdeling zonder inschrijving gedwongen werd om ofwel België te verlaten, ofwel werk te zoeken dan wel een andere opleiding aan te vatten. Bijgevolg heeft de verzoekende partij zich teneinde haar statuut te vrijwaren ingeschreven voor het opleidingsprogramma ..... aan de ..... De verzoekende partij wenst deze nieuwe opleiding eerst af te ronden alvorens haar opleiding ..... aan de ..... te hernemen. Vanuit deze context vraagt de verzoekende partij aan de Raad om haar desgevallend in het besluit van de Raad een inschrijvingsrecht voor het academiejaar 2014-2015 toe te kennen.

De verwerende partij stelt dat het haar niet verweten kan worden dat er sedert het oorspronkelijk verzoekschrift zoveel tijd is verloren gegaan. Zij stelt bovendien dat met de nieuwe beslissing van 20 december 2012 aan de student de nodige faciliteiten wordt gegeven om haar twee examenansen optimaal te verzekeren. Daarmee stelt de verwerende partij dat zij gevolg gegeven heeft aan het besluit nr. 2012/243 van de Raad.

De verwerende partij merkt voorts op dat de verzoekende partij verkeerdelijk meent dat de verwijzing naar een bepaling uit het examenreglement betreffende het leerkrediet in de overwegingen van de bestreden beslissing, verband houdt met de beslissing over de toelating tot inschrijving onder bindende voorwaarden. De mededeling kon nu pas aan de verzoekende partij gedaan worden, aangezien zij nu pas mocht herinschrijven.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, heeft de verwerende partij haar niet verplicht om opleidingsonderdelen uit het eerste semester op te nemen, maar enkel om voor tenminste de helft van de opleidingsonderdelen waarvoor zij zich inschrijft, een credit te behalen. In zoverre het middel dus voorhoudt dat de verzoekende partij verplicht was om zich in te schrijven voor opleidingsonderdelen van het eerste semester, mist het feitelijke grondslag.

De stelling van de verzoekende partij dat zij als gevolg van de vorige uitspraak van de Raad automatisch zou zijn ingeschreven bij de verwerende partij, mist juridische grondslag, nu de verwerende partij, na de vernietiging van haar vorige beslissing, een nieuwe beslissing diende te nemen over de vraag van de verzoekende partij om toelating te krijgen om zich in te schrijven, en de verzoekende partij zich pas daarna kon inschrijven.

Het valt te begrijpen dat de verzoekende partij, in de onzekerheid over de definitieve beslissing tot toelating en de eventueel daarbij gevoegde voorwaarden, alsook de onzekerheid over de faciliteiten voor eventueel opgenomen opleidingsonderdelen uit het eerste semester, zoals de Raad in zijn vorige uitspraak uitdrukkelijk aan de verwerende partij had opgedragen, en gelet op de precaire situatie waarin zij verkeert als zij zich niet op reguliere wijze als student kan inschrijven bij een onderwijsinstelling, ervoor gekozen heeft zich bij een andere onderwijsinstelling in te schrijven teneinde haar verblijfsrechten niet in het gedrang te brengen. Dat zij dus nu in de onmogelijkheid verkeert om zich in te schrijven voor het tweede semester bij de verwerende partij kan haar niet aangerekend worden.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Ter zitting is gebleken dat volgens de verwerende partij de verzoekende partij een negatief leerkrediet van 4 studiepunten heeft, reden waarom een nieuwe inschrijving afhankelijk werd gesteld van de toelating van de Rector. De verzoekende partij heeft ter zitting verklaard zich het recht voor te behouden de berekening van het leerkrediet te

betwisten en eventueel een procedure tot het terugkrijgen van leerkrediet op te starten. De stand van het leerkrediet van de verzoekende partij maakt geen deel uit van het voorgelegde geschil zodat de Raad daar ook geen uitspraak over hoeft te doen, noch over de gevolgen daarvan.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 20 december 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/010 – 31 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman meesters ....., kantoor houdende ....., ...,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 31 januari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: de heer .....
- de verwerende partij: meester .....
meester .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing i.v.m. de weigering tot toekenning van vrijstellingen voor diverse opleidingsonderdelen en tegen de beslissing van 2 januari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en deels gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de .....

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 17 oktober 2012 tot weigering van de toekenning van een vrijstelling voor 7 opleidingsonderdelen: .....

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 oktober 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling. Verzoekende partij geeft aan dat zij geen beroep wenst in te stellen tegen de weigering tot vrijstelling voor het opleidingsonderdeel .....

Vermits verzoekende partij geen beslissing op intern beroep had ontvangen, diende zij bij aangetekend schrijven van 5 december 2012 een verzoekschrift in bij de Raad.

De Raad oordeelde in besluit 2012/343 dd. 11 januari 2013 dat het beroep zonder voorwerp was geworden, vermits er ondertussen wel een beslissing op intern beroep was tussengekomen.

3.3. Op 2 januari 2013 werd het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De beslissing van de Decaan van de ..... dd. 17 oktober 2012 werd gedeeltelijk herzien, in die mate dat de vrijstelling voor het opleidingsonderdeel ..... werd toegekend. Het intern beroep tegen de weigering tot vrijstelling voor de overige 5 opleidingsonderdelen ..... werd afgewezen als ongegrond.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 2 januari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 januari 2013 diende verzoekende partij een nieuw verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 januari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 2 januari 2013. Verzoekende partij heeft op 4 januari 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 januari 2013.

Het beroep van 7 januari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat het beroep onontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de initiële beslissing van de Decaan van 17 oktober 2012. De beslissing op intern beroep, die op 2 januari 2013 werd genomen, is door de devolutieve werking van het intern beroep immers in de plaats getreden van de beslissing van de Decaan van 17 oktober 2012. Verwerende partij gaat dan ook enkel in op de middelen die zijn gericht tegen de beslissing van de Beroepsinstantie van 2 januari 2013, vermits deze enkel het voorwerp van het beroep kan vormen.

De Raad stelt vast dat de beslissing op intern beroep, die op 2 januari 2013 werd genomen in de plaats komt van de initiële studievoortgangsbepaling van de Decaan van 17 oktober 2012, welke bijgevolg uit het rechtsverkeer is verdwenen. Het is de beslissing van 2 januari 2013 die dan ook het voorwerp uitmaakt van voorliggend beroep.

In het verzoekschrift en in de nota van wederantwoord wijst de verzoekende partij op wat volgens haar onregelmatigheden zijn in de beslissing in de initiële beslissing. Aangezien de beslissing op intern beroep in de plaats is gekomen van de initiële beslissing, hoeft het middel, voor zover gericht tegen de initiële beslissing, niet verder onderzocht te worden bij gebrek aan voorwerp.

4. Nieuwe middelen

In de nota van wederantwoord brengt de verzoekende partij aan dat de initiële beslissing en de beslissing op intern beroep ook binnen de vijftien dagen aan de ombudspersoon hadden moeten worden meegedeeld, op grond van art. .... OER, en vraagt zij het bewijs van de mededeling bij te brengen. Dit middel is nieuw, en niet onontvankelijk, (1) omdat het al dan niet meedelen van de beslissingen een vormvereiste is die in het belang van de verwerende partij is voorgeschreven, (2) omdat de naleving van deze vorm op zich de geldigheid van de jegens de verzoekende partij genomen beslissing niet aantast, en (3) de verzoekende partij dit

middel alleszins in het inleidend verzoekschrift had kunnen aanbrengen.

Nog in de nota van wederantwoord voert de verzoekende partij voor het eerst aan dat de samenstelling van de Studievoortgangscommissie niet regelmatig zou zijn omdat zowel de effectieve als de plaatsvervangende voorzitter aanwezig waren, maar noch de effectieve, noch de plaatsvervangende secretaris.

Ook dit middel is nieuw, terwijl het al in het inleidend verzoekschrift had kunnen worden aangebracht, en is daarom niet ontvankelijk. Het is bovendien niet gegrond, omdat de plaatsvervangende voorzitter niet in die hoedanigheid aanwezig was, maar wel als een van de vier docenten van een opleidingsonderdeel in de master na master, en overigens geen regel voorschrijft dat de commissie niet kan zetelen als zowel de secretaris als zijn plaatsvervanger afwezig zijn.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel en dat zij de werking van de interne beroepscommissie in vraag stelt.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat minstens twee leden van de beroepscommissie ook titularis waren van de opleidingsonderdelen waarvoor een vrijstelling werd aangevraagd. Deze leden zijn dus betrokken bij de initiële beslissing en bij de beslissing op intern beroep, waardoor ze niet alleen partij, maar ook tweemaal 'rechter' zijn. Er is volgens verzoekende partij dan ook geen sprake van een onafhankelijke beoordeling.

Verzoekende partij geeft in het verzoekschrift een weergave van de zitting van de interne beroepscommissie en stelt zich vragen bij de werking van de interne beroepscommissie. Zo wilde een lid dat de commissie stopte voordat alle opleidingsonderdelen waren beoordeeld. Een aantal leden wilde de commissie voortijdig verlaten. Er kwam volgens verzoekende partij een denigrerende opmerking van een lid van de commissie en de ombudspersoon heeft niet toegezien op de naleving van de rechten van de student. Verzoekende partij vraagt zich ook af welke documenten bijkomend beschikbaar zijn vermits twee leden van de beroepscommissie aangaven dat ze een uitgebreidere verantwoording hadden overgemaakt. Tevens stelt verzoekende partij dat er geen huishoudelijk reglement is en dat de leden van de interne beroepscommissie niet werden voorgesteld. Verzoekende partij meent dan ook dat bijna alle regels van behoorlijk bestuur werden geschonden.

Verwerende partij geeft aan dat de twee leden van de Beroepsinstantie (die titularis zijn van slechts twee van de zes betwiste opleidingsonderdelen) niet 'nogmaals' oordelen over de vrijstellingen. Het is immers de Decaan die, op grond van artikel ..... van het Onderwijs- en Examenreglement, op 17 oktober 2012 de beslissing nam. Bovendien kan uit de loutere omstandigheid dat twee van de drie stemgerechtigde leden van de Beroepsinstantie zowel hebben geadviseerd over de aanvraag tot vrijstelling als over het intern beroep, niet worden afgeleid dat er een vooringenomenheid of een gebrek aan objectiviteit zou zijn. Verder geeft verwerende partij aan dat het vaste rechtspraak is van de Raad dat een interne beroepsprocedure waarbij het initieel beslissend orgaan ook als interne beroepsinstantie optreedt, niet in strijd is met de regelgeving of met enig beginsel van behoorlijk bestuur (en zelfs dat is hier niet het geval vermits de Decaan de beslissing van 17/10 nam). Doordat bepaalde leden van de Beroepsinstantie ook titularis zijn van één van de opleidingsonderdelen waarvoor een vrijstelling werd aangevraagd, werd gewaarborgd dat de Beroepsinstantie met de nodige kennis van zaken een beslissing kon nemen. Dat is ook de reden waarom artikel ..... van het Onderwijs- en Examenreglement voorziet dat de Decaan het advies van de titularis kan inwinnen, alvorens een beslissing te nemen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen bewijzen naar voor brengt van de beweerde partijdigheid of gebrek aan objectiviteit.

Verwerende partij stelt dat de grieven tegen de beslissing van 17 oktober 2012 niet meer dienstig kunnen worden ingeroepen vermits de beslissing op intern beroep in de plaats is gekomen van deze initiële beslissing. Verder werpt verwerende partij op dat uit de rechtspraak van de Raad blijkt dat de mededeling van stukken ter motivering van een beslissing die pas gebeurt

tijdens het extern beroep, geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen, op voorwaarde dat de beoordeling van het opleidingsonderdeel in rechte wordt verantwoord door de motieven uit deze stukken en de verzoekende partij ten laatste in het kader van de procedure voor de Raad kennis heeft kunnen nemen en ook tegenspraak heeft kunnen voeren, wat in casu het geval is.

Tenslotte stelt verwerende partij dat de interne beroepsinstantie geen huishoudelijk reglement heeft en dat dit ook niet nodig is. De relevante regels omtrent het intern beroep zijn immers opgenomen in het Onderwijs- en Examenreglement.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het enkele feit dat titularissen van opleidingsonderdelen waarvoor de verzoekende partij een vrijstelling had aangevraagd, lid zijn van de interne beroepsinstantie, leidt niet tot de conclusie dat er sprake is van structurele partijdigheid. Dat die titularissen een negatief advies over de vraag tot vrijstelling hadden gegeven, bewijst evenmin dat ze, in het kader van de werking van de beroepsinstantie, niet op onbevooroordeelde wijze de vraag tot vrijstelling, in het licht van de door de verzoekende partij aangebrachte argumenten, konden beoordelen. Overigens, als de verzoekende partij van mening was dat de betrokken titularissen bevooroordeeld waren, had zij hen in het kader van de interne beroepsprocedure kunnen wraken, wat zij niet gedaan heeft. Zij wist of behoorde te weten dat titularissen van de opleidingsonderdelen waarvoor zij een vrijstelling had aangevraagd, lid waren van de interne beroepsinstantie.

De verzoekende partij laat ook gelden dat verscheidene leden van de interne beroepsinstantie zich op de zitting niet onpartijdig hebben gedragen.

Zelfs als de feiten zoals voorgesteld in het verslag van de verzoekende partij juist zijn, blijkt daar alleen uit dat er sprake was van een zekere gehaastheid van sommige leden om de hoorzitting niet te lang te laten duren - ze hebben trouwens ook het verdere verloop van de zitting bijgewoond- en blijkt niet noodzakelijk een vooringenomenheid. Ook andere opmerkingen die zijn geuit leiden niet tot de conclusie dat er sprake is van vooringenomenheid. Daarom is er ook geen reden om in te gaan op het in de nota van wederantwoord geformuleerd verzoek om de ombudspersoon als getuige te horen over het verloop van de hoorzitting. Dat verzoek wordt dan ook afgewezen.

De klacht over de afwezigheid van regels in verband met de werking van de interne beroepsinstantie is niet gegrond. De Raad ziet niet in waarom niet alleen de samenstelling van de interne beroepsinstantie, maar ook de werking ervan, in regels zou moeten worden bepaald. Er zijn overigens geen aanwijzingen dat de interne beroepsinstantie haar beslissing formeel niet op regelmatige wijze genomen zou hebben, en uit het bijgebrachte stuk 3h van de verwerende partij blijkt dat de beslissing genomen is bij eenparigheid van de drie stemgerechtigde leden.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de motiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat de eindcompetenties van de opleidingsonderdelen waarvoor vrijstelling wordt gevraagd moeten worden vergeleken met de eindcompetenties van de reeds gevolgde opleidingsonderdelen. Het louter ontbreken van een vonnis in het vroeger gevolgde opleidingsonderdeel kan moeilijk als doorslaggevend worden beschouwd. Bovendien had men dan deelvrijstellingen kunnen overwegen indien het gevolgde opleidingsonderdeel achterhaald zou zijn.

Verzoekende partij werpt verder op dat zij de motivatie voor de afwijzing van de vrijstellingen in de initiële beslissing niet kent, wat een ongelijkheid tussen de partijen met zich meebrengt.

Pas na 2 maanden, op 2 januari 2013 wordt een uitgebreidere beslissing op intern beroep bekend gemaakt. Het gebrek aan motivatie en de lange duur voordat er een beslissing op intern beroep tussenkwam getuigen niet van behoorlijk bestuur. Het is voor verzoekende partij dan ook onduidelijk waarop de afwijzing van de vrijstellingen gebaseerd werd.

Verzoekende partij heeft pas 2 maanden na de zitting van de interne beroepscommissie een beslissing op intern beroep ontvangen. Verwerende partij laat het overkomen alsof het document is opgesteld op 6 november 2012, wat niet het geval is en als dit wel het geval zou zijn, kan de vraag gesteld worden waarom het niet vroeger werd overgemaakt. Het document is volgens verzoekende partij geantidateerd en een laattijdige beslissing op intern beroep is in strijd met het examenreglement. Verzoekende partij vraagt zich dan ook af waarom de beslissing op intern beroep laattijdig (bijna twee maanden te laat) werd overgemaakt.

Verder geeft verzoekende partij aan dat 2 personen volmacht gaven om het document van de interne beroepscommissie te ondertekenen. Verzoekende partij stelt zich de vraag of deze personen het document waarvoor ze volmacht gaven ooit gezien hebben.

Verzoekende partij vraagt dan ook dat verwerende partij zou aantonen waaruit blijkt dat volmachten werden gegeven na kennisname en goedkeuring van de ontwerpbeslissingen van het beroep. Verzoekende partij werpt op dat er enkel een beslissing werd meegedeeld, zonder dat haar argumenten werden vermeld.

Verzoekende partij wenst ook de documenten te zien waaruit blijkt dat de niet stemgerechtigde leden in kennis werden gesteld van de ontwerpbeslissing.

Verzoekende partij stelt dat het rechtszekerheidsbeginsel is geschonden vermits er niet werd meegedeeld welke beroepsstappen en procedures gevolgd moesten worden. Er werd ook geen datum meegedeeld van de beslissing van de interne beroepscommissie.

Ook het fair-play beginsel is volgens verzoekende partij geschonden. De denigrerende opmerkingen, de poging tot vroegtijdige beëindiging van de interne beroepscommissie geven aan dat verzoekende partij als 'lastig' werd beschouwd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is ook geschonden vermits er aanvankelijk geen beslissing werd genomen, er geen criteria zijn voor de beoordeling,...

Verzoekende partij geeft verder per opleidingsonderdeel een analyse. Verzoekende partij geeft wel aan dat zij geen vergelijkingsbasis heeft en vraagt dan ook een gedetailleerde beschrijving van de inhoud van de opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij stelt zich ook vragen m.b.t. de ondertekening van de initiële vrijstellingsbeslissingen.

M.b.t. de vrijstellingsaanvraag voor het opleidingsonderdeel ..... stelt verzoekende partij dat de initiële beslissing niet werd gemotiveerd (buiten het feit dat het eerder gevolgde opleidingsonderdeel op bachelorniveau werd gegeven). Verzoekende partij geeft onder meer aan dat zij wel praktijkgerichte oefeningen heeft gedaan.

Wat betreft de vrijstellingsaanvraag voor het opleidingsonderdeel ..... doet verzoekende partij afstand van de aanvraag tot een vrijstelling.

Verder stelt verzoekende partij m.b.t. de vrijstellingsaanvraag voor het opleidingsonderdeel ..... o.a. dat het gegeven dat het eerder gevolgde opleidingsonderdeel, een opleidingsonderdeel uit derde bachelor was geen argument is om te stellen dat het niet diepgaand genoeg was. De eerder gevolgde opleidingsonderdelen omvatten meer studiepunten dan het opleidingsonderdeel waarvoor de vrijstelling wordt aangevraagd, wat eerder doet vermoeden dat er wel diepgaand werd ingegaan op de leerstof.

M.b.t. de vrijstellingsaanvraag voor het opleidingsonderdeel ..... stelt verzoekende partij onder meer dat de analyse in de interne beroepsbeslissing dat geen enkele interne markt werd behandeld in het eerder gevolgde opleidingsonderdeel foutief is.

Tevens stelt verzoekende partij wat betreft de vrijstellingsaanvraag voor het opleidingsonderdeel ..... dat de eerder gevolgde opleidingsonderdelen niet enkel over de interne markt gaan, zoals in de beslissing op intern beroep ten onrechte wordt aangegeven. Verzoekende partij wenst dan ook dat de vragen tot vrijstellingen positief worden geëvalueerd.

Argumenten van de verwerende partij

Verwerende partij stelt dat elk van de vrijstellingsaanvragen op basis van het niet-gemotiveerde intern beroep grondig werd onderzocht en beoordeeld. De Beroepsinstantie heeft de overwegingen waarop zij zich heeft gesteund bij deze beoordeling uitvoerig vermeld in de bestreden beslissing.

Verwerende partij geeft wel aan dat de motiveringsplicht niet inhoudt dat de Beroepsinstantie op alle argumenten dient te antwoorden die door de verzoekende partij in de loop van de interne beroepsprocedure (in casu tijdens de hoorzitting) zijn aangevoerd. De onderwijsinstelling is immers een orgaan van actief bestuur en geen rechtscollege, zodat artikel 159 Grondwet niet van toepassing is.

De beslissing van de Beroepsinstantie werd wel degelijk uitvoerig gemotiveerd. De verzoekende partij kan uit de beslissing afleiden op welke gronden de vrijstellingen werden geweigerd.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij bij de vrijstellingsaanvragen de plicht heeft om alle nuttige gegevens aan de onderwijsinstelling voor te leggen, zodat deze zich met kennis van zaken over de aanvraag kan uitspreken. De nodige informatie met betrekking tot de opleidingsonderdelen waarvoor vrijstellingen werden aangevraagd, is beschikbaar op de website van verwerende partij.

Verwerende partij geeft verder aan dat de bestreden beslissing inderdaad lang op zich liet wachten, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat er een onzorgvuldige besluitvorming is. Uit de uitgebreide motivering blijkt dat de Beroepsinstantie het beroep van verzoekende partij zorgvuldig heeft behandeld. Verder geeft verwerende partij aan dat de beoordelingscriteria voor een vrijstellingsaanvraag opgenomen zijn in artikel ..... van het Onderwijs- en Examenreglement.

Verwerende partij stelt dat de beslissing op intern beroep inderdaad buiten de termijn van 15 kalenderdagen werd genomen en ter kennis werd gebracht. Het betreft echter slechts een ordetermijn (zoals ook blijkt uit de vaste rechtsspraak van de Raad).

Verwerende partij stelt dat er ook geen schending is van het rechtszekerheidsbeginsel. Zowel de initiële beslissing van de Decaan van 17 oktober 2012 als de bestreden beslissing op intern beroep van 2 januari 2013 vermelden immers de beroepsmogelijkheid en modaliteiten. Er is volgens verwerende partij trouwens geen verplichting om een datum mee te delen waarop de Beroepsinstantie een beslissing zal nemen.

Verwerende partij meent dat er ook geen schending is van de fair-play. In casu zijn er immers geen aanwijzingen dat de verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld, laat staan dat de verwerende partij met opzet, kwade trouw of moedwilligheid is opgetreden.

Tevens stelt verwerende partij dat 7 leden aanwezig waren tijdens de zitting van de Beroepsinstantie op 6 november 2012, waarvan 3 stemgerechtigde leden. De bestreden beslissing werd vervolgens op 2 januari 2013 ondertekend door de drie stemgerechtigde leden, waarbij twee leden een volmacht gebruikten (zoals vermeld in de bestreden beslissing zelf). De betrokken leden hadden uiteraard kennis genomen van de inhoud van deze beslissing, wat blijkt uit het e-mailverkeer.

Het argument van verzoekende partij dat de niet-stemgerechtigde leden o.a. de ombudspersoon), geen kopie van de bestreden beslissing kregen, wordt niet bewezen. Bovendien zou dit geldigheid van de bestreden beslissing niet aantasten en de beslissing kwam dus wel degelijk rechtsgeldig tot stand.

Verwerende partij geeft aan dat de Beroepsinstantie over een discretionaire bevoegdheid beschikt bij het beoordelen van vrijstellingsaanvragen. De Raad is enkel bevoegd om de wettigheid van de beslissingen marginaal te toetsen en mag zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

Verwerende partij meent dat zij meer dan afdoende heeft aangetoond waarom een aantal van de gevraagde vrijstellingen werden geweigerd. De Beroepsinstantie is binnen de grenzen van haar beoordelingsbevoegdheid gebleven en heeft niet kennelijk onredelijk gehandeld.

Verwerende partij stelt m.b.t. het opleidingsonderdeel ..... dat uit de formulering van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat het niveau van de opleidingsonderdelen wel een

rol speelde bij de beoordeling van de vrijstellingsaanvraag. Tevens stipuleert verwerende partij dat uit vaste rechtsspraak van de Raad blijkt dat het bestuur zich bij een vrijstellingsaanvraag niet enkel hoeft te baseren op de ECTS fiches, maar ook rekening kan houden met de resultaten van de vergelijking van de inhoud van de betrokken cursussen. Verwerende partij benadrukt tenslotte nog dat de Beroepsinstantie in de onmogelijkheid was op basis van de overgemaakte ECTS fiche voor het opleidingsonderdeel ..... een conclusie te trekken over de inhoud van dit opleidingsonderdeel. De inhoud en de bijgebrachte eindcompetenties zijn immers afhankelijk van de gevolgde keuze-optie, wat niet bekend was. Bij gebrek aan dergelijke informatie kan er redelijkerwijs ook geen rekening mee worden gehouden bij de beoordeling van de vrijstellingsaanvraag. Verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij de weigering tot vrijstelling voor het opleidingsonderdeel ..... niet meer betwist. Verwerende partij merkt tevens op dat de beslissing op intern beroep voor het opleidingsonderdeel ..... gunstig was, zodat de verzoekende partij zijn belang verliest. M.b.t. het opleidingsonderdeel ..... verliest verzoekende partij uit het oog dat zij zich heeft ingeschreven voor een gespecialiseerde opleiding ....., waardoor men niet zomaar een vergelijking kan maken met bepaalde opleidingsonderdelen die op bachelor-niveau werden gevolgd. Verwerende partij stelt dat zij geen 'foute analyse' heeft gemaakt m.b.t. het opleidingsonderdeel ..... De aangehaalde motieven, die verzoekende partij tracht te weerleggen, hebben geen betrekking op het opleidingsonderdeel ..... maar op het opleidingsonderdeel ..... Tenslotte stelt verwerende partij m.b.t. het opleidingsonderdeel ..... dat het niet correct is dat de vrijstelling werd geweigerd omdat het merendeel van de leerstof recente stof omvat. In de bestreden beslissing werd enkel benadrukt dat dit opleidingsonderdeel inspeelt op de actualiteit, waardoor wordt aangegeven dat het oplossen van actuele vraagstukken een belangrijke doelstelling is, zonder dat daarbij een uitspraak wordt gedaan over de voorheen geziene leerstof.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het valt te betreuren dat de beslissing op intern beroep ruim buiten de termijn van 15 dagen na het instellen van het intern beroep aan de verzoekende partij werd meegedeeld. Maar die laattijdige mededeling tast op zich de geldigheid van de bestreden beslissing niet aan. Die laattijdigheid toont evenmin aan dat het fair play beginsel geschonden zou zijn, en ook niet dat daaruit zonder meer volgt dat er sprake is van bevooroordeeldheid. De grief dat niet blijkt dat de leden van de interne beroepsinstantie die bij volmacht het bestreden besluit hebben ondertekend, die beslissing niet kenden, mist feitelijke grondslag. Uit de mails als stuk 3k door de verwerende partij voorgelegd blijkt naar genoegen van recht dat de volmachtgevers de bestreden beslissing kenden. Deze beslissing vermeldt ook uitdrukkelijk de modaliteiten van het extern beroep, zodat er evenmin sprake is van schending van het rechtszekerheidsbeginsel, noch van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet.

De verzoekende partij betwist ook inhoudelijk de motieven tot weigering van de gevraagde vrijstellingen.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om te oordelen of een student al dan niet in aanmerking komt voor de door hem gevraagde vrijstellingen. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

In deze zaak worden de weigeringen voor vrijstelling voor zes vrijstellingsaanvragen uitvoerig geformuleerd (p.3-10 van de bestreden beslissing, stuk 3h van de verwerende partij).

Daarmee heeft de verwerende partij voldaan aan de motiveringsverplichting, de door haar aangevoerde motieven steunen op pertinente feitelijke gegevens en zijn draagkrachtig.

Meer specifiek:

- het motief dat de weigering van de eerste aanvraag draagt, namelijk dat de opleidingsonderdelen op grond waarvan vrijstelling gevraagd wordt, bachelorvakken zijn terwijl het opleidingsonderdeel waarvoor vrijstelling gevraagd wordt een masteropleidingsonderdeel betreft, is pertinent en draagkrachtig;
- het motief dat de weigering van de tweede aanvraag draagt, namelijk dat het

opleidingsonderdeel ..... geen grondslag biedt voor vrijstelling voor het opleidingsonderdeel ....., dat blijkens de inhoud ervan betrekking heeft op geschillen tussen staten, is pertinent en draagkrachtig; de verzoekende partij doet overigens ook afstand van het middel voor zover het op deze aanvraag betrekking heeft.

- het motief dat de weigering van de vierde aanvraag draagt, namelijk dat de voor de vrijstelling aangevoerde opleidingsonderdelen, gelet op hun inhoud zoals weergegeven in de bestreden beslissing ..... inhoudelijk onvoldoende overeenstemmen met het opleidingsonderdeel ....., is pertinent en draagkrachtig. Voorts valt niet in te zien hoe het eveneens aangevoerde opleidingsonderdeel ..... wel een basis voor vrijstelling zou kunnen leveren.

- Hetzelfde geldt voor de weigering van de vijfde aanvraag. De bestreden beslissing geeft een uitvoerige beschrijving van de inhoud van het opleidingsonderdeel ....., waarvan de vrijstelling gevraagd wordt op grond van de opleidingsonderdelen ..... De conclusie van de verwerende partij dat er onvoldoende inhoudelijke overeenstemming is, vindt voldoende steun in de vergelijking van de inhoud van deze opleidingsonderdelen.

- Het motief van de weigering voor de zesde aanvraag, namelijk dat de onderwerpen (uit de actualiteit gekozen onderwerpen) en wijze van werken (bezoek van instellingen en bijwonen van lezingen over diverse onderwerpen) van het opleidingsonderdeel ....., onvoldoende inhoudelijke gelijkenissen vertoont met de opleidingsonderdelen ....., is pertinent en draagkrachtig.

De door de verzoekende partij geuite kritiek op de weigering van de eerste aanvraag betwist de feitelijke juistheid ervan niet. De verzoekende partij vergelijkt punctueel de te vergelijken opleidingsonderdelen, maar betwist niet dat de door haar voorgelegde opleidingsonderdelen op bachelorniveau geprogrammeerd waren, terwijl het opleidingsonderdeel waarvoor vrijstelling gevraagd werd op masterniveau geprogrammeerd is. Dit verschil volstaat om de bestreden beslissing op dit punt te dragen.

Wat betreft de vierde aanvraag bekritiseert de verzoekende partij de beslissing door een inhoudelijke vergelijking te maken van de opleidingsonderdelen. Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad evenwel niet tot de conclusie komen dat de door de verwerende partij gemaakte vergelijking feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn.

Hetzelfde geldt voor de vijfde en zesde aanvragen tot vrijstelling.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 2 januari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Rolnr. 2013/010 – 31 januari 2013

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 22 februari 2013

Rolnr. 2013/021 – 22 februari 2012

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende ....., ...

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 22 februari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 24 januari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en deels niet gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het office management, afstudeerrichting medical management assistant.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 december 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 december 2012 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd het volgende gestipuleerd:

"De interne beroepscommissie heeft daarbij, conform OER artikel ....., het intern beroep, ingesteld met uw schrijven van 2 december 2012, niet ontvankelijk verklaard daar de vervaltermijn van 5 kalenderdagen ruimschoots werd overschreden. Het rapport na de tweede examenkans werd op 14 september 2012 digitaal via iBamaflex ter beschikking gesteld voor de student zodat de deadline voor indienen van beroep ingesteld was op 19 september 2012;"

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 4 december 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad oordeelde bij besluit nr. 2012/339 dd. 11 januari 2013 als volgt:

“Uit het aan de Raad voorgelegde stuk 6 blijkt dat de verzoekende partij niet geslaagd was voor haar tweede examenkans voor het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’. Het blijkt niet wanneer dit resultaat aan de verzoekende partij werd meegedeeld, maar ook al ontkent de verzoekende partij niet er kennis van te hebben gekregen, terecht laat zij gelden dat deze beslissing, in strijd met artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004, nergens vermeldt dat er tegen deze beslissing een intern beroep kan worden ingesteld. De sanctie op de miskenning van dit voorschrift is dat de termijn voor het intern beroep niet ingaat. De verwerende partij heeft derhalve het op 2 december 2012 ingestelde beroep ten onrechte wegens laattijdigheid niet ontvankelijk verklaard.”

3.6. De interne beroepscommissie kwam op 24 januari 2013 opnieuw samen om een nieuwe beslissing te nemen. Het intern beroep werd ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De score voor partim ‘Stage’ werd gewijzigd naar 10/20. De score voor partim ‘Bachelorproef’ werd bekrachtigd op 5/20.

De score voor het volledige opleidingsonderdeel ‘stage binnenland’ werd vastgesteld op 9/20 en de niet-deliberatie werd bevestigd. Er werd gewezen op de competenties die nog niet verworven zijn en die getoetst worden in de bachelorproef. Deze competenties zijn belangrijk in het opleidingsjaar, wat zich vertaalt in 9 studiepunten voor de bachelorproef. De eindcompetenties zijn volgens de interne beroepsinstantie dan ook niet in voldoende mate verworven

Deze beslissing werd per e-mail van 30 januari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 4 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 24 januari 2013. Verzoekende partij heeft op 30 januari 2013 kennis kunnen nemen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 31 januari 2013.

Het beroep van 4 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van de rechten van verdediging en een schending

van de hoorplicht. Tevens klaagt verzoekende partij over het feit dat de opleidingscoördinator zou hebben deelgenomen aan de beraadslaging.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de klassenraad een nota 'motivatie onvoldoende voor bachelorproef (...)' heeft overgemaakt aan de interne beroepscommissie, waar de verzoekende partij geen kennis van had. Verzoekende partij kon hier dan ook niet op reageren.

Verzoekende partij werpt op dat zij samen met de opleidingscoördinator werd gehoord. Deze opleidingscoördinator heeft de zitting niet verlaten toen de verzoekende partij dit deed en heeft dus deelgenomen aan de beraadslaging.

Verzoekende partij stelt dan ook dat het hoorrecht werd geschonden vermits de opleidingscoördinator de nota aan de interne beroepscommissie gaf nadat de verzoekende partij de zitting had verlaten. Verzoekende partij heeft dus geen tegenspraak kunnen voeren.

Verwerende partij stelt dat er geen hoorrecht is en dat dit dus ook niet geschonden kan zijn. In casu werd de verzoekende partij gehoord, maar de verwerende partij was hier niet toe verplicht. De verzoekende partij kon alle argumenten in het beroepsschrift naar voor brengen. Zelfs als er wel een hoorrecht zou zijn, dan nog omvat dit geen recht op mondelinge tegenspraak. Bovendien is de argumentatie van verzoekende partij gesteund op gissingen. In de desbetreffende nota staat nergens vermeld dat deze van de opleidingscoördinator of van de klassenraad afkomstig is.

Het desbetreffende document is een onderdeel van de motivering van de beslissing op intern beroep. Het is logisch dat de verzoekende partij niet gehoord werd over de motivering van de beslissing van de interne beroepscommissie, vermits er toen nog geen beslissing van de interne beroepscommissie was. Gelet op de devolutieve werking van de beslissing op intern beroep, komt deze beslissing in de plaats van de initiële beslissing. De beroepsbeslissing mag dan ook steunen op argumenten die bij de initiële beslissing niet werden aangehaald.

Verwerende partij werpt op dat de motivering trouwens niet nieuw is. Het betreft elementen die aan bod zijn gekomen tijdens de bespreking met de verzoekende partij na de mondelinge presentatie en de opmerkingen staan ook in de evaluatieformulieren van de beoordelaars. Bovendien stelt verwerende partij dat de verzoekende partij de juistheid van deze motivering niet betwist.

Daarnaast geeft verwerende partij aan dat de opleidingscoördinator niet heeft deelgenomen aan de beraadslaging van de interne beroepscommissie. De opleidingscoördinator werd enkel gehoord.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij was niet verplicht om de verzoekende partij te horen in het kader van het intern beroep. Er is geen rechtsregel die haar daartoe verplichtte, en het beginsel van de hoorplicht vindt hier geen toepassing, aangezien de bestreden beslissing niet genomen is op grond van het gedrag van de verzoekende partij.

De procedurele rechten van de verzoekende partij in het intern beroep zijn beperkt tot het kenbaar maken van haar argumenten aan de interne beroepsinstantie, niet tot het voeren van tegenspraak over documenten die aan de beroepsinstantie worden overgemaakt. De interne beroepsinstantie mocht derhalve gebruik maken van de motiveringsnota van de klassenraad, zonder dat dit stuk vooraf aan de verzoekende partij diende te worden meegedeeld.

Overigens, mocht blijken dat informatie waarop een interne beroepsinstantie steunt bij het nemen van haar beslissing feitelijk onjuist is of in rechte niet toelaatbaar, dan kan dit aangevoerd worden in het kader van het beroep bij de Raad.

De aanwezigheid van de opleidingscoördinator nadat de verzoekende partij de zaal waar zij gehoord werd verlaten had, is evenmin een schending van haar procedurele rechten, nu de interne beroepsinstantie niet verplicht was om personen waarvan zij het horen wenselijk achtte, in elkaars aanwezigheid te horen.

Ter zitting heeft de opleidingscoördinator bevestigd dat zij de zaal heeft verlaten vooraleer de interne beroepsinstantie over het beroep ging beraadslagen. Het middel mist in dit opzicht feitelijke grondslag.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in de motivering niets staat over het verloop van de tweede stage. De stagebegeleiding was ondermaats, wat het eindresultaat mee heeft bepaald, en de opleidingscoördinator sprak dit op de zitting ook niet tegen. De motivering is volgens de verzoekende partij dan ook niet afdoende.

Tevens geeft verzoekende partij aan dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat verzoekende partij zich minder kon voorbereiden op de bachelorproef dan de andere studenten.

Tenslotte geeft de verzoekende partij aan dat er niet werd gemotiveerd waarom verzoekende partij niet werd gedelibereerd hoewel het eindresultaat van 8/20 naar 9/20 werd opgetrokken. De gegeven motivering is enkel een stijlformule en kan op elk niet slagen worden toegepast. De motivering is volgens verzoekende partij dus ook op dit punt niet afdoende.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepscommissie de score voor het partim stage heeft gewijzigd van 9/20 naar 10/20 omdat er geen afdoend bewijs geleverd is van tussentijdse feedback tijdens de tweede stageperiode. De verzoekende partij werd dan ook geslaagd verklaard voor het partim stage en moet dit niet meer hernemen.

Verwerende partij geeft verder aan dat het partim Bachelorproef bestaat uit het verslag uitbrengen over de stage, het project en het persoonlijk ontwikkelingsplan. De verzoekende partij heeft toelichting gekregen over de Bachelorproef na de eerste examenkans. Door een communicatiefout heeft de verzoekende partij de bachelorproef pas op 25 september 2012 moeten indienen, terwijl de tweede examenkans voor de andere studenten plaats vond in augustus 2012. De verzoekende partij heeft dus meer tijd gekregen dan de andere studenten. Tenslotte geeft de verwerende partij aan dat de motivering voor de niet deliberatie geen loutere stijlformule is. In de bestreden beslissing worden de nog niet verworven competenties (die worden getoetst in de bachelorproef) immers concreet opgesomd. Uit de bijvoegde motivering blijkt ook waarom deze competenties nog niet bereikt zijn. Zo wordt bijvoorbeeld aangegeven dat de verzoekende partij tekort schiet in het rapporteren en communiceren. De niet verworven competenties zijn volgens de verwerende partij belangrijk in dit opleidingsjaar, wat zich ook vertaalt in 9 studiepunten voor het partim bachelorproef. De motivering voor het niet delibereren kan dus niet op elk niet-slagen worden toegepast. De Raad oordeelde volgens verwerende partij al meermaals dat het opnemen van bijkomende motivatie als bijlage bij de beslissing mogelijk is. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk om de verzoekende partij niet te delibereren

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Gebrekkige begeleiding is behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een voor de student ongunstig resultaat in een meer gunstig resultaat te wijzigen. Daar de verzoekende partij niet aanvoerde dat er dergelijke uitzonderlijke omstandigheden waren, met name dat het slechte resultaat van de bachelorproef uitsluitend zijn oorzaak vindt in de gebrekkige begeleiding van de stage, diende de interne beroepsinstantie op dit argument niet te antwoorden.

De grief dat de verzoekende partij minder tijd heeft gehad dan de andere studenten om zich voor te bereiden wordt op geen enkele wijze onderbouwd en wordt door de verwerende partij gemotiveerd tegengesproken. De grief mist feitelijke grondslag.

De grief tenslotte dat de weigering om de verzoekende partij te delibereren enkel met een stijlformule wordt gemotiveerd die bij elke weigeringsbeslissing gebruikt zou kunnen worden is eveneens ongegrond. Zoals de verwerende partij aangeeft bespreekt de interne beroepsinstantie concreet waarom naar haar oordeel de verzoekende partij een aantal competenties niet bereikt heeft. Een dergelijke motivering is geen stijlformule, en stelt integendeel de verzoekende partij in staat te begrijpen waarom zij niet geslaagd kan worden

verklaard volgens de interne beroepsinstantie.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 24 januari 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 februari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Bertel De Grootte

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/025 – 22 februari 2012

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 22 februari 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 30 november 2012 waarin werd gestipuleerd dat de verzoekende partij zich slechts kan inschrijven ten belope van het voorhanden zijnde leerkrediet.

Verzoekende partij tekent eveneens beroep aan tegen de beslissing na interne beroepsprocedure leerkrediet van 31 januari 2013. Verzoekende partij vraagt teruggave van haar leerkrediet ten belope van 127 studiepunten, waarvan 67 verloren tijdens het academiejaar 2010-2011 en 60 verloren tijdens het academiejaar 2011-2012, omwille van een overmachtssituatie.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de opleiding bachelor of science in de biologie en in de faculteit Psychologie en Pedagogische wetenschappen.

Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de opleiding bachelor of science in de biologie.

Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de opleiding bachelor of arts in de archeologie (voor 8 studiepunten).

Het beroep betreft de beslissing van 30 november 2012 waarin werd gestipuleerd dat de verzoekende partij zich slechts kan inschrijven ten belope van het voorhanden zijnde leerkrediet. De reden voor deze beslissing was dat de verzoekende partij de voorbije zes academiejaren slechts voor 77 studiepunten van de 373 opgenomen studiepunten credits heeft verworven. Verzoekende partij kan zich voor het academiejaar 2012-2013 slechts ten belope van het voorhanden zijnde leerkrediet inschrijven. Het leerkrediet van verzoekende partij was bij aanvang 8 studiepunten. Indien verzoekende partij bijkomend leerkrediet zou verkrijgen, na een procedure bij de Raad of door het terugverdienen van leerkrediet na het slagen voor de examens van de eerste semester, kon verzoekende partij dit leerkrediet wel inzetten in het tweede semester.

De desbetreffende beslissing wijst er nog op dat de inschrijving kan worden geweigerd wanneer de verzoekende partij na afloop van dit academiejaar niet tenminste één derde van de opgenomen studiepunten heeft verworven.

Verzoekende partij tekent eveneens beroep aan tegen de beslissing na interne beroepsprocedure leerkrediet van 31 januari 2013 waarin werd gestipuleerd dat er om

organisatorische redenen geen aangepaste examenregeling mogelijk is. In deze beslissing wordt aangegeven dat de verzoekende partij 127 studiepunten terug vraagt, waarvan 67 verloren tijdens het academiejaar 2010-2011 en 60 verloren tijdens het academiejaar 2011-2012.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 11 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

De interne procedure bij de instelling wat betreft de vraag tot teruggave van het leerkrediet is regelmatig ingesteld en uitgeput.

Studenten die hun leerkrediet wensen terug te krijgen op grond van een overmachtssituatie, vragen vooreerst aan de instelling om een aangepaste examenregeling.

Verzoekende partij heeft een brief gericht aan de instelling waar zij was ingeschreven. In voorliggend geval besliste de instelling dat zij geen verdere stappen kon ondernemen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat de beslissing van de rector dateert van 30 november 2012. Deze beslissing werd aan de verzoekende partij overgemaakt bij aangetekend schrijven met poststempel van 11 december 2012, die volgens de e-tracker van de post werd uitgereikt op 15 december 2012. Het schrijven bevat alle nodige informatie omtrent verdere beroepsmogelijkheden. Het beroep van verzoekende partij is dan ook buiten de decretale beroepstermijn van 5 dagen na ontvangst van de bestreden beslissing. In de mate dat het verzoekschrift gericht is tegen de beslissing van de rector dd. 30 november 2012 is het dan ook onontvankelijk want kennelijk laattijdig.

Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 30 november 2012. Verzoekende partij heeft op 15 december 2012 kennis gekregen van deze beslissing (wat blijkt uit stuk 7 van verwerende partij). De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 16 december 2012.

Het beroep van 11 februari 2013 werd dus niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep tegen de beslissing van 30 november 2012 is dan ook onontvankelijk.

Het beroep is wel ontvankelijk in zoverre het de vraag tot teruggave van het leerkrediet betreft.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij motiveert haar verzoek als volgt:

Verzoekende partij stelt dat zij zich in een overmachtssituatie bevond. Zij werd opgejaagd door een stalker, zodanig dat zij zelfs niet meer buiten durfde komen. Verzoekende partij brengt diverse e-mails om dit te staven.

Verzoekende partij werpt op dat zij 2/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'organische chemie'. Dit is het resultaat voor het deel Practicum, waar zij het maximum behaalde (2/20), aan het eigenlijke examen kon zij niet deelnemen. Het resultaat voor het Practicum toont aan dat zij goed meekan. Verzoekende partij geeft aan dat zij ook voor andere opleidingsonderdelen goede resultaten behaald heeft.

5.2. De onderwijsinstelling gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad wat betreft de teruggave van het leerkrediet.

5.3. Overmacht is "een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden." (RvS 15 maart 2011, nr.212.044, Gazan).

De Raad is van oordeel dat uit de voorgelegde stukken niet naar genoeg van recht blijkt dat de verzoekende partij ten gevolge van overmacht haar examenkansen niet volledig heeft kunnen benutten. Meer bepaald zijn de mails, die zij bijbrengt, van een persoon met wie zij in het kader van een jeugdkamp in contact is gekomen en verder in contact is gebleven, geenszins het bewijs dat zij door deze persoon gestalkt werd, nog minder dat zij daardoor in de onmogelijkheid heeft verkeerd om haar examenkansen te benutten.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk wat betreft het beroep tegen de beslissing tot beperking van de inschrijving, en ontvankelijk en niet gegrond wat betreft het beroep tot teruggave van leerkrediet.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... tegen de beslissing van 30 november 2012 onontvankelijk is en het beroep tot terugvordering van het leerkrediet van ..... ontvankelijk en niet gegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 februari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 13 maart 2013

Rolnr. 2013/027 – 13 maart 2010

Inzake .....
wonende te ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij: .....

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 14 december 2012 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd zich opnieuw in te schrijven en tegen de beslissing van 24 januari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de initiële weigeringsbeslissing gehandhaafd blijft.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2010-2011 voor het laatst ingeschreven onder de vorm van een examencontract in de bacheloropleiding rechten. Zij wenst zich echter opnieuw in te schrijven voor de betrokken opleiding onder de vorm van een examencontract.

Het beroep betreft de weigering van de toelating aan de verzoekende partij om zich opnieuw rechten in te schrijven onder de vorm van een examencontract in de bacheloropleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 23 december 2012 een intern beroep in bij de facultaire beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de facultaire beroepsinstantie op datum van 24 januari 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard en werd de eerste beslissing tot weigering van inschrijving gehandhaafd.

De interne beroepsbeslissing stelde vast dat uit de gegevens van het studiedossier van de verzoekende partij manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

De beroepsinstantie stelt in haar negatieve beslissing vast dat de student tijdens negen academiejaren er niet in slaagde om het diploma van bachelor in de rechten te behalen. De beslissing wijst op het feit dat er, behoudens voor 'Bronnen en beginselen van het recht', geen enkele credit werd behaald voor een positiefrechtelijk opleidingsonderdeel. De weigering wordt nog gemotiveerd door te stellen dat ideale omstandigheden geen garantie zijn voor succes bij het studeren. Omgekeerd verhinderen minder ideale omstandigheden volgens de interne beroepsinstantie niet noodzakelijk studiesucces. De beroepsbeslissing geeft aan dat de

verzoekende partij op geen enkele wijze aangeeft hoe haar huidige situatie of de wijziging van de omstandigheden waarin zij zich bevond, thans gewijzigd zijn zodat een positief resultaat te verwachten valt. De beroepsinstantie stelt vast dat de verzoekende partij geen enkele begeleiding gezocht heeft bij de diensten van de onderwijsinstelling. De beroepsinstantie stelt eveneens vast dat ook de gebruikte mogelijkheden om het studieprogramma op maat te snijden niet geleid hebben tot verbeterde studieresultaten.

De eerste weigeringsbeslissing steunt op artikel 52, §1 Flexibiliseringsdecreet en artikel ..... en werd wegens bovenstaande redenen niet herzien en blijft thans gehandhaafd.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 24 januari 2013 en per aangetekend schrijven van 24 januari aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 24 december 2012. De verwerende partij heeft op 3 januari 2013 kennis genomen van het verzoek tot heroverweging en heeft tijdig laten weten dat zij op 24 januari 2013 zal beslissen. De beslissing werd op 24 januari 2013 genomen en per aangetekend schrijven van 24 januari 2013 en e-mail d.d. 24 januari 2013 ter kennis gebracht.

2. Vormvereisten van het verzoekschrift

Het verzoekschrift geeft op summiere wijze aan dat de verzoekende partij het niet eens is met de bestreden beslissingen omdat er een systematische schending van haar rechten en belangen bedoeld in artikel II.15 tot en met II.43 Aanvullingsdecreet.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift op geen enkele wijze aangeeft op welke wijze haar rechten en belangen geschonden zouden zijn. Zij stelt dat het verzoekschrift ook geen feitelijke omschrijving geeft van de ingeroepen bezwaren zodat het verzoekschrift niet voldoet aan de minimale vormvereisten uit artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld en dat er een ruime grief wordt geformuleerd ten aanzien van de bestreden beslissingen. Het is echter op basis van het verzoekschrift voor de verwerende partij, noch voor de Raad voldoende duidelijk welke precieze juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de bestreden beslissingen inbrengt, nu zij verwijst naar bepalingen van de organieke decreetgeving over de Raad. Zelfs indien de grief losgekoppeld zou worden van deze verwijzing, zijn de bezwaren nog steeds onvoldoende duidelijk voor de verwerende partij en de Raad. Het verzoekschrift bevat immers geen minimale uiteenzetting van de bezwaren, zoals nochtans opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet. De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

“Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerd onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een

verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”.

Het verzoekschrift voldoet om deze redenen niet aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/030 – 13 maart 2010

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij zij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Beslissingsondersteunende methoden' en tegen de beslissing van 15 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste economische wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Beslissingsondersteunende methoden', waarbij de verzoekende partij 9/20 heeft behaald.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 februari 2013 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 15 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen of onvoldoende argumenten waren om het eindcijfer aan te passen. Er werd dan ook geoordeeld dat de beoordeling correct is verlopen en de eerder genomen beslissing werd gehandhaafd.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 19 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 15 februari 2013. Vermits de beslissing per schrijven van 19 februari 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 20 februari 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 februari 2013.

Het beroep van 22 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar klacht onvoldoende aandachtig werd behandeld. Zij vroeg immers om het desbetreffende examen opnieuw te beoordelen en gaf één voorbeeld waaruit de oneerlijke beoordeling bleek. Er waren echter nog andere onderdelen van het examen die oneerlijk waren beoordeeld, reden waarom de verzoekende partij een nieuwe beoordeling had gevraagd.

Verzoekende partij werpt op dat het examen niet opnieuw werd bekeken door de interne beroepsinstantie. In de beslissing op intern beroep werd enkel ingegaan op het door verzoekende partij aangehaalde voorbeeld. De manier van beoordelen van deze specifieke oefening die verzoekende partij als voorbeeld gaf werd ook niet redelijk beargumenteerd.

Verzoekende partij merkt op dat zij te weinig punten kreeg voor het omschrijven van de methode bij het oplossen van de oefeningen, terwijl dit wel de kennis van verzoekende partij aangeeft. In de colleges werd bovendien aangegeven dat de studenten een groot deel van de punten zouden krijgen als zij de juiste methode zouden noteren.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat het examen slechts twee dagen na een ander examen plaatsvond, waardoor de studenten bijzonder weinig tijd hadden om het examen voor te bereiden.

Verzoekende partij stelt tenslotte dat zij slechts enkele tienden van een punt tekort komt om geslaagd te worden verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Beslissingsondersteunende methoden' en zij meent dat zij deze punten wel heeft verdiend.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in het verzoekschrift geen rechtsmiddelen heeft aangegeven, maar enkel een aantal inhoudelijk argumenten.

Verwerende partij geeft aan dat de examencommissie wel voldoende aandacht heeft besteed aan het intern beroep. De co-titularissen hebben alle vragen opnieuw geëvalueerd en hun conclusies voorgelegd aan de examencommissie, die dan met kennis van zaken een beslissing kon nemen.

Verwerende partij stelt verder dat de examencommissie de examenkopij wel degelijk heeft bekeken en eveneens kennis nam van de wijze waarop de docenten de score hebben beargumenteerd.

Verwerende partij geeft aan dat verzoekende partij opmerkingen had bij de score op vraag 5. Verzoekende partij slaagde er echter niet in om de gevraagde oefening uit te werken, maar ze had wel de methode, met enkele fouten, opgeschreven. Verzoekende partij kreeg hiervoor nog één vierde van de punten. In de lessen werd enkel aangegeven dat de studenten 'iets' zouden krijgen voor het noteren van de methode, niet 'een groot deel' van de punten. Het desbetreffende opleidingsonderdeel is een toegepast opleidingsonderdeel, waarbij de studenten moeten aantonen dat ze oefeningen kunnen uitwerken. Wanneer dit niet lukt wordt aangeraden om de methode te noteren, zodat de studenten nog 'iets' van de punten kunnen verdienen.

Verwerende partij wijst erop dat ook de score voor vraag 2 de onvoldoende voor het opleidingsonderdeel mee heeft bepaald. Hieruit blijkt immers dat de verzoekende partij de basisvaardigheden 'afgeleiden en integralen' niet beheerst. De score 9/20 werd volgens

verwerende partij dan ook terecht toegekend.

Verder geeft verwerende partij aan dat verzoekende partij bij vraag 1 niet het inzicht had om $-B^A T$. $-A^A T$ te herschrijven tot $B^A T.A^A T$, wat haar slechts 0.1 punt op 20 deed verliezen en wat dus geen invloed had op het eindresultaat. Verder geeft verwerende partij een overzicht van de fouten/onvolledigheden uit het examen van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt tevens dat de examenregeling van verzoekende partij niet afwijkt van de standaardregeling die voor elke student geldt. Bovendien studeert men de leerstof niet enkel de dag voor het examen, maar gedurende het hele academiejaar. Het opleidingsonderdeel 'Beslissingsondersteunende Methoden' is zeer geschikt om op voorhand te studeren, vermits de nadruk ligt op het kunnen maken van oefeningen.

Tenslotte geeft verwerende partij aan dat verzoekende partij 8,8/20 heeft behaald, afgerond 9/20, en dus meer dan enkele tienden van een punt tekort kwam om een credit te behalen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar intern beroep alleen erover klaagt dat zij voor vragen waar ze wel de methode beschreven had maar het antwoord fout had uitgewerkt, te weinig punten had gekregen.

De verwerende partij stelt dat voor het aangeven van de juiste methode de verzoekende partij een kwart van de op de vraag te verdienen punten heeft gekregen. Een dergelijke evaluatie is niet kennelijk onredelijk. De verzoekende partij voert weliswaar nog aan dat tijdens de colleges gezegd zou zijn dat er voor het aangeven van de juiste methode nog veel punten gegeven zouden worden, maar zij voert voor die bewering geen enkel ondersteunend bewijs aan.

De verzoekende partij voert in haar beroep bij de Raad nog aan dat er, behalve het in het intern beroep aangehaalde voorbeeld, er nog andere onderdelen van het examen oneerlijk waren beoordeeld. In zoverre is het middel niet ontvankelijk, daar niet valt in te zien waarom de verzoekende partij die klacht ook niet in het intern beroep had kunnen aanbrengen.

Hetzelfde geldt voor de klacht dat het examen te kort op een vorig examen volgde, zodat de verzoekende partij te weinig tijd had om zich goed voor te bereiden. Ook die klacht werd niet in het intern beroep aangebracht, terwijl dit wel mogelijk was.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat ze slechts enkele tienden van een punt te kort kwam om een credit te verwerven voor dit opleidingsonderdeel. De verzoekende partij betwist niet dat het rekenkundig resultaat van de evaluatie 8,8/20 was. In de procedure voor de Raad is niet gebleken dat deze evaluatie onregelmatig zou zijn, de klacht is ongegrond

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 15 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2

van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/031 – 13 maart 2010

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoorhoudende ....., ...
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoor houdende ....., ...
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van 1 februari 2013, genomen door de examencommissie, waarbij de verzoekende partij 0/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel 'SN Systeembeheer' en het verlies van de tweede examenkans voor dit onderdeel dit academiejaar en het verlies van de punten op alle voorgaande examens van dit onderdeel, en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie van 18 februari 2013 genomen waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard en verzoekende partij geen cijfer kreeg voor het betrokken opleidingsonderdeel en ook geen tweede examenkans.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste informatica.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'SN Systeembeheer'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 februari 2013 een intern beroep in bij de vaste commissie van beroep van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vaste commissie van beroep op datum van 18 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De examencommissie heeft de onregelmatigheid als fraude beschouwd omdat ze het oordelen over de individuele competentiebeheersing voor de evaluatieactiviteit 'examenopdracht' van het opleidingsonderdeel geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt. De examencommissie legt beide studenten volgende bijkomende sanctie op: geen cijfer voor het betrokken opleidingsonderdeel en ook geen tweede examenkans.

De vaste commissie van beroep neemt akte van de beslissing van de examencommissie en van de motivering van de examencommissie. Het beroep wordt als ongegrond verworpen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 18 februari 2013. Verzoekende partij heeft op 20 februari 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 februari 2013.

Het beroep van 23 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Ontvankelijkheid wat het voorwerp betreft.

In zoverre het beroep gericht is tegen de beslissing van de examencommissie van 1 februari 2013 heeft het geen voorwerp, aangezien de beslissing van de interne beroepsinstantie van 18 februari 2013, waarbij de beslissing van de examencommissie trouwens gedeeltelijk hervormd werd, in de plaats is gekomen van de beslissing van de examencommissie.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij stelt in een eerste middel dat er geen sprake is van fraude.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de onderwijsinstelling de bestreden beslissingen heeft genomen als een sanctie voor fraude. In de eerste beslissing werd niet verder uitgelegd wat de onregelmatigheid dan wel zou zijn. In de tweede beslissing werd aangegeven dat het ging om 'te verregaande samenwerking in de opdracht die op voorhand gemaakt wordt en beoordeeld werd op het examen'.

Verzoekende partij werpt op dat zij een aantal gesprekken had met de onderwijsinstelling, maar dat nooit werd meegedeeld dat zij van fraude werd beschuldigd en een sanctie zou krijgen.

Verzoekende partij merkt op dat de hoorplicht derhalve geschonden is, maar wijst er voornamelijk op dat er in casu geen sprake is van fraude. Verzoekende partij geeft aan dat de omschrijving van de gedraging als een 'te verregaande samenwerking' heel vaag is.

Bovendien was samenwerken niet verboden, in casu zou het enkel gaan om 'te verregaand samenwerken', waardoor het volgens de examinerator niet was toegelaten. Er wordt nergens aangegeven welke grens bij het samenwerken overschreden werd, waardoor de sanctie een

voorbeeld van willekeurig handelen is.

Tevens stelt verzoekende partij dat er geen behoorlijke motivering is m.b.t. de mate waarin een samenwerking wel of niet toegelaten is. De ECTS fiche schept geen duidelijkheid over de wijze waarop mag worden samengewerkt. Op het elektronisch platform stonden ook documenten m.b.t. het desbetreffende opleidingsonderdeel, waarin o.a. toelichting wordt gegeven bij de opdracht. Maar ook hierin worden geen objectieve criteria aangegeven om uit te maken welke samenwerking mag en welke samenwerking 'te verregaand' zou zijn. Er wordt wel vermeld dat de studenten moeten proberen origineel te zijn, doch een eventueel gebrek daaraan, kan enkel meespelen in de quoterings en niet tot gevolg hebben dat een tuchtsanctie wordt opgelegd. Het werk van verzoekende partij toont inderdaad gelijkenissen met het werk van een medestudent, maar er zijn voldoende verschillen.

Ondergeschikt stelt verzoekende partij dat als de Raad zou menen dat voldoende concreet was aangegeven welke samenwerking toelaatbaar was en welke niet, er minstens dient te worden vastgesteld dat de opdracht voor interpretatie vatbaar is. De onderwijsinstelling had de opdracht onvoldoende duidelijk omschreven en de verzoekende partij had nooit de intentie om een correcte beoordeling te bemoeilijken of te verhinderen.

Tevens stelt verzoekende partij dat er geen sprake is van fraude vermits er geen gedraging is die het resultaat van een examen kan beïnvloeden. Volgens de ECTS fiche is er immers een onderscheid tussen het mondelinge contactexamen en de opdracht. De 'te verregaande samenwerking' had betrekking op de opdracht en niet op het examen.

Volgens verzoekende partij zijn de voorwaarden uit het OER om van fraude te kunnen spreken dus niet aanwezig.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij en een medestudent een examenopdracht hebben ingeleverd die voor 95% identiek is. Er kan volgens verwerende partij dan ook geen discussie zijn over de toerekenbaarheid van de handeling aan de studenten en over het feit dat de opdracht zou worden geëvalueerd. Bovendien hebben de betrokken studenten zelf verklaard dat zij alles samen deden, van draft tot scripts.

Verwerende partij geeft verder aan dat de grens van de toelaatbare samenwerking kan worden afgeleid uit de ECTS-fiche, de studiegids, de checklist voor het indienen van opdrachten, de examenopdracht zelf en de expliciete toelichtingen van de docent. De betrokken studenten zijn de enigen van de 83 studenten die dit niet begrepen zouden hebben. Er kan nergens uit worden geconcludeerd dat een ongelimiteerde samenwerking aanvaardbaar zou zijn. Een examen heeft steeds de bedoeling om de student individueel te quoteren. Het volledig samenwerken bij het uitvoeren van een opdracht staat gelijk met het gebruik van niet-toegelaten technieken en hulpmiddelen, en met wederzijds plagiaat. Hierdoor kan immers niet worden bepaald welke competenties de individuele student heeft verworven, waardoor een correcte beoordeling onmogelijk is. De verzoekende partij kan er niet mee volstaan om de intentionaliteit te ontkennen. De verhoren van de voorzitter van de examencommissie bevestigen bovendien de intentionaliteit

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Fraude wordt in art. .... als volgt bepaald:

"Onder fraude wordt verstaan elk handelen of nalaten daarvan door een student binnen of buiten de examenperiodes met het doel een correcte beoordeling van zijn eigen competenties of die van een medestudent geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken en die het resultaat van een examen (contactexamen, opdracht of permanente evaluatie), kunnen beïnvloeden. Een poging tot fraude of medewerking aan fraude worden met fraude gelijkgesteld. Concrete voorbeelden zijn: spieken, plagiaat, het gebruik van niet toegelaten materialen, technieken en hulpmiddelen,

....

Zolang de fraude niet bevestigd wordt door de examencommissie is er sprake van onregelmatigheden."

Het is niet aan de Raad om te beslissen of de verzoekende partij fraude gepleegd heeft in de zin van het OER. De Raad ziet er wel op toe of de verwerende partij de feiten waarop zij steunt om fraude bewezen te achten, redelijkerwijze als bewezen heeft kunnen beschouwen en als fraude heeft kunnen kwalificeren.

De verzoekende partij voert aan dat 'te verregaand samenwerken' te vaag is om als fraude te kunnen worden aangemerkt, dat de ECTS fiche samenwerking tussen studenten niet verbiedt, en dat ook de toelichting bij de opdracht geen objectieve criteria aangeeft over welke vorm van samenwerking 'te verregaand' zou zijn.

De ECTS fiche vermeldt, wat de evaluatie betreft, enkel dat deze bestaat uit een opdracht en een examen. Daaruit kan niet worden afgeleid dat samenwerking tussen studenten verboden is, maar evenmin, zoals de verzoekende partij voorhoudt, dat die is toegestaan.

De toelichting bij de opdracht, waarvan de kennis door de studenten noodzakelijk was om de opdracht te kunnen uitvoeren, en die door de verzoekende partij overigens zelf wordt bijgebracht, vermeldt dat studenten mogen overleggen, maar dat is evident niet hetzelfde als samenwerken, zoals de verzoekende partij voorhoudt. En zoals zij zelf aangeeft, benadrukt de toelichting ook dat de opdracht een origineel werkstuk moet zijn.

De verzoekende partij diende derhalve te weten dat een opdracht die voor 95% identiek is aan de opdracht die een andere student gemaakt heeft – gegeven dat zij niet betwist - , niet beantwoordde aan de criteria voor het maken van de opdracht.

Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad niet stellen dat de verwerende partij de wijze waarop de verzoekende partij de opdracht vervuld heeft – een in overgrote mate identieke opdracht als die van een andere student – niet als fraude in de zin van het OER heeft kunnen beschouwen, namelijk als een gedrag "met het doel een correcte beoordeling van zijn eigen competenties of die van een medestudent geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken." In het licht van de neutrale omschrijving van de opdracht in de ECTS fiche en de duidelijke indicaties in de toelichting bij de opdracht – origineel werkstuk, overleg met andere studenten – wist de verzoekende partij, minstens is haar eventueel niet weten niet verschoonbaar – dat de wijze waarop zij haar opdracht vervuld had in strijd was met artikel .....

Het feit dat de verzoekende partij en de andere betrokken student die grote gelijkenis tussen hun beide opdrachten hebben erkend, verandert niets aan het misleidende karakter van hun gedrag, evenmin als het erkennen van een fout het foutieve karakter van die fout wegneemt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de hoorplicht en een schending van het onderwijs en examenreglement.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de specifieke procedure voor de behandeling van fraudegevallen niet werd gevolgd.

Verzoekende partij werd nooit gehoord door de voorzitter van de examencommissie over het gegeven dat de gedraging werd bestempeld als een fraudegeval, waardoor artikel ..... geschonden werd.

Verwerende partij verwijst naar de artikelen ..... van het OER. In het OER wordt nergens gestipuleerd dat de voorzitter van de examencommissie de student moet horen nadat de examencommissie de fraude heeft bevestigd. Er is enkel een hoorplicht vóór de uiteindelijke beslissing van de examencommissie. In casu werd de door het OER voorgeschreven procedure nauwgezet gevolgd. De student werd mondeling op de hoogte gebracht van het feit dat er een onregelmatigheid werd vastgesteld. Op 21 januari 2013 was er een gesprek tussen elke individuele student en de ombudspersoon waarin het precieze verloop van de procedure is toegelicht. Op dezelfde dag werd elke individuele student apart gehoord en werden de beide studenten samen gehoord door de voorzitter van de examencommissie.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De relevante bepaling van het OER, artikel ....., luidt als volgt:

“Behandeling van fraudegevallen

1. De voorzitter van de examencommissie hoort de student. De student heeft het recht om ook door de examencommissie gehoord te worden. Hij richt hiertoe een schriftelijk, ondertekend en gedagtekend verzoek aan de voorzitter van de examencommissie, met een kopie voor de ombudsdienst, en dit uiterlijk 24 uur vóór de aanvang van de vergadering van de examencommissie.
2. De examencommissie behandelt onregelmatigheden zo snel mogelijk en kan daartoe in bijzondere vergadering worden bijeengeroepen. Zij beslist eerst of er wel degelijk sprake is van fraude en, indien dit bewezen wordt geacht, bepaalt zij of, naast het ongeldig verklaren van het resultaat van de evaluatieactiviteit, een bijkomende sanctie wordt opgelegd volgens de bepalingen van artikel 3.55.
3. Zware of herhaalde fraude kan bovendien leiden tot het opleggen van een tuchtsanctie.
4. Elk geval van fraude, wordt door de ombudsdienst van het betrokken departement gemeld aan de secretaris van de vaste commissie van beroep. De secretaris krijgt een kopie van het in 2 genoemde verslag en wordt op de hoogte gebracht van de einduitspraken in deze van de examencommissies.”

Uit de hiervoor geciteerde bepalingen blijkt dat er sprake is van fraude als de examencommissie dat vaststelt.

Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, volgt daaruit niet dat de student daarna - en niet vooraf - gehoord moet worden door de voorzitter van de examencommissie op grond van art. .... OER, met het argument dat zolang de examencommissie niet tot fraude besloten heeft, er alleen een onregelmatigheid is, en omwille van de titel van de bepaling (behandeling van fraudegevallen) het horen door de voorzitter dus noodzakelijk later moet plaatsvinden.

Die argumentatie, die alleen maar steunt op de titel van de bepaling, is in rechte niet gegrond. Art. .... OER moet gelezen worden in samenhang met art. .... OER, waarin gehandeld wordt over het vaststellen van onregelmatigheden. Doordat artikel .... OER onmiddellijk aansluit op voornoemde bepaling, is duidelijk dat de student gehoord wordt door de voorzitter nadat de onregelmatigheden aan hem gesignaleerd zijn in toepassing van artikel .... OER, maar voor dat de zaak (eventueel) wordt voorgelegd aan de examencommissie. Dat volgt ook uit de vaststelling dat het horen door de voorzitter in art. .... OER eerst vermeld wordt, en pas dan het (eventueel) horen door de examencommissie. Verder dient ook te worden vastgesteld dat het horen door de voorzitter nadat de examencommissie de fraude heeft vastgesteld, zinloos is, omdat niet valt in te zien wat nog de zin zou zijn van het nogmaals horen van de student door de voorzitter, die bij veronderstelling samen met de examencommissie beslist heeft nadat de student, als hij dat wenst, door de examencommissie en dus ook door de voorzitter, gehoord werd.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij stelt in een derde middel dat de beslissing een tuchtsanctie oplegt zonder rechtsgrond en zonder dat de tuchtprocedure werd nageleefd.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het OER stipuleert dat een tuchtsanctie enkel kan worden opgelegd als een gedraging zware of herhaalde fraude is. In casu is er volgens verzoekende partij geen sprake van fraude en dus ook geen zware of herhaalde fraude, minstens wordt niet gemotiveerd door de verwerende partij dat dit wel het geval zou zijn.

Verder stelt verzoekende partij dat de procedure voor een tuchtstraf niet gevolgd werd. De sanctie die aan verzoekende partij werd opgelegd is dat zij 0/20 krijgt en wordt uitgesloten voor de tweede examenkans. In de eerste beslissing was nog een bijkomend element, namelijk dat de reeds verworven scores uit het verleden teniet werden gedaan, doch dit is niet weerhouden in de tweede beslissing. In casu is het duidelijk dat er een tuchtsanctie werd opgelegd (sanctie .... uit het OER: weigeren van de toelating tot deelname aan een of meerdere examenperiodes). De beslissing is dan ook onrechtmatig vermits een tuchtsanctie

werd opgelegd terwijl de procedure voor tuchtsancties uit het OER niet werd nageleefd.

Verwerende partij stelt dat het toekennen van een 0/20 voor dat opleidingsonderdeel een automatisch gevolg is van de vastgestelde fraude. Conform artikel 3..... OER bepaalt de examencommissie of er ook een bijkomende sanctie wordt opgelegd. In casu werd een bijkomende sanctie opgelegd. Verzoekende partij kreeg immers geen cijfer voor het opleidingsonderdeel en ook geen tweede examenkans. In tegenstelling tot wat verzoekende partij aangeeft, is dit dus geen tuchtstraf, maar een specifieke sanctie die in geval van fraude voorzien is. De specifieke procedure voor tuchtstraffen is dus niet van toepassing.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Het is juist dat, zoals de verzoekende partij stelt, dat het OER in art. .... de procedure voor het opleggen van tuchtstraffen regelt, en dat die procedure in dit geval niet gevolgd werd.

Het middel is evenwel niet gegrond, omdat, ook al is de beslissing dat de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel geen cijfer en ook geen tweede examenkans krijgt, wel degelijk te beschouwen als een sanctie, de bijzondere regeling waarbij zij werd opgelegd – art. .... OER – voorrang heeft op de algemene regeling van de art. .... OER.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel en stelt dat er sancties werden opgelegd die niet in het OER werden voorzien.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt verder dat de opgelegde sancties niet voorzien zijn in het OER en kennelijk onredelijk zijn. In het OER staan 9 mogelijke sancties. In casu wordt de 7de sanctie (wat de op 2 na zwaarste is) opgelegd, namelijk verlies van de tweede examenkans en bijkomend nog een sanctie die niet vermeld is in het OER, namelijk 0/20 voor het opleidingsonderdeel. Dit werkt uiteraard bijkomend verzwarend en in het OER wordt de mogelijkheid niet voorzien om 2 sancties met een tuchtkarakter op te leggen. Bovendien geeft verzoekende partij aan dat de gevolgen bijzonder zwaar zijn, vermits zij de opleiding dit academiejaar nu niet kan voltooien.

Verwerende partij stelt dat artikel ..... OER voorziet in de sancties die aan de verzoekende partij werden opgelegd. Het gaat niet om (bijkomende) tuchtsancties, en evenmin over de zwaarste maatregel die de examencommissie in geval van fraude kan opleggen. De beslissing is dan ook niet kennelijk onredelijk.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het komt aan de verwerende partij toe te beslissen welke sanctie aangepast is aan de ernst van de feiten. Alleen wanneer vaststaat dat er een kennelijke wanverhouding is tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de sanctie is er sprake van een onrechtmatige beslissing.

Het blijkt ook dat de interne beroepsinstantie met overname van de motieven van de examencommissie, rekening heeft gehouden met het feit dat de verzoekende partij in staat van herhaling is. Het gevolg dat de verzoekende partij daardoor dit academiejaar niet kan afstuderen, is niet van aard de opgelegde sanctie kennelijk onredelijk te maken.

Het middel is niet gegrond.

5.5. De verzoekende partij heeft in haar wederantwoordnota afstand gedaan van het vijfde middel zodat de Raad zich hierover niet dient uit te spreken.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... niet ontvankelijk is wat betreft de beslissing van de examencommissie van 1 februari 2013, en ontvankelijk maar niet gegrond is wat betreft de beslissing van de interne beroepsinstantie van 18 februari 2013.

De beslissing van 18 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/032 – 13 maart 2010

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadsman .....,
kantoorhoudende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoor houdende ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij 0/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel 'SN Systeembeheer' en het verlies van de tweede examenkans voor dit onderdeel dit academiejaar en het verlies van de punten op alle voorgaande examens van dit onderdeel en tegen de beslissing van 18 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard en verzoekende partij geen cijfer kreeg voor het betrokken opleidingsonderdeel en ook geen tweede examenkans.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste informatica.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'SN Systeembeheer'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 februari 2013 een intern beroep in bij de vaste commissie van beroep van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vaste commissie van beroep op datum van 18 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De examencommissie heeft de onregelmatigheid als fraude beschouwd omdat ze het oordelen over de individuele competentiebeheersing voor de evaluatieactiviteit 'examenopdracht' van

het opleidingsonderdeel geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt. De examencommissie legt beide studenten volgende bijkomende sanctie op: geen cijfer voor het betrokken opleidingsonderdeel en ook geen tweede examenkans.

De vaste commissie van beroep neemt akte van de beslissing van de examencommissie en van de motivering van de examencommissie. Het beroep wordt als ongegrond verworpen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 18 februari 2013. Verzoekende partij heeft op 20 februari 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 februari 2013.

Het beroep van 23 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Ontvankelijkheid wat het voorwerp betreft.

In zoverre het beroep gericht is tegen de beslissing van de examencommissie van 1 februari 2013 heeft het geen voorwerp, aangezien de beslissing van de interne beroepsinstantie van 18 februari 2013, waarbij de beslissing van de examencommissie trouwens gedeeltelijk hervormd werd, in de plaats is gekomen van de beslissing van de examencommissie

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij stelt in een eerste middel dat er geen sprake is van fraude.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de onderwijsinstelling de bestreden beslissingen heeft genomen als een sanctie voor fraude. In de eerste beslissing werd niet verder uitgelegd wat de onregelmatigheid dan wel zou zijn. In de tweede beslissing werd aangegeven dat het ging om 'te verregaande samenwerking in de opdracht die op voorhand gemaakt wordt en beoordeeld werd op het examen'.

Verzoekende partij werpt op dat zij een aantal gesprekken had met de onderwijsinstelling, maar dat nooit werd meegedeeld dat verzoekende partij van fraude werd beschuldigd en een sanctie zou krijgen.

Verzoekende partij merkt op dat de hoorplicht derhalve geschonden is, maar wijst er voornamelijk op dat er in casu geen sprake is van fraude. Verzoekende partij geeft aan dat de omschrijving van de gedraging als een 'te verregaande samenwerking' wel erg vaag is. Bovendien was samenwerken niet verboden, in casu zou het enkel gaan om 'te verregaand samenwerken' waardoor het volgens de examinerator niet toegelaten was. Er wordt nergens aangegeven welke grens bij het samenwerken dan ook overschreden werd, waardoor de sanctie een voorbeeld van willekeurig handelen is.

Tevens stelt verzoekende partij dat er geen behoorlijke motivering is m.b.t. de mate waarin een samenwerking wel of niet toegelaten is. De ECTS fiche schept geen duidelijkheid over de

wijze waarop mag worden samengewerkt. Op het elektronisch platform stonden ook documenten m.b.t. het desbetreffende opleidingsonderdeel, waarin o.a. toelichting wordt gegeven bij de opdracht. Maar ook hierin worden geen objectieve criteria aangegeven om uit te maken welke samenwerking mag en welke samenwerking 'te verregaand' zou zijn. Er wordt wel vermeld dat de studenten moeten proberen origineel te zijn, doch een eventueel gebrek daaraan, kan enkel meespelen in de quoterings en niet tot gevolg hebben dat een tuchtsanctie wordt opgelegd. Het werk van verzoekende partij toont inderdaad gelijkenissen met het werk van een medestudent, maar er zijn voldoende verschillen.

Ondergeschikt stelt verzoekende partij dat als de Raad zou menen dat voldoende concreet was aangegeven welke samenwerking toelaatbaar was en welke niet, er minstens dient te worden vastgesteld dat de opdracht voor interpretatie vatbaar is. De onderwijsinstelling had de opdracht onvoldoende duidelijk omschreven en de verzoekende partij had nooit de intentie om een correcte beoordeling te bemoeilijken of te verhinderen.

Tevens stelt verzoekende partij dat er geen sprake is van fraude vermits er geen gedraging is die het resultaat van een examen kan beïnvloeden. Volgens de ECTS fiche is er immers een onderscheid tussen het mondelinge contactexamen en de opdracht. De zogenaamde 'te verregaande samenwerking' had betrekking op de opdracht en niet op het examen.

Volgens verzoekende partij zijn de voorwaarden uit het OER om van fraude te kunnen spreken dus niet aanwezig.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij en een medestudent een examenopdracht hebben ingeleverd die voor 95% identiek is. Er kan volgens verwerende partij dan ook geen discussie zijn over de toerekenbaarheid van de handeling aan de studenten en over het feit dat de opdracht zou worden geëvalueerd. Bovendien hebben de betrokken studenten zelf verklaard dat zij alles samen deden, van draft tot scripts.

Verwerende partij geeft verder aan dat de grens van de toelaatbare samenwerking kan worden afgeleid uit de ECTS-fiche, de studiegids, de checklist voor het indienen van opdrachten, de examenopdracht zelf en de expliciete toelichtingen van de docent. De betrokken studenten zijn de enigen van de 83 studenten die dit niet begrepen zouden hebben. Er kan nergens uit worden geconcludeerd dat een ongelimiteerde samenwerking aanvaardbaar zou zijn. Een examen heeft steeds de bedoeling om de student individueel te quoteren. Het volledig samenwerken bij het uitvoeren van een opdracht staat gelijk met het gebruik van niet-toegelaten technieken en hulpmiddelen, en met wederzijds plagiaat.

Hierdoor kan immers niet worden bepaald welke competenties de individuele student heeft verworven, waardoor een correcte beoordeling onmogelijk is. De verzoekende partij kan er niet mee volstaan om de intentionaliteit te ontkennen. De verhoren van de voorzitter van de examencommissie bevestigen bovendien de intentionaliteit

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Fraude wordt in art. .... OER als volgt bepaald:

"Onder fraude wordt verstaan elk handelen of nalaten daarvan door een student binnen of buiten de examenperiodes met het doel een correcte beoordeling van zijn eigen competenties of die van een medestudent geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken en die het resultaat van een examen (contactexamen, opdracht of permanente evaluatie), kunnen beïnvloeden. Een poging tot fraude of medewerking aan fraude worden met fraude gelijkgesteld. Concrete voorbeelden zijn: spieken, plagiaat, het gebruik van niet toegelaten materialen, technieken en hulpmiddelen, ...

Zolang de fraude niet bevestigd wordt door de examencommissie is er sprake van onregelmatigheden."

Het is niet aan de Raad om te beslissen of de verzoekende partij fraude gepleegd heeft in de zin van het OER. De Raad ziet er wel op toe of de verwerende partij de feiten waarop zij steunt om fraude bewezen te achten, redelijkerwijze als bewezen heeft kunnen beschouwen en als fraude heeft kunnen kwalificeren.

De verzoekende partij voert aan dat 'te verregaand samenwerken' te vaag is om als fraude te kunnen worden aangemerkt, dat de ECTS fiche samenwerking tussen studenten niet verbiedt, en dat ook de toelichting bij de opdracht geen objectieve criteria aangeeft over welke vorm van samenwerking 'te verregaand' zou zijn.

De ECTS fiche vermeldt, wat de evaluatie betreft, enkel dat deze bestaat uit een opdracht en een examen. Daaruit kan niet worden afgeleid dat samenwerking tussen studenten verboden is, maar evenmin, zoals de verzoekende partij voorhoudt, dat die is toegestaan.

De toelichting bij de opdracht, waarvan de kennis door de studenten noodzakelijk was om de opdracht te kunnen uitvoeren, en die door de verzoekende partij overigens zelf wordt bijgebracht, vermeldt dat studenten mogen overleggen, maar dat is evident niet hetzelfde als samenwerken, zoals de verzoekende partij voorhoudt. En zoals zij zelf aangeeft, benadrukt de toelichting ook dat de opdracht een origineel werkstuk moet zijn.

De verzoekende partij diende derhalve te weten dat een opdracht die voor 95% identiek is aan de opdracht die een andere student gemaakt heeft – gegeven dat zij niet betwist -, niet beantwoordde aan de criteria voor het maken van de opdracht.

Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad niet stellen dat de verwerende partij de wijze waarop de verzoekende partij de opdracht vervuld heeft – een in overgrote mate identieke opdracht als die van een andere student – niet als fraude in de zin van het OER heeft kunnen beschouwen, namelijk als een gedrag met het doel een correcte beoordeling van zijn eigen competenties of die van een medestudent geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken." In het licht van de neutrale omschrijving van de opdracht in de ECTS fiche en de duidelijke indicaties in de toelichting bij de opdracht – origineel werkstuk, overleg met andere studenten – wist de verzoekende partij, minstens is haar eventueel niet weten niet verschoonbaar – dat de wijze waarop zij haar opdracht vervuld had in strijd was met artikel ..... OER.

Het feit dat de verzoekende partij en de andere betrokken student die grote gelijkenis tussen hun beide opdrachten hebben erkend, verandert niets aan het frauduleus karakter van hun gedrag, evenmin als het erkennen van een fout het foutieve karakter van die fout wegneemt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de hoorplicht en een schending van het onderwijs en examenreglement.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de specifieke procedure voor de behandeling van fraudegevallen niet werd gevolgd.

Verzoekende partij werd nooit gehoord door de voorzitter van de examencommissie over het gegeven dat de gedraging werd bestempeld als een fraudegeval, waardoor artikel ..... OER geschonden werd.

Verwerende partij verwijst naar de artikelen ..... van het OER. In het OER wordt nergens gestipuleerd dat de voorzitter van de examencommissie de student moet horen nadat de examencommissie de fraude heeft bevestigd. Er is enkel een hoorplicht vóór de uiteindelijke beslissing van de examencommissie. In casu werd de door het OER voorgeschreven procedure nauwgezet gevolgd. De student werd mondeling op de hoogte gebracht van het feit dat er een onregelmatigheid werd vastgesteld. Op 21 januari 2013 was er een gesprek tussen elke individuele student en de ombudspersoon waarin het precieze verloop van de procedure is toegelicht. Op dezelfde dag werd elke individuele student apart en werden de beide studenten samen gehoord door de voorzitter van de examencommissie.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De relevante bepaling van het OER, artikel ....., luidt als volgt:

"Behandeling van fraudegevallen

1. De voorzitter van de examencommissie hoort de student. De student heeft het recht om ook door de examencommissie gehoord te worden. Hij richt hiertoe een schriftelijk, ondertekend en gedagtekend verzoek aan de voorzitter van de

examencommissie, met een kopie voor de ombudsdienst, en dit uiterlijk 24 uur vóór de aanvang van de vergadering van de examencommissie.

2. De examencommissie behandelt onregelmatigheden zo snel mogelijk en kan daartoe in bijzondere vergadering worden bijeengeroepen. Zij beslist eerst of er wel degelijk sprake is van fraude en, indien dit bewezen wordt geacht, bepaalt zij of, naast het ongeldig verklaren van het resultaat van de evaluatieactiviteit, een bijkomende sanctie wordt opgelegd volgens de bepalingen van artikel ..... Zware of herhaalde fraude kan bovendien leiden tot het opleggen van een tuchtsanctie.

4. Elk geval van fraude, wordt door de ombudsdienst van het betrokken departement gemeld aan de secretaris van de vaste commissie van beroep. De secretaris krijgt een kopie van het in 2 genoemde verslag en wordt op de hoogte gebracht van de einduitspraken in deze van de examencommissies."

Uit de hiervoor geciteerde bepalingen blijkt dat er sprake is van fraude als de examencommissie dat vaststelt.

Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, volgt daaruit niet dat de student daarna - en niet vooraf - gehoord moet worden door de voorzitter van de examencommissie op grond van art. .... OER, met het argument dat zolang de examencommissie niet tot fraude besloten heeft, er alleen een onregelmatigheid is, en omwille van de titel van de bepaling (behandeling van fraudegevallen) het horen door de voorzitter dus noodzakelijk later moet plaatsvinden.

Die argumentatie, die alleen maar steunt op de titel van de bepaling, is in rechte niet gegrond. Art. .... OER moet gelezen worden in samenhang met art. .... OER, waarin gehandeld wordt over het vaststellen van onregelmatigheden. Doordat artikel ..... OER onmiddellijk aansluit op voornoemde bepaling, is duidelijk dat de student gehoord wordt door de voorzitter nadat de onregelmatigheden aan hem gesignaleerd zijn in toepassing van artikel ..... OER, maar voor dat de zaak (eventueel) wordt voorgelegd aan de examencommissie. Dat volgt ook uit de vaststelling dat het horen door de voorzitter in art. .... OER eerst vermeldt wordt, en pas dan het (eventueel) horen door de examencommissie. Verder dient ook te worden vastgesteld dat het horen door de voorzitter nadat de examencommissie de fraude heeft vastgesteld, zinloos is, omdat niet valt in te zien wat nog de zin zou zijn van het nogmaals horen van de student door de voorzitter, die bij veronderstelling samen met de examencommissie beslist heeft nadat de student, als hij dat wenst, door de examencommissie en dus ook door de voorzitter, gehoord werd

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij stelt in een derde middel dat de beslissing een tuchtsanctie oplegt zonder rechtsgrond en zonder dat de tuchtprocedure werd nageleefd.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het OER stipuleert dat een tuchtsanctie enkel kan worden opgelegd als een gedraging zware of herhaalde fraude is. In casu is er volgens verzoekende partij geen sprake van fraude en dus ook geen zware of herhaalde fraude, minstens wordt niet gemotiveerd door de verwerende partij dat dit wel het geval zou zijn.

Verder stelt verzoekende partij dat de procedure voor een tuchtstraf niet gevolgd werd. De sanctie die aan verzoekende partij werd opgelegd is dat zij 0/20 krijgt en wordt uitgesloten voor de tweede examenkans. In de eerste beslissing was nog een bijkomend element namelijk dat de reeds verworven scores uit het verleden teniet werden gedaan, doch dit is niet weerhouden in de tweede beslissing. In casu is het duidelijk dat er een tuchtsanctie werd opgelegd (sanctie 7 uit het OER: weigeren van de toelating tot deelname aan een of meerdere examenperiodes). De beslissing is dan ook onrechtmatig vermits een tuchtsanctie werd opgelegd terwijl de procedure voor tuchtsancties uit het OER niet werd nageleefd.

Verwerende partij stelt dat het toekennen van een 0/20 voor dat opleidingsonderdeel een automatisch gevolg is van de vastgestelde fraude. Conform artikel ..... OER bepaalt de examencommissie of er ook een bijkomende sanctie wordt opgelegd. In casu werd een

bijkomende sanctie opgelegd. Verzoekende partij kreeg immers geen cijfer voor het opleidingsonderdeel en ook geen tweede examenkans. In tegenstelling tot wat verzoekende partij aangeeft, is dit dus geen tuchtstraf, maar een specifieke sanctie die in geval van fraude voorzien is. De specifieke procedure voor tuchtstraffen is dus niet van toepassing.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Het is juist dat, zoals de verzoekende partij stelt, dat het OER in art. .... de procedure voor het opleggen van tuchtstraffen regelt, en dat die procedure in dit geval niet gevolgd werd.

Het middel is evenwel niet gegrond, omdat, ook al is de beslissing dat de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel geen cijfer en ook geen tweede examenkans krijgt, wel degelijk te beschouwen als een sanctie, de bijzondere regeling waarbij zij werd opgelegd – art. .... OER – voorrang heeft op de algemene regeling van de art. .... OER

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel en stelt dat er sancties werden opgelegd die niet in het OER werden voorzien.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt verder dat de opgelegde sancties niet voorzien zijn in het OER en kennelijk onredelijk zijn. In het OER staan 9 mogelijke sancties. In casu wordt de 7de sanctie (wat de op 2 na zwaarste is) opgelegd, namelijk verlies van de tweede examenkans en bijkomend nog een sanctie die niet vermeld is in het OER, namelijk 0/20 voor het opleidingsonderdeel. Dit werkt uiteraard bijkomend verzwarend en in het OER wordt de mogelijkheid niet voorzien om 2 sancties met een tuchtkarakter op te leggen. Bovendien stelt verzoekende partij dat zij door de sanctie nog een bijkomend examen dient te doen in januari van het volgende academiejaar, waardoor zij geen stage in buitenland kan doen, geen 5 dagen weekstage kan doen en een groot deel van de vakantie zal verliezen.

Verwerende partij stelt dat artikel .... OER voorziet in de sancties die aan de verzoekende partij werden opgelegd. Het gaat niet om (bijkomende) tuchtsancties, en evenmin over de zwaarste maatregel die de examencommissie in geval van fraude kan opleggen. De beslissing is dan ook niet kennelijk onredelijk.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het komt aan de verwerende partij toe te beslissen welke sanctie aangepast is aan de ernst van de feiten. Alleen wanneer vaststaat er een kennelijke wanverhouding is tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de sanctie is er sprake van een onrechtmatige beslissing. In dit geval blijkt niet dat de opgelegde sanctie kennelijk onredelijk is. Gelet op de studievoortgang van de verzoekende partij heeft het ontnemen van een tweede examenkans geen noodzakelijk gevolg voor het tijdstip waarop zij kan afstuderen. Het middel is niet gegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de schending van de motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij zich in dezelfde situatie bevindt als de betrokken medestudent. In de desbetreffende beslissing wordt aangegeven dat de sanctie voor de medestudent leidt tot een verlenging van de studieduur, terwijl dit voor de verzoekende partij geen impact heeft. De examencommissie acht het billijk dat de gevolgen voor de medestudent zwaarder zijn dan voor de verzoekende partij gezien de herhaalde fraude door de medestudent. In de motivering laat de verwerende partij uitschijnen dat zij een verschillende sanctie wil opleggen, terwijl zij beslist om dezelfde sanctie op te leggen.

Verzoekende partij vraagt dan ook om de beslissing te vernietigen en de verwerende partij op te leggen om een nieuwe beslissing te nemen en daarbij het verbod op te leggen de gedragingen van de verzoekende partij als fraude te kwalificeren.

Verwerende partij stelt dat de twee betrokken studenten dezelfde fraude hebben gepleegd. De examencommissie overweegt dat dezelfde beslissing voor beide studenten andere gevolgen heeft omdat dit voor de medestudent een verlenging van de studieduur met 4 maanden inhoudt, terwijl dit voor de verzoekende partij geen invloed heeft op de studieduur. Volgens de examencommissie is dit billijk, omdat het voor medestudent ging om herhaalde fraude. Dit geeft de examencommissie de mogelijkheid om aan de medestudent bijkomend ook nog een tuchtsanctie op te leggen (artikel .....OER), wat zij echter niet heeft gedaan omdat de opgelegde sanctie voor de medestudent al zwaardere gevolgen heeft. Verwerende partij geeft dus aan dat beide studenten zich niet in gelijkaardige situaties bevinden, vermits de medestudent recidivist is op het vlak van fraude en de verzoekende partij niet.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

Het is juist dat aan de verzoekende partij eenzelfde sanctie werd opgelegd als aan de andere betrokken student, die in staat van herhaling was terwijl verzoekende partij dat niet was. Toch is er geen sprake van discriminatie, omdat, zoals de verwerende partij heeft aangegeven in de beslissing betreffende die andere student, de sanctie voor deze student als gevolg heeft dat hij dit academiejaar niet zal kunnen afstuderen. Verzoekende partij zou dit academiejaar hoe dan ook niet kunnen afstuderen, zodat er in feite wel een belangrijk verschil is in de gevolgen van een op zichzelf identieke sanctie.

Het middel is niet gegrond.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... niet ontvankelijk is wat betreft de beslissing van de examencommissie van 1 februari 2013, en ontvankelijk maar niet gegrond is wat betreft de beslissing van de interne beroepsinstantie van 18 februari 2013.

De beslissing van 18 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/034 – 13 maart 2010

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende ....., ...
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing d.d. 29 januari 2013 waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'stage 3' van de opleiding bachelor in het onderwijs: lager onderwijs een beoordeling van 7/20 wordt toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 8 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de opleiding bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting lager onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij voor het opleidingsonderdeel 'stage 3', het sluitstuk van de bachelor-opleiding, een 7/20 wordt toegekend. Hierdoor kon ze niet slagen in haar globale opleiding.

De verzoekende partij behaalde 164 van de 180 studiepunten tijdens de academiejaren 2009-2010; 2010-2011; 2011-2012. Enkel voor het opleidingsonderdeel 'stage 3' (i.e. 16 studiepunten) slaagde ze niet in het academiejaar 2011-2012. In het academiejaar 2012-2013 werd de verzoekende partij eveneens een onvoldoende toegekend voor het opleidingsonderdeel waardoor zij weer niet slaagde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 februari 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 8 februari 2013 werd het

intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het niet zo is dat het behalen van 164 van de 180 studiepunten voldoende is voor het behalen van het diploma. 'Stage 3' is een essentieel sluitstuk van de opleiding waarop de beroepscompetenties op niveau 3 worden getoetst. Uit het stagedossier blijkt volgens de interne beroepscommissie dat de verzoekende partij deze competenties niet behaald heeft en dat er doorheen de stageduur voldoende feedback werd gegeven om haar de gelegenheid te geven bij te sturen. Uit niets blijkt dat de verwerende partij in de voorgaande academiejaren dergelijke ernstige signalen had moeten opvangen. De interne beroepscommissie is ervan overtuigd dat een intensieve begeleiding werd uitgebouwd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verwerende partij lijkt minstens impliciet te betwisten dat de verzoekende partij bij het intern beroep reeds de beoordeling voor het opleidingsonderdeel 'Stage 3' aangevochten heeft.

De Raad stelt evenwel vast dat de interne beroepscommissie het beroepsschrift van de verzoekende partij zo geïnterpreteerd heeft dat het ook minstens impliciet de bedoeling had bezwaren te uiten tegen de eindbeoordeling van 7/20 voor het opleidingsonderdeel 'Stage 3'. De interne beroepscommissie heeft deze betwisting als zodanig behandeld en zich daarover ten gronde uitgesproken.

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 6 februari 2013. De beslissing op intern beroep werd op 8 februari 2013 genomen en per aangetekend schrijven van 15 februari 2013 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij betwist de tijdigheid van het ingestelde beroep. Zij neemt akte van het ingestelde beroep op 25 februari 2013 en stelt dat de laatste dag om een ontvankelijk beroep in te stellen 24 februari 2013 is.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 februari 2013 en tegen de examenbeslissing van 29 januari 2013. Verzoekende partij stelt dat zij op 19 februari 2013 kennis heeft gekregen van de beslissing op intern beroep. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat de verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 20 februari 2013. De uiterste datum voor het instellen van een ontvankelijk beroep is 24 februari 2013. Gelet op het feit dat dit een zondag is, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag dat de postdiensten open zijn, i.e. maandag 25 februari 2013.

Het beroep van 25 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Ontvankelijkheid wat het voorwerp betreft.

In zoverre het beroep gericht is tegen de examenbeslissing van 29 januari 2013 heeft het geen voorwerp, aangezien de beslissing van de interne beroepsinstantie van 8 februari 2013 in de plaats is gekomen van de beslissing van de examencommissie.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, al dan niet verder geconcretiseerd in het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beoordeling voor het opleidingsonderdeel 'stage 3' niet te rijmen valt met haar studieparcours en dat de beoordeling (evenals de commentaar in de bestreden beslissing) dus kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij werpt ook op dat de rechtvaardiging in casu aan zeer strenge maatstaven moet voldoen, gelet op de zeer negatieve gevolgen (betreffende studieloopbaan) voor de verzoekende partij en dat de bestreden beslissing daaraan niet voldoet.

De verzoekende partij werpt op dat de gebreken die de verwerende partij aanhaalt bij de motivering van de bestreden beslissing nooit eerder aan de verzoekende partij werden meegedeeld, noch besproken. De verzoekende partij merkt verder op dat, indien er al fundamentele vaardigheidsproblemen zouden zijn, deze veel eerder aan het licht zouden gekomen zijn tijdens haar opleiding. De verzoekende partij betwist bovendien ten stelligste het gebrek aan vaardigheden en stelt integendeel dat verzoekende partij door het vlot verwerven van 164 van de 180 studiepunten voldoende bewezen heeft over de nodige capaciteiten te beschikken.

Verzoekende partij verwijst daarbij naar de beoordelingen van de opleidingsonderdelen 'stage 1' en 'stage 2', die telkens met voldoening (tweemaal 11/20) doorlopen werden. De verzoekende partij stelt vast dat bij de vorige stages steeds in grote lijnen positieve commentaar werd gegeven en dat nergens uit de beoordelingen afgeleid kan worden dat de capaciteiten van de verzoekende partij te beperkt zouden zijn. De verzoekende partij meent bovendien dat de globale beoordeling bij 'stage 3' ook overwegend positief is en dat de mentoren ook een positiever beeld hebben van de prestaties van verzoekende partij.

Zij merkt voorts op dat de verwerende partij slechts in het laatste jaar aangeeft dat de verzoekende partij niet of zeer moeilijk zou kunnen slagen voor haar opleiding. Dit is volgens de verzoekende partij onzorgvuldig handelen van de verwerende partij daar zij dit vaardigheidsprobleem, indien het al verantwoord zou kunnen worden, quod non, eerder had kunnen meedelen. De verzoekende partij stelt aldus dat de verwerende partij kennelijk in gebreke is gebleven om de verzoekende partij vanaf het begin van de opleiding voldoende feedback te geven en bij te sturen.

Verwerende partij stelt dat de eindbeoordeling niet lichtzinnig genomen werd en dat ze niet kennelijk onredelijk is daar ze afdoende aangetoond heeft dat verzoekende partij een aantal vereiste competenties op niveau 3 niet behaald heeft.

Verwerende partij erkent dat niets in het eerste en tweede opleidingsjaar erop wees dat de verzoekende partij zou haperen in haar studievoortgang, in het bijzonder voor 'Stage 3'. In het academiejaar 2011-2012 slaagde verzoekende partij niet voor de stage en in de beoordeling van de stage werden volgens verwerende partij zowel sterke als zwakke punten opgenomen. Verwerende partij stelt dat zij er toen vanuit ging dat verzoekende partij, mits het doorlopen van een nieuwe stageperiode, de mogelijkheid had om alsnog te slagen.

Verwerende partij verwijst vooreerst naar de specifieke competenties die verbonden zijn aan het opleidingsonderdeel: ECTS-fiche, stagegids Stage 3. De verwerende partij stelt dat uit het stagedossier duidelijk blijkt dat ze voldoende aandacht aan begeleiding van de verzoekende

partij heeft geschonken. Zij wijst erop dat er tussentijds duidelijke feedback en bijsturing voor 'Stage 3' werd gegeven in de begeleidingsfiches d.d. 24 oktober 2012: "Aan je lesvoorbereidingen moet zeker nog gewerkt worden... Je diende je voorbereidingen ook veel te laat in bij je mentor. Je lessen zijn weinig doordacht uitgewerkt. Je bent niet goed voorbereid. Je deed geen moeite om materiaal op voorhand aan de mentor te vragen... De les 'luisteren' pak je volledig verkeerd aan. In deze les werden de leerdoelen niet bereikt... Kinderen worden niet uitgedaagd om zelf te luisteren. Hierdoor is het heel rumoerig en van een leeromgeving is er absoluut geen sprake.... De les WO was een voorbeeld van hoe een les WO niet moet zijn... In deze les sla je inhoudelijk en didactisch de bal mis.... Dit is een heel saaie 'papieren' WO-les." " SAMENVATTEND: Goede aspecten: na deze twee lessen : geen positieve aspecten. Aandachtspunten: lesvoorbereidingen, lesrealisaties (didactisch, inhoudelijk), klashouden, attitudes. Neem zeker je stagegids grondig door en bekijk de aandachtspunten stage 3!". Dit wordt volgens verwerende partij bevestigd in de fiches d.d. 22 november 2012 en 12 december 2012.

De verwerende partij stelt voorts dat het begeleidings- en beoordelingsrapport d.d. 29 januari 2013 duidelijk per competentie de tekorten weergeeft. De competenties die niet behaald werden, zijn:

- FG1 : De leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen
- FG2: De leraar als opvoeder
- FG3: De leraar als inhoudelijk expert
- FG4: De leraar als organisator
- FG5: De leraar als innovator/ onderzoeker
- Attitudes

De verwerende partij wijst er bovendien op dat er geen verschil in de beoordeling is tussen de mentoren en de stagebegeleider. Het synthesesdocument stagebegeleiding – klasmentor geeft volgens verwerende partij in detail naast positieve ook negatieve zaken weer:

"Bij FG1: Differentiatie naar sterke lln ontbrak. Feitenanalyse en juiste controle waren niet aanwezig. Weinig variatie in bordschema's.

Bij FG4: Je klashouden blijft voor problemen zorgen omwille van structuur en onvoldoende voorbereiding door tijdsgebrek.

Bij FG5: Je zwaktes bijsturen kan heel wat beter. Durf toegeven dat iets niet vlot liep en leg de verantwoordelijkheid niet bij anderen.

Bij Taal: Probeer je geduld en je zelfvertrouwen niet te verliezen. Tijdens de verbetering van de werkjes van de lln liet je regelmatig fouten staan. Besteed meer tijd aan de correctie.

Bij attitudes: Je durft 'iets' te veel beslissingen nemen. De voeling met de klas is beperkt. lln komen nog te rade bij de klasleerkracht. Jammer dat je lesvoorbereidingen steeds niet op tijd bij de mentoren waren – Tip was nochtans gegeven bij stage 2. Lesvoorbereidingen nauwkeuriger in orde brengen is noodzakelijk. Vaak ontbraken ingevulde werkbladen,..."

Verwerende partij stelt dat de mentoren tot het algemeen besluit kwamen dat de verzoekende partij weliswaar goed begon aan de stage, maar dat zij na twee dagen afwezigheid wegens ziekte haar inzet verloor en dat zij het steeds moeilijker kreeg: zij kreeg de klasgroep niet onder controle en ze had weinig interactie met de leerlingen en dwong geen respect af; de houding ten aanzien van collega's liet volgens de mentoren te wensen over.

Ten slotte stelt de verwerende partij dat het argument dat verzoekende partij een goed studietraject kan voorleggen met 164 van de 180 behaalde studiepunten te licht is om de beslissing en beoordeling te weerleggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Er kan begrip worden opgebracht voor de situatie van de verzoekende partij, die voor 164 van de 180 studiepunten een credit heeft behaald, en alleen voor het laatste maar belangrijke opleidingsonderdeel Stage 3 geen credit behaalde, en daardoor haar diploma niet krijgt.

Het enkele feit evenwel dat ze reeds voor zoveel studiepunten een credit heeft behaald is geen argument om aan te nemen dat ze dus ook voor het ontbrekende opleidingsonderdeel een voldoende moet krijgen.

De verzoekende partij voert ook nog aan dat ze voor de voorgaande opleidingsonderdelen Stage 1 en Stage 2 lovende commentaren kreeg. Ook dit is evenwel geen argument om aan te nemen dat bij wijze van logisch gevolg ook voor Stage 3 een voldoende resultaat behaald moest worden. Het gaat telkens om afzonderlijke opleidingsonderdelen.

De Raad begrijpt ook de frustratie van de verzoekende partij bij een onderwijssysteem dat een student drie of meer jaar in de waan laat dat hij goed bezig is, maar het mogelijk maakt dat hij op het laatste ogenblik geconfronteerd wordt met een onoverkomelijk tekort. Daaruit mag evenwel niet worden afgeleid dat de verwerende partij onzorgvuldig gehandeld heeft door de verzoekende partij niet eerder op problemen te wijzen. Niet alleen waren de resultaten voor de twee vorige stages niet echt overtuigend, in de finaliteit van het door de verzoekende partij begeerde diploma neemt de laatste stage nu eenmaal een cruciale plaats in.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij in haar beroep bij de Raad de evaluatie van Stage 3 ook niet inhoudelijk betwist. Dat zij zelf de indruk had wel een goede stage te hebben gelopen volstaat niet als objectief en verifieerbaar bezwaar.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... niet ontvankelijk is wat betreft de beslissing van 29 januari 2013, en ontvankelijk maar niet gegrond is wat betreft de beslissing van de interne beroepsinstantie van 8 februari 2013.

De beslissing van de interne beroepscommissie van 8 februari 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/035 – 13 maart 2010

Inzake .....
wonende te ....., ...

Eerste verzoekende partij

.....
wonende te ....., ...

Tweede verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... en de zaak van ..... werden behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partijen tekenen beroep aan tegen de beslissingen van 15 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het respectievelijke intern beroep ontvankelijk, maar gedeeltelijk ongegrond werd verklaard.

Het beroep betreft enerzijds de studievoortgangsbepaling van 15 februari 2013 voor de opleidingsonderdelen "European Trade & European Integration" en "Masterthesis" voor wat de eerste verzoekende partij betreft.

Het beroep betreft anderzijds de studievoortgangsbepaling van 15 februari 2013 voor de opleidingsonderdelen "European Trade & European Integration" en "Masterthesis" voor wat de tweede verzoekende partij betreft.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. De eerste verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master TEW, afstudeerrichting Beleidsinformatica.

De tweede verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master Handelsingenieur, afstudeerrichting Bedrijfskunde-technologie.

Zij behaalden voor het opleidingsonderdeel "European Trade & European Integration" 7/20 en voor het opleidingsonderdeel "Masterthesis" 8/20.

De verzoekende partijen hadden de toelating om voor de beide opleidingsonderdelen samen te werken zodat ze een gezamenlijke beoordeling kregen.

3.2. Verzoekende partijen stelden op datum van 11 februari 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissingen van de examencommissie in bijzondere zitting op datum van 15 februari werd het intern beroep van de verzoekende partijen afzonderlijk ontvankelijk en deels

gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde voor elke verzoekende partij afzonderlijk, doch met een gemeenschappelijk motivering, dat voor wat het opleidingsonderdeel "European Trade & European Integration" betreft na zorgvuldig onderzoek is gebleken dat er geen of onvoldoende argumenten zijn om het behaalde en vastgestelde eindcijfer aan te passen. Deze beslissing wordt als volgt gemotiveerd: "Uitzonderlijk werd toegestaan dat voor [dit opleidingsonderdeel] het examen zou bestaan uit een paper die, omwille van het overlappende karakter met de masterthesis, een aangepast hoofdstuk van die masterthesis zou betreffen. Daarnaast werd, gelet op de duothesis met de medestudent [...], ook toegestaan om dit met diezelfde medestudent af te leggen. De voorgelegde paper voldeed niet aan de minimale kwaliteitseisen. In de paper wordt geen enkele bron vermeld en inhoudelijk is er ook geen diepgang in de analyse. De basisvereisten blijken aldus niet voldaan te worden en dit leidt logischerwijze tot een tekort."

De interne beroepsbeslissing stelde voor elke verzoekende partij afzonderlijk, doch met een gemeenschappelijk motivering, dat voor wat het opleidingsonderdeel "Masterthesis" betreft, er argumenten zijn om de thesisverdediging opnieuw te laten doorgaan met een nieuwe assessor en een extra jurylid. De examencommissie motiveert deze beslissing als volgt: "Een tussentijdse processcore op de masterproef leidt niet automatisch tot de vaststelling van een positieve eindscore. De tussentijdse processcore duidt enkel op de stand van zaken op het specifieke moment van de processcore. De wijze van communicatie op het einde van de masterproefverdediging valt te betreuren maar heeft geen impact op de finaal toegekende score. Wel blijkt de assessor, als assistent van de professor, eveneens betrokken te zijn geweest bij de procescontrole. Het is aangewezen dat op een thesisverdediging de assessor geen bijdrage of invloed heeft tijdens de totstandkoming van de thesis. Daarom beslist de examencommissie om de thesisverdediging opnieuw te laten plaatsvinden met een nieuwe assessor en tevens een extra jurylid zodat de evaluatie van de thesis opnieuw voldoende objectief en grondig kan gebeuren."

De examencommissie oordeelt dan ook op basis van de gegeven informatie dat de beoordeling voor het opleidingsonderdeel "European Trade & European Integration" correct is verlopen en handhaaft bijgevolg de eerder genomen beslissing met betrekking tot de vaststelling van resultaten, maar voorziet een nieuwe thesisverdediging (met een nieuwe assessor en een extra jurylid) op vrijdag 22 februari om 13u00.

De beide beslissingen op intern beroep werden bij e-mail van 20 februari 2013 aan verzoekende partijen overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 februari 2013 dienden verzoekende partijen een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partijen hebben het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partijen dienden een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 15 februari 2013. Verzoekende partijen hebben op 20 februari kennis gekregen van deze beslissing. Uit de stukken blijkt ook dat de verzoekende partijen in geen geval voor deze datum kennis konden nemen van de beslissingen. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 februari 2013.

Het beroep van 25 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vorm en voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partijen betwisten gezamenlijk in een enig verzoekschrift de afzonderlijke beslissingen op intern beroep die hen individueel raken.

De Raad stelt vast dat het voorliggend verzoekschrift samen werd ingediend door twee personen, die minstens op impliciete wijze de identieke, doch afzonderlijk gemotiveerde individuele beslissingen met een gedeelde oorzaak, nl. een gezamenlijke masterthesis en paper, betwisten.

Het inleiden van een dergelijk gezamenlijk verzoekschrift is niet aan te raden, maar kan aanvaard worden als het de goede rechtsbedeling niet in de weg staat. Dat is hier het geval, aangezien het weliswaar gaat om individuele beslissingen die de facto toch op beide verzoekende partijen op gelijke wijze uitwerking krijgen, en bij het beoordelen van hun gezamenlijke prestatie in de bestreden beslissingen geen enkel onderscheid tussen hun individueel aandeel wordt gemaakt.

Het verzoekschrift voldoet verder aan alle decretale vereisten.

4. Wat betreft het opleidingsonderdeel "Masterthesis"

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie geoordeeld heeft dat het resultaat van de evaluatie van dit opleidingsonderdeel om de in de bestreden beslissing genoemde redenen niet betrouwbaar was, zodat zij van oordeel was dat dit opleidingsonderdeel opnieuw geëvalueerd moest worden door een anders samengestelde jury.

Op het eerste gezicht hebben de verzoekende partijen geen belang bij het bestrijden van een beslissing die hen in het gelijk stelt, maar dit is niet helemaal het geval: de interne beroepsinstantie, in haar beslissing van 15 februari 2013, stelde dat de evaluatie zou plaatsvinden op 22 februari 2013. Ook al kan worden aangenomen dat de interne beroepsinstantie van oordeel was dat een korte termijn in het voordeel van de verzoekende partijen was, uit het bij de Raad ingediende verzoekschrift blijkt impliciet maar zeker dat de verzoekende partijen zich niet konden verzoenen met deze korte termijn.

De verzoekende partijen hebben derhalve een belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing in zoverre dat die de datum voor de nieuwe verdediging van de masterproef bepaalt op 22 februari 2013.

5. Het verzoek tot getuigenverhoor

Verzoekende partijen vragen met aandrang om de professor en de assistente onder ede te horen over de echtheid van de door verzoekende partijen in de middelen uiteengezette feitelijkeheden en argumenten. Zij motiveren dit verzoek als volgt: "[De assistente was aanwezig en dus getuige van de zware vernedering]"; "[De verzoekende partijen zijn op de hoogte dat de professor al deze woorden kan ontkennen, vandaar dat zij van hem een getuigenis onder ede willen.]". Zij stellen voorts dat ze tijdens de interne procedure de professor niet rechtstreeks en persoonlijk konden confronteren met deze argumenten zodat het voor de professor in deze omstandigheden makkelijker was om de waarheid te manipuleren.

Beoordeling door de Raad

De interne beroepsinstantie heeft de juistheid erkend, en betreurd, van de feiten die door de verzoekende partijen werden aangehaald over de kwetsende wijze waarop ze door de examinerator werden behandeld (randnrs. 37-39 van het verzoekschrift).

De Raad vermag aldus uit te gaan van de juistheid van deze feiten die de verzoekende partijen door middel van een getuigenverhoor bevestigd wensen te zien. De Raad ziet niet in welke nieuwe relevante feiten het getuigenverhoor kan aantonen. Om die reden gaat de Raad niet in op de vraag voor een getuigenverhoor.

In het beschikkend gedeelte van het verzoekschrift vragen de verzoekende partijen ook de

examinator te horen met betrekking tot de argumenten die door hen werden gegeven aan de hand van de inhoud van alle gesprekken die ooit plaatsvonden tussen hen en de examinator. Dit aanbod is te algemeen en te vaag en wordt om die reden afgewezen.

6. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partijen zich in een eerste middel beroepen op de schending van het redelijkheidsbeginsel, verder geconcretiseerd naar het beginsel van gewekte vertrouwen, het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partijen stellen in de eerste plaats dat de docent/promotor (hierna de professor) zwaar verzaakt heeft aan zijn verantwoordelijkheden, in het bijzonder met betrekking tot de begeleiding van de verzoekende partijen.

Verzoekende partijen merken op dat de professor op het gebied van communicatie, feedback, gedrag en quoterings merkwaardig handelde:

- De professor antwoordde nooit zelf op mails van de verzoekende partijen. Er werd steeds een antwoord door een assistente gegeven zonder dat echter op de inhoudelijke vragen werd ingegaan. De verzoekende partijen merken op dat er geen enkele inhoudelijke aanwijzing of aansturing van de assistente, noch van de professor zelf is geweest, hoewel ze voor het eerste deel minstens twee maanden tijd hadden om het na te lezen.
- Tijdens persoonlijke contactmomenten met de professor slaagde deze erin om steeds de indruk te geven dat verzoekende partijen "goed bezig waren", dat de meesterproef er al "degeijk uit ziet", "minstens een 11/20 waard te zijn"; "dat ze zo verder moeten blijven doen". Deze positieve commentaar werd volgens de verzoekende partijen aldus steeds volgehouden, minstens tot op dertien dagen voor de deadline alwaar de verzoekende partijen uit afleiden dat dit een soort van goedkeuring is zonder weliswaar een concrete beoordeling uit te spreken, maar minstens een indicatie dat het werkstuk geen tekort zal opleveren. Tijdens de verdediging verandert de professor echter radicaal van mening en stelt deze dat de meesterproef "rommel" zou zijn. De verzoekende partijen zien hierin een vals spel, kwaadwilligheid, bedrog en leugens van de professor.
- Tijdens de persoonlijke contactmomenten ontweek de professor elke vorm van inhoudelijk overleg en hield de professor veeleer een monoloog over faits divers en sprak de professor de verzoekende partijen op een denigrerende wijze toe als zijnde "bandieten".
- Op de vraag naar de concrete opdracht voor het opleidingsonderdeel "European Trade & European Integration" antwoordde de professor dat slechts een kleine case study in verband met het onderwerp van de meesterproef moest gemaakt worden en dat dit zeker in orde zou komen, zelfs op relatief korte tijd. De verzoekende partijen wijzen erop dat de professor verklaard heeft dat de paper geïntegreerd kan worden in de thesis zelf, maar dat er een aparte beoordeling voor de beide opleidingsonderdelen zou zijn. Hoewel het op basis van meerdere getuigenissen niet gebruikelijk is dat studenten een opdracht, los van de thesis moeten maken voor dit opleidingsonderdeel, zien de verzoekende partijen er eerst geen graten in.
- Tijdens het examenmoment voor het opleidingsonderdeel "European Trade & European Integration" konden verzoekende partijen hun werk niet toelichten en werden zij naar eigen zeggen onbeschoft, disrespectvol aangepakt en vernederd door de professor met de bewoordingen: "jullie horen niet thuis op de Universiteit Antwerpen, als jullie de master niet aankunnen, ga dan maar achter de vuilniskar hangen" terwijl de verzoekende partijen dit uitdrukkelijk willen tegenspreken en daarvoor verwijzen ze naar hun recente studieresultaten, die volgens hen niet stroken met voorgaande bewering van de professor.
- Tijdens de verdediging van de meesterproef door de verzoekende partijen was de professor absoluut niet geïnteresseerd in hun presentatie, waarna de professor begon te roepen en te brullen dat de thesis "rommel" was en dat de verzoekende partijen maar naar de ombudsdienst moesten stappen en dat de "Universiteit Antwerpen volgend jaar kon stikken".

Uit al deze elementen leiden de verzoekende partijen af dat de professor herhaaldelijk het beginsel van het gewettigd vertrouwen heeft geschonden doordat consequent door de

professor werd volgehouden of minstens de indruk werd gewekt dat het tussentijdse werk positief is en dat alles er goed uit zag. De verzoekende partijen zagen geen reden om het oordeel van een ervaren deskundige in het vakgebied zoals de professor wat betreft de inhoud van hun werkstukken in twijfel te trekken zodat ze er rechtmatig op konden vertrouwen dat er op inhoudelijk vlak weinig of geen bijsturing nodig was om een voldoende te halen voor de meesterproef, en dus ook voor de daarmee verbonden paper voor het opleidingsonderdeel "European Trade & European Integration".

De verzoekende partijen erkennen dat een tussentijdse evaluatie geen garantie is op een positief eindresultaat, maar zij werpen wel op dat er nooit inhoudelijke kritieken werden geleverd waaruit de verzoekende partijen konden afleiden dat ze op weg waren naar een onvoldoende, maar dat telkens herhaald werd dat ze goed bezig waren zonder dat enige inhoudelijke bijsturing werd gedaan. De verzoekende partijen beklemtonen stellig dat zij nadien geen aanpassingen hebben gedaan die het tekort voor de meesterproef zouden kunnen verantwoorden, gelet op de eerdere positieve houding van de professor.

De verzoekende partijen stellen dat bovenstaand gedrag getuigt van willekeur en dat deze conclusie bevestigd wordt door zowel medestudenten als oud-studenten.

De verzoekende partijen stellen bovendien vast dat de bestreden beslissing nergens de opmerkingen in verband met de ernstige tekortkomingen bij de begeleiding in rekening neemt, noch erop antwoordt. Bovendien steunt de bestreden beslissing op een feitelijke onjuistheid daar de "paper", zijnde een case study in samenhang genomen moet worden met hoofdstuk 7 van de meesterproef en dat in de case study voor de bronnen expliciet verwezen wordt naar de meesterproef. Gelet op de verklaringen van de professor gingen de verzoekende partijen ervan uit dat deze ook samen met de meesterproef gelezen zouden worden.

Uit alle deze elementen leiden de verzoekende partijen af dat de beoordelingen voor de betrokken opleidingsonderdelen onredelijk zijn. Op basis van bovenstaande argumenten stellen de verzoekende partijen dat zij minstens een voldoende (10/20) hadden moeten krijgen voor hun "masterthesis" en dat de paper (zijnde een case study) die steunt op en grotendeels geïntegreerd is in hoofdstuk 7 van de meesterproef ook niet correct werd beoordeeld en dat zij minstens een voldoende dienden te krijgen.

De verzoekende partijen betwisten om bovenstaande redenen de redelijkheid van de respectieve interne beroepsbeslissing voor wat het opleidingsonderdeel "European Trade & European Integration" betreft. Met betrekking tot de "Masterthesis", kan uit het verzoekschrift afgeleid worden dat de verzoekende partijen op basis van voorgaande elementen in hoofdorde eveneens de redelijkheid van de interne beroepsbeslissing te betwisten. In subsidiaire orde vragen ze om de interne beroepsbeslissingen aangaande de meesterproef, zijnde de mogelijkheid van een nieuwe verdediging op een latere datum te bevestigen, voor zover, blijkens de impliciete argumentatie in het verzoekschrift, de professor geweerd wordt uit de jury.

Verwerende partij stelt dat er – indien de feedback tijdens de mondelinge contacten met de professor ontoereikend of verwarrend was – genoeg mogelijkheden tot inhoudelijke feedback geweest zijn, maar dat de verzoekende partijen daarvan te weinig gebruik gemaakt hebben. Zo wijst de verwerende partij erop dat, gelet op het hoge aantal te begeleiden meesterproeven, het meest gepaste moment om in contact met de professor te treden, voor of na de colleges is. De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partijen zelden in de colleges aanwezig waren en ook niet opdaagden op het speciaal ingerichte spreekuur op 20 december 2012. De verwerende partij stelt dat de assistente, na overleg met de professor, wel tussentijds feedback via e-mail gegeven heeft.

Verwerende partij wijst erop dat de procesevaluatie wel ingevuld en beoordeeld is en ze werpt op dat een positieve tussentijdse processcore geen garantie is op een positieve eindscore.

Verwerende partij stelt dat de ingediende thesis een onafgewerkt karakter heeft. Zo stelt de verwerende partij dat de algemene inleidende analyse in de meesterproef tijdens de

feedbackgesprekken weliswaar als voldoende bevestigd werd, maar ze stelt eveneens dat de vraag naar een verdere analyse op productniveau (zgn. case study) niet afdoende beantwoord werd. De verwerende partij stelt dat de case study ongestructureerd en onzorgvuldig is ingebracht in de thesis. De verwerende partij stelt dat verwijzingen naar de tekst onsamenvattend (schrijfwijze 2% vs. 0.02) zijn en dat een analyse van de causaliteit volledig ontbreekt. De verwerende partij meent dat verzoekende partijen pas zeer laat aan hun werkstuk zijn begonnen en dat het in een embryonaal stadium blijven steken is. De verwerende partij verwijst hiervoor naar de gebrekkige bibliografie en de daarin vermelde data, waaruit ze het last minute karakter afleiden.

De verwerende partij stelt voorts dat tijdens de thesisverdediging verzoekende partijen niet in staat waren om op quasi alle vragen van de assessor een afdoend antwoord te geven.

De verwerende partij erkent wel dat de aanwezigheid van de assistente als assessor bij de thesisverdediging niet gewenst was. Daarom heeft zij de verzoekende partijen de kans aangereikt om hun thesis opnieuw te verdedigen met een nieuwe assessor en een nieuw extra jurylid. De verzoekende partijen hebben dit aanbod echter geweigerd. De verzoekende partij legt zich neer bij een eventuele beslissing van de Raad om de thesis alsnog in maart of april te laten verdedigen.

De verwerende partij stelt voorts dat de voorgelegde paper voor het opleidingsonderdeel "European Trade & European Integration" niet aan de minimale kwaliteitseisen voldoet daar het geen aangepast hoofdstuk uit de meesterproef is; daar er bovendien geen enkele wetenschappelijke bron werd gebruikt en daar er geen inhoudelijke diepgang zit in de gemaakte analyse. De verwerende partij stelt dat deze gebreken logischerwijze leiden tot een tekort.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in essentie klagen over een gebrekkige begeleiding, doordat zij de indruk kregen dat hun prestaties voldoende waren en aldus mochten verwachten dat het eindresultaat op hetzelfde niveau zou zijn.

De Raad heeft reeds herhaaldelijke geoordeeld dat een gebrekkige begeleiding geen reden is om, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, een voor de student ongunstige evaluatie in een meer gunstige evaluatie te wijzigen.

Het verweer van de verwerende partij, dat na onderzoek gebleken is dat de evaluatie van opleidingsonderdeel "European Trade & European Integration" een correcte evaluatie is, wordt door de verzoekende partijen inhoudelijk niet bekritiseerd, zodat de Raad, binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid, niet kan besluiten tot de gegrondheid van het middel wat dit opleidingsonderdeel betreft.

Wat betreft het opleidingsonderdeel Masterthesis, gelet op het feit dat hiervoor nog geen definitieve evaluatie voorligt, is het middel niet ontvankelijk.

Het middel is deels niet gegrond, deels niet ontvankelijk.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partijen zich in een tweede middel beroepen op de schending van het gelijkheidsbeginsel, in sommige opzichten verder geconcretiseerd naar een discriminatie op basis van etnische afkomst.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partijen stellen in de eerste plaats dat ze ongelijk werden behandeld ten aanzien van andere studenten daar zij voor hun meesterproefverdediging wel een presentatie moesten geven en andere studenten in dezelfde omstandigheden dit niet moesten doen. In de tweede plaats stellen zij dat andere studenten nooit iets moesten afgeven voor het

opleidingsonderdeel “European Trade & European Integration” en dat ze toch een goed resultaat behaalden. De verzoekende partijen zien hier willekeur van de professor in.

De verzoekende partijen zien ook aanleiding voor een vermoeden van discriminatie op basis van etnische afkomst, gelet op de uitlatingen van de professor (bv. “bandieten”) en de verwijzingen naar een derde student met een vreemde etnische afkomst, die volgens de professor nu al gebuisd zou zijn, hoewel uit navraag door de verzoekende partijen blijkt dat de thesis van deze student nog niet eens definitief ingeleverd werd.

De verwerende partij stelt dat het niet-gebruik van de beamer er niet op wijst dat er geen presentatie is geweest, maar enkel het gevolg is van het feit dat andere studenten de beamer niet gebruikt hebben.

De verwerende partij stelt dat de vergelijking met resultaten van andere studenten niet opgaat daar de feiten vertekend zijn. De verwerende partij merkt op dat het in casu gaat om de drie zwakste studenten en dat er geen vergelijking gemaakt wordt met circa vijftig andere thesisstudenten van de voorbije twee academiejaren. De verwerende partij erkent dat de slaagcijfers voor het opleidingsonderdeel meestal relatief hoog zijn, maar dat er daar wel voor gewerkt moet worden.

Wat het racisme betreft, stelt de verwerende partij dat de insinuaties van verzoekende partijen uit de lucht gegrepen zijn. Ze wijst erop dat de professor regelmatig aanwezig is geweest op gelegenheden van elke ritus zoals recentelijk een Marokkaanse bruiloft. De verwerende partij erkent dat de professor opmerkingen durft maken als de beoogde kwaliteit niet wordt behaald. De verwerende partij stelt dat zij zich daarvan distantieert en de professor daarover heeft aangesproken, maar ze wijst er eveneens op dat de communicatie zelf geen impact heeft gehad op de evaluatie of de beoordeling van de verzoekende partijen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De kritiek op de vooringenomenheid van de examinerator wat betreft het opleidingsonderdeel “European Trade & European Integration” is niet pertinent, nu de beslissing van de interne beroepsinstantie in de plaats is gekomen van de initiële evaluatie, en de verzoekende partijen geen inhoudelijke kritiek leveren op de beoordeling van de interne beroepsinstantie.

Voor wat betreft het opleidingsonderdeel Masterthesis, stelt de Raad vast dat de interne beroepsinstantie erkent dat de initiële evaluatie niet betrouwbaar was, en dat zij een nieuwe beoordeling bevolen heeft door een anders samengestelde jury.

In het licht van de door de interne beroepsinstantie vastgestelde onregelmatigheden, is de Raad van oordeel dat het bevolen herstel ontoereikend is, in zoverre de datum voor de nieuwe verdediging aan de verzoekende partijen te weinig tijd liet voor een adequate voorbereiding. De Raad stipt aan dat, mocht deze nieuwe verdediging van de Masterthesis tot een positieve evaluatie leiden, dit aanleiding kan zijn om ook de evaluatie van het opleidingsonderdeel “European Trade & European Integration” te herzien, gelet op de nauwe samenhang tussen de beide opleidingsonderdelen.

Het middel is niet gegrond wat betreft het opleidingsonderdeel “European Trade & European Integration”, en deels gegrond wat betreft het opleidingsonderdeel Masterthesis.

5.3. Uit het verzoekschrift kan ook afgeleid worden dat de verzoekende partijen zich in een derde middel beroepen op een schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partijen zien de verwijzing naar een derde student, zoals uiteengezet in het tweede middel, als een vooringenomenheid van de professor jegens de verzoekende partijen. De verzoekende partijen stellen dat de professor onterecht eventuele problemen met deze derde student die eenzelfde etnische achtergrond heeft, op hen projecteert en daardoor alle objectiviteit in zijn beoordelingsvermogen verloren heeft.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Het middel valt samen met het tweede middel, en is om dezelfde redenen niet gegrond wat betreft het opleidingsonderdeel “European Trade & European Integration” en deels gegrond wat betreft het opleidingsonderdeel Masterthesis.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is deels gegrond

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en deels gegrond is.

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van 15 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep ingesteld door ..... wordt vernietigd in zoverre beslist wordt dat de verdediging van de Masterthesis voor een anders samengestelde jury zal plaatsvinden op 22 februari 2013. De bestreden beslissing wordt voor het overige gehandhaafd.

De beslissing van 15 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep ingesteld door ..... wordt vernietigd in zoverre beslist wordt dat de verdediging van de Masterthesis voor een anders samengestelde jury zal plaatsvinden op 22 februari 2013. De bestreden beslissing wordt voor het overige gehandhaafd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 20 maart 2013 een nieuwe beslissing waarbij de datum voor de verdediging van de masterproef bepaald wordt in gemeenschappelijk overleg met de verzoekende partijen, maar niet later dan 20 april 2013.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/036 – 13 maart 2010

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....

hebbende als raadsman meester .....
kantoorhoudend ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleidingsonderdelen 'Nederlands vakinhoud 1' en 'Nederlands mondeling 1' en tegen de beslissing van 12 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het Onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij verzoekende partij 9/20 heeft behaald voor het opleidingsonderdeel 'Nederlands mondeling 1' en 8/20 voor het opleidingsonderdeel 'Nederlands vakinhoud 1'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur, voorzitter van het intern beroepscollege, op datum van 12 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij het opleidingsonderdeel 'Nederlands vakinhoud 1' voor de eerste keer heeft afgelegd. Er is een duidelijke verbeter sleutel voor dit opleidingsonderdeel en het examen werd met de nodige toelichting en conform deze verbeter sleutel verbeterd. De punten werden dan ook afdoende gemotiveerd. Wat het opleidingsonderdeel 'Nederlands mondeling 1' betreft, geeft de interne beroepsbeslissing aan dat de verzoekende partij dit examen voor de derde keer heeft afgelegd. De docente heeft tijdens het mondelinge examen uitvoerig aantekeningen gemaakt, die de punten onderschrijven.

Tenslotte verwijst de interne beroepsbeslissing naar artikel ..... AOR waaruit blijkt dat

studenten hun klachten onmiddellijk bij de ombuds dienen te melden. Verzoekende partij heeft de ombuds niet gecontacteerd voor 1 februari 2013, dus zij kan nu niet meer aanhalen dat de lector tijdens de lessen subjectief zou zijn geweest. Tevens wordt gestipuleerd dat de verzoekende partij geen gesprek wilde met de lector.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 19 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 12 februari 2013. Verzoekende partij heeft op 21 februari 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 februari 2013.

Het beroep van 25 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel heeft kunnen kennismaken van het verzoekschrift dat door het secretariaat van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij meermaals niet slaagde voor het opleidingsonderdeel 'Nederlands' uit het eerste jaar. Verzoekende partij meent dat zij niet eerlijk en objectief werd beoordeeld en minder punten kreeg dan zij heeft verdiend.

Verzoekende partij werpt op dat zij ook voor bijna alle opdrachten tijdens de lessen een negatieve beoordeling kreeg, ondanks haar inzet. Andere docenten zijn wel tevreden over de prestaties van de verzoekende partij. Verzoekende partij deed zeer veel moeite voor het desbetreffende opleidingsonderdeel, doch kreeg bijna nooit enige appreciatie van de docent. Verzoekende partij heeft zich erg ingezet en zelfs een logboek en een CD met uitspraak oefeningen gemaakt, die de docent niet wou aannemen op het examen. Verzoekende partij kreeg de indruk dat de docent op voorhand al het resultaat van het examen wist.

Verzoekende partij merkt op dat zij niet correct werd beoordeeld op het mondelinge examen. Verzoekende partij gaf een correct antwoord, doch zij kreeg hiervoor geen punten. Tevens werd verzoekende partij op het mondelinge examen uitgelachen en vernederd door de docent. Verzoekende partij had door de stress 'loketten' gezegd i.p.v. 'lockers'. Het past echter niet dat een docent studenten uitlacht en hierdoor voelde verzoekende partij zich erg onzeker. Verzoekende partij stelt dat zij het examen heeft ingekeken en zich nadien nog meer vragen begon te stellen bij de beoordeling. De punten stonden niet of zeer vaag op het examen en correcte antwoorden werden als foutief beoordeeld. Zo was een opgave 'verklaar aan de hand van een voorbeeld', doch werd er verwacht dat ook de definitie werd gegeven. Dit stond echter niet in de vraag en de docent gaf aan dat het half punt dat hiervoor werd afgetrokken toch niets zou uitmaken. Dit overtuigde de verzoekende partij nog meer dat zij geen eerlijke punten kreeg.

Verzoekende partij geeft aan dat zij zeer hard heeft gewerkt en de juiste punten wenst te krijgen voor dit harde werk. Verzoekende partij meent dat zij een beter resultaat zou hebben als er een andere evaluator was.

Verzoekende partij stelt dat zij, in tegenstelling tot wat verwerende partij aangeeft, de ombudsdienst wel had gesproken op 31/1/2013. Verder geeft verwerende partij ook ten onrechte aan dat verzoekende partij geen gesprek met de docent wilde. Verzoekende partij had immers een gesprek met de docent tijdens het inkijken van het examen.

Verzoekende partij wenst dat een andere persoon het examen zou verbeteren en dat er een getuige aanwezig mag zijn bij het mondelinge examen, indien zij dit opnieuw dient af te leggen.

Verwerende partij stelt dat de algemeen directeur, zetelend als intern beroepscollege zorgvuldig motiveert waarom het intern beroep niet gegrond is. Zo wordt er verwezen naar de verbeteringen zoals aangebracht op de examenexemplaren, waaruit blijkt dat er correct verbeterd is. Wat betreft de mogelijke misverstanden tijdens het academiejaar wordt verwezen naar artikel ..... AOR, waarin gestipuleerd wordt dat de studenten die zich onheus behandeld voelen tijdens het academiejaar naar de ombuds dienen te gaan. Het beweerdelijk niet correct te zijn behandeld tijdens het academiejaar, kan nu dan ook niet meer worden opgeworpen. Er wordt tevens in de interne beroepsbeslissing aangegeven dat communicatie via de ombudsdienst voor de verzoekende partij klaarblijkelijk niet mogelijk is. Verwerende partij geeft verder aan dat niet in concreto wordt aangetoond dat tijdens het mondelinge examen er een juist antwoord is gegeven, waarvoor de verzoekende partij geen punten kreeg. Bovendien geeft de docent aan dat verzoekende partij bij geen enkele vraag 0 heeft, maar wel dacht dat de docent 0 opschreef.

Verder stelt verwerende partij dat de docent niet de bedoeling had de verzoekende partij uit te lachen, maar enkel verduidelijking vroeg. Er wordt ook niet aangetoond dat de interpretatie die de verzoekende partij gaf aan de reactie van de docent enige invloed had op het resultaat. Tenslotte stelt verwerende partij dat de examenexemplaren van de verzoekende partij voorliggen en dat hieruit blijkt dat de quoterings correct zijn gebeurd. Verwerende partij vindt het ook opvallend dat de ombuds tussen is gekomen na het examen, doch dat de verzoekende partij geen gesprek met de docent wilde.

Uit de voorgebrachte stukken blijkt volgens verwerende partij dan ook dat de verzoekende partij op objectieve en correcte wijze is beoordeeld.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij voert aan dat zij niet op correcte en onpartijdige wijze werd beoordeeld. Blijkbaar was de verzoekende partij zeer gemotiveerd om een goed resultaat te behalen, en heeft zij daarvoor veel inspanningen gedaan. Er kan dan ook begrip worden opgebracht voor haar teleurstelling bij het resultaat dat zij behaald heeft. Een en ander toont evenwel niet aan dat zij niet zoals de andere studenten op haar prestaties zelf werd beoordeeld, en de Raad stelt vast dat de verzoekende partij weliswaar aangeeft welke inspanningen zij gedaan heeft voor het behalen van een goed resultaat, maar geen gegevens

aanbrengt die van aard zijn om te doen twijfelen aan de gemotiveerde verantwoording van het resultaat.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 12 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/037 – 13 maart 2010

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadslieden mrs. ....
kantoorhoudende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman mr. ....,
kantoor houdende ....., ...

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen examenbeslissingen waarbij de verzoekende partij 8/20 kreeg voor de opleidingsonderdelen 'Venster op onderwijspraktijk: keuzestage' en 'Venster op onderwijskundige uitdagingen: zelfstandige stage' en tegen de beslissing van 18 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor lager onderwijs.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 18 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen reden was om de beslissing van de examencommissie als 'onredelijk' te beschouwen. De beslissing is gebaseerd op beoordelingen door meerdere beoordelaars en de opleiding heeft voldoende inspanning geleverd inzake begeleiding en feedback.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 18 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 18 februari 2013. Verzoekende partij heeft op 21 februari 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 februari 2013.

Het beroep van 26 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Ontvankelijkheid wat het voorwerp betreft

Het beroep is zonder voorwerp voor wat betreft de initiële examenbeslissing, daar de beslissing op intern beroep in de plaats van die beslissing is gekomen

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht, de schending van de rechten van verdediging en de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste middel dat de resultaten niet overeenstemmen met de quoteringen op de stageverslagen. De quoteringen op de laatste evaluatieverslagen zijn immers voor meer dan 90% positief.

In een tweede middel stelt de verzoekende partij dat de resultaten ook niet overeenstemmen met de opmerkingen en de conclusies op de stage en evaluatieverslagen van de mentoren. Er werd onvoldoende rekening gehouden met de resultaten van de positieve stageverslagen in het geheel, waarbij zelfs de evaluatie van de eerste stage uiteindelijk positief was. Tevens werd geen rekening gehouden met de mail van de mentor-directrice waarin wordt gestipuleerd dat het proces dat verzoekende partij doormaakte positief was en dat de stage toch geslaagd was.

In het derde middel klaagt de verzoekende partij erover dat de beslissing van de jury en de beslissing van de interne beroepscommissie onvoldoende gemotiveerd zijn. In casu wordt niet aangetoond dat de beoordelingen negatief zijn. Er zijn deelbeoordelingen die negatief zijn, maar deze wegen niet op tegen het grote aantal eindbeoordelingen die minstens een voldoende aangeven. De score van de basiscompetenties is over het algemeen positief, wat niet wordt weerlegd door verwerende partij. Verzoekende partij stelt zich verder de vraag of er voldoende begeleiding en feedback was, gelet op het niet voorzien in een nieuwe stageplaats bij het afbreken van de stage.

In het vierde middel roept de verzoekende partij de schending in van het fair-play beginsel en stelt ze dat de rechten van verdediging geschonden zijn. Verwerende partij ging niet in op de vraag om de mentor-directrice van de stageschool te horen. De reden hiervoor legt verwerende partij bij een zogezegde professionele onverenigbaarheid tussen de directrice van

de stageschool en de moeder van de verzoekende partij. Dit is echter niet correct vermits er geen sprake is van een professionele band. Tevens werden de vertegenwoordigers van de opleiding op niet tegensprekelijke wijze gehoord. Zij werden gehoord na de zitting maar voor de beslissing op intern beroep werd genomen. Verzoekende partij geeft ook aan dat het verslag van de zitting en de deelvergaderingen achteraf niet tegenstelbaar en niet objectief werd opgemaakt. Partijen kregen niet de kans het verslag na te lezen en te ondertekenen.

In het vijfde middel stelt de verzoekende partij dat de zitting ten onrechte niet werd uitgesteld omwille van de afwezigheid van de stafmedewerker kwaliteitszorg. Het valt niet uit te sluiten dat deze het verloop of resultaat in gunstige zin zou hebben beïnvloed.

In het zesde middel tenslotte werpt de verzoekende partij op dat het dossier niet volledig werd meegedeeld. Tot op heden beschikt de verzoekende partij nog steeds niet over de volledige evaluatieverslagen, noch over de motivering van de jury.

Zij voert ook aan dat de moeder van de verzoekende partij werd beledigd door de verwerende partij, wat wijst op een rancune en een gebrek aan deontologie bij de verwerende partij.

Verzoekende partij vraagt dan ook om de vernietiging van de studievoortgangsbeslissing en om eventueel voorwaarden te koppelen aan de vernietiging. Ondergeschikt vraagt verzoekende partij de directrice van de BO school te horen als getuige.

Verwerende partij stelt dat de Raad zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van die van verwerende partij. De Raad kan enkel een beslissing vernietigen indien deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn, wat in casu niet het geval is.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de grieven dient te beperken tot de argumenten die aangehaald werden in de interne beroepsprocedure. De argumenten die in het initieel verzoekschrift werden weerhouden, hadden betrekking op vermeende laster, waar thans niet meer verder op wordt ingegaan. De bijkomende argumenten zijn meestal irrelevant en het betreft opmerkingen die betrekking hebben op het vorige academiejaar / semester, wat nu niet meer ter discussie kan staan.

Verwerende partij stelt dat in de stageverslagen steeds de kwaliteiten en de tekorten worden vermeld. De verzoekende partij haalt enkel de positieve punten aan en verwijst enkel naar een aantal verslagen van de mentoren. In verschillende verslagen staan echter negatieve quotaties, gekoppeld aan verschillende werkpunten. In alle verslagen van de lectoren en de mentoren worden opmerkingen en tekortkomingen aangegeven. Bij de zelfstandige stage is er een vooruitgang van de eerste naar de tweede week, maar de conclusie blijft dat het resultaat nog onvoldoende is.

Verwerende partij werpt tevens op dat het niet is omdat een mentor een positieve evaluatie zou hebben gegeven, dat de eindevaluatie van onvoldoende daarom kennelijk onredelijk is. Het zijn immers de verslagen van de lectoren die doorslaggevend zijn.

De verwerende partij stelt nog dat het desbetreffende e-mailbericht dat op de hoorzitting werd overgemaakt, niet in overeenstemming is met de eerdere verslagen en dat de mentor op dat moment ook niet meer kan tussenkomen.

Verwerende partij geeft verder aan dat het dossier volledig is en alle stageverslagen bevat. Er werden verschillende tekorten vastgesteld, o.a. de leraar als begeleider van de leer- en ontwikkelingsprocessen, de leraar als opvoeder, de leraar als innovator/onderzoeker,....

Verwerende partij geeft aan dat de interne beroepscommissie niet verplicht is een hoorzitting te organiseren. De interne beroepscommissie heeft terecht geoordeeld dat het niet nodig was om de mentor te horen, vermits zij de verslagen van de stage ook had ondertekend.

Verder stelt verwerende partij dat de afwezigheid van de stafmedewerker kwaliteitszorg geen belemmering was voor de werking van de interne beroepscommissie, zoals ook blijkt uit artikel ..... OER. De Interne Beroepscommissie was geldig samengesteld en kon dus ook geldig oordelen.

Tenslotte stelt verwerende partij dat er een materiële vergissing was waardoor er een achterzijde van een document niet werd gekopieerd en niet werd overgemaakt aan de verzoekende partij. Deze bladzijden zijn echter niet nieuw voor de verzoekende partij, vermits zij van deze verslagen naar aanleiding van de stage kennis heeft gekregen. Bovendien wordt dit thans rechtgezet en alle nuttige stukken worden aan het dossier toegevoegd. De raadsman van verzoekende partij heeft hiervan thans kennis kunnen nemen en er is door deze materiële

vergissing geen schade geleden waardoor een vernietiging van de beslissing zich zou opdringen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat betreft de eerste drie middelen samen genomen

In de drie eerste middelen klaagt de verzoekende partij motiveringsgebreken aan. In het licht van de door haar aangevoerde feiten acht zij de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De positieve waarderungen waarnaar de verzoekende partij verwijst gaan uit van de stagementoren, maar ook al moet de verwerende partij rekening houden met de verslagen van de mentoren, het zijn de docenten van de onderwijsinstelling die op grond van de door hen gedane vaststellingen en andere gegevens, waaronder de verslagen van de mentoren, het resultaat vaststellen.

Het gedetailleerde verslag van het stagebezoek van 17 oktober 2012 laat aan duidelijkheid over de tekortkomingen niets te wensen over. Ook de evaluatie van de mentor is kritisch, vermeldt een vijftal werkpunten en besluit met een evaluatie tussen voldoende en onvoldoende.

Het verslag van de mentor van de tweede stageperiode (22 oktober – 26 oktober en 5 november – 11 november) is ook niet zonder meer positief (naast een aantal positieve opmerkingen, onder meer ook deze opmerkingen: eerste week heel onzeker, een geluk dat ze voor een lieve klas stond; vaak worden moeilijke woorden gebruikt; sommige leerstof is niet voldoende geoefend). Het verslag van het stagebezoek van 14 november, toch het einde van de tweede stageperiode, is kritisch: de leerstof is wel gekend, maar ze wordt moeilijk overgebracht; taalgebruik en aanspreken van de leerlingen is stroef; spreekt luid en onrustig; houding in de klas is nogal bevreemdend).

De stagebezoeken werden uitgevoerd door twee verschillende lectoren.

Het evalueren van een stage is meer dan het rekenkundig gemiddelde van een aantal deelscores, en de hiervoor aangehaalde opmerkingen van alle mentoren en lectoren maken duidelijk dat er ernstige problemen waren.

Binnen de perken van zijn controlebevoegdheid kan de Raad niet stellen dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de positieve aspecten van de stages en de evaluaties van de mentoren, noch dat de bestreden beslissing op dat vlak niet afdoende gemotiveerd is.

De middelen zijn niet gegrond.

Wat betref het vierde middel

In het vierde middel klaagt de verzoekende partij aan dat de directrice van de school van de tweede stageplaats niet gehoord werd, en dat er geen objectieve verslagen van de zitting en deelvergaderingen werden opgemaakt, en dat zij evenmin konden worden nagelezen en ondertekend door de betrokkenen.

Wat betreft het horen van de vertegenwoordigers van de opleiding nadat de verzoekende partij werd gehoord, is er geen rechtsregel of algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de interne beroepsinstantie verplicht om alle personen die zij hoort of wenst te horen, te horen in elkaars aanwezigheid, laat staan tegensprekelijk.

Gelet op de feiten die bij de bespreking van de eerste drie middelen zijn aangehaald, kan aan de verwerende partij niet verweten worden de directrice van de school van de tweede stageplaats niet te hebben gehoord.

Wat betreft de klacht in verband met de verslagen van de vergaderingen blijft de verzoekende partij in gebreke aan te tonen hoe de door haar aangeklaagde wijze van handelen haar benadeeld heeft.

Het middel is niet gegrond.

Wat betreft het vijfde middel

In het vijfde middel wordt gesteld dat als de stafmedewerker kwaliteitszorg wel aanwezig zou zijn geweest, zijn tussenkomsten mogelijk tot een andere beslissing zouden hebben geleid. Het middel is niet gegrond, uit artikel ..... OER blijkt niet dat deze stafmedewerker deel uitmaakt van de examencommissie noch van de interne beroepsinstantie.

Wat betreft het zesde middel

In het zesde middel voert de verzoekende partij aan dat zij niet in bezit is van alle evaluatieverslagen noch over de motivering van de jury.

De Raad stelt vast dat deze verslagen, en de gemotiveerde beslissing van de interne beroepsinstantie, deel uitmaken van het aan de Raad voorgelegde dossier. Voor zover de verzoekende partij al niet eerder kennis had van deze documenten, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij noch in haar verzoekschrift, noch in haar nota van wederantwoord, aangeeft op welke wijze dit gebrek aan kennis haar belet heeft daarop gesteunde middelen in te roepen voor de Raad.

Het zesde middel is niet gegrond

Wat betreft het verwijt van vooringenomenheid

De verzoekende partij klaagt er ook nog over dat haar moeder op beledigende wijze werd behandeld, en dat dit de partijdigheid van de verwerende partij bewijst. Zij blijft evenwel in gebreke, buiten deze blote bewering, enigszins aannemelijk te maken dat haar moeder op beledigende wijze werd behandeld, en als dat al het geval was, dat dit een beslissende invloed heeft gehad op de bestreden beslissing.

Ook deze grief is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 18 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Rolnr. 2013/037 – 13 maart 2010

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/039 – 13 maart 2010

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel ....., ...

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende ....., ...
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing d.d. 6 februari 2013 waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "Praktijkstudie MG" een gewogen resultaat van 9/20 en voor het opleidingsonderdeel "Didactische Praktijk" een gewogen resultaat van 8/20 behaalde en tegen de beslissing van de algemeen directeur, genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de specifieke lerarenopleiding beeldende kunsten.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 6 februari 2013 voor de opleidingsonderdelen "Praktijkstudie MG" en "Didactische praktijk MG".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 11 februari 2013 een intern beroep in bij het intern beroepscollege, voorgezeten door de algemeen directeur.

3.3. Bij beslissing van algemeen directeur op datum van 20 februari werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard. De beslissing van de examencommissie wordt behouden.

De interne beroepsbeslissing stelde dat voor wat het opleidingsonderdeel "Praktijkstudie MG" betreft, de beoordeling voor het deelopleidingsonderdeel "Toegepaste didactiek MG" wordt gemotiveerd in een uitvoerig verslag en dat uit analyse van de behaalde examenresultaten (die gemiddeld vrij hoog lagen) van andere studenten kan besloten worden dat de lessen

behoorlijk gedoceerd werden en dat de studenten de vereiste toelichting gekregen hebben.

Voor wat het opleidingsonderdeel “Didactische praktijk MG” betreft, stelde de interne beroepsbeslissing dat bij de beoordeling van het deelopleidingsonderdeel “Stage MG” niet enkel naar de stagelessen wordt gekeken, maar dat de student ook geacht wordt een uitgebreid stageportfolio samen te stellen. Ook vermeldt de studiewijzer duidelijk wat van de student verwacht wordt, in het bijzonder met betrekking tot lesvoorbereidingen. De interne beroepsbeslissing stelt dat uit e-mails bijgebracht door de docente blijkt dat de richtlijnen voor de lesvoorbereidingen niet nageleefd werden en dat de voorbereiding niet of te laat werd overgemaakt aan de docente. De interne beroepsbeslissing stelt ook dat verzoekende partij slechts een totaal van 37/100 voor haar stageportfolio behaalde en dat uit het uitgebreid verslag daarbij afgeleid kan worden dat de verzoekende partij voor slechts één stagebegeleider, alsmede voor feedbackdocumenten van vakmentoren en observatieverslagen een voldoende behaalde terwijl zij voor alle andere onderdelen ruim onvoldoende scoorde.

De interne beroepsbeslissing stelt ten slotte dat de toegekende examenresultaten voor de twee opleidingsonderdelen bijgevolg afdoende gemotiveerd zijn.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 21 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 10 februari 2013. De beslissing werd op 20 februari 2013 genomen en per aangetekend schrijven van 21 februari 2013 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 20 februari 2013. Verzoekende partij heeft op 25 februari 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 26 februari 2013.

Het beroep van 26 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, al dan niet verder geconcretiseerd naar een schending van het motiveringsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het beginsel van onpartijdigheid.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beoordelingen voor de twee opleidingsonderdelen niet redelijk verantwoord zijn. Zij betwist op punctuele wijze de door de verwerende partij aangehaalde

argumenten bij de initiële beoordeling van de opleidingsonderdelen door de examencommissie en bij de beoordeling in de interne beroepsbeslissing.

‘Stage MG’

De verzoekende partij stelt dat zij gelet op het beoordelingskader voor de stageportfolio een voldoende had moeten behalen.

Verzoekende partij merkt vooreerst op dat haar stageportfolio (behoudens een kleine opmerking over de inhoudstafel) duidelijk en verzorgd was (5% punten). In de tweede plaats stelt zij dat de feedbackdocumenten grotendeels positief waren, het didactische materiaal en de resultaten duidelijk geïllustreerd waren, de observatieverslagen positief werden bevonden, de reflectieverslagen enkel door ..... negatief werden beoordeeld, en er geen aanwijsbare taalgebreken gekend zijn. De verzoekende partij stelt bijgevolg de redelijkheid van de beoordeling van de ‘Stage MG’ als onvoldoende (37/100) in vraag. Zij betwist dus de motivering bij de beoordeling door de verwerende partij.

De verzoekende partij stelt dat er wat betreft de verslagen van de stagementoren er acht overwegend positief zijn, één heel positief is en één negatief is. De verzoekende partij stelt dat het onredelijk is dat één enkel negatief verslag de overhand zou krijgen op alle andere verslagen. Verzoekende partij werpt daarbij op dat de leerkracht die het negatief verslag op schrift stelde tijdens de bespreking na de stage toch positiever was en dat zij in tegenstelling tot andere medestudenten niet voorafgaand aan de lessen specifieke feedback gekregen had op haar lesvoorbereidingen.

Verwerende partij stelt dat deze grief niet correct is. De verwerende partij stelt dat de stagebegeleider op twee momenten feedback heeft gegeven op de lesvoorbereidingen, zoals ook voorgeschreven is in de studiewijzer waarnaar zij verwijst:

“Je overhandigt, minimum 5 dagen voor de te geven stageles, de twee eerste lesvoorbereidingen elektronisch aan [...]. De eerste twee lesvoorbereidingen worden door de vakdocent elektronisch verbeterd en verduidelijkt met feedback, en worden daarna elektronisch teruggestuurd. Het is de bedoeling dat je de andere lesvoorbereidingen aanpast of opstelt aan de hand van de verkregen feedback. De laatste lesvoorbereiding wordt eveneens elektronisch overhandigd aan de vakdocent, om op het einde van het semester je evolutie te kunnen bekijken”.

De verwerende partij wijst erop dat verzoekende partij haar eerste lesvoorbereiding bezorgd heeft op vrijdag 19 oktober 2012 om 1.48u voor een les die ze zou geven op de zaterdagen 20 oktober 2012 en 27 oktober 2012. De verwerende partij wijst erop dat de lesvoorbereidingen te laat ingediend werden. Verzoekende partij wijst erop dat de lesvoorbereiding toch nog werd verbeterd en teruggestuurd op maandag 22 oktober om 9.44u. De verwerende partij verwijst verder naar een mail van vrijdag 11 januari 2013 waarbij verzoekende partij een lesvoorbereiding doorstuurde. Dit was volgens de verwerende partij echter niet de tweede lesvoorbereiding, doch wel haar laatste. Er is in de studiewijzer niet voorzien dat hierop feedback wordt gegeven. De verwerende partij verdedigt het standpunt dat er geen reactie gegeven moest worden. De verwerende partij merkt op dat uit de stagefiches blijkt dat verzoekende partij haar tweede les gegeven heeft op zaterdag 12 januari 2013 en dat er van deze les geen lesvoorbereiding werd ontvangen.

Het negatieve verslag zou volgens verzoekende partij ook het gevolg zijn van het feit dat ..... bewust de openheid van verzoekende partij heeft misbruikt om haar woorden te verdraaien zodat het lijkt alsof verzoekende partij gemakzuchtig en niet-gemotiveerd zou zijn; quod non. Zo wijst de verzoekende partij erop dat de positieve commentaar, die er nochtans ook was, nergens vermeld wordt. Verzoekende partij neemt aanstoot aan de bewering van ..... en wijst erop dat tegelijkertijd werken en studeren juist getuigt van een grote motivatie en dat ze elk vrij moment spendeert aan haar studies. De verzoekende partij stelt dat het handelen van ..... dus getuigt van een vooringenomenheid die de redelijkheid van de beoordeling aantast.

Verwerende partij stelt vooreerst dat deze bewering van vooringenomenheid door de verzoekende partij niet wordt aangetoond. Verwerende partij stelt bovendien dat met betrekking tot een vooringenomenheid de verzoekende partij door het ondertekenen van haar toetredingsovereenkomst op de hoogte was van de regeling in artikel ..... AOR waarin bepaald wordt dat de als onbillijk ervaren handelingen en situaties onmiddellijk moeten gemeld worden bij de ombudspersoon. De verwerende partij stelt dat haar ombudspersoon geen melding of klacht van de verzoekende partij ontvangen heeft. De verwerende partij werpt ook op dat het beweerdelijk niet correct behandeld zijn tijdens het academiejaar niet naar aanleiding van een betwisting over een beslissing van de examencommissie alsnog kan worden opgeworpen.

De verzoekende partij wijst erop dat een klacht weinig nut had, gelet op de timing en het belang van het daags nadien inleveren van de portfolio. De verzoekende partij stelt bovendien dat de interne beroepsbeslissing verkeerdelijk verwijst naar een eventuele ombudsprocedure aangezien zij meent dat de houding van de betrokken persoon direct invloed heeft gehad op het resultaat en dat het interne beroepscollege heeft nageleten om op dat punt in te gaan.

De verzoekende partij wijst bovendien op de overmachtssituatie. De verzoekende partij merkt op dat ze door omstandigheden buiten haar wil (ziekte van de adjunct-directeur stageschool) slechts zeer laat de specifieke opdracht voor de stagelessen kende en dat ze slechts een beperkt aantal dagen onbetaald verlof kon krijgen om zich vervolgens voor te bereiden. De verzoekende partij stelt dat zij ..... daarvan voorafgaandelijk op de hoogte heeft gesteld en dat deze laatste zich kon vinden in het feit dat er gelet op de omstandigheden geen lesvoorbereiding beschikbaar werd gesteld. De verzoekende merkt op dat de inhoud van de e-mails waarnaar de interne beroepsbeslissing verwijst niet aan haar werd meegedeeld. Verzoekende partij stelt ook vast dat er bij de feedback op geen enkele wijze rekening gehouden werd met de korte voorbereidingsperiode.

De verzoekende partij stelt ook dat de aandachtspunten, die men zou kunnen verstaan als tekorten, in de feedbackdocumenten van vakmentoren, weerlegbaar zijn. Zo stelt zij dat zij zichzelf wel degelijk verbeterd heeft op het vlak van kordaat optreden en respect. Met betrekking tot timing merkt verzoekende partij op dat het soms zoeken was, maar nooit problematisch en dat in de feedback bij de stageportfolio bovendien staat dat ze een soepel en efficiënt les- en dagverloop kan creëren.

Verwerende partij wijst erop dat deze feedback werd gegeven op een lesvoorbereiding, maar dat in de praktijk – en dit blijkt uit de feedback van de vakmentoren – dat timing nog een aandachtspunt is.

Verzoekende partij stelt dat met betrekking tot het aandachtspunt 'resultaten en relevant didactisch materiaal' de kritiek dat de lesinhoud over meerdere lessen gespreid kon worden aanvaardbaar is, maar volgens verzoekende partij in casu niet realistisch daar de lessen moesten gegeven worden op de dag voor het indienen van de stageportfolio zoals ook duidelijk aan ..... werd meegedeeld. Verzoekende partij erkent dat zij de lesinhouden ook liever anders had aangepakt, maar dat de vakmentor er anders over oordeelde.

Verwerende partij stelt dat er bij dit aandachtspunt werd geoordeeld dat de verzoekende partij nog wat meer onderzoek had moeten verrichten.

Verzoekende partij merkt voorts op dat het eventuele gebrek aan specifieke kennis en vaardigheden maar van toepassing was voor één les en dat ze voorafgaandelijk ..... heeft ingelicht over de overmacht en verzoekende partij stelt eveneens dat ..... gezegd heeft dat ze hiermee rekening ging houden.

Verwerende partij stelt dat uit de feedback echter blijkt dat dit aandachtspunt niet enkel van toepassing was op één door de studente gegeven les, doch op meerdere lessen die zij gaf. Zij verwijst naar verschillende opmerkingen in de feedbackdocumenten:

- 20.10.2012: over de kunstenaarsvoorbeelden wat anekdotes vertellen, om te boeien
- 12.01.2013: fotomateriaal van Salv. Dali, indien mogelijk, wat meer voorbeelden aanhalen en vergelijken;
- 14.01.2013: kunstininitiatie: teveel afgelezen op lesvoorbereiding, gebruik spiekbrief, niet

direct logische volgorde van vertellen. Kleurencirkel, uitleg primaire en secundaire kleuren is te miniem. Zowel kunstinitiatie als demonstratiefase was niet logisch opgebouwd.

- 14.01.2013: leg opdracht klassikaal uit – stap 1, stap 2, ... welk materiaal wanneer. Kleur correct, leerlingen doen je na. Wat je voordoet moet correct zijn (niet transparant genoeg, met hp in natte verf gekleurd, ...)

- 14.01.2013: kunstinitiatie blijft zeer twijfelend. Probeer te weten wat je zeggen moet. Weet meer dan de leerlingen dus extra opzoekwerk. Van Pollock bestaan er zelfs films over hoe hij werkt (niet voor in de les, maar als extra info voor je). Demonstratiefase: zie dat je water klaar hebt staan met een vod. Leerlingen mogen niet met hun vingers water uitduwen. Kunstinitiatie: zie dat je meer weet, dat leerlingen kunnen antwoorden. Je kan niet alles weten maar hoe zo een action painting gemaakt wordt, is wat leerlingen mogen verwachten.

Ook met het tekort in het bijsturen van het eigen functioneren is de verzoekende partij het niet eens. Zij stelt immers dat er uit verschillende stageverslagen in chronologische volgorde blijkt dat er steeds progressie in haar prestaties zat.

Verwerende partij stelt echter dat in niet minder dan vijf feedbackdocumenten bepaalde opmerkingen blijven terugkomen.

‘Toegepaste didactiek MG’

De verzoekende partij stelt dat het resultaat voor dit deelonderdeel het gevolg is van vooringenomenheid (zie hierboven) en slecht onderricht door de docente.

Zo wijst verzoekende partij erop dat de docente verwacht dat studenten goede en slechte lesvoorbereidingen/jaarplannen kunnen onderscheiden zonder evenwel uiteen te zetten waaruit goede lesvoorbereidingen/jaarplannen precies bestaan. De verzoekende partij stelt dat zulke beoordeling veeleer subjectief is en dat er goede voorbeelden (i.e. niet van andere studenten) aangereikt moeten worden, wat de docente weigerde omdat ze niet wou dat studenten deze goede voorbeelden zouden gebruiken.

Verzoekende partij stelt zich vragen bij deze manier van handelen en wijst erop dat de lessen ervoor dienen om juist kennis en vaardigheden bij te brengen. Dit geldt des te meer indien er een nieuwe aanpak van de studenten verwacht wordt en de docente er bovendien zelf nog onvoldoende mee vertrouwd is.

Verwerende partij merkt op dat de ter beschikking gestelde voorbeelden van lesvoorbereidingen, jaarplannen, reflectieverslagen en observatieverslagen voldoen aan de beoordelingscriteria (zoals te raadplegen in de studiewijzer). De verwerende partij wijst erop dat deze voorbeelden overeenstemmen met de schema's en spiralen die gehanteerd worden binnen de opleiding. Het is volgens verwerende partij noodzakelijk om dit materiaal up to date te houden in het licht van recente onderwijsontwikkelingen. Voor wat de verslagen inzake lesvoorbereiding, observatie en reflectiespiraal betreft, werd er volgens de verwerende partij inhoudelijk weinig tot niets veranderd. Bij de lesvoorbereidingen werd er ingespeeld op de nieuwe conceptnota voor het DKO en werd een nieuw item toegevoegd, met name "domeinoverschrijdende doelstellingen". Over de inhoud van deze doelstellingen werd volgens de verwerende partij gesproken tijdens de lessen toegepaste didactiek en bij de praktijkoefeningen middelbare graad. De synthese van het jaarplan werd volgens verwerende partij wel inhoudelijk aangepast. De verwerende partij wijst erop dat in het schema van het jaarplan duidelijk genoteerd staat wat er bij elk item verwacht wordt.

Verzoekende partij merkt voorts op dat in de feedbackdocumenten er bij de commentaar op de lesopdrachten vermeld wordt dat in het DKO steeds vier lesuren worden gegeven. De verzoekende partij betwist dit en verwijst daarvoor naar de lessenrooster van het .....

Verzoekende partij wijst erop dat de formulering van de beginsituatie volgens docenten een knip- en plakwerkje was zodat ze het niet eens met de commentaar.

Verwerende partij ontkent deze bewering en stelt met betrekking tot de formulering van de beginsituatie dat een jaarplan bestaat uit ongeveer twaalf lesopdrachten, waarbij een ander thema, materiaal en techniek wordt gebruikt. Verwerende partij stelt dat het dus onmogelijk

is dat de beginsituatie bij elke opdracht hetzelfde is.

Verzoekende partij merkt ook op dat er wel degelijk voldoende variatie in de gebruikte materialen zat. Verwerende partij verwijst echter naar het examen en het jaarplan om dit tegen te spreken.

Verzoekende partij stelt dat ze tijdens de stage positieve commentaar kreeg voor haar aandacht voor de beginsituatie van de leerlingen en met de kenmerken en diversiteit van de groep. Wat de formulering van de doelstellingen betreft blijkt volgens de verwerende partij uit de lesvoorbereidingen en het jaarplan voldoende dat het formuleren en selecteren van de doelstellingen een werkpunt blijft.

De verzoekende partij merkt ten slotte ook op dat de negatieve kritiek op de (evolutie in de) lesvoorbereidingen in tegenspraak is met andere positieve commentaren zoals de lesvoorbereiding is volledig.... Verwerende partij stelt de stagebegeleider een document opmaakt waar alle suggesties voor lesvoorbereidingen worden genoteerd om na te gaan of de studenten de suggesties hebben verwerkt en een verbetertraject hebben afgelegd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Wat betreft de stage middelbare graad (MG)

De acht positieve stageverslagen waarnaar de verzoekende partij verwijst zijn afkomstig van de eerste twee mentoren.

De drie verslagen van de eerste mentor (Wilrijk) geven als algemeen oordeel 'goed' (de laatste met de nuance 'mits wat doortastender optreden loopt alles op wieltjes'), maar de deelbeoordelingen zijn heel wat kritischer (20 oktober 2012: 'je mag de leerlingen af en toe tot de orde roepen'; 27 oktober 2012: 'voorbereiding: ok, was wat kort, je kon de lln eerst samenroepen om de werken te bespreken'; didactisch: 'wat meer kordaat optreden' je ideeën zijn prima, de ervaring ontbreekt'; 12 januari 2013: 'mag iets meer respect eisen van de lln.' 'activiteit van de lln: er werd traag maar goed gewerkt')

De tweede mentor stipt onder meer aan:

- 14 januari 2013, 'Tijd: blijf je tijd in het oog houden. Dit is een zeer groot werkpunt'

'Didactische opmerkingen: zie dat je klascontrole houdt! Lln zijn met andere dingen bezig terwijl jij bij een andere tafel staat.'

- 14 januari 2013: 'Blijf oefenen bij het plannen van een efficiënt lesverloop'.. 'In je inleiding blijf je niet lang genoeg stilstaan bij het feit dat het gaat over ACTION painting, dat dit ACTIEF schilderen is dus niet zittend' Bespreking van de resultaten: 'De resultaten werden niet besproken. Je voornaamste zorg was het op tijd afkrijgen van het werk. Het is jammer dat je het proces en het product zeer weinig tot niet besproken hebt' Didactische opmerkingen: 'Blijf oefenen op het voorbereiden van een les. Neem je tijd en analyseer je opdracht en leerinhouden.

- dezelfde datum, maar een later uur: 'Algemene indruk: positiever dan de 1e les rond dit thema'.

Zonder verder in detail te treden, bevatten ook de verslagen van deze mentor van de andere lessen kritische opmerkingen.

De interpretatie van de verzoekende partij dat de stageverslagen van de mentoren positief zijn – ze bevatten inderdaad veel positieve elementen – moet op zijn minst genuanceerd worden, zoals de hiervoor weergegeven voorbeelden duidelijk maken. Het gaat om werkpunten - voorbereiding, gebruik van de tijd, juist gebruik van de stem, controle van de klas – die in vrijwel alle verslagen van de mentoren voorkomen.

De Raad heeft begrip voor de moeilijke omstandigheden waaronder de verzoekende partij

haar stage diende te volbrengen, en de praktische moeilijkheden die zij daardoor ondervonden heeft, maar in het licht van deze gegevens kan de Raad niet tot de conclusie komen dat de evaluatie van dit opleidingsonderdeel zoals die gemotiveerd werd door de interne beroepsinstantie, onvoldoende rekening gehouden heeft met de verslagen van de mentoren en het gevolg zouden zijn van een vooringenomenheid van een bepaalde docente. De beslissing is niet kennelijk onredelijk.

Wat betreft 'Toegepaste didactiek MG'

In zoverre de verzoekende partij klaagt over gebrekkige begeleiding, herinnert de Raad eraan dat een gebrekkige begeleiding, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, geen reden is om een ongunstige evaluatie te wijzigen in een voor de student meer gunstige zin. Van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden is in deze zaak niet gebleken.

In zoverre de verzoekende partij klaagt over de vooringenomenheid van een docente, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij daarvan buiten haar bewering dat het zo is, geen bewijs bijbrengt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 6 februari 2013 en de beslissing van 20 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 20 maart 2013

Rolnr. 2012/253 – 20 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te .....,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 20 maart 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing betreffende haar eindverhandeling.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de opleiding industriële wetenschappen.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie d.d. 4 oktober 2012, na de beslissing op intern beroep, voor het opleidingsonderdeel "eindverhandeling".

3.2. Bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Het verzoekschrift geeft op zeer summiere wijze aan dat de verzoekende partij bezwaar heeft tegen de beslissing van de examencommissie met betrekking tot zijn eindverhandeling. Verzoekende partij stelt voorts dat "[hij graag hoort hoe er verder geprocedeerd moet worden]".

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij haar verzoekschrift niet gemotiveerd is omdat het op geen enkele wijze aangeeft waarom de examencommissie haar beslissing onvoldoende zou gemotiveerd hebben.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld en dat er niet echt een grief wordt geformuleerd ten aanzien van de bestreden beslissing. Het is op basis van het verzoekschrift voor de verwerende partij, noch voor de Raad voldoende duidelijk welke

precieze juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing inbrengt. Het verzoekschrift bevat immers geen minimale uiteenzetting van de bezwaren, zoals nochtans opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet. De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

“Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”.

Het verzoekschrift voldoet om deze redenen niet aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De beslissing op intern beroep van 4 oktober 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 20 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/040 – 20 maart 2013

Inzake .....
wonende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 20 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing d.d. 14 februari 2013 waarbij de verzoekende partij geen cijfer heeft gekregen voor alle examens die zij heeft afgelegd tijdens de januarizittijd en tegen de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede jaar bachelor rechten.

Het beroep betreft de examentuchtsanctie van 14 februari 2013 waarbij de verzoekende partij voor alle opleidingsonderdelen waarvoor examens werden afgelegd tijdens de januarizittijd geen cijfer toegekend krijgt.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 februari 2013 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vicerector studentenbeleid op datum van 26 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat op basis van de feiten de beslissing van de examencommissie op een correcte manier tot stand is gekomen en dat er geen redenen zijn om de herziening van de beslissing door de examencommissie te vragen.

De interne beroepsbeslissing vermeldt volgende argumenten van de examencommissie. De tuchtsanctie door de examencommissie werd vastgesteld in functie van de ernst van de vastgestelde feiten. De beslissing stelde dat in vergelijking met andere vastgestelde onregelmatigheden tijdens dezelfde examenperiode binnen de bachelor rechten de

vastgestelde feiten door de examencommissie als zwaar werden beoordeeld. De examencommissie nam bij haar beslissing in overweging dat de notities systematisch in de codex vermeld stonden en zeer specifiek betrekking hadden op de leerstof voor het examen "Personen-, familie-, en familiaal vermogensrecht". De examencommissie oordeelde dat op basis van de aard van de notities er sprake was van een bewuste actie en geen onachtzaamheid. Uit het verhoor tijdens de beperkte examencommissie bleek volgens de examencommissie bij de verzoekende partij geen normbesef te bestaan m.b.t. de vastgestelde feiten.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 26 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 26 februari 2013. Verzoekende partij heeft op 26 februari 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 27 februari 2013.

Het beroep van 28 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang

Verzoekende partij zette vanaf eind februari 2013 haar opleiding voort aan een andere onderwijsinstelling om zo de gevolgen van de examentuchtsanctie te milderen. Zij schreef zich uit voor de opleidingsonderdelen van het tweede semester. Verzoekende partij blijft thans nog aan de betrokken onderwijsinstelling (in casu verwerende partij) ingeschreven voor de jaaropleidingsonderdelen.

De Raad oordeelt dat verzoekende partij nog steeds belang heeft om huidige procedure te voeren daar zij ertoe kan leiden dat toch nog credits voor de opleidingsonderdelen die geraakt worden door de tuchtsancties, verworven en meegenomen kunnen worden. In elke geval heeft verzoekende partij minstens een moreel belang om huidige procedure te voeren.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op schendingen van het onderwijs- en examenreglement.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij betwist in een eerste onderdeel, in hoofddorde, dat de feiten (notities in de codex), die ze niet betwist, een onregelmatigheid zouden zijn in de zin van artikel ..... OER 2012-2013. Verzoekende partij stelt dat ze nooit de intentie heeft gehad om fraude of bedrog te plegen. Voorts merkt de verzoekende partij op dat de aangebrachte notities niet van dien aard waren dat ze het resultaat (en dus de beoordeling van de student) positief of negatief beïnvloed hebben omdat het mondelinge examen enkel bestond uit oefeningen.

Verzoekende partij stelt immers dat oefeningen peilen naar inzicht en niet naar de inhoud van de notities. Ze stelt bovendien dat het mondelinge examen de mogelijkheid bood aan de examinerator om haar kennis, inzicht of vaardigheden correct te beoordelen en dat ze bij een tekort daarin zeker door de mand zou vallen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij – evenals alle andere studenten – via het digitale platform van de onderwijsinstelling op 7 januari 2013 en via een mail voor de start van de examenperiode een document “Verloop van de examens en de controles op onregelmatigheden” ontvangen heeft waarbij werd doorverwezen naar de “Richtlijnen inzake codexgebruik”. Verwerende partij stelt voorts dat op basis van deze documenten er geen twijfel kon bestaan over het feit dat een dergelijk geannoteerde codex niet gebruikt mocht worden tijdens examens. Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij ook tijdens het vorige academiejaar aan de onderwijsinstelling examens aflegde en dus zeker op de hoogte moest zijn van de richtlijnen. Verwerende partij merkt op dat, toen de verzoekende partij besliste om notities aan te brengen in de codex, zij zeer goed wist dat dit niet in overeenstemming was met de geldende richtlijnen.

Verwerende partij stelt voorts dat het weliswaar afgelegde (nieuwe) examen voor het opleidingsonderdeel “Personen-, familie en familiaal vermogensrecht” waarbij de feiten werden vastgesteld, slechts een precair karakter heeft en zonder voorwerp is geworden door het opleggen van de tuchtsanctie.

Tweede onderdeel

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat haar recht om conform het OER een tweede keer gehoord te worden, werd miskend. Verzoekende partij stelt dat haar rechten van verdediging, in het bijzonder gelet op de zwaarte van de sanctie, werden miskend.

Verzoekende partij betwist niet dat aan haar is meegedeeld dat ze het recht had om een tweede keer gehoord te worden. Ze stelt echter dat ze niet geïnformeerd werd over de plaats en het tijdstip van deze tweede hoorzitting zodat verwerende partij ongewild aan het recht en de wil van de verzoekende partij om een tweede keer gehoord te worden, is voorbijgaan.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij correct geïnformeerd werd over de optie om een tweede maal gehoord te worden en dat verzoekende partij nagelaten heeft om te melden dat ze van dit recht gebruik wenste te maken.

Derde onderdeel

In een derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat, op basis van artikel ....., tweede lid OER 2012-2013, voorafgaand aan de beslissing van de examencommissie over een eventuele onregelmatigheid, de beperkte examencommissie steeds de examinerator van het betrokken opleidingsonderdeel moet horen. Verzoekende partij werpt op dat er geen enkel bewijs wordt geleverd van de naleving van dit procedurele vormvereiste.

Verwerende partij stelt dat artikel ..... OER 2012-2013 niet van toepassing is op de procedure voor onregelmatigheden, maar dat het artikel enkel betrekking heeft op de situatie waarbij de examencommissie oordeelt dat het door de examinerator voorgestelde examencijfer onredelijk is. Verwerende partij merkt dan ook op dat ze niet verplicht was om de examinerator te horen. Verwerende partij wijst erop dat de examencommissie haar beslissing heeft genomen op basis van het verslag van de toezichthouder, voorgelegd aan en goedgekeurd door de titularis van het opleidingsonderdeel.

Vierde onderdeel

In een vierde onderdeel stelt de verzoekende partij dat de beperkte commissie op basis van artikel ..... OER 2012-2013 bij een voorgesteld cijfer van de examinerator, dat zij als kennelijk onredelijk beschouwt, de examinerator moet horen, wat volgens de verzoekende partij niet gebeurd is. Volgens de verzoekende partij was haar resultaat bij de volledig nieuwe schriftelijke voorbereiding zonder codex, gevolgd door een mondeling examen, niet van dien aard dat het na de tuchtprocedure toegekende cijfer overeenstemt met het resultaat van het afgelegde examen. Door het effectieve resultaat van het toch afgelegde examen niet te

aanvaarden, maar het cijfer tot een 0/20 te herleiden heeft de beperkte commissie volgens de verzoekende partij van haar hervormingsrecht in artikel ..... OER 2012-2013 gebruik gemaakt, zonder evenwel de betrokken examinerator te horen.

Verwerende partij stelt dat deze procedure niet van toepassing is op de situatie van de verzoekende partij. Het voorgestelde cijfer werd immers niet hervormd, maar er werd een tuchtsanctie, nl. 0/20 voor het opnieuw afgelegde examen, opgelegd.

Vijfde onderdeel

In een vijfde onderdeel stelt de verzoekende partij dat artikelen ..... OER 2012-2013 geschonden werden doordat enerzijds de examenresultaten en de beslissing van de examencommissie haar niet schriftelijk meegedeeld zijn, en doordat anderzijds het beraadslagingsverslag haar niet ter beschikking werd gesteld. Met betrekking tot dit laatste stelt de verzoekende partij dat haar rechten van verdediging miskend werden daar zij het verslag reeds op 15 februari 2013 heeft opgevraagd, maar nog niet gekregen heeft en aldus geen zinvolle verdediging kon opbouwen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij nog steeds geen gebruik gemaakt heeft van haar recht op inzage van het verslag van de examencommissie. Zij wijst erop dat verzoekende partij daarvoor de ombudspersoon of de decaan van de faculteit kan en mag contacteren. Verwerende partij stelt voorts dat de mededeling van de beslissing wel conform het OER is gebeurd. Daarvoor verwijst ze naar de begripsbepaling in het begin van haar OER waaruit volgt dat een schriftelijke mededeling ook verwijst naar andere communicatiekanalen. Verwerende partij wijst erop dat de gevoerde communicatie via e-mail in overeenstemming is met het OER en dat de verzoekende partij in geen geval gehinderd werd om haar beroepsmogelijkheden uit te oefenen, daar ze telkens op een ontvankelijke wijze een intern en een extern beroep heeft kunnen instellen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat er geen betwisting is over het feit dat een wetboek, geannoteerd met persoonlijke notities, werd gebruikt tijdens het afleggen van het examen "Personen-, familie en familiaal vermogensrecht", wat evenmin zonder betwisting niet toegestaan is conform de richtlijnen inzake codexgebruik. Het overtreden van dergelijke regel, die een onregelmatigheid uitmaakt, volstaat op zichzelf om een tuchtsanctie op te leggen zonder dat er sprake is van kwaadwillig opzet.

Dergelijke richtlijnen inzake codexgebruik strekken er immers toe de gelijke behandeling van de studenten te waarborgen.

Het eerste onderdeel is niet gegrond.

Verzoekende partij beroept zich op de schending van de hoorplicht omdat ze niet gehoord is geworden door de examencommissie, wat zij wijt aan het feit dat plaats, noch tijdstip van de hoorzitting aan haar werd meegedeeld. Nochtans is het zo dat artikel ..... OER, dat de geschillenregeling bevat naar aanleiding van conflicten voor of tijdens een examen, erin voorziet dat de beperkte examencommissie in elk geval de student hoort, doch de student ook door de examencommissie kan worden gehoord, althans wat de examencommissie betreft in de mate dat de student daarom zelf verzoekt. Uit het administratief dossier blijkt niet dat ze dergelijk verzoek heeft geformuleerd.

Het tweede onderdeel is niet gegrond.

Artikel ..... OER voorziet er inderdaad in dat de beperkte examencommissie de examinerator hoort. Evenwel, opdat aan het horen zou zijn voldaan, volstaat het dat de examinerator schriftelijk zijn standpunt heeft kunnen doen kennen. Aangezien zowel de beperkte examencommissie als de examencommissie hun beslissing mede hebben gebaseerd op het verslag van de toezichthouder, voorgelegd aan en goedgekeurd door de titularis van het opleidingsonderdeel, zijnde de examinerator, oordeelt de Raad dat aan het vereiste om de examinerator te horen, is voldaan.

Het derde onderdeel is niet gegrond.

In haar vierde onderdeel beroept de verzoekende partij zich ten onrechte op een schending van artikel ..... OER. Immers, artikel ..... OER is in casu niet van toepassing omdat het een hervormingsbevoegdheid van de examencommissie betreft, wanneer blijkt dat een door een examiner voorgesteld cijfer kennelijk onredelijk is. Deze procedure viseert niet het voorliggende geval waarin de beperkte examencommissie en vervolgens de examencommissie zich dienen te beraden over het opleggen van een tuchtsanctie naar aanleiding van het begaan van een onregelmatigheid door de student tijdens het examen. Verzoekende partij vergist zich waar zij meent dat haar examencijfer werd hervormd aangezien zij het examen heeft mogen afleggen louter ten bewarende titel in afwachting van de uitspraak over een op te leggen sanctie.

Het vierde onderdeel is niet gegrond.

Wat het vijfde onderdeel betreft, moet worden vastgesteld dat uit haar verzoekschrift reeds blijkt dat verzoekende voldoende geïnformeerd is over de sanctie die werd opgelegd en over de motieven die aan de grondslag voor de keuze van de sanctie liggen.

Ze heeft dus een nuttig extern beroep kunnen instellen en voldoende haar rechten van verdediging kunnen aanwenden.

Het vijfde onderdeel is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het evenredigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de examentuchtsanctie buitenproportioneel zwaar is omdat ze ook impact heeft op het cijfer voor opleidingsonderdelen waarvoor geen codex werd gebruikt. Zij stelt ook dat, gelet op haar gebrek aan intentie, de impact van de sanctie te verregaand is en dat de motivering "geen normbesef m.b.t. de aard van de vastgestelde feiten" onvoldoende de sanctie rechtvaardigt daar het volgens verzoekende partij gaat om een veeleer subjectieve interpretatie.

Verwerende partij stelt dat de examentuchtsanctie werd opgelegd in functie van de ernst van de vastgestelde feiten en dat ze bijgevolg redelijk is. De verwerende partij stelt dat de examencommissie de feiten in vergelijking met andere onregelmatigheden tijdens dezelfde examenperiode en binnen dezelfde opleiding als zeer ernstig gekwalificeerd heeft. De verwerende partij stelt dat de examencommissie rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekende partij tijdens haar gesprek met de beperkte examencommissie geen enkele blij gaf van normbesef. De verwerende partij werpt daarbij op dat dit geen subjectieve interpretatie is van de examencommissie, maar dat dit direct voortvloeit uit de verklaringen van de verzoekende partij, die stelde dat ze wist dat dergelijke notities niet in overeenstemming waren met de richtlijnen, maar desalniettemin toch van oordeel was dat het gebruik ervan in haar situatie wel toegelaten was. Verwerende partij ziet in de argumentatie van verzoekende partij, die erop neerkomt dat laatstgenoemde stelt dat er op basis van het afgelegde nieuwe examen wel een correcte beoordeling mogelijk was, een bevestiging van dit gebrek aan normbesef. De examencommissie heeft voorts rekening gehouden met het feit dat de notities systematisch in de codex vermeld stonden, en met het feit dat de notities specifiek betrekking hadden op de inhoud van de leerstof voor het examen waarbij de onregelmatigheid vastgesteld werd. Verwerende partij stelt dat in deze omstandigheden de opgelegde zware tuchtsanctie, die niet alleen betrekking heeft op het opleidingsonderdeel waarbij de onregelmatigheid vastgesteld werd, maar de facto impact heeft op slechts twee andere opleidingsonderdelen (het derde betrof reeds een onvoldoende) waarbij er geen onregelmatigheid vastgesteld werd, niet onredelijk is. Verwerende partij merkt ook op dat de

examentuchtsanctie geen impact heeft op de deelname van verzoekende partij aan de opleidingsonderdelen uit het tweede semester en aan de jaaropleidingsonderdelen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat toepassing is gemaakt van artikel ..... OER waarbij verzoekende partij geen cijfers voor alle examens in de januarizittijd. In het voorliggende geval betekent dit meer concreet dat twee potentieel behaalde credits niet worden toegekend. Een eventueel tekort voor een jaaropleidingsonderdeel vloeit niet voort, en alvast niet rechtstreeks, uit de bestreden beslissing. Zonder te gewagen van een gebrek aan normbesef, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de onregelmatigheid van dien aard was dat het ontzeggen van de facto twee credits voor de betrokken zittijd niet onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op de schending van het vermoeden van onschuld en het beginsel van onpartijdigheid.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij reeds tijdens het examen van het opleidingsonderdeel "Personen-, familie-, en familiaal vermogensrecht" publiekelijk werd veroordeeld. Verzoekende partij merkt in haar wederantwoordnota voor het eerst op dat ook een lid van de beperkte examencommissie bevooroordeeld zou zijn doordat deze zich in een hoorcollege voorafgaand aan de hoorzitting met de verzoekende partij zich reeds een mening had gevormd over de ernst van de feiten, de kwalificatie en de vaststaande schuld van verzoekende partij.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Niettegenstaande een aantal miscommunicaties zoals de wijziging van de plaats van de hoorzitting blijkt dat verzoekende partij gelegenheid heeft gekregen om haar standpunt te vertolken waarom zij oordeelde dat ze wel van het wetboek met persoonlijke annotaties gebruik kon maken en zich dus heeft kunnen verweren. Bovendien heeft zij ook met kennis van zaken het intern beroep kunnen uitputten. Zij betwist niet dat het intern beroep op een serene en onbevengene wijze werd behandeld. Zoals de Raad reeds hoger stelde, is de sanctie niet onredelijk.

Het middel is ongegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De examentuchtbeslissing van de examencommissie en de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 20 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/041 – 20 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te .....,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 20 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "MSK 1" een 9/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede jaar bachelor revalidatiewetenschappen en kinesitherapie.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel "MSK 1".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 februari 2013 een intern beroep in bij de algemeen directeur, voorzitter van het interne beroepscollege.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 21 februari 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep bij de algemeen directeur d.d. 15 februari 2013, betekend d.d. 18 februari 2013 niet tijdig werd ingesteld.
In de beslissing wordt aangegeven dat verzoekende partij uiterlijk op 5 februari 2013 intern beroep kon aantekenen daar de examenresultaten op 31 januari 2013 om 18u op de vooraf aangekondigde wijze ter kennis werden gebracht.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 21 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep naar vorm regelmatig ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 18 februari 2013.

Verzoekende partij stelt dat zij afwezig was op 22 februari 2013 (dag van aanbieding door Bpost) en dat ze pas op 26 februari 2013 kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing.

Verwerende partij stelt dat deze bewering betreffende de datum van de kennisname niet zomaar gevolgd mag worden en dat de verzoekende partij het bewijs van de datum van kennisname moet leveren.

De Raad onderzoekt ambtshalve of het beroep tijdig werd ingesteld. De Raad beoordeelt dit aan de hand van de door partijen bijgebrachte overtuigingsstukken. Ingevolge de arresten nr. 206.215 en nr. 206.216 van de Raad van State d.d. 1 juli 2010 impliceert het begrip "kennisname" in geval van de afwezigheid van de verzoekende partij bij het aanbieden van een aangetekende zending aan haar woonplaats dat het startpunt voor de decretale vervaltermijn verwijst naar de effectieve persoonlijke kennisname van het aangetekende schrijven, in casu de effectieve persoonlijke ontvangst ervan door de verzoekende partij. De standaardprocedure bij het ontvangen van een aangetekende zending in geval van afwezigheid aan de woonplaats is dat de verzoekende partij als bestemming van de zending zich aanbiedt met een identiteitsbewijs en dat zij dan dagtekent en ondertekent voor ontvangst van de aangetekende zending.

Uit de persoonlijke ontvangst volgt dat verzoekende partij geacht wordt op de hoogte te zijn gesteld van de beslissing. Uit het arrest nr. 219.117 van de Raad van State d.d. 2 mei 2013 volgt immers dat het bewijs van de persoonlijke uitreiking, al dan niet aan de woonplaats van verzoekende partij, in beginsel geldt als bewijs van de effectieve ontvangst door de verzoekende partij en dat zij dus op dat moment geacht wordt ervan op de hoogte te zijn.

Met betrekking tot het dragen van de bewijslast in verband met een feitenkwestie zoals de effectieve persoonlijke uitreiking of effectieve persoonlijke ontvangst, al dan niet aan de woonplaats, van een aangetekende zending is de Raad van oordeel dat het bestuur, in casu de onderwijsinstelling, de initiële bewijslast moet dragen.

De Raad is immers van oordeel dat hij zich op een weerlegbaar feitelijk vermoeden mag steunen dat de datum van persoonlijke ontvangst, die verzoekende partij aangeeft en die door de verwerende partij niet afdoende weerlegd wordt, juist is. Het is immers een onevenredig zware last voor de verzoekende partij om haar op te leggen om een relatief moeilijk te verkrijgen bewijs te leveren van de effectieve persoonlijke ontvangst van een aangetekende zending omdat er van haar niet dezelfde waakzaamheid als van de onderwijsinstelling vereist kan worden. Immers, de verzoekende partij kan op voorhand niet met zekerheid de inhoud kennen van de aangetekende zending en dus ook niet de gevolgen voor het bewijs van de effectieve persoonlijke ontvangst van een aangetekend schrijven betreffende de ontvankelijkheid van een eventueel in te stellen beroep bij de Raad. Het leggen van de bewijslast in geval van betwisting bij de onderwijsinstelling, in casu de verwerende partij, wordt dan weer verantwoord door het feit dat zij het proces van aangetekende zending start en dat zij dus zeker beschikt over de barcode waarmee zij de aangetekende zending elektronisch kan opvolgen en het bewijs van de eventuele laattijdigheid van het beroep eenvoudig kan bijbrengen. Bovendien beschikt de

onderwijsinstelling steeds over de mogelijkheid om een aangetekende zending met een bewijs van ontvangst (AR) te versturen.

Gelet op bovenstaande overwegingen en de vaststelling dat het bewijs van de effectieve persoonlijke ontvangst van een aangetekende zending, i.e. de kennisname van de beslissing, de onderwijsinstelling kan vrijwaren van een beroep tegen haar beslissing, is de Raad van oordeel dat het aan de verwerende partij is om aan te tonen dat het ingestelde beroep laattijdig is door het bewijs van de datum van effectieve kennisname door verzoekende partij aan te brengen. Dat bewijs kan zij door haar vertrouwdsheid met zulke processen eenvoudiger leveren dan de verzoekende partij en zij heeft er bovendien het meeste belang bij.

De Raad meent dat de verwerende partij, als een zorgvuldige onderwijsinstelling, vooraf weet of moet weten dat de effectieve persoonlijke kennisname van haar beslissing, die aan de grondslag ligt van de beoordeling van de ontvankelijkheid door de Raad, ter discussie gesteld kan worden en dat zij zich dus moet wapenen voor het geval zij dit voor de Raad wenst te betwisten.

De Raad neemt in casu aan dat, bij gebrek aan weerlegging door de verwerende partij van de datum van kennisname aangedragen door de verzoekende partij, juist is en dat de beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 27 februari 2013.

Het beroep van 28 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel heeft kunnen kennismaken van het verzoekschrift dat door het secretariaat van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft het interne beroep onontvankelijk verklaard. De Raad is verplicht om ambtshalve te onderzoeken of de beslissing van 21 februari 2013 terecht het beroep onontvankelijk heeft verklaard.

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat ze pas op 15 februari 2013 een nuttig intern beroep kon instellen tegen de examenbeslissing voor wat het opleidingsonderdeel "MSK 1" betreft, daar zij pas op 12 februari 2013 feedback heeft gekregen van de titularis van het deel "pathologie" van het opleidingsonderdeel.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas ingesteld worden nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet. Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld. Deze termijn gaat in, ingeval van een examenbeslissing, de dag na de proclamatie. De vorm van bekendmaking kan bepaald worden door het OER van de onderwijsinstelling. Het examenresultaat werd volgens verwerende partij op 31 januari 2013 om 18u elektronisch bekendgemaakt. Uit de

overgelegde stukken kan niet met zekerheid worden afgeleid dat op het ogenblik dat aan de student de behaalde resultaten werden meegedeeld, met name op 31 januari 2013, tevens is meegedeeld binnen welke termijnen het interne beroep moest worden ingesteld. In ieder geval blijkt dat niet uit stuk nr. 2 van verwerende partij. Er wordt niet betwist dat het elektronisch platform (stuk nr. 2 verwerende partij) door verzoekende partij kon worden geraadpleegd op 31 januari 2013. Wel is het zo dat stuk nr. 3 de beroepsmogelijkheid en -termijn vermeldt, doch er kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat ook dit document op 31 januari 2013 werd meegedeeld.

Hieruit volgt dat de Raad het startpunt van de interne beroepstermijn niet met zekerheid kan vaststellen en dat de laattijdigheid niet is aangetoond. Het gebrek aan datum speelt immers in het voordeel van de verzoekende partij.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de algemeen directeur d.d. 18 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 29 maart 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 20 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/044 – 20 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 20 maart 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel ..... een 9/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de .....

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel .....

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 februari 2013 een intern beroep in bij Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vicerector studentenbeleid op datum van 27 februari 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep bij de Vicerector studentenbeleid moet worden ingesteld binnen een vervalt termijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na de schriftelijke mededeling van de beslissing.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 maart 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De beslissing van de Vicerector studentenbeleid d.d. 27 februari 2013 waarbij het intern beroep van de verzoekende partij onontvankelijk verklaard werd, werd bij schrijven d.d. 13 maart 2013 ingetrokken zodat het beroep geen voorwerp meer heeft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 20 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/048-050 – 20 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 20 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij 9/20 behaald heeft voor het opleidingsonderdeel ..... en tegen de beslissing van 27 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de .....

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 27 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de eerste vraag die gesteld werd op het examen een goed middel was om de leerstof te evalueren. De ECTS fiche en het redelijk verwachtingspatroon werden ook niet geschonden door de evaluatievorm. De ECTS fiche geeft duidelijk aan wat de studenten kunnen verwachten bij de evaluatie en er werd niet afgeweken van dit verwachtingspatroon. Verder stelt de interne beroepsinstantie dat de antwoorden globaal werden gequoteerd. Er was geen onderscheiden weging van de 'onderscheiden deelvragen' doch het ging om een globale quoterings waarbij het gehele antwoord op de vraag werd beoordeeld op 10/20. De docent heeft op meer dan afdoende wijze het resultaat 4/10 op de eerste vraag onderbouwd.

De interne beroepsinstantie stelt verder dat de docent de 5/10 op de tweede vraag afdoende heeft gemotiveerd en heeft aangetoond dat het punt correct werd toegekend.

De interne beroepscommissie ziet dan ook geen reden om het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ..... te herzien, noch om een nieuw examen te organiseren.

De beslissing op intern beroep werd op 27 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 maart 2013 diende verzoekende partij een niet ondertekend verzoekschrift in bij de Raad.

Bij aangetekend schrijven van 5 maart 2013 diende verzoekende partij een wel ondertekend verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift nr. 2012/048 van 4 maart 2013 niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman.

Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#) bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het beroep van verzoekende partij van 4 maart 2013 is derhalve niet ontvankelijk.

Verzoekende partij diende een tweede, wel ondertekend, verzoekschrift nr. 2013/050 in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 maart 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 27 februari 2013. Vermits de beslissing per schrijven van 27 februari 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 28 februari 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 1 maart 2013.

Het beroep van 5 maart 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. In de nota van wederantwoord werpt de verzoekende partij de schending op van artikel ..... OER nu naar haar oordeel de interne beroepscommissie niet geldig kon beraadslagen bij gebrek aan de aanwezigheid van een examenombuds. Zelfs indien het middel laattijdig opgeworpen zou zijn door de verzoekende partij, kan de Raad ambtshalve nagaan of de interne beroepscommissie geldig beraadslaagd heeft. Uit de bestreden beslissing d.d. 27 februari 2013 blijkt dat de verzoekende partij op 15 februari 2013 werd gehoord in aanwezigheid van "ombuds: .....". Ter zitting verklaart verwerende partij dat mevrouw ..... diensthoud is. Uit stuk 17 van de verzoekende partij blijkt inderdaad dat mevrouw ..... geen examenombuds is, noch dat zij conform artikel ..... OER als plaatsvervanger aangeduid zou zijn. In die omstandigheden is niet voldaan aan artikel ..... OER. Die bepaling vereist immers niet alleen dat de examenombuds aanwezig is, wanneer de interne beroepsinstantie de klacht ontvankelijk verklaart en de student hoort. Ze vereist ook dat de examenombuds vooraf adviseert. In casu is evenmin voldaan aan het laatste lid van diezelfde paragraaf, met name dat de eindbeslissing wordt genomen na advies, van onder meer de examenombuds.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep 2013/048 van ..... onontvankelijk is en dat het beroep 2012/050 ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 27 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 29 maart 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnt inventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 20 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.

Rolnr. 2013/049 – 20 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadsman mr. ....
kantoor houdende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 20 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester .....
- de verwerende partij: meester .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 8/20 heeft behaald voor het opleidingsonderdeel 'beroepsgerichte taaltraining Frans II' en hierdoor het diploma bachelor in het bedrijfsmanagement niet heeft behaald en tegen de beslissing van 25 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting marketing.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'beroepsgerichte taaltraining Frans II' en het feit dat verzoekende partij hierdoor niet werd gedelibereerd voor de bachelor in het bedrijfsmanagement en het diploma dus niet behaald heeft.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 25 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het examen van het opleidingsonderdeel 'beroepsgerichte taaltraining Frans II' correct en conform de studiefiche werd verbeterd.

Verzoekende partij behaalde 8/20. Zowel verzoekende partij als de examiner hebben een waarnemer het examen laten bijwonen. Beide waarnemers getuigen dat het examen op een objectieve manier is verlopen en dat er geen vooroordelen van de examiner werden vastgesteld. De interne beroepscommissie besluit dan ook dat de punten op een correcte, gemotiveerde en objectieve wijze tot stand kwamen.

Verder stelt de interne beroepscommissie dat de verzoekende partij niet in aanmerking komt voor deliberatie, ondanks het feit dat zij voor alle andere opleidingsonderdelen van de opleiding bachelor in het bedrijfsmanagement is geslaagd. Verzoekende partij voldoet immers niet aan de cumulatieve voorwaarden om met een examencijfer van minder dan 10/20 geslaagd te worden verklaard (conform artikel ..... OER). Verzoekende partij behaalt immers geen totaalscore van 50% voor het opgenomen jaarprogramma. Verzoekende partij heeft ook niet voor alle opleidingsonderdelen uit het jaarprogramma een 9/20 behaald en de impact van het tekort overschrijdt de maximaal toegelaten limiet (het mag maar maximum 1% van het gewogen totaal van het jaarprogramma bedragen).

De interne beroepscommissie besluit dat het resultaat correct tot stand kwam, dat verzoekende partij conform het OER niet in aanmerking komt voor deliberatie en dat verzoekende partij bijgevolg het diploma bachelor in het bedrijfsmanagement niet behaalt. De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 28 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 maart 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 maart 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 februari 2013. Verzoekende partij heeft op 1 maart 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 2 maart 2013.

Het beroep van 5 maart 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij slaagde voor alle opleidingsonderdelen van de bachelor bedrijfsmanagement, behalve voor het opleidingsonderdeel 'beroepsgerichte taaltraining Frans II'. In het academiejaar 2012-2013 diende zij enkel nog dit opleidingsonderdeel af te leggen (4 van de 180 studiepunten van de bachelor).

Verzoekende partij werpt ook op dat zij slaagde voor module I, III en IV van beroepsgerichte taaltraining Frans, enkel voor module II niet.

De interne beroepsinstantie stelt dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor deliberatie vermits de voorwaarden van artikel ..... OER niet zijn vervuld. Verzoekende partij stelt dat zij niet kon slagen tenzij ze minstens 10/20 zou behalen. Als verzoekende partij meerdere opleidingsonderdelen had gevolgd dit academiejaar, zou zij wel kans hebben om gedelibereerd te worden. Verzoekende partij had echter nog maar één opleidingsonderdeel af te leggen en kon dus nooit een totaalscore van 50% voor het

opgenomen jaarprogramma halen, noch komt zij in aanmerking voor een gunstige beoordeling op het criterium 'impact van de tekorten'. Verzoekende partij kan dus nooit gedelibereerd worden vermits zij nog maar één opleidingsonderdeel moest afleggen. Verzoekende partij meent dat heel de situatie bekeken moet worden bij de deliberatie. Verzoekende werpt nog op dat zij werk heeft en dit kan in het gedrang komen nu zij het diploma niet heeft behaald omwille van één opleidingsonderdeel. Verzoekende partij meent dat dit disproportioneel en discriminerend is. Bovendien heeft verzoekende partij extra inspanningen geleverd voor het desbetreffende opleidingsonderdeel, namelijk bijlessen Frans. Deze konden geen positieve impact hebben vermits er geen deliberatie werd gehouden. Verzoekende partij vraagt dan ook de beslissing te vernietigen en de verwerende partij te verplichten binnen de 10 werkdagen na het te vellen besluit een nieuwe beslissing te nemen, waarbij wordt verzocht om de examencommissie op te leggen om rekening te houden met de opmerkingen van verzoekende partij en na deliberatie een nieuwe beslissing te nemen.

Verwerende partij stelt dat de Raad zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van die van de verwerende partij. De Raad kan enkel een beslissing vernietigen indien deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn, wat in casu niet het geval is. Verwerende partij geeft aan dat de quoterings op zich niet ter discussie staat. Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij er zelf voor koos om enkel het examen af te leggen, waarbij de onderwijsactiviteiten niet werden gevolgd. Het desbetreffende examen bestond uit een schriftelijk gedeelte (75 %) en een mondeling gedeelte (25 %) en verzoekende partij slaagde voor geen van beide delen (resp. 28,5/75 en 11,50/25). Verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden om met het behaalde cijfer geslaagd te worden verklaard. Er wordt hiervoor verwezen naar artikel ..... OER. In casu is aan meerdere voorwaarden niet voldaan: verzoekende partij heeft geen totaalscore van 50 % voor het opgenomen jaarprogramma behaald, het betreft geen deelname aan de laatst georganiseerde examenkans, verzoekende partij heeft niet voor alle opleidingsonderdelen een minimum van 9/20 behaald en de impact van het tekort overschrijdt de maximaal toegestane limiet. De verzoekende partij kent het OER en het OER geldt voor alle studenten, waardoor er geen sprake is van discriminatie. Het is niet omdat verzoekende partij geslaagd is voor de andere opleidingsonderdelen dat daarom de eindcompetenties voor het laatst opleidingsonderdeel niet zouden moeten worden behaald. Verwerende partij benadrukt dat verzoekende partij ook aan meerdere cumulatieve voorwaarden niet voldeed, zodanig dat zelfs kritiek op één hiervan, de uiteindelijke beslissing nooit positief kan beïnvloeden. Verwerende partij geeft verder aan dat het feit dat de verzoekende partij thans werkt geen argument is, vermits dat de eigen keuze van de verzoekende partij is. De verzoekende partij dient nog steeds te voldoen aan de eindcompetenties van de opleidingsonderdelen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit het dossier blijkt dat het examen correct is verlopen in bijzijn van twee waarnemers. Het toegekende cijfer 8/20 wordt ook niet betwist. De Raad oordeelt dat geen schending van artikel ..... OER voorhanden is omdat, zoals aangegeven door verwerende partij, inderdaad niet aan de cumulatieve voorwaarden is voldaan, en in het bijzonder niet aan de voorwaarde dat het haar laatste georganiseerde examenkans in het betreffende academiejaar betrof. Daarom is het in deze fase ook niet nodig voor de Raad om de geldigheid van de overige voorwaarden te onderzoeken in het licht van het gegeven dat nog slechts één opleidingsonderdeel moest worden afgelegd. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat er een contradictie zou zijn tussen het niet-slagen voor 'Frans II' enerzijds, en het wel slagen voor 'Frans III' en 'Frans IV', kan dit niet worden vastgesteld door de Raad op grond van de door partijen neergelegde stukken.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van 25 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 20 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/051 – 20 maart 2013

Inzake .....,
wonende te .....

hebbende als raadsman mr. ....
kantoor houdende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 20 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 6/20 behaald heeft voor het opleidingsonderdeel 'stage 4' en tegen de beslissing van 25 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de logopedie en audiologie, afstudeerrichting logopedie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'stage 4'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 25 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd het volgende gestipuleerd:

"Tijdens de eerste maand van de stage bestond de taak van mevrouw ..... voornamelijk uit observeren en daarna stilaan overnemen van therapieën met voorbereiding en instructies van de stagementor. Dit verliep vrij vlot, al werden een aantal werkpunten geformuleerd. Uit bovengenoemde documenten blijkt bovendien dat mevrouw ..... van meet af aan, en gedurende haar volledige stage, moeite had met planning en organisatie evenals met het zich

houden aan gemaakte afspraken.

Vervolgens werd de stage opdracht uitgebreid en moest de studente zelf therapieën voorbereiden en uitvoeren en zelf de doelstellingen, oefeningen, didactiek en materiaal selecteren. Uit het dossier blijkt dat mevrouw ..... inhoudelijk en administratief zeer wisselend presteerde. Het naleven van deadlines en afspraken lukte niet consequent, de studente maakte niet optimaal gebruik van de haar geboden leerkansen, er waren problemen op het vlak van organisatie en planning, ze was niet steeds voldoende grondig voorbereid en informeerde onvoldoende over het uitvoeren van taken. Op het vlak van attitudes werd mevrouw ..... houding soms als te vrijpostig en nieuwsgierig ervaren. Bovendien maakte ze af en toe een weinig flexibele en weinig leergierige indruk.

De interne beroepscommissie neemt akte van de veelvuldige tussentijdse mondelinge en schriftelijke feedback die mevrouw ..... kreeg van stagebegeleider en –mentor. Wanneer bleek dat de stage niet vlot verliep, vond een gesprek tussen de studente, haar stagebegeleider en stagementor plaats en werden concrete afspraken gemaakt. Ondanks het feit dat na dit gesprek een positieve evolutie opgemerkt werd in de stage van mevrouw ....., bleek deze slechts van korte duur. De studente slaagde er niet in zich aan de gemaakte afspraken te houden en er werden opnieuw problemen gesignaleerd, zowel op het vlak van attitude als op het vlak van administratie, inhoud en aanpak van therapieën. Opnieuw werden aangeboden leerkansen gemist.

Mevrouw ..... stelt in haar schrijven dat geen indicatie werd gegeven dat de stage niet goed verliep. Uit het dossier blijkt echter dat de studente op regelmatige basis feedback kreeg. Ze kon slechts deels reflecteren over zichzelf en heeft maar een beperkt inzicht in haar eigen functioneren.

In de eindevaluatie wordt bevestigd dat mevrouw ..... in staat was om therapieën over te nemen mits sturing en voorbereiding door de mentor. Er was echter nog evolutie nodig op het vlak van administratie en het voorbereiden en uitwerken van eigen therapieën. De studente moet grondiger en nauwkeuriger werken, zowel met betrekking tot de inhoud als tot de vorm, ze stelt zich niet steeds correct en gepast op tegenover alle personeelsleden en leerlingen op de stageplaats en neemt haar eigen leerproces onvoldoende in handen.

Uit het stagerapport betreffende de gedragsindicatoren blijkt dat bij mevrouw ..... verbetering noodzakelijk is met betrekking tot volgende punten: gevalsbespreking, assessment, behandelplan, verslaggeving na therapie, voorbereiding en uitvoering therapie, evolutieverslag, documentatie, mondelinge communicatie, schriftelijke communicatie, contactbereidheid, leergierigheid, resultaatgerichtheid, accuraatheid, kritische ingesteldheid, zelfstandigheid en zin voor samenwerking. In het stagerapport met betrekking tot competenties wordt verduidelijkt dat de studenten slechts bijna het minimaal niveau behaalt voor onder andere volgende stagecompetenties: het tonen van een kritische ingesteldheid, resultaatgerichtheid en leergierigheid, het opstellen van behandelplannen op maat en het methodisch handelen, het evalueren en bijsturen van assessmentgegevens en het formuleren van een diagnose op basis van deze gegevens, het informeren van cliënten over het doel en het verloop van de behandeling, het meten en rapporteren van het effect van therapie, het evalueren van het eigen handelen, het opbouwen en onderhouden van constructieve relaties met cliënten, het ontsluiten en aanwenden van infobronnen en vakliteratuur in functie van levenslang leren, het hebben van aandacht voor evidence-based handelen, het aanwenden van stem, spraak en Nederlandse taal als medium voor therapeutische interventie, contactbereidheid op stage, het zich zelfstandig tonen op stage, het kunnen samenwerken en het tonen van interesse voor de stageplaats en voor de problematiek van de cliënten.

De interne beroepscommissie besluit dat uit voorliggend dossier voldoende blijkt dat Mevrouw ..... niet voldoet aan de noodzakelijke eindcompetenties met betrekking tot het inhoudelijk aspect van de stage, de specifieke vaardigheden en de beroepshoudingen om te slagen voor het opleidingsonderdeel stage 4 en dat de punten voor dit opleidingsonderdeel op een correcte manier tot stand zijn gekomen.

De interne beroepscommissie neemt akte van artikel ..... van de onderwijs- en examenregeling 2012-2013 waarin het wordt gesteld wat volgt: "De examencommissie reikt het diploma uit als de studente voldoet aan de vereiste toelatingsvoorwaarden en als hij voor alle opleidingsonderdelen die horen bij het opleidingsprogramma een creditbewijs heeft behaald of gedelibereerd is, onverminderd de vrijstellingen toegekend op basis van EVC en EVK." Mevrouw ..... heeft niet voor alle opleidingsonderdelen van de bachelor in de logopedie en audiologie: logopedie een credit behaald en is niet gedelibereerd. Deze studente behaalt haar diploma niet."

De beslissing op intern beroep werd aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 maart 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 maart 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 februari 2013. Verzoekende partij heeft op 1 maart 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 2 maart 2013.

Het beroep van 6 maart 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht, een schending van het onderwijs en examenreglement en een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de feitengaring niet correct is. De stageverslagen zijn niet structureel opgesteld tegen de achtergrond van het vooraf gekende evaluatieschema. Het evaluatiekader werd niet gebruikt in de verslagen en er is geen tussentijdse evaluatie gebeurd. De beoordeling van de stage is dan ook anders gebeurd dan vooraf werd gecommuniceerd. In casu werden niet alle feiten en handelingen van verzoekende partij geconfronteerd met alle vooraf gecommuniceerde evaluatiecriteria. Er werd een selectie gemaakt van eerder negatieve elementen en de positieve elementen werden naar de achtergrond verdrongen. Er wordt volgens verzoekende partij willekeurig bepaald wanneer er 'verbetering nodig is' of wanneer iets 'voldoende is'. Er werden door de mentor willekeurig kruisjes gezet, meestal zonder enige commentaar, en het is onduidelijk hoe er met de aankruising rekening is gehouden om tot het resultaat van 6/20 te komen. Ook het aankruisen is niet correct gebeurd. Zo werd op het evaluatieformulier 'niet flexibel' genoteerd, toch wordt de verzoekende partij (terecht) als flexibel beschouwd. Er kan dus niet afgeleid worden waarop de mentor die de kruisjes heeft gezet zich gebaseerd heeft.

Verzoekende partij merkt op dat zij 6/20 heeft behaald, wat wil zeggen dat er niets goed was. Verzoekende partij begrijpt niet hoe zij aan dit resultaat komt. Verzoekende partij heeft enkel het eindresultaat 6/20, terwijl nergens anders sprake is van enig cijfer (niet in de evaluatieverslagen, niet in de stagerapporten,...). Verzoekende partij geeft aan dat er blijkbaar een computerprogramma wordt gebruikt om de resultaten te beoordelen of te verwerken, doch de manier waarop de score wordt berekend is onduidelijk.

Verzoekende partij stelt tevens dat de eindevaluatie lukraak topics van het evaluatieverslag bespreekt, zonder dat het volledige evaluatieverslag wordt overlopen. Verzoekende partij werpt op dat niet wordt gemotiveerd in hoeverre de competenties verworven zijn en waarom slechts een 6/20 wordt toegekend. Zo wordt er niet verduidelijkt waarom verzoekende partij zelfstandig therapie mocht geven, terwijl de stage dan blijkbaar toch heel slecht was. Tevens wordt niet uitgelegd waarom de mentor had aangegeven dat de therapieën goed waren. Er is derhalve geen correcte, afdoende en draagkrachtige motivering. De zaken worden volgens verzoekende partij verkeerd voorgesteld en de motivering is tegenstrijdig met andere elementen uit het dossier. Zo stelt de bestreden beslissing dat verzoekende partij

administratief niet keurig zou hebben gehandeld, terwijl op het stagerapport wordt aangegeven dat de cliëntenadministratie voldoet. Ook wat betreft de therapieën zelf zijn geen negatieve opmerkingen gekomen en toch krijgt de verzoekende partij slechts 6/20.

Verwerende partij stelt dat de Raad zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van die van de verwerende partij. De Raad kan enkel een beslissing vernietigen indien deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn, wat in casu niet het geval is. Verwerende partij geeft aan dat de interne beroepscommissie het beroep van de verzoekende partij terecht ongegrond heeft verklaard. Uit de evaluatieverslagen van de mentor en de lector blijkt dat de samenwerking tijdens de stageperiode niet vlot liep.

Tevens stelt verwerende partij dat de verzoekende partij vaak een loopje neemt met het feitenrelaas. De interpretatie die de verzoekende partij geeft aan bepaalde handelwijzen van de stagementor zijn niet correct en zeer subjectief. De stagebegeleider heeft nooit gezegd dat de therapieën goed zijn, wat ook blijkt uit het mailverkeer. Uit de stageverslagen blijkt ook dat er steeds minpunten werden aangegeven. Er wordt gewezen op een vrij vlotte start, waarbij toch ook al werkpunten werden aangehaald. Tevens bleek dat de verzoekende partij reeds van in het begin moeite had met planning en organisatie, hetgeen zich gedurende de volledige stage doorzette. Er wordt ook gewezen op de inhoudelijk en administratief wisselende prestaties, het niet consequent naleven van deadlines en afspraken, het niet optimaal gebruik maken van de geboden kansen, de problemen op het vlak van organisatie en planning, het niet steeds voldoende grondig voorbereid zijn en het onvoldoende informeren over het uitvoeren van taken. Ook op het vlak van de attitudes zijn opmerkingen geformuleerd en de weinig flexibele en leergierige indruk werd aangegeven. Tenslotte wordt gewezen op het mailverkeer, waaruit is gebleken dat er regelmatig feedback was en dat er concrete afspraken werden gemaakt.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij haar grieven dient te beperken tot de argumenten die aangewend werden in de interne beroepsprocedure. De Interne Beroepscommissie heeft hierop adequaat geantwoord.

De verwerende partij stelt dat in de evaluatieverslagen (18) van de stagementor / lector steeds tekorten worden aangegeven. De verzoekende partij heeft kennis genomen van deze tussentijdse evaluatieformulieren en was dus ook tijdens de stage op de hoogte van de tekorten.

Het eindrapport met de eindevaluatie maakt een opsomming van 20 gedragsindicatoren waarvoor een beoordeling werd gegeven. De verzoekende partij voldoet niet aan 16 van de 20 gedragsindicatoren. De eindevaluatie wordt opgemaakt op het einde van de stage door de stagebegeleider in samenspraak met de stagementor. Het uitvoeren van de therapie is slechts één aspect, ook andere aspecten zorgden ervoor dat het resultaat onvoldoende was, o.a. het niet conform de afspraken uitvoeren van opdrachten (documentatiebundel niet in orde, herhaalde spelling- en taalfouten, zwakke evolutieverslagen, ...). Verschillende onderdelen van de stage worden pas op het einde van de stage, bij het indienen van de portfolio, geëvalueerd. De studenten kunnen tijdens de stageperiode feedback of hulp bekomen, wat de verzoekende partij niet deed.

Verwerende partij merkt op dat hetgeen wordt aangekruist al een duidelijk omschrijving van de reden voor het al dan niet behalen van de competentie omvat en dat het dan ook niet nodig is om overal nogmaals commentaar bij te geven. De gegevens worden nadien verwerkt, waarbij een weging wordt toegekend rekening houdend met de stagemodule. Deze omzetting gebeurt (zoals aangegeven in het DOEboek) door gebruikmaking van het 'Systeem voor Assessment en Scoren van Stagiairs in Opleiding, met Competentiesrapport'. Hierbij is er geen sprake van willekeur vermits alle studenten volgens dezelfde criteria en volgens hetzelfde systeem worden beoordeeld. De beoordeling van 6/20 wordt dus bekomen na verwerking van alle aangekruiste onderdelen per gedragsindicator en de score is correct tot stand gekomen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt op basis van de neergelegde stukken vast dat er gedurende de ganse stageperiode voldoende begeleiding, evaluatie en feedback voorhanden was. Er werden quasi-wekelijks stagebegeleidingsformulieren opgesteld, die aan de stagiaire werden voorgelegd. Uit die stagebegeleidingsformulieren blijkt immers dat er voor zestien van de twintig competenties belangrijke aandachtspunten waren en dat die ook duidelijk gesignaleerd waren,

zowel op het vlak van te verwerven competenties als op het vlak van nauwgezetheid, orde en attitude.

Conform het OER is op het einde van de stage een globaal stagerapport opgesteld, evenals een eindevaluatieformulier van de interne stagebeleidster mevrouw ..... Het stagerapport en het eindevaluatieformulier moeten samen worden gelezen. Hieruit blijkt dat voor een meerderheid van de te verwerven competenties een verbetering noodzakelijk werd geacht, wat niets anders kan betekenen dan dat de betrokken competenties op dat ogenblik om redenen die in het eindevaluatieverslag zijn verwoord, niet als verworven werden beschouwd.

De Raad stelt vast dat om het cijfer 6/20 toe te kennen gebruik is gemaakt van een gewogen mathematisch model dat niet transparant kan worden genoemd, noch op voorhand bekend was bij de student. Dat doet evenwel niet af aan het feit dat het stagebegeleidingsformulier en het eindevaluatieverslag en de daarin vervatte motieven genoegzaam verantwoorden dat de eindcompetenties niet werden behaald en derhalve ook niet konden leiden tot een credit voor het opleidingsonderdeel van de stage. De Raad ziet immers niet in hoe, wanneer vastgesteld wordt dat voor zestien competenties verbeteringen noodzakelijk zijn, zulks zou kunnen leiden tot een voldoende.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, is.

De beslissing van 25 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 20 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,
David Keyaerts

Zitting van 26 maart 2013

Rolnr. 2013/042 – 26 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadslieden meester .....,
kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 26 maart 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 8/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel "Venster op de muzische mens 3" en tegen het uitblijven van een beslissing van de Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 5 februari 2013 voor het opleidingsonderdeel "Venster op de muzische mens 3".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 11 februari 2013 een intern beroep in bij het departementshoofd ..... van de onderwijsinstelling.

3.3. Er werd thans geen beslissing op intern beroep genomen, noch meegedeeld dat deze beslissing op een latere datum meegedeeld zal worden.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 maart 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij werpt op dat er helemaal geen examenbeslissing voorhanden is daar de resultaten conform artikel ..... OER pas definitief vastgesteld worden bij de deliberatie in juni 2013.

In haar nota van wederantwoord stelt de verzoekende partij onder verwijzing naar de artikelen 2.3 en 2.1, 15° bis Aanvullingsdecreet dat er een studievoortgangsbepaling voorhanden is. Zij stelt dat de punten die verzoekende partij kreeg op haar rapport na de

eerste zitting in januari een eindoordeel vormen voor het opleidingsonderdeel “Venster op de muzische mens 3”. Zij geeft aan dat het eventueel nog gedelibereerd worden van verzoekende partij onzeker is en dat de ongunstige score haar slaagkansen voor het behalen van een diploma nu reeds hypothekeren. Verzoekende partij meent dan ook dat er wel een voorwerp is.

Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat een intern beroep, zowel als een extern beroep enkel gericht kan worden tegen een studievoortgangsbeslissing in de zin van artikel II.1, 15°bis Aanvullingsdecreet. Uit artikel ..... OER, in samenhang met artikel ..... OER waarnaar het puntenrapport expliciet verwijst, volgt dat het gaat om voorlopige resultaten en dat enkel de examencommissie na deliberatie de definitieve resultaten vaststelt. De Raad wijst erop dat er geen examenbeslissing is zolang de examencommissie zich niet heeft uitgesproken over het resultaat.

De Raad stelt om deze redenen vast dat het ingestelde beroep geen voorwerp heeft daar de examencommissie nog geen examenbeslissing over het opleidingsonderdeel “Venster op de muzische mens 3” heeft genomen. Het bij de Raad ingesteld beroep heeft geen voorwerp.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/047 – 26 maart 2013

Inzake .....
wonende .....

hebbende als raadsman meester .....,
kantoor houdende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman mr. ....,
kantoorhoudende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 26 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 20 december 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de bachelor in het communicatiemanagement, afstudeerrichting Commerciële Communicatie.

Verzoekende partij behaalde na de tweede examenkans twee onvoldoendes: voor het opleidingsonderdeel 'Frans' een resultaat van 8/20 en voor het opleidingsonderdeel 'Visuele Communicatie 2' een totaalcijfer van 8,5/20. Voor het overige behaalde verzoekende partij alle creditbewijzen, maar zij werd niet gedelibereerd.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 27 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 28 september 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/221 dd. 23 oktober 2012 oordeelde de Raad als volgt:

‘Uit de ECTS fiche blijkt dat er geen tweede examenkans is voor het resultaat van de permanente evaluatie. Dat resultaat is definitief verworven bij de eerste examenkans, en werd door verzoekende partij niet tijdig betwist bij intern beroep en eventueel verder beroep bij de Raad.

De twee eerste onderdelen van het middel, die het resultaat van de permanente evaluatie als voorwerp hebben, zijn niet ontvankelijk.

Het derde onderdeel, dat samenvalt met het tweede middel, is gegrond.

Uit de door de verzoekende partij meegedeelde stukken blijkt dat de beide onvoldoendes die de verzoekende partij behaald heeft tolereerbaar zijn, d.w.z. dat zij ondanks die tekorten geslaagd kan worden verklaard.

Zoals de Raad reeds eerder geoordeeld heeft, “de vermelding ‘delibereerbaar’ wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort”.

De Raad ziet geen reden om er in deze zaak anders over te oordelen.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.’

3.6. Bij beslissing van de examencommissie dd. 25 oktober 2012 werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor ‘Visuele Communicatie 2’ en ‘Frans 2’. Verzoekende partij scoorde duidelijk onvoldoende voor de beoogde competenties van de twee opleidingsonderdelen.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 31 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. De Raad oordeelde bij besluit 2012/311 dd. 14 december 2012 als volgt:

“Het beschikkend gedeelte van het besluit van de Raad nr.2012/221 van 23 oktober 2012 luidt als volgt: “De studievoortgangsbepaling van 10 september 2012 en de beslissing van 27 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd, in zoverre niet gemotiveerd wordt waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.”

In het thans bestreden besluit stelt de examencommissie dat de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor ‘Visuele Communicatie 2’ en ‘Frans 2’.

In zijn besluit 2012/221 heeft de Raad aan de verwerende partij niet opgedragen om te beslissen of de verzoekende partij al dan niet geslaagd moet worden verklaard voor de beide genoemde opleidingsonderdelen, maar wel of de verzoekende partij, ondanks de tolereerbare tekorten voor beide genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd kan worden verklaard voor het structureel programmaonderdeel.

De examencommissie heeft, door alleen te beslissen over het al dan niet geslaagd zijn van de verzoekende partij voor de twee opleidingsonderdelen, maar niet over de vraag of de verzoekende partij, ondanks het niet geslaagd zijn voor de twee genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd was voor het structureel programmaonderdeel, geen uitvoering gegeven aan het besluit 2012/221 en het gezag van gewijsde van dat besluit miskent.

Het gezag van gewijsde raakt aan de openbare orde, reden waarom de Raad dit middel ambtshalve inroept en het thans bestreden besluit vernietigt.

Gelet op de draagwijdte van het ambtshalve ingeroepen middel, is het niet vereist de door de verzoekende partij ingeroepen grieven thans te onderzoeken.”

3.9. De verwerende partij nam op 20 december 2012 een nieuwe beslissing waarin werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd was.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 aan

verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.11. Bij besluit nr. 2013/006 dd. 31 januari 2013 oordeelde de Raad als volgt:

“Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 tegen de beslissing van 20 december 2012. De beslissing werd per aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 verstuurd aan de verzoekende partij. De verzoekende partij stelt zelf in het verzoekschrift dat de vervalltermijn is ingegaan de dag na die van de kennisname van de studievoortgangsbeslissing, zijnde in casu op 22 december 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint inderdaad te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 december, zoals verzoekende partij zelf aangeeft, om te verstrijken op woensdag 26 december 2012. Dit is weliswaar tweede kerstdag, maar geen wettelijke feestdag, zodat de uiterste datum voor de indiening van het beroep niet verschoven wordt naar donderdag 27 december 2012.

In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij weliswaar dat het beroep is ingesteld op 26 december 2012 en dus tijdig is, maar de begeleidende brief draagt de datum van 27 december 2012, en de datumstempel van de post op de briefomslag is 27 of 28 december 2012, dus alleszins van na de uiterste datum voor het indienen van het beroep bij de Raad. Het beroep van 28 december 2012 werd niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld, is laattijdig en daarom niet ontvankelijk.”

3.12 Verzoekende partij heeft bij de Raad van State cassatieberoep ingediend tegen het besluit nr. 2013/006 dd. 31 januari 2013 van de Raad.

3.13. Bij aangetekend schrijven van 5 maart 2013 diende verzoekende partij opnieuw een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Standpunt van de partijen

Verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op en stelt dat de Raad bij besluit 2013/006 van 31 januari 2013 reeds uitspraak heeft gedaan over het beroep van verzoekende partij tegen de beslissing van 20 december 2012² en hiermee zijn rechtsmacht volledig heeft uitgeput. De Raad mag volgens verwerende partij dan ook geen tweede maal uitspraak doen over een beroep tegen eenzelfde bestreden beslissing. Verwerende partij wijst er ook op dat de Raad optreedt als administratief rechtcollege in laatste aanleg en dat de besluiten van de Raad niet voor intrekking, maar enkel voor cassatie vatbaar zijn. De Raad dient zich volgens verwerende partij dus onbevoegd te verklaren.

Verzoekende partij stelt in haar nota van wederantwoord dat het beginsel waarnaar de verwerende partij verwijst, voortvloeit uit artikel 19 Ger. W. dat volgens haar niet mag toegepast worden omdat er een specifieke procedureregeling voor de Raad bestaat zodat artikel 19 Ger. W. geen aanvullende werking kan hebben. Verzoekende partij werpt op dat artikel II. 26 Aanvullingsdecreet toelaat dat een onontvankelijk verzoekschrift lopende de beroepstermijn kan worden vervangen door een nieuw verzoekschrift dat uitdrukkelijk de intrekking van het eerdere verzoekschrift bevestigt. Verzoekende partij stelt ook dat, in zoverre de Raad het beginsel uit artikel 19 Ger. W. zou toepassen, er geen debat gevoerd werd over het geschilpunt dat tot het besluit van de Raad geleid heeft.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat verzoekende partij reeds eerder een beroep tot vernietiging tegen dezelfde beslissing heeft ingediend bij de Raad.

De Raad oordeelt dat, hoewel verzoekende partij poogt in het huidig verzoekschrift haar

verzoekschrift dat geleid heeft tot besluit nr. 2013/006 van de Raad d.d. 31 januari 2013 waarin de onontvankelijkheid van het beroep werd vastgesteld, in te trekken en te vervangen, artikel II. 26 Aanvullingsdecreet maar nuttig kan aangewend worden voor zover de Raad zich nog niet uitgesproken heeft over de ontvankelijkheid van het eerste verzoekschrift en het daarmee ingestelde beroep.

De Raad wenst voorts op te merken dat ter zitting d.d. 31 januari 2013 de partijen expliciet geïnformeerd werden over het door de Raad ambtshalve opgeworpen middel van onontvankelijkheid. Beide partijen hebben ter zitting de gelegenheid om daarop te reageren, wat zij in casu ook gedaan hebben. Verwerende partij heeft ter zitting deze exceptie van onontvankelijkheid eveneens ondersteund. De Raad stelt vast dat er wel degelijk een debat gevoerd werd over het punt van de onontvankelijkheid. Voor zoverre verzoekende partij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State, wijst de Raad erop dat de Raad van State gezag van gewijsde tussen de partijen erkent inzake arresten in een objectief contentieux die tot de verwerping besluiten (RvS. 10 juni 2010, nr. 205.000; RvS. 3 juli 2001, nr. 97.376). Daarbij maakt het thans geen verschil of de verwerping voortvloeit uit de vastgestelde onontvankelijkheid of ongegrondheid van het ingestelde beroep. Het nieuw ingestelde beroep is onontvankelijk omdat het besluit nr. 2013/006 van de Raad d.d. 31 januari 2013 waarbij dezelfde zaak met hetzelfde voorwerp tussen dezelfde partijen afgewikkeld werd, gezag van gewijsde heeft. Dit staat het beoordelen van het huidige beroep in de weg.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De beslissing van 20 december 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/052 – 26 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 26 maart 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie d.d. 28 februari 2013 (aldaar bekend onder rolnummer 2013-10) genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard en tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie d.d. 28 februari 2013 (aldaar bekend onder rolnummer 2013-19) genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de "....." van het departement .....

Het beroep betreft een verzoek tot vervroeging van de tweede examenkans voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 februari 2013 een intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling, aldaar bekend onder het rolnummer 2013-10.

Verzoekende partij stelde op datum van 15 februari 2013 een identiek intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling, aldaar bekend onder het rolnummer 2013-19.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 28 februari 2013 werd het intern beroep onder de rolnummer 2013-10 onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep van de verzoeker niet gericht is tegen de beslissing van de beperkte examencommissie waarbij een beoordeling over een afzonderlijk opleidingsonderdeel definitief wordt vastgesteld. Verzoeker stelt enkel een vraag naar de mogelijkheid om de tweede examenkans vroeger af te leggen. Er wordt dus geen beroep ingesteld tegen een examenbeslissing.

Deze beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 28 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 28 februari 2013 werd het intern beroep onder de rolnummer 2013-19 zonder voorwerp verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelt dat het beroep van verzoeker ingesteld op 15 februari 2013 (bekend onder rolnummer 2013-19) volledig identiek is aan het intern beroep ingesteld op 13 februari 2013 zodat het zonder voorwerp is als gevolg van de beslissing d.d. 28 februari 2013 op het intern beroep bekend onder rolnummer 2013-10.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 28 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 maart 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Standpunt van de verwerende partij

Verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat het voorwerp van het beroep geen studievoortgangsbepaling betreft daar verzoekende partij expliciet erkent dat zij de examenbeslissing op zich niet betwist, maar dat zij enkel een vervroeging van de tweede examenkans wenst te bekomen. Verwerende partij stelt derhalve dat de Raad onbevoegd is en het ingestelde beroep onontvankelijk moet verklaren.

Beoordeling door de Raad

De beoordeling door de Raad van de onontvankelijkheid van het verzoekschrift naar het voorwerp valt samen met het ambtshalve onderzoek van de Raad of de beslissingen van 28 februari 2013 terecht het interne beroep onontvankelijk respectievelijk zonder voorwerp hebben verklaard.

Conform artikel ..... OER kan verzoekende partij een intern beroep indienen tegen een ongunstige examenbeslissing, die volgens de verzoekende partij haar rechten schendt. De Raad leidt met enige welwillendheid uit de uiteenzetting van verzoekende partij af dat zij haar rechten in verband met de deelname aan een uitwisselingsprogramma wil vrijwaren.

Verzoekende partij betreft weliswaar een ongunstige examenbeslissing (9/20) in haar uiteenzetting bij het interne beroepsschrift en het verzoekschrift, maar laat toch na om bezwaren tegen de beslissing zelf te uiten. De Raad stelt immers vast dat verzoekende partij zowel bij het intern als bij het extern beroep geen enkel principieel bezwaar uit tegen de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel zelf, maar integendeel het toegekende cijfer expliciet aanvaardt. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de oorzaak voor eventuele miskenning van haar rechten legt bij het tijdstip van de tweede examenkans. Aldus stelt de Raad vast dat het eigenlijke voorwerp van het intern beroep een klacht aangaande de toekomstige organisatie van de tweede examenkans betreft, waarbij de verzoekende partij nu reeds niet akkoord gaat met het moment waarop deze tweede examenkans normaal georganiseerd wordt.

De verzoekende partij voert aan dat zij als gevolg van het resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20) niet zal kunnen deelnemen aan een zomerprogramma in het kader van een samenwerkingsprogramma en een ander uitwisselingsprogramma in september 2013. Zij voert voorts aan dat zij in beide programma's al veel tijd en energie geïnvesteerd heeft, en dat die inspanningen nu verloren gaan.

Gelet op de specifieke situatie van de verzoekende partij heeft de Raad alle begrip voor deze teleurstelling, maar daarom ligt er nog geen betwisting voor over een studievoortgangsbepaling. Niets belet overigens de verzoekende partij om te vragen om

haar tweede examenkans in de tweede examenperiode te benutten in plaats van in de derde examenperiode, en er valt niet uit te sluiten dat de verwerende partij op dat verzoek ingaat, zodat de verzoekende partij, als zij toestemming krijgt om het examen af te leggen in de tweede examenperiode en een positief resultaat behaalt, vooralsnog in de gelegenheid zal zijn om aan beide programma's deel te nemen. Dat is overigens het werkelijk voorwerp van haar beroep.

In deze omstandigheden oordeelt de Raad dat de departementale beroepscommissie het intern beroep, bekend onder rolnummer 2013-10 terecht onontvankelijk kon verklaren. Gelet op het identieke karakter van het intern beroep, bekend onder rolnummer 2013-19 kon de departementale beroepscommissie terecht oordelen dat het interne beroep zonder voorwerp was.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat zowel het interne beroep als het beroep bij de Raad geen studievoortgangsbepaling als voorwerp heeft.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De beslissing van de departementale beroepscommissie d.d. 28 februari 2013 inzake rolnummer 2013-10 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd. De beslissing van de departementale beroepscommissie d.d. 28 februari 2013 inzake rolnummer 2013-19 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/056 – 26 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadsman .....,
met kantoor te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 26 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie waarbij verzoekende partij 7/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel "Brede Zorg 3" en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 februari 2013 een intern beroep in bij de algemene directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemene directeur op datum van 12 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat op het einde van de professionele bachelor het bereiken van een bepaald niveau aantoonbaar moet zijn zodat het logisch is dat van de verzoekende partij gemotiveerde antwoorden worden verwacht. De verzoekende partij doet een poging om tips te formuleren zonder enige duiding en doet geen enkele poging om stil te staan bij de bij de noden en moeilijkheden van de verschillende leerlingen in de casus.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij werpt, gelet op de abnormaal lange periode tussen de datum op het verzoekschrift en de registratie bij de Raad een exceptie van onontvankelijkheid op.

Verzoekende partij diende volgens het door haar bijgebrachte bewijs van verzending van aangetekende zending een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 februari 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 12 februari 2013. Verzoekende partij stelt dat door de winterse omstandigheden het aangetekende schrijven pas op 15 februari 2013 werd aangeboden en dat zij dan kennis heeft gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 16 februari 2013.

Het beroep van 18 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in hoofdorde dat de geformuleerde antwoorden in grotere mate overeenstemmen met de correctiesleutel dan dat het totale beoordelingscijfer van 7/20 doet vermoeden.

Verzoekende partij betwist in concreto de toegekende beoordeling bij een aantal vragen van het schriftelijke examen voor het opleidingsonderdeel en uit daarbij zeer specifieke grieven. Zij stelt expliciet dat een punctuele vergelijking van het gegeven antwoord met de correctiesleutel en/of de vraagstelling de onredelijkheid van de deelbeoordelingen en dus impliciet ook de onredelijkheid van de globale beoordeling aantonen.

Verzoekende partij stelt dat er onredelijk streng verbeterd is, in het bijzonder bij vraag 1, zijnde een casus met concrete vraagstelling: detectie van moeilijkheden en tips ter ondersteuning van de leerkracht. Verzoekende partij stelt dat de gebruikte vraagstelling, zoals opgevat door de beroepsinstantie, bij het examen meestal zeer vaag (open norm) is en dat de correctiesleutel daarentegen zeer concreet (gesloten norm) is. Verzoekende partij wijst erop dat ze vier (van de zes) moeilijkheden heeft gedetecteerd en dat ze telkens vier tips heeft gegeven. Zij meent dan ook dat de toegekende 1,5/12 wegens vaagheid niet verantwoord is omdat het woord 'tip' in het normale taalgebruik slechts een aanwijzing en geen uitgebreide uiteenzetting impliceert. Zij vergelijkt op punctuele wijze haar antwoord met de correctiesleutel en stelt vast dat ze slechts voor drie tips telkens 0,5 punt krijgt terwijl haar tips een veel grotere overeenstemming met de sleutel vertonen, en dat ze zelfs voor juiste antwoorden zoals weergegeven op Toledo geen punten heeft gekregen.

Verzoekende partij stelt voor vraag 2 dat sommige onderdelen van de antwoorden wel congruent zijn met de correctiesleutel zodat de beoordeling niet redelijk is.

Verzoekende partij stelt met betrekking tot een eerste onderdeel van vraag 3 dat de correctiesleutel in redelijkheid niet past bij de vraagstelling zodat de beoordeling niet redelijk

is.

Verzoekende partij stelt met betrekking tot een eerste onderdeel van de vijfde vraag dat er onterecht niet de maximumscore werd toegekend daar het materieel onmogelijk was om alle elementen uit de correctiesleutel (twee getypte bladzijden) op slechts driekwart bladzijde neer te schrijven.

Verzoekende partij stelt met betrekking tot het tweede onderdeel van vraag 6 dat de beroepsinstantie zichzelf tegensprekt waaruit moet blijken dat de vraagstelling op zich ook onduidelijk is zodat het toegekende cijfer niet redelijk is. Met betrekking tot het derde onderdeel van vraag 6 stelt verzoekende partij dat de theoretisch gekleurde antwoorden in de sleutel ook niet passen bij de vraagstelling zodat het toegekende cijfer niet verantwoord is.

Verzoekende partij stelt met betrekking tot het tweede onderdeel van vraag 7 dat uit de antwoorden in de correctiesleutel blijkt dat de vraagstelling de verzoekende partij op het verkeerde been heeft gezet en dat de ruimte om te antwoorden niet overeenkomt met de lengte van de correctiesleutel zodat het cijfer voor dit onderdeel niet verantwoord kan worden.

Verzoekende partij stelt met betrekking tot vraag 8 dat de formulering eigenaardig is en dat de correctiesleutel ook geen duidelijk antwoord bevat zodat het toe te kennen cijfer een willekeurig karakter heeft.

Verwerende partij wenst thans op algemene wijze te reageren in haar antwoordnota en verwijst voor de detailweergave van de punctuele bewaren naar de stukken uit het intern beroep en naar de uitgeschreven motivering van de examencommissie voor het betwiste examen, die ze thans bij haar antwoordnota heeft gevoegd en dus opnieuw in deze procedure tot de hare heeft gemaakt.

Verwerende partij stelt dat de voorstelling van zaken door de verzoekende partij met betrekking tot de open vraagstelling en de te concrete correctiesleutel niet juist is. Zij wijst erop dat het gaat om een examen in de laatste opleidingsfase van een professionele bachelor en dat er conform het decreetale Vlaamse kwaliteitskader op een professionele bachelor een resultaatsverbintenis rust om het niveau 6 te behalen. Verwerende partij verwijst naar een toegepaste schaal die daarvoor intern gebruikt. Volgens verwerende partij moet een bachelor autonoom leren werken en zijn handelen kunnen baseren en verantwoorden op basis van wetenschappelijke gegevens. Verwerende partij wijst erop dat het examen in dat opzicht een open stijl hanteert. Zo worden er overwegend casus-gerelateerde vragen of vragen vertrekkend van wetenschappelijke inzichten gesteld om zo te peilen naar de wijze waarop de student als toekomstige professionele bachelor tot verantwoorde reacties komt of in staat is de impact op concrete situaties te duiden.

Verwerende partij stelt dat indien er op een examen tips gevraagd worden, de student uiteraard wordt verondersteld om een tip te geven en deze te motiveren. Verwerende partij stelt dat de correctiesleutel, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, absoluut geen opsomming is van de juiste antwoorden. Verwerende partij stelt dat, in weerwil van de poging van verzoekende partij om het in haar verzoekschrift als zodanig te laten uitschijnen, het niet gaat om een examentype waarbij er wordt vanuit gegaan dat bij elke vraag één welbepaald juist antwoord hoort. Verwerende partij wijst erop dat de correctiesleutel gelezen moet worden als een uitvoerige beschrijving van de elementen van een beredeneerd antwoord. Verwerende partij stelt dat het antwoord niet getoetst wordt aan de overeenkomsten tussen het antwoord en de verbeterersleutel, maar op de kwaliteit van het beredeneerde antwoord. Verwerende partij wijst erop dat het veeleer gaat om een antwoordsleutel dan om een verbeterersleutel.

Verwerende partij wijst er ook op dat de student niet verondersteld wordt te weten hoe er geantwoord moet worden daar het betwiste examen geen 'juiste' gesloten antwoorden beoogde. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij tijdens de lessen werd ingelicht dat niet zozeer het juiste zinnetje of woordje geantwoord moest worden, maar dat zij de professionele interventies moest kunnen verantwoorden conform het bachelorniveau.

Verwerende partij verwijst naar de examenkopij om vast te stellen dat verzoekende partij nauwelijks verantwoording geeft bij haar antwoorden op de gestelde problemen in de vraag. Verwerende partij wijst erop dat de antwoorden veelal beperkt blijven tot een woord of zinsdeel. Verwerende partij erkent dat de summiere antwoorden wel afgetoetst werden aan de antwoordsleutel, maar dat gelet op de beknopte stijl van de verzoekende partij niet gesteld kan worden dat de docent extreem streng of willekeurig verbeterd heeft. Verwerende partij wijst er ook op dat verzoekende partij tijdens het intern beroep aangaf dat zij meende haar antwoorden niet te moeten toelichten ook al was er veel ruimte om te antwoorden.

Verwerende partij stelt dat de kritiek dat de antwoordsleutel te lang is in vergelijking met de antwoordruimte op de examenkopij geen steek houdt daar verzoekende partij niet vooraf de lengte van de antwoordsleutel kan weten. Verwerende partij wijst er bovendien nogmaals op dat de antwoordsleutel geen beschrijving is van het 'juiste' antwoord, maar enkel een toetssteen waaraan de beredeneerde antwoorden getoetst worden. De lange antwoorden geven volgens verwerende partij enkel aan dat er vele antwoorden mogelijk zijn. Verwerende partij stelt dat de vragen vanuit verschillende perspectieven met aandacht voor verschillende aspecten beantwoord kunnen worden. Het gaat volgens verwerende partij om de motivering van het antwoord. Het is volgens verwerende partij immers geen kennisexamen.

Verwerende partij wijst erop dat de detailkritiek van verzoekende partij, vooreerst met betrekking tot vraag 1 en daarna uitgebreid naar de andere vragen, ertoe strekt om hier en daar halve punten extra te bekomen om zo, los van enige overweging inzake de kwaliteit van het examen, tot een 7,5/20, en na afronding naar een tolereerbaar tekort van 8/20 te komen. Verwerende partij stelt ook met verbazing vast dat verzoekende partij vraag 4 van het examen onbeantwoord laat, hoewel de opgave vooraf bekend was en waarop ze zich met behulp van het materiaal op het elektronisch platform konden voorbereiden. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij in hoofdzaak daar punten heeft laten liggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De weliswaar gedetailleerde kritiek van de verzoekende partij op de evaluatie van haar examen steunt op de vergelijking van haar antwoorden met de correctiesleutels voor de beantwoording van de examens. Zij voert aan dat de elementen van de antwoordsleutels in haar antwoorden voorkwamen, en zij begrijpt dus niet dat in het licht daarvan haar resultaat onvoldoende was.

Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad alleen maar vaststellen dat de antwoorden van de verzoekende partij op de eerste vraag mogelijk wel de elementen van de correctiesleutel weergeven, maar dat deze antwoorden zeer summier en niet gemotiveerd zijn, zodat het oordeel dat deze antwoorden onvoldoende uitgewerkt zijn, niet kennelijk onredelijk is.

Wat betreft het eerste deel van de tweede vraag vermeldt de verzoekende partij in haar antwoord wel het type gedragsstoornis, maar niet de ondersteuningsnoden zoals gevraagd; wat het tweede deel betreft toont de verzoekende partij niet aan dat van de zeven didactische werkvormen en pedagogische inzichten die minimaal gevraagd werden, de drie antwoorden die geen punten kregen wel aan de opgave beantwoordden: bijvoorbeeld 'een goede begeleider zijn' en 'attitude is belangrijk' zijn evident van een dergelijke algemeenheid dat het kennelijk redelijk is dat daarvoor geen punten worden toegekend omdat ze geen aan de vraagstelling aangepaste didactische werkvorm of pedagogisch inzicht weergeven.

Voor zijn antwoorden op vraag 3 kreeg de verzoekende partij 5 van de 6 te behalen punten, en binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad niet stellen dat de kritiek van de verzoekende partij, dat de correctiesleutel in redelijkheid niet past bij de vraagstelling zodat de beoordeling niet redelijk is, feitelijke grondslag mist.

De verzoekende partij oefent geen kritiek uit op de nulscore voor vraag 4.

Voor vraag 5 meent zij dat zij de maximum score (6/6) had moeten krijgen in plaats van 4,5/6, met het argument dat het niet mogelijk is om een modelantwoord van 2 bladzijden op driekwart bladzijde weer te geven. Dit zuiver kwantitatieve argument is geenszins overtuigend, en de verzoekende partij oefent overigens geen kritiek uit op de diverse deelscores die voor haar antwoorden op deze vraag werden toegekend.

Wat betreft het tweede onderdeel van vraag 6 ontwaart de Raad niet de tegenstrijdigheid die de verzoekende partij meent te lezen in de beslissing van de interne beroepsinstantie, en stelt de Raad verder vast dat kritiek van de verzoekende partij op de motivering van de interne beroepsinstantie, namelijk dat twee van de drie door de verzoekende partij gegeven 'tips' geen uitstaans hebben met de deelvraag, en dat de derde maar een gedeeltelijk antwoord is – beoordeling die de verzoekende partij inhoudelijk niet bekritiseert - , niet van aard is die beoordeling onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te maken.

De kritiek van de verzoekende partij op de evaluatie van het derde onderdeel van vraag 6 is evenmin gegrond, nu het niet gaat om een theoretisch gekleurd antwoord, zoals zij stelt, maar wel om het ontbreken van het theoretisch inzicht in de opvoedingsrol van een leraar, zoals de bestreden beslissing stelt, wat iets helemaal anders is dan een theoretisch gekleurd antwoord.

De kritiek van de verzoekende partij op de evaluatie van haar antwoord op het tweede onderdeel van vraag 7 is evenmin gegrond. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, blijkt uit de vraagstelling voor dit onderdeel duidelijk dat de verschillende opvoedingsstijlen (waarnaar gevraagd in het eerste onderdeel) gelinkt moeten worden met verschillende vormen van problematisch gedrag. Het is veeleer de verzoekende partij die de duidelijke vraagstelling slecht gelezen heeft. Het tweede argument, namelijk dat de ruimte ontbrak om de elementen van de correctiesleutel weer te geven, is zuiver kwantitatief en daarom alleen al niet overtuigend.

Het antwoord van de verzoekende partij op vraag 8 is zelfs bij een oppervlakkige lezing al onvolledig, omdat het geen antwoord geeft op de vraag waarom de 'tip' die zij citeert, belangrijk is. De 'tip' die de verzoekende partij geeft, is overigens van een zodanige algemeenheid, dat de evaluatie (0/1) niet kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De examenbeslissing en de beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 maart 2013 te Brussel.

Rolnr. 2013/056 – 26 maart 2013

De voorzitter,

Marc Boes

De secretarissen,

David Keyaerts

De bijzitters,

Bertel De Groote

Ellen Wens

Henri Verhaaren

Zitting van 11 april 2013

Rolnr. 2013/057 – 11 april 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 april 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij aan haar een 9/20 voor het opleidingsonderdeel '.....' toegekend werd en tegen de beslissing van de Vicerector Studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de .....

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 februari 2013 een intern beroep in bij de vicerector Studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector Studentenbeleid op datum van 27 februari 2013 werd het intern beroep initieel onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing d.d. 27 februari 2013 stelde dat het beroep bij de vicerector Studentenbeleid moet worden ingesteld binnen een vervalltermijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na de schriftelijke mededeling van de beslissing.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 maart 2013 diende verzoekende partij vervolgens een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij gewoon schrijven d.d. 13 maart 2013 werd aan de Raad meegedeeld dat de beslissing van de vicerector Studentenbeleid d.d. 27 februari 2013 ingetrokken werd zodat het beroep bij de Raad geen voorwerp meer had.

3.6. Bij beslissing van de vicerector Studentenbeleid op datum van 18 maart 2013 werd het intern beroep d.d. 21 februari 2013 wel ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep bij de vicerector Studentenbeleid alsnog ontvankelijk werd verklaard omdat verzoekende partij aangegeven had dat zij slechts op 17 februari 2013 de resultaten had kunnen inkijken.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de voorgelegde examenvragen allemaal – zoals afgesproken – vooraf via Toledo beschikbaar waren en dat de te kennen leerstof dus duidelijk was. De rol van de hoofd- en bijvragen werd ook duidelijk in de ECTS-fiches en tijdens het eerste hoorcollege vermeld. De drie hoofdvragen werden telkens op 20 punten beoordeeld, met nuances (+, ++, - of --) en de eindscore is het gemiddelde van de deelscores en de afweging van de nuances ($3 \times - = 1$ punt minder; $3 \times + = 1$ punt meer). De bijvraag werd telkens als 0, - of + beoordeeld en bij het resultaat van de drie hoofdvragen gevoegd. In de bestreden beslissing werd ten slotte gesteld dat de docent bij de beoordeling van het examen duidelijk motiveerde welke specifieke elementen in het antwoord ontbraken en dat dit gebeurde aan de hand van een consequent toegepaste verbeter sleutel. De interne beroepsbeslissing stelde aldus dat het examencijfer 9/20 op een correcte manier werd vastgesteld en dus gehandhaafd blijft.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De regelmatigheid van de beslissing op intern beroep aangaande de ontvankelijkheid wordt onderzocht bij de beoordeling ten gronde.

2. Tijdigheid van het bij de Raad ingestelde beroep

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 maart 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 18 maart 2013. Het beroep van 21 maart 2013 werd derhalve tijdig ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve de regelmatigheid van het instellen en uitputten van het intern beroep en gaat daarbij de regelmatigheid van de interne beroepsbeslissing aangaande het oordeel over de ontvankelijkheid van dat interne beroep na.

Verzoekende partij heeft slechts op 21 februari 2013 een intern beroep ingesteld tegen de ongunstige examenbeslissing. Hoewel de bestreden beslissing d.d. 18 maart 2013 stelt dat het interne beroep, ingesteld op 21 februari 2013, tegen het examenresultaat – volgens de verwerende partij meegedeeld op 12 februari 2013 – ontvankelijk is omdat de verzoekende partij naar eigen zeggen slechts op 17 februari 2013 via het elektronisch platform Toledo kennis kon nemen van de resultaten.

Artikel II.13 Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze de termijn waarbinnen een intern beroep ingesteld moet worden. De vervalt termijn van vijf kalenderdagen gaat in beginsel in op de dag na de dag van de bekendmaking van de examenbeslissing voor het betrokken opleidingsonderdeel. Artikel ..... OER 2012-2013 bevestigt eveneens dat de vervalt termijn voor intern beroep ingaat op de dag na de dag van de schriftelijke mededeling van de examenresultaten, ongeacht de eventuele mogelijkheid tot informele klachten. Uit de beroepsbeslissing d.d. 18 maart 2013 zelf kan afgeleid worden dat het resultaat voor het betwiste examen conform artikel ..... OER 2012-2013, zoals nader ingevuld door de betrokken faculteit, elektronisch (i.e. via Toledo) op 12 februari 2013 werd bekend gemaakt. Verzoekende partij weerlegt nergens de juistheid van deze datum van elektronische

mededeling en beperkt zich tot de loutere bewering dat zij pas op 17 februari 2013 kennis kon nemen van het examenresultaat.

Dit impliceert dat de interne beroepstermijn van vijf kalenderdagen in casu liep vanaf 13 februari 2013. Verzoekende partij kon dus ten laatste op 17 februari 2013 (eventueel tot 18 februari 2013 verlengd) een nuttig beroep via e-mail instellen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij dus op 17 februari 2013 (de dag van de beweerde kennisname) nog steeds een ontvankelijk beroep kon instellen. Verzoekende partij heeft echter pas op 21 februari 2013 effectief een intern beroep ingesteld. Slechts uitzonderlijk neemt de Raad omstandigheden aan die het overschrijden van de normale beroepstermijn kunnen rechtvaardigen. Ter zitting heeft verwerende partij desgevraagd bevestigd dat de resultaten op Toledo werden vrijgegeven op 12 februari 2013. Verzoekende partij bevestigt, noch ontkent, doch stelt ter zitting slechts op 17 februari 2013 Toledo geraadpleegd te hebben aangezien zij in Nederland verbleef. In casu wordt er door de verzoekende partij geen omstandigheid zoals overmacht of enig andere verschoonbare omstandigheid aangetoond die het overschrijden van de vervaltermijn rechtvaardigen.

Door het alsnog ontvankelijk verklaren van het interne beroep, ingesteld op 21 februari 2013, verleent verwerende partij een ruimere beroepstermijn (negen kalenderdagen) dan decretaal toegelaten is. Deze vervaltermijn van vijf kalenderdagen is van openbare orde zodat er door de beroepsinstantie van de instelling niet van afgeweken kan worden. De Raad stelt op basis van deze elementen vast dat de interne beroepsinstantie onterecht het intern beroep ontvankelijk heeft verklaard.

Het intern beroep werd onregelmatig uitgeput en het ambtshalve opgeworpen middel is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 18 maart 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 19 april 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 april 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniel Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/058 – 11 april 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende .....,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende .....,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 april 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen gehoord heeft, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent bij een aangetekend schrijven d.d. 21 maart 2013 beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing d.d. 29 oktober 2012 waarbij verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' een 9/20 werd toegekend.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de derde bachelor, afstudeerrichting ergotherapie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 29 oktober 2012 voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' in uitvoering van het besluit nr. 2012/240 van de Raad d.d. 23 oktober 2012.

3.2. In het besluit nr. 2012/240 oordeelde de Raad dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk en deels gegrond was:

"In het eerste onderdeel van het middel klaagt de verzoekende partij erover dat de bestreden beslissing genomen werd in de onterechte veronderstelling dat zij voor het opleidingsonderdeel Bachelorproef een niet-delibereerbaar resultaat van 7/20 behaald heeft, terwijl het resultaat in werkelijkheid een delibereerbare 9/20 was.

Uit de aan de Raad meegedeelde informatie blijkt dat onder bepaalde voorwaarden tekorten op dit opleidingsonderdeel gedelibereerd kunnen worden (stuk 3, p.1, van de verwerende

partij).

Ongeacht de vraag of de bevoegde instantie van de verwerende partij uitgegaan is van een resultaat 7/20 dan wel 9/20, stelt de Raad vast dat uit de aan de Raad meegedeelde informatie niet blijkt dat de bevoegde instanties van de verwerende partij afdoende overwogen hebben of de verzoekende partij ondanks het tekort toch geslaagd verklaard kon worden.

Zoals de Raad al eerder heeft overwogen, de vermelding 'delibereerbaar' wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort^[1].

In deze zaak blijkt niet dat de bevoegde instantie van de verwerende partij deze toetsing gedaan heeft, rekening houdend met alle door de verzoekende partij behaalde resultaten. Het eerste onderdeel van het middel is gegrond."

3.3. In opvolging van het besluit nr. 2012/240 van de Raad d.d. 23 oktober 2012 werd een bijzondere examencommissie bijeengeroepen op 29 oktober 2012.

De examencommissie heeft op 29 oktober 2012 beraadslaagd over het jaarprogramma en over het toekennen van het diploma. Verzoekende partij werd hierbij niet geslaagd verklaard.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de examencommissie is uitgegaan van een flexibiliseringslogica, volgend uit één van de doelstellingen van de Bologna-verklaring, waarbij studenten de plicht hebben om credits (i.e. 10/20) te verwerven, los van het gevolgde traject, de soort inschrijving of het studietempo. De examencommissie was bovendien van oordeel dat er zich in casu geen uitzonderlijke omstandigheden hadden voorgedaan, die ertoe zouden leiden dat de verzoekende partij geslaagd kon verklaard worden zonder dat alle credits behaald werden en dat bijgevolg het betrokken diploma door accumulatie van credits verworven kon worden.

Deze beslissing werd bij brief van 31 oktober 2012 aan de verzoekende partij meegedeeld.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22, §2 Aanvullingsdecreet heeft verzoekende partij rechtstreeks een beroep ingesteld bij de Raad tegen een nieuwe studievoortgangsbeslissing in opvolging van een uitspraak van de Raad, die tot vernietiging had geleid.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 maart 2013 tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 29 oktober 2012.

Verzoekende partij werpt op dat de bestreden beslissing de beroepsmogelijkheden niet vermeldt zodat de beroepstermijn niet is ingegaan. Verzoekende partij stelt dan ook dat het huidige beroep bij de Raad tijdig werd ingesteld.

Verwerende partij stelt dat het ingestelde beroep niet ontvankelijk is. Zij wijst erop dat de verzoekende partij persoonlijke kennis had van de te volgen procedure en de daaraan gekoppelde vervaltermijnen. Zij wijst er ook op dat de raadsman van verzoekende partij eveneens op de hoogte is van de beroepsprocedure en de termijnen daar hij er zelf naar verwijst. Verwerende partij werpt ook op dat de verzoekende partij de doelstelling van de beroepsprocedure bij de Raad, nl. spoedige rechtszekerheid, in casu miskent. Zij stelt eveneens dat verzoekende partij niet aangeeft dat ze laattijdig kennis kon nemen van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

Uit de voorgelegde stukken blijkt inderdaad dat de bestreden beslissing niet de beroepsmogelijkheid en –modaliteiten vermeldt, zodat bijgevolg op basis van artikel 35 Openbaarheidsdecreet de beroepstermijn geen aanvang neemt. De Raad bevestigt zijn eerdere rechtspraak waarbij geoordeeld werd dat het de verantwoordelijkheid van een onderwijsinstelling is om ervoor te zorgen dat zij bij de mededeling van haar studievoortgangsbepalingen het voormelde artikel 35 in acht neemt.

Het verzuim van de door die bepaling voorgeschreven informatie kan evenwel niet tot gevolg hebben dat een beroep bij de Raad zonder enige beperking in de tijd kan worden ingesteld. Dat zou enerzijds tot gevolg hebben dat beroepen nog zouden kunnen worden ingesteld jaren nadat de bestreden beslissing genomen en meegedeeld werd, wat niet verenigbaar is met de door de decreetgever gewilde spoedige behandeling, spoedige behandeling die in het belang is van alle partijen en die de rechtszekerheid dient. Anderzijds wordt ook heden ten dage aanvaard dat de burger in zijn contacten met de overheid in de ruime zin van het woord blijf moet geven van verantwoordelijkheid, wat wel wordt aangeduid met de term beginselen van behoorlijke burgerschap.

Bij het beoordelen van de ontvankelijkheid, wat tijdigheid betreft, van beroepen die worden ingesteld in gevallen waar de onderwijsinstelling de voorschriften van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet niet in acht heeft genomen, spelen de volgende drie factoren een rol: (1) hoeveel tijd is er verstreken tussen de kennisneming van de te bestrijden beslissing en het indienen van het beroep bij de Raad, (2) welke reden of redenen voert de verzoekende partij aan voor het uitblijven van een tijdig beroep, en (3) had de verzoekende partij op andere wijze al kennis van de vereisten van termijn en vorm voor het instellen van een beroep bij de Raad?

Het is duidelijk dat er een interactie is tussen die factoren. Hoe langer de termijnoverschrijding, hoe overtuigender de redenen daarvoor zullen moeten zijn. En als de verzoekende partij kennelijk al anderszins wist binnen welke termijn en op welke wijze zij beroep moest instellen, zal de beoordeling van de termijnoverschrijding nog strikter zijn.

De rechtsgronden die verantwoorden dat een beroep bij de Raad wegens laattijdigheid niet ontvankelijk kan worden verklaard, ook al heeft de onderwijsinstelling artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet niet of niet naar behoren in acht genomen, zijn enerzijds het beginsel van de rechtszekerheid, op grond waarvan rechtsverhoudingen op een bepaald ogenblik als definitief beschouwd moet worden, en anderzijds het voorkomen van misbruik van procedure, een vorm van de algemene categorie van rechtsmisbruik.

In deze zaak blijkt het volgende.

De verzoekende partij voert, buiten de enkele vermelding dat de beroepsmodaliteiten niet werden vermeld in het bestreden besluit, geen enkele reden aan waarom zij zolang gewacht heeft met het indienen van het beroep. Het besluit werd bij brief van 31 oktober 2012 aan de verzoekende partij verstuurd, en de verzoekende partij voert niet aan dat zij die brief pas veel later ontvangen zou hebben. Gelet op het stilzwijgen van de verzoekende partij over de datum van ontvangst, is het niet onredelijk te veronderstellen dat de brief rond 4 november 2012 aan haar woonplaats werd aangeboden.

Daar de verzoekende partij geen uitleg geeft waarom zij pas bijna vijf maanden later een verzoekschrift indient bij de Raad, moet dit onverantwoord talmen als misbruik van procedure en rechtsmisbruik beschouwd worden, temeer zo omdat de verzoekende partij al eerder een beroep bij de Raad had ingesteld en dus niet onwetend was van de procedureregels voor het beroep bij de Raad.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 april 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) R.Stvb, nr.2010/106

Rolnr. 2013/059 – 11 april 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 april 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van verwerende partij waarbij zij niet-geslaagd werd verklaard voor haar stage.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het schooljaar 2012-2013 ingeschreven in de HBO 5 opleiding voor zorgkundige.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel stage.

3.2. Bij gewoon schrijven van 21 maart 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uit het samenlezen van de artikelen II.15 en II.21 en uit de algemene doelstelling van het Aanvullingsdecreet volgt dat de Raad enkel bevoegd is om kennis te nemen van beroepen tegen studievoortgangsbeslissingen betreffende het hoger onderwijs, ingesteld door 'studenten' of daarmee gelijkgestelden. Uit de definities in artikel I.1, 8°, 15° en 15°bis Aanvullingsdecreet volgt bovendien dat enkel beslissingen van hogescholen of universiteiten een studievoortgangsbeslissing kunnen zijn.

Aangezien het voorliggende beroep klaarblijkelijk gericht is tegen een examenbeslissing van een Hoger Beroepsonderwijsinstelling, een onderwijsinstelling die niet onder het systeem van rechtsbescherming in het Aanvullingsdecreet valt, is de Raad niet bevoegd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2

van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 april 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Daniel Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/060 – 11 april 2013

Inzake .....
wonende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel .....

hebbende als raadsman meester .....,
kantoor houdende .....,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 april 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen gehoord heeft, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 22 maart 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft een procedure opgestart voor de Erkenning van Eerder Verworven Competenties (EVC).

De aanmelding leidt tot een bekwaamheidsonderzoek dat de competenties test verbonden aan de opleidingsonderdelen uit de Master Drama: regie en spel.

Op 19 februari 2013 kwam de EVC-beoordelingscommissie tot een negatieve conclusie. Bij schrijven van 1 maart 2013 werd verzoekende partij in kennis gesteld van deze beslissing.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 maart 2013 een intern beroep in.

3.3. Bij beslissing van de EVC Beroepsinstantie op datum van 22 maart 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd het volgende gestipuleerd:

“Volgend op het aangetekende beroep kwam de EVC beroepsinstantie ..... samen op 22 maart 2013. Overwegende dat :

- uit het portfolio en de daarin geschetste beroepsloopbaan van de kandidaat blijkt dat deze onvoldoende werkervaring heeft met de Denk- en redeneervaardigheid – kritische reflectie, Creativiteit, Vaardigheid tot het probleemgestuurd initiëren van het onderzoek, Kennis van onderzoeksmethoden en –technieken en deze adequaat kunnen toepassen, een Appreciatie

van de onzekerheid, ambiguïteit en de grenzen van de kennis als uiting van een onderzoekende houding, Vermogen om het artistieke onderzoek te finaliseren en het zelf te evalueren, Maken en Onderzoeken.

- de ..... volgens artikel ..... van het reglement betreffende de erkenningen van eerder verworven competenties binnen de ..... de bevoegdheid heeft om indien het portfolio niet afdoende blijkt te zijn bijkomend één of meer methodieken op te leggen,
- de bevoegde beoordelingscommissie het nuttig achtte om in het kader van deze EVC-aanvraag twee voorstellingen van de kandidaat bij te wonen,
- de bevoegde beoordelingscommissie op basis van het bijwonen van de twee voorstellingen van de kandidaat het niet nuttig achtte om bijkomende vragen over één van de twee bijgewoonde voorstellingen te stellen om de vaardigheden en competenties in te schatten,
- de ..... in dit geval van oordeel was dat de door leden van de bevoegde beoordelingscommissie twee bijgewoonde voorstellingen van de kandidaat bepaalde competenties van de kandidaat aantoonde, maar niet de hierboven vernoemde competenties, waarvoor dan ook een onvoldoende werd genoteerd,
- de EVC beroepscommissie ..... van oordeel is dat het in voldoende mate beheersen van al deze Algemene competenties, Algemene artistieke competenties en Artistieke competenties belangrijke voorwaarden zijn om het diploma Master in het Drama (Regie) te kunnen verwerven,
- de EVC beroepscommissie ..... van oordeel is dat er geen elementen uit het portfolio noch de bijgewoonde voorstellingen genegeerd werden,
- de EVC beroepscommissie ..... van oordeel is dat er geen aantoonbare elementen zijn die wijzen op een gebrek aan objectiviteit van de beoordelingscommissie,
- de kandidaat in haar brief ter aantekening van beroep, dd. 8 maart 2013, geen verdere argumenten aanvoert die de beroepsinstantie kan overtuigen tot herziening van de beslissing, beslist de EVC beroepsinstantie ..... tijdens haar bijeenkomst, dd. 22 maart 2013, het beroep ongegrond te verklaren.

De EVC beroepsinstantie ..... bevestigt de beslissing van de commissie namens de ..... waarin zij de vermelde competenties verbonden aan de Master in Drama (Regie) onvoldoende acht."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 maart 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 maart 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing per mail werd bezorgd op 22 maart 2013. Zelfs indien er wordt van uitgegaan dat verzoekende partij slechts daags nadien kennis kreeg van deze beslissing nam de termijn van 5 kalenderdagen een aanvang op 24 maart 2013 om een einde te nemen op 28 maart 2013. Het beroep is volgens de verwerende partij dan ook laattijdig en dus onontvankelijk.

Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 maart 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 22 maart 2013. De beslissing werd per mail van 22 maart 2013 aan de verzoekende partij overgemaakt. Het is echter niet de kennisgeving door de verwerende partij maar de 'effectieve kennisname' door de verzoekende partij die de termijn van vijf kalenderdagen doet lopen. De Raad neemt aan dat de

verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 24 maart 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 25 maart 2013.

Het beroep van 29 maart 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Voorliggend beroep is gericht tegen een beslissing over de toekenning van een bewijs van bekwaamheid, dat aangeeft dat een student bepaalde competenties heeft verworven. Een dergelijke beslissing is een studievoortgangsbepaling in de zin van artikel II.1.15 bis van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de beslissing van 22 maart 2013 aanduidt als de bestreden beslissing. Volgens verwerende partij hebben de bezwaren enkel betrekking op de beslissing van 19 februari 2013.

Indien het beroep gericht is tegen de beslissing van 19 februari 2013 is het onontvankelijk. Indien het gericht is tegen de beslissing van 22 maart 2013, moet worden vastgesteld dat er geen bezwaren tegen deze beslissing werden geformuleerd in het verzoekschrift en is het derhalve ongegrond.

Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij duidt in het verzoekschrift expliciet aan dat de beslissing van 22 maart 2013 het voorwerp van het verzoekschrift uitmaakt. Het beroep is derhalve ontvankelijk. De decreetgever heeft gewild dat de beroepen niet formalistisch behandeld zouden worden. De verzoekende partij heeft uitdrukkelijk de beslissing van 22 maart 2013 bestreden, en zij heeft grieven aangevoerd. Meer is niet vereist voor wat betreft de ontvankelijkheid van het beroep. De aangevoerde grieven, ook al worden zij formeel ingebracht tegen de beslissing van 19 februari 2013, dienen betrokken te worden op de beslissing van 22 maart 2013. Het kan zijn dat die grieven dan geheel of gedeeltelijk niet relevant blijken te zijn, precies omdat zij formeel gericht zijn tegen een niet bestreden beslissing, maar dat hangt samen met het onderzoek naar de gegrondheid van die grieven.

De vraag of het beroep gegrond is, wordt hieronder behandeld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij meent dat haar aanvraag niet objectief werd beoordeeld.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het EVC systeem geweerd wordt en dat men dit wil ontmoedigen. Verder geeft verzoekende partij aan dat de meeste beoordelingen manifest in strijd zijn met haar portfolio. Verzoekende partij kan voor een onafhankelijke jury de negatieve beoordelingen vanuit haar ervaring en portfolio weerleggen maar beperkt zich in het verzoekschrift tot deel III (Artistieke competenties), punt AC1.

Wat betreft de indicator 'is in staat om op zelfstandige basis tot een volwaardig eindresultaat – van welke mediale aard ook – te komen' stelt verzoekende partij dat deze ten onrechte met 'voldoet niet' werd beoordeeld. Verzoekende partij heeft immers twee keer als artistiek leider een theaterorganisatie opgericht die structureel erkend en gesubsidieerd is. Dit alleen volstaat om te bewijzen dat verzoekende partij als regisseur zelfstandig tot artistiek resultaat kan komen. Verder heeft verzoekende partij freelance regieopdrachten uitgevoerd in binnen- en buitenland. Uit de portfolio van verzoekende partij blijkt ook dat zij tientallen voorstellingen heeft geregisseerd die door het culturele veld als volwaardig werden beoordeeld. De

voorstellingen werden honderden keren opgevoerd en kregen vele nominaties en prijzen. Verder stelt verzoekende partij dat het tot de kern van haar werk behoort dat zij gebruik maakt van verschillende media en expressievormen. Verzoekende partij stelt dat zij pionier is in de integratie van dans, muziek, projectie en film in kinder- en jeugdtheater, wat ook blijkt uit de portfolio.

Verzoekende partij geeft aan dat het feit dat zij onvoldoende scoorde op de indicator 'is in staat om, met het oog op dat resultaat, zz te voorzien van de juiste parameters (mensen en omstandigheden)' nog meer het gebrek aan objectiviteit illustreert. Verzoekende partij heeft immers al twee keer een succesvolle artistieke organisatie opgezet, waardoor zij wel degelijk voldoet aan deze indicator.

Verwerende partij stelt dat zij niet onwillig was om het EVC systeem toe te passen. De aanvraag van verzoekende partij kadert binnen het EVC-systeem en de beoordelingsprocedure werd doorlopen.

Verwerende partij stelt verder dat verzoekende partij in het intern beroep de bezwaren tegen de beoordeling van de subprestatie – indicatoren 'Is in staat om op zelfstandige basis tot een volwaardig eindresultaat – van welke mediale aard ook – te komen' en 'Is in staat om, met het oog op dat resultaat zichzelf te voorzien van de juiste parameters (mensen en omstandigheden)' niet heeft aangevoerd. Deze bezwaren kunnen dan ook niet voor het eerst in de externe procedure bij de Raad worden opgeworpen. Bovendien steunt de in het geding zijnde beslissing van 22 maart 2013 niet op deze gronden (enkel de initiële beslissing van 19 februari 2013).

Verder stelt verwerende partij dat de beide subprestatie – indicatoren slechts 2 van de 69 indicatoren uitmaakten en dat verzoekende partij negatief scoorde op 43 ervan. Dus zelfs als deze 2 subprestatie – indicatoren positief zouden worden beoordeeld, zou er globaal geen andere beoordeling tot stand zijn gekomen. Een tekort in maar één van de te bereiken competenties kan volgens de vaste rechtsspraak van de Raad immers van aard zijn om een student als niet geslaagd te verklaren, vermits de student in principe een voldoende niveau moet halen voor elke competentie.

Bovendien stelt verwerende partij dat de 2 subprestatie – indicatoren binnen het deel 'III Artistieke competenties' vallen en dat daar negatief op wordt gescoord. Verzoekende partij wijst erop dat zij theatergezelschappen heeft opgezet, maar gaat eraan voorbij dat zij binnen het onderdeel 'I. Algemene competenties' voldoende scoort voor wat het betreft voor de subprestatie – indicatoren 'Projectmatig werken' en voor 2 van de 3 subprestatie – indicatoren 'Leidinggeven in eenvoudige taken – richting geven'. De beoordeling is niet manifest onredelijk en afdoende gemotiveerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij klaagt er in het algemeen over dat zij niet correct werd beoordeeld, maar voert geen concrete grieven aan behoudens wat betreft twee deelcompetenties 'bij wijze van voorbeeld'.

De bewijslast rust op de partij die iets beweert. Daar de verzoekende partij geen enkel bewijselement bijbrengt tegen de beoordeling van haar competenties 'in het algemeen', is het middel in zoverre niet gegrond.

Tegen de beoordeling van twee indicatoren brengt de verzoekende partij wel concrete bezwaren in. Die worden hierna als volgt beoordeeld.

Bepaalde factoren worden blijkbaar vanuit verschillende invalshoeken beoordeeld – in dit geval zowel binnen 'I. Algemene competenties' als binnen 'III. Artistieke competenties'.

De verzoekende partij betwist ook niet dat die factoren – het optreden als artistiek leider, het uitvoeren van regieopdrachten – op meer dan één competentie beoordeeld kunnen worden.

De verwerende partij voert aan dat de feiten die de verzoekende partij aanvoert inderdaad tot een positieve beoordeling hebben geleid voor een type van competenties ('I. Algemene competenties') maar niet voor een andere type van competenties ('III. Artistieke competenties')

De verzoekende partij blijft in gebreke aan te tonen dat de door haar aangevoerde gegevens niet alleen een positieve score voor het eerste type van competenties verantwoorden, maar eveneens voor het tweede type van competenties. Minstens kan niet gezegd worden dat het oordeel van de verwerende partij dat de verzoekende partij niet voldoet aan de competentie 'III. Artistieke competenties', in het licht van de door de verzoekende partij aangevoerde gegevens, kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 22 maart 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 april 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniel Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/061 – 11 april 2013

Inzake .....
wonende .....

hebbende als raadsman mr. ....
kantoorhoudend .....,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoorhoudend .....,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 april 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen gehoord heeft, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota, de bij deze stukken toegevoegde documenten en het arrest nr. 223.066 van 28 maart 2013 van de Raad van State.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Bij arrest nr. 223.066 van 28 maart 2013 van de Raad van State werd het besluit 2012/108 van 26 juli 2012 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen vernietigd.

De Raad dient dus opnieuw, in een andere samenstelling, te beslissen over het oorspronkelijke beroep dat de verzoekende partij heeft aangetekend tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij 9/20 behaalde voor 'Praktijk 1' en tegen de beslissing van 4 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het eerste jaar bachelor in het kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 22 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 1'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni 2012 een intern beroep in bij het hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 4 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het toegekende cijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 1' behouden bleef en een motivatie van de beslissing werd bijgevoegd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven en per mail van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad oordeelde bij besluit 2012/108 dd. 26 juli 2012 als volgt:

"Verzoekende partij beweert in een eerste middel dat de motivering van de bestreden beslissing na de zitting van de beroepscommissie is opgesteld en de commissie zich over de motivering niet heeft uitgesproken.

De Raad stelt vast dat de bewoordingen van de motivering in het proces-verbaal van de buitengewone examencommissie dd. 4 juli 2012 identiek zijn aan de bewoordingen van de motivering die aan verzoekende partij met een brief dd. 10 juli 2012 werd medegedeeld. Daar, voor zover de Raad bekend is, noch het proces-verbaal van 4 juli 2012, noch de brief van 10 juli 2012 van valsheid worden beticht en, behoudens de beweerde inhoud van het telefoongesprek van verzoekende partij met het hoofd studentenzaken, in het dossier geen elementen voorhanden zijn die aantonen dat de buitengewone examencommissie zich niet over de motivering heeft uitgesproken, is de Raad van oordeel dat er onvoldoende elementen zijn om te oordelen dat de motivering op een onregelmatige wijze is tot stand gekomen. Zoals herhaaldelijk is gezegd, is de Raad niet bevoegd om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing op een regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Verzoekende partij betwist in een volgend middel de toepassing van een "interne instructie" van 1 juni 2012 volgens welke maximum 9/20 kan worden toegekend als er 2 onvoldoendes zijn op de basiscompetenties.

De Raad is van oordeel dat het legitiem is voor de examencommissie om binnen de discretionaire bevoegdheid die het examenreglement haar toestaat, richtlijnen vast te stellen die vooropstellen wat het gevolg is van onvoldoendes voor de basiscompetenties voor zover die richtlijnen enkel als een leidraad dienen en de autonomie en de bevoegdheid van de examencommissie ongemoeid laten.

Voor het overige kan en mag de Raad zich niet in de plaats stellen van de examencommissie om, behoudens manifeste onredelijkheid, in voorliggend geval uitspraak te doen over een welbepaalde evaluatie en de weerslag ervan op het eindresultaat.

De Raad ziet geen redenen dat de examencommissie onredelijk zou hebben gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing.

In een volgend middel beweert verzoekende partij dat de evaluatiecriteria onvoldoende bekend waren bij de studenten en de docenten van de onderwijsinstelling.

De Raad kan dit argument niet bijtreden daar de beoordelingscriteria opgesomd zijn op blz. .... van de Praktijkgids Professionele Bachelor Kleuteronderwijs voor het academiejaar 2011-2012. De middelen zijn ongegrond."

3.6. Dit besluit van de Raad werd bij arrest van de Raad van State nr. 223.066 dd. 28 maart 2013 vernietigd.

3.7. Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State werd deze zaak van rechtswege opnieuw aanhangig gemaakt bij de Raad.

De Raad registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak R. Stvb. nr. 2013/061 en plaatste voorliggende zaak op de rol ter behandeling op de zitting van 11 april 2013 door een anders samengestelde Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2012. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 11 juli 2012 (wat door de verzoekende partij bevestigd wordt). Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2012.

Het beroep van 13 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel en kritiek uit op de evaluatiecriteria.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de motivering 6 dagen na de beslissing van de beroepscommissie werd opgesteld (de bestreden beslissing werd immers op 4 juli genomen en de motivering dateert van 10 juli). De commissie heeft over deze motivering dus nooit gestemd en zelfs nooit gezien.

Verzoekende partij werpt op dat dat er geen motivering is bij de initiële beslissing. De Buitengewone examencommissie geeft wel een motivatie en stelt dat de globale beoordeling geen loutere 'berekening' op basis van de verschillende beoordelingen is. De Buitengewone examencommissie stelt tevens dat bij het niet slagen van één aspect het falen voor de hele competentie volgt. Dit is volgens de verzoekende partij onbillijk en niet controleerbaar aan de hand van objectieve doelstellingen.

Verzoekende partij merkt op dat zij in één van de competenties voor attitude 'onvoldoende' werd beoordeeld. Er is slechts in 3 van de 9 beoordelingsverslagen een beoordeling voor attitude weergegeven. De twee enige echte beoordelingen hieromtrent zijn positief. Dit wordt ook door de commissie erkend en de score wordt 'voldoende'. Hierdoor wordt impliciet aangegeven dat de cijfermatige beoordeling wel moet worden doorgetrokken (2 goede en 1 onvoldoende score vormen een 'voldoende' voor de competentie hier).

Verzoekende partij stelt dat voor 3 van de 7 basiscompetenties een onvoldoende werd gegeven zodat de verzoekende partij de globale score van 9/20 kreeg. Dit wordt gemotiveerd doordat er een interne instructie is van 1 juni 2012 waaruit volgt dat maximaal 9/20 kan worden toegekend als er 2 onvoldoendes zijn op basiscompetenties. Deze instructie dateert van na het verloop van de meeste stages dus niemand was hiervan op de hoogte tijdens de stage. Er is willekeur in de waardebepaling van de verschillende deelcompetenties. Tevens geeft de verzoekende partij aan dat de evaluatiecriteria niet of onvoldoende bekend waren bij de docenten en bij de studenten. De doorweging van de verschillende deelaspecten en de wijze van quoteren blijft onduidelijk. Ook de mentoren zijn niet op de hoogte van de evaluatiewijze die zij dienen toe te passen.

Verder blijkt volgens de verzoekende partij niet hoe de positieve beoordeling van de mentoren en leerkrachten bewegingsleer meespeelden in de uiteindelijke quoterings. De commissie stelt

dat het niet uit te sluiten valt dat de goede scores hieromtrent een gevolg zijn van het feit dat tijdens de betrokken stage veel kleuters ziek waren. Dit is volgens de verzoekende partij echter een contextueel argument dat niet mag resulteren in een slechtere quotering.

Verzoekende partij geeft verder aan dat de basiscompetentie 'taalgebruik' ook onvoldoende werd beoordeeld. Er zijn echter meer voldoendes op het aspect 'taal'. Expressie is niet zo goed en dit wordt uitvergroot en is plots van doorslaggevend belang. Verder wordt verwezen naar een andere studente die onvoldoende kreeg voor Nederlandse taal, maar slaagde voor de basiscompetentie. Dit wijst op een ongelijke beoordeling van de studenten en de regels worden gewijzigd per student.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat het argument van de commissie, dat het eindcijfer niet op objectieve en meetbare quoteringen tot stand kwam, ontoelaatbaar is. Door de waardebepaling te koppelen aan beoordelingscategorieën wordt geen afbreuk gedaan aan de objectieve quoteringen, maar wel door het laten doorwegen van sommige aspecten en het invoeren van deliberatiecriteria op het einde van het jaar.

Verwerende partij stelt dat het middel m.b.t. de laattijdige motivering in het eerste besluit van de Raad werd verworpen en ook het cassatiemiddel dat daartegen werd ingeroepen, werd verworpen. Verwerende partij geeft aan dat het argument van de verzoekende partij omtrent de laattijdige motivering feitelijke en juridische grondslag mist. Het feit dat de verzoekende partij pas per brief van 10 juli kennis kreeg van de beslissing en de motivering, houdt niet in dat de motivering pas achteraf is opgesteld. De verzoekende partij heeft samen met de beslissing ook de motivering gekregen en dat is van belang.

Wat het argument van de verzoekende partij m.b.t. het gebrek aan objectieve criteria betreft, stelt de verwerende partij dat de quotering van de stage geen optelsom van mathematische gegevens is, maar een globale beoordeling. De 'basiscompetenties' moeten door de studenten behaald worden. Er werd als deliberatiecriterium vastgesteld dat een onvoldoende voor twee basiscompetenties tot gevolg had dat men zeker niet meer kon halen dan 9/20. De verzoekende partij kreeg onvoldoendes voor drie basiscompetenties (voor 'begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen: uitvoering', voor 'Innovator-onderzoeker' en voor 'gebruik van het Standaardnederlands en expressievormen'). Maar ook het niet slagen voor één basiscompetentie kan tot gevolg hebben dat men niet slaagt, zo is bvb. een studente niet geslaagd voor haar stage, omwille van een overduidelijk tekort in Nederlands taalgebruik. Er wordt dus ook rekening gehouden met de ernst van de reden van de onvoldoende.

Verwerende partij geeft aan dat de beoordeling van de basiscompetenties geen optelsom is van onderscheiden aspecten, waarbij een positieve beoordeling van de meerderheid van die aspecten zou volstaan om te slagen voor een basiscompetentie. De globale beoordeling moet wel steunen op een toelichtende motivering en moet aansluiten op de stageverslagen, wat in casu het geval is. In de praktijkgids wordt duidelijk vermeld op basis van welke kwalitatieve criteria men kan slagen. De Raad heeft in het eerste besluit nr. 2012/108 geoordeeld dat het legitiem is voor de examencommissie om binnen de discretionaire bevoegdheid die het examenreglement haar toestaat, richtlijnen vast te stellen die vooropstellen wat het gevolg is van onvoldoendes voor de basiscompetenties voor zover die richtlijnen enkel als een leidraad dienen en de autonomie en de bevoegdheid van de examencommissie ongemoeid laten. Voor het overige werd geoordeeld dat de Raad zich niet in de plaats kan en mag stellen van de examencommissie om, behoudens manifeste onredelijkheid, in voorliggend geval uitspraak te doen over een welbepaalde evaluatie en de weerslag ervan op het eindresultaat. Het middel dat verzoekende partij daartegen inbracht voor de Raad van State, werd door de Raad van State verworpen.

Verder stelt de verwerende partij m.b.t. de beoordeling van 'attitude' dat het omzetten van een onvoldoende naar een voldoende niet op louter mathematische gronden gebeurd is, maar op grond van de globale beoordeling van alle gegeven commentaren. Ook na die rechtzetting blijven de tekorten bij de 3 basiscompetenties.

Verwerende partij stelt tevens dat de stelling van de verzoekende partij m.b.t. de willekeur in de waardebepaling niet klopt.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij zelf erkent dat de criteria opgesomd zijn in de praktijkgids, die bekend is bij docenten, studenten en mentoren. De beoordeling gebeurt ook op vooraf bekende formulieren zodat de werkwijze voor iedereen duidelijk is. De informatie die mentoren aanreiken is belangrijk, maar het zijn de lectoren die uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor de eindbeoordeling.

De verwerende partij geeft m.b.t. tot het argument omtrent het doorwegen van de beoordeling van de mentoren aan dat de bestreden beslissing wel duiding geeft. Er werd immers opgemerkt dat de verslagen van de mentoren en leerkracht ook heel wat werkpunten aanduiden, en dat zij ook bepaalde onvoldoendes aangeven. Verder werden bepaalde meer gunstige beoordelingen geduid aan de hand van het feit dat er op dat ogenblik in de kleuterklas in gevolge ziekte minder kinderen waren. Dit heeft wel een invloed en kan meegenomen worden in de eindbeoordeling.

De verwerende partij stelt m.b.t. het argument omtrent de expressie dat de verzoekende partij ook dit weer ten onrechte louter mathematisch heeft benaderd. Taalgebruik en expressie zijn 2 aspecten van één basiscompetentie. Expressie is hierbij zeer belangrijk vermits het een onderdeel vormt voor het aanleren van de taal door de kleuters.

De verzoekende partij verwijst ten onrechte naar een medestudente, die ondanks een onvoldoende voor taalgebruik toch geslaagd zou zijn voor deze basiscompetentie. Dit is niet correct want die studente was niet geslaagd voor deze basiscompetentie, en ook niet voor het geheel van de stage. Tevens zijn er andere studenten met een verzorgd taalgebruik maar een gebrek aan expressie die ook faalden voor deze basiscompetentie. Verwerende partij geeft aan dit verweer ook te hebben opgeworpen voor de Raad van State, die meende dat dit een verweer ten gronde was, waarover de Raad zich had moeten uitspreken. Volgens verwerende partij is dit verweer ten gronde duidelijk en terecht en moet het middel worden verworpen. Tenslotte stelt de verwerende partij dat het argument van de verzoekende partij m.b.t. de objectiveerbare en meetbare quoterings wederom een variant is op de mathematische kritiek op de examenbeslissing en geen verdere weerlegging nodig is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat betreft de grief dat de motivering van de bestreden beslissing pas achteraf werd opgesteld

In het besluit van 2012/108 van 26 juli 2012 heeft de Raad in een andere samenstelling deze grief verworpen, op grond van de volgende overwegingen:

“De Raad stelt vast dat de bewoordingen van de motivering in het proces-verbaal van de buitengewone examencommissie dd. 4 juli 2012 identiek zijn aan de bewoordingen van de motivering die aan verzoekende partij met een brief dd. 10 juli 2012 werd medegedeeld. Daar, voor zover de Raad bekend is, noch het proces-verbaal van 4 juli 2012, noch de brief van 10 juli 2012 van valsheid worden beticht en, behoudens de beweerde inhoud van het telefoongesprek van verzoekende partij met het hoofd studentenzaken, in het dossier geen elementen voorhanden zijn die aantonen dat de buitengewone examencommissie zich niet over de motivering heeft uitgesproken, is de Raad van oordeel dat er onvoldoende elementen zijn om te oordelen dat de motivering op een onregelmatige wijze is tot stand gekomen.”

Thans ziet de Raad in zijn huidige samenstelling geen reden om daar anders over te oordelen en maakt deze motivering tot de zijne.

Wat betreft de grief dat er geen deugdelijke motivering is voor de score van een aantal competenties

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij leidt uit het tot stand komen van de evaluatie voor ‘attitude’ - 2x

voldoende, 1x onvoldoende – en de globale evaluatie ‘voldoende’ af dat er dus cijfermatig beoordeeld moet worden, zodat zij geslaagd had moeten worden verklaard vermits zij voor een meerderheid van de competenties een voldoende haalde.

De grief is niet gegrond. De verzoekende partij haalde een onvoldoende voor 3 van de 7 competenties die in het opleidingsonderdeel beoordeeld moesten worden. Vooreerst is er geen op dit geval toepasselijke regel die oplegt dat een student geslaagd is wanneer hij voor een meerderheid van de competenties geslaagd is, en voorts heeft de Raad reeds herhaaldelijk geoordeeld dat het niet slagen voor zelfs maar één competentie het niet-slagen voor het geheel van de opleiding of opleidingsfase kan verantwoorden.

De instructie waarnaar de verzoekende partij verwijst, aanvaardt blijkbaar dat een student met één onvoldoende op een competentie toch nog kan slagen, wat derhalve al als een verzachting kan gelden van het principe dat elke competentie bereikt moet zijn. Daar zonder de bekritiseerde instructie, zelfs een onvoldoende zou kunnen volstaan voor het niet slagen voor de Stage1 – verzoekende partij was niet geslaagd voor 3 van de 7 te bereiken competenties – heeft zij geen belang bij het inroepen van deze grief, die bovendien ongegrond is omdat de instructie de beoordelingsvrijheid van de examencommissie niet aan banden legt, zoals hierna besproken wordt.

Van de twee studenten die naar beweren van de verzoekende partij anders dan haar behandeld zouden zijn, blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing dat een studente met slechts één onvoldoende toch 9/20 behaalde (en dus strenger dan de instructie behandeld werd) en een andere student met twee onvoldoendes toch 10/20 kreeg wegens zijn zeer goede scores voor de andere competenties. De situatie van de verzoekende partij verschilt wezenlijk van die van de laatstgenoemde student, omdat zij drie onvoldoendes behaalde en voor de vier overige competenties slechts een voldoende zonder meer.

Deze gevallen tonen aan dat de instructie alleen maar een richtlijn was, die de beoordelingsvrijheid van de examencommissie niet wegnam.

Wat betreft de grief dat de evaluatiecriteria niet of onvoldoende bekend waren bij de docenten en bij de studenten

De anders samengestelde Raad beoordeelde deze grief in het besluit nr.2012/108 van 26 juli 2012 als volgt:

De Raad kan dit argument niet bijtreden daar de beoordelingscriteria opgesomd zijn op blz. .... van de Praktijkgids Professionele Bachelor Kleuteronderwijs voor het academiejaar 2011-2012.”

De Raad in zijn huidige samenstelling treedt dit oordeel bij en maakt het tot het zijne, en voegt eraan toe dat de verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen in welk opzicht het beweerde gebrek aan kennis van de evaluatiecriteria haar resultaten negatief beïnvloed heeft, zodat het middel ook daarom feitelijke grondslag mist.

Wat betreft de grief dat het niet duidelijk is hoe de positieve beoordeling van de mentoren en leerkrachten bewegingsleer meespeelden in de uiteindelijke quoterings.

De Gids Stage 1 vermeldt op p.13 over de wijze van beoordeling wat volgt:

“6.5.2. Eindcijfer Praktijk1

Het eindcijfer Praktijk1 is een synthese van Didactisch Atelier1, Stage1 en LTB1. De eindsynthese wordt geschreven door de leerbegeleider op basis van de ingevulde beoordelingsformulieren van mentor, leerkracht bewegingsopvoeding en bezoekende lector. Dit cijfer wordt besproken op de praktijkdeliberatie. Na de praktijkdeliberatie wordt het cijfer en de eindsynthese van de student gepubliceerd op stageweb.”

Daarmee is aangegeven op welke wijze de evaluatie tot stand komt, namelijk door de begeleider van de stage, die daarbij rekening houdt met onder meer de stageformulieren van de mentoren en de leerkrachten bewegingsopvoeding.

De verzoekende partij toont niet aan dat de begeleider geen rekening gehouden heeft met de stagebeoordeling door de mentoren en de leerkrachten bewegingsopvoeding. Het is niet vereist dat de begeleider daarbij op gedetailleerde wijze aangeeft in welke mate elk van de

deelbeoordelingen gewogen heeft in het eindcijfer, en de verzoekende partij toont niet aan dat de begeleider met deze beoordelingen geen rekening heeft gehouden.

Wat betreft de grief over de evaluatie van de basiscompetentie 'taalgebruik'

Uit de eindsynthese Praktijk1 blijkt dat gebruik van Standaardnederlands en expressievormen samen geëvalueerd worden. Daarin wordt ook aangegeven dat de verzoekende partij blijkt geeft van verzorgd en correct taalgebruik, en van voldoende aandacht voor taalzwakke kleuters.

Over de expressievormen van de verzoekende partij wordt gesteld:

"Op vlak van expressie geven zowel de mentor als de lector aan dat je deze basiscompetentie nog onvoldoende beheerst. Je bent nog te oppervlakkig in mimiek en expressie. Zorg voor meer intonatie in je taalgebruik. Toon meer emotie. Het geheel mist aan enthousiasme en bezieling. Een belangrijke competentie om kleuters te blijven boeien."

Gelet op deze beoordeling die steunt op de vaststellingen niet alleen van de bezoekende lector, maar ook van de mentor, kan de Raad binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid niet tot de conclusie komen dat de evaluatie 'onvoldoende' voor de competentie 'taalgebruik', bestaande uit de twee hiervoor aangeduide componenten, onredelijk is, laat staan kennelijk onredelijk. Het argument dat de evaluatie het rekenkundig gemiddelde moet zijn van alle beoordelingen, op grond waarvan de evaluatie voor 'Taalgebruik' positief zou moeten zijn, is niet gegrond omdat een evaluatie niet het resultaat is van een zuiver rekenkundige bewerking. Het argument van de verzoekende partij dat nu eens taal, dan weer expressie doorslaggevend zou zijn, is niet gegrond omdat een duidelijk tekort op elk van beide componenten redelijkerwijze tot een tekort voor de globale competentie leidt.

Het verwijt van ongelijke behandeling wordt niet gestaafd door enig feit, en in zoverre mist de grief dus feitelijke grondslag.

Wat betreft de grief dat het eindcijfer 9/20 niet op objectieve en meetbare quoteringen is tot stand gekomen

De verzoekende partij meent in de bestreden beslissing te lezen dat de interne beroepsinstantie erkent dat de beoordeling niet op objectieve en meetbare quoteringen is tot stand gekomen.

De passage waarop de verzoekende partij doelt luidt als volgt:

"Op basis van het dossier en de voorgaande verduidelijkingen met betrekking tot het bestaan en de toepassing van de beoordelingscategorieën en in casu de omzetting ervan naar een eindcijfer 9/20, meent de commissie dat het voldoende duidelijk moet zijn dat de afronding van scores in deze niet relevant is, evenmin als de overige argumenten die de objectiviteit of meetbaarheid van de beoordeling in twijfel trekt."

De stelling dat afrondingen niet relevant zijn, houdt geenszins in dat de commissie erkent dat de evaluatie niet op objectieve en meetbare quoteringen zou steunen. De grief gaat uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

Geen van de middelen en grieven is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 4 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 april 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniel Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 29 april 2013

Rolnr.2013/063 – 29 april 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadsman .....,
met kantoor .....,
waar keuze van woonplaats gedaan wordt.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 29 april 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar niet gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het laatste jaar van de opleiding master in de interieurarchitectuur.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie voor de opleidingsonderdelen ..... (9/20) en ..... (8/20) en de beslissing om de verzoekende partij niet-geslaagd voor de gehele opleiding te verklaren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 februari 2013 een intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 27 maart 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat aan de verzoekende partij met betrekking tot ..... uitstel werd verleend, zoals ze gevraagd had. De beslissing stelt voorts dat de overmachtssituatie, waarvoor de departementale beroepscommissie veel begrip toont, zich slechts situeert op het einde van het semester. Het ongunstige examencijfer vloeit volgens de departementale beroepscommissie echter niet alleen voort uit het ontoereikende eindresultaat, maar ook uit het ganse proces. Gelet op het feit dat er rekening werd gehouden met de medische toestand en er faciliteiten werden toegekend, is de departementale

beroepscommissie van oordeel dat het examencijfer niet kennelijk onredelijk is. De interne beroepsbeslissing stelde met betrekking tot ..... vast dat het examencijfer te wijten was aan een onvoldoende uitwerking. De docent kan echter geen andere evaluatiecriteria gebruiken omdat de verzoekende partij ziek was gedurende de blokperiode. De departementale beroepscommissie erkent dat de twee weken ziekte tijdens de blokperiode tot een minder resultaat kunnen leiden, maar zij wijst er tevens op dat er mag verwacht worden van de verzoekende partij dat zij ook tijdens het semester belangrijke prestaties verricht heeft zodat het wegvallen van twee weken op zich niet impliceert dat het toegekende examencijfer kennelijk onredelijk is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 28 maart 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 april 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Het aan de Raad verzonden verzoekschrift is niet door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend. Artikel II.24 Aanvullingsdecreet bepaalt echter dat een verzoekschrift, op straffe van niet-ontvankelijkheid, moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 april 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Keyaerts David

Rolnr. 2013/064 – 29 april 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 29 april 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij aan verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel ..... en tegen de beslissing van de Interne Beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep d.d. 29 maart 2013 waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master of Business Administration.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 februari 2013 een intern beroep in bij de Interne Beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepsinstantie op datum van 27 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de eerste vraag die gesteld werd op het examen een goed middel was om de leerstof te evalueren. De ECTS fiche en het redelijk verwachtingspatroon werden ook niet geschonden door de evaluatievorm. De ECTS fiche geeft duidelijk aan wat de studenten kunnen verwachten bij de evaluatie en er werd niet afgeweken van dit verwachtingspatroon. Verder stelt de interne beroepsinstantie dat de antwoorden globaal werden geciteerd. Er was geen onderscheiden weging van de 'onderscheiden deelvragen' doch het ging om een globale quotering waarbij het gehele antwoord op de vraag werd beoordeeld op 10. De docent heeft op meer dan afdoende wijze het resultaat 4/10 op de eerste vraag onderbouwd. De interne beroepsinstantie stelt verder dat de docent de 5/10 op de tweede vraag afdoende heeft gemotiveerd en heeft aangetoond dat het punt correct werd toegekend. De interne beroepscommissie ziet dan ook geen reden om het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ..... te herzien, noch om een nieuw examen te organiseren.

Deze beslissing op intern beroep werd op 27 februari 2013 aan de verzoekende partij

overgemaakt. Bij aangetekend schrijven van 5 maart 2013 diende verzoekende partij een ondertekend verzoekschrift in bij de Raad.

De Raad heeft de beslissing van de Interne Beroepsinstantie d.d. 27 februari 2013 bij besluit nr. 2013/048-050 d.d. 20 maart 2013 vernietigd. De Raad oordeelde wat volgt:

“In de nota van wederantwoord werpt de verzoekende partij de schending op van artikel ..... OER nu naar haar oordeel de interne beroepscommissie niet geldig kon beraadslagen bij gebrek aan de aanwezigheid van een examenombuds. Zelfs indien het middel laattijdig opgeworpen zou zijn door de verzoekende partij, kan de Raad ambtshalve nagaan of de interne beroepscommissie geldig beraadslaagd heeft. Uit de bestreden beslissing d.d. 27 februari 2013 blijkt dat de verzoekende partij op 15 februari 2013 werd gehoord in aanwezigheid van “ombuds: .....”. Ter zitting verklaart verwerende partij dat mevrouw ..... diensthoofd is. Uit stuk 17 van de verzoekende partij blijkt inderdaad dat mevrouw ..... geen examenombuds is, noch dat zij conform artikel ..... OER als plaatsvervanger aangeduid zijn. In die omstandigheden is niet voldaan aan artikel ..... OER. Die bepaling vereist immers niet alleen dat de examenombuds aanwezig is, wanneer de interne beroepsinstantie de klacht ontvankelijk verklaart en de student hoort. Ze vereist ook dat de examenombuds vooraf adviseert. In casu is evenmin voldaan aan het laatste lid van diezelfde paragraaf, met name dat de eindbeslissing wordt genomen na advies, van onder meer de examenombuds.”

De Raad besliste dat de bevoegde instantie van de verwerende partij, i.e. de Interne Beroepsinstantie uiterlijk 29 maart 2013 een nieuwe beslissing moest nemen, rekening houdend met de overwegingen uit zijn besluit.

De Interne Beroepsinstantie nam een nieuwe beslissing, in opvolging van het besluit van de Raad, op 29 maart 2013 waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen sprake is van subjectieve vraagstelling daar de Interne Beroepsinstantie oordeelde dat de gestelde vraag een goed middel was om de leerstof te evalueren. Het redelijk verwachtingspatroon van verzoekende partij werd ook niet geschonden door de evaluatievorm. De ECTS fiche geeft duidelijk aan wat de studenten kunnen verwachten bij de evaluatie en er werd niet afgeweken van dit verwachtingspatroon. Verder stelde de interne beroepsbeslissing dat de antwoorden globaal werden gequoteerd. Er was geen onderscheiden weging van de ‘onderscheiden deelvragen’ doch het ging om een globale quoterings waarbij het gehele antwoord op de vraag werd beoordeeld op 10/20. De docent heeft op meer dan afdoende wijze het resultaat 4/10 op de eerste vraag onderbouwd. Er wordt verder gesteld dat de docent de 5/10 op de tweede vraag afdoende heeft gemotiveerd en heeft aangetoond dat het punt correct werd toegekend. De Interne Beroepsinstantie oordeelt dat er geen a posteriori beoordeling door een derde meer mogelijk is omdat het ging om een mondeling examen waarbij de schriftelijke voorbereiding niet weergeeft wat er al dan niet gezegd werd. Dit schriftelijke stuk kan hoogstens een indicatie zijn van de inhoud van het mondelinge examen. De Interne Beroepsinstantie neemt akte van het feit dat verzoekende partij niet langer wenst het examen opnieuw af te leggen. De Interne Beroepscommissie ziet dan ook geen reden om het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ..... te herzien, noch om het opnieuw door een derde te laten beoordelen, noch om een nieuw examen te organiseren.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 29 maart 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij postpakket van 8 april 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22,§2 Aanvullingsdecreet heeft verzoekende partij rechtstreeks een beroep ingesteld bij de Raad tegen een nieuwe studievoortgangsbepaling in opvolging van een uitspraak van de Raad, die tot vernietiging had geleid.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij postpakket van 8 april 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 29 maart 2013. Verzoekende partij heeft op 3 april 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 4 april 2013.

Het beroep van 8 april 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp

In zoverre het voorliggend beroep gericht is tegen de initiële studievoortgangsbepaling d.d. 8 februari 2013, is het beroep onontvankelijk daar door de devolutieve werking van het intern beroep de beslissing van de Interne Beroepsinstantie in de plaats is gekomen van deze beslissing.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beklagt over de miskenning van de artikelen ..... OER.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wijst erop dat het examen niet kon plaatsvinden op de oorspronkelijk bepaalde datum. Verzoekende partij werpt op dat er ter plekke grote druk werd uitgeoefend om onmiddellijk een schriftelijk examen met schriftelijk akkoord te aanvaarden. In de wijze waarop dit werd aangekondigd en de studenten onder druk werden gezet zonder meer akkoord te gaan met een andere examenvorm of een andere examendatum, ziet zij een schending van bepalingen uit het OER. Verzoekende partij stelt dat de organisatie van het examen niet beantwoordde aan de artikelen ..... OER waarbij bepaald wordt dat het examen zo georganiseerd moet worden dat de student ten volle de kans krijgt om de vereiste competenties te bewijzen. Verzoekende partij stelt dat er geen optimaal georganiseerd examen gegarandeerd werd.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij correct werd geïnformeerd over de verplaatsing van het examen, waarbij het verzoekende partij vrij stond om problemen met een ander tijdstip te melden aan de ombudsdienst. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen probleem in die zin aan de ombudsdienst voorgelegd heeft. Zij merkt ook op dat verzoekende partij zelf verklaard heeft dat zij de kans kreeg om het examen de volgende ochtend af te leggen.

5.1.2 Beoordeling door de Raad

Het middel is niet gegrond. Ook al zou de verplaatsing van het examen niet op goede gronden berusten, wat de verzoekende partij overigens niet beweert noch aantoont – er kunnen zich altijd voorvallen voordoen die het respecteren van de oorspronkelijke planning onmogelijk maken – het blijkt niet dat zij enig voorbehoud heeft gemaakt wanneer zij dan wel het examen heeft afgelegd, noch wat betreft de datum, noch wat betreft de andere omstandigheden van het examen.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beklagt over de miskenning van artikel ..... OER.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat zij nog steeds geen verslag heeft ontvangen van de zitting van

de interne beroepsinstantie, noch met betrekking tot haar hoorzitting noch met betrekking tot de verklaringen van de examiner. Zo kan verwerende partij haar onterecht woorden in de mond leggen.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepsprocedure niet te vergelijken valt met een verhoor bij de politie. Zij stelt dat er geen schriftelijk neerslag vereist is van het verhoor, noch van de zitting van de Interne Beroepsinstantie.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Voor zover er al een verslag moest worden opgesteld van het horen van de verzoekende partij en van de examiner, en voor zover deze verslagen al zouden vallen onder de toepassing van artikel ..... van het OER ("Elke student kan inzage krijgen in de documenten die ten grondslag liggen aan beslissingen ten aanzien van hem genomen, zonder dat hij recht heeft op inzage in gegevens die betrekking hebben op andere studenten") dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen op welke wijze het niet kunnen inzien van die verslagen, voor zover die al bestaan, haar belet heeft om met kennis van zaken van zijn procedurele rechten op gepaste wijze gebruik te maken. In haar verzoekschrift uit de verzoekende partij wel kritiek op een aantal vermeldingen in de beslissing van de interne beroepsinstantie, maar zij geeft niet aan op welke wijze de volgens haar verkeerde vermeldingen in het verslag de wettelijkheid van de bestreden beslissing beïnvloeden.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beklagt over de evaluatie van de twee examenvragen

5.3.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de eerste vraag steunt op een subjectieve vraagstelling waarbij geen sluitend antwoord gegeven kan worden. Verzoekende partij wijst erop dat er geen objectieve criteria voorhanden zijn om het antwoord te verifiëren en dus het resultaat te verantwoorden. Verzoekende partij stelt verder dat er voorafgaand geen transparant kader met betrekking tot de puntenverdeling voor de deelvragen (A en B) door de docent werd vastgesteld. Verzoekende partij stelt vast dat nu eens deel A en dan weer deel B relatief meer gewicht kregen binnen de beoordeling van de respectievelijke vragen. Zij stelt dat er dus sprake is van willekeur. Verzoekende partij stelt voorts dat de ECTS-fiche verwijst naar "assessment exercises" of "oefening met beoordeling" en wijst erop dat er bij het examen oefeningen, noch vragen werden gesteld waarbij de aangeleerde concepten op een concrete business case, die ter beschikking gesteld zou worden, moesten worden toegepast.

Verwerende partij stelt met betrekking tot de kritiek dat de vraag naar het meedelen van eigen lessen die men haalt uit een bepaalde case weliswaar een vraag is die peilt naar een subjectief inzicht, maar dat dit niet impliceert dat er geen objectieve evaluatie mogelijk zou zijn. Verwerende partij stelt dat uit antwoorden van een student afgeleid kan worden welke inzichten met betrekking tot het opleidingsonderdeel verworven zijn. Verwerende partij stelt dat de kritiek aangaande het gebrek aan transparantie irrelevant is daar de antwoorden van de verzoekende partij globaal gesteld en geciteerd worden. Verwerende partij merkt op dat de verzoekende partij zelf een indeling van de vragen gemaakt heeft. Verwerende partij stelt ook dat bij het stellen van de vraag vermeld werd dat punten zouden gegeven worden, rekening houdend met het belang van de gekozen lessen en de argumentatie. Verwerende partij merkt ook op dat het inherent is aan mondelinge examens dat er een globale beoordeling volgt omdat anders het stellen van bijvragen onmogelijk wordt. Verwerende partij wijst er voorts op dat nergens in de ECTS-fiche vermeld staat dat de business case op papier aangeboden moet worden. Volgende verwerende partij betrof het examen wel degelijk een beoordelingsoefening waarbij er gepeild werd naar de toepassing van concepten in een business case. In casu moesten aangeleerde concepten toegepast worden op een case die in

de les besproken was.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij stelt dat voor de tweede examenvraag eveneens een transparant kader met betrekking tot de puntenverdeling voor de deelvragen (A en B) ontbreekt. Verzoekende partij stelt vast dat nu eens deel A en dan weer deel B relatief meer gewicht kregen binnen de beoordeling van de respectievelijke vragen. Zij stelt dat er dus sprake is van willekeur. Voorts stelt zij dat haar antwoorden en de gegeven voorbeelden correct zijn.

Verwerende partij stelt dat de indeling gemaakt werd door verzoekende partij en dat het antwoord op de examenvraag globaal werd beoordeeld. Verwerende partij stelt dat de docent op voldoende wijze beargumenteerd heeft waarom het gegeven antwoord van verzoekende partij met de toegekende quoterings beoordeeld werd.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Inleidende opmerking

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen. Voorts kunnen enkel de middelen onderzocht worden die in het initiële interne beroep aan de verwerende partij werden voorgelegd. De Raad merkt op dat dit middel maar ontvankelijk is in de mate dat het middel ook in het intern beroep werd geformuleerd, zodat geen rekening gehouden kan worden met de ruimere invulling die de verzoekende partij er in haar beroep aan geeft.

Eerste onderdeel

In haar intern beroep uit de verzoekende partij drieërlei kritiek op de evaluatie van de eerste vraag: (1) de vraag was subjectief en duidelijke objectieve criteria voor wat een goed antwoord is ontbreken; (2) er werd een toepassing gevraagd op een business case maar er werd geen case voorgelegd; (3) en blijkbaar bestond de vraag (zoals ook de tweede vraag) uit twee delen, waarbij de examinerator bij de nabespreking zou gesteld hebben dat het eerste deel het belangrijkste was, dit was niet op voorhand meegedeeld en laat willekeur toe doordat nu eens het ene, dan weer het andere als belangrijkste deel beoordeeld wordt.

Geen van de drie kritieken van het onderdeel is gegrond.

Het peilen naar drie zaken van de Cemex case die de student van belang achtte voor zijn latere loopbaan, getuigt niet van subjectiviteit, gelet op het feit dat de Cemex case in de loop van het academiejaar uitvoerig besproken was, en met loopbaan klaarblijkelijk een loopbaan bedoeld werd die in het verlengde ligt van de opleiding. Blijkbaar heeft de verzoekende partij de vraagstelling ook in die zin begrepen. De bestreden beslissing maakt duidelijk waarom de examinerator van oordeel was dat het antwoord niet voldeed: slechts 1 van de 6 hoofdconcepten die in de colleges aan bod gekomen waren, werd vermeld en ook slechts 1 van de drie kleinere concepten. De bestreden beslissing legt ook uit waarom andere antwoorden verkeerd, dan wel niet relevant waren. Dit oordeel komt niet als kennelijk onredelijk over.

In haar beroep verwijst de verzoekende partij naar een bespreking in de vakliteratuur van de Cemex case waarbij vier ontwikkelingsstadia worden vastgesteld, en zij stelt dat zij die correct heeft weergegeven. Dat werd echter niet gevraagd, die kritiek is niet van aard de evaluatie te ontzenuwen. Dat het zogenaamde Cage framework waarnaar de verzoekende partij verwijst ook van toepassing was op de Cemex case is geen weerlegging van de motivering van de examinerator dat de expansie van Cemex in hoofdzaak niet aan het Cage framework beantwoordt. Tenslotte brengt zij geen kritiek uit op de motivering dat niet slechte overnames aan de basis lagen van de financiële moeilijkheden van Cemex, zoals de

verzoekende partij geantwoord had, maar wel de wil tot agressieve groei gefinancierd met bankschulden.

De tweede kritiek is evenmin gegrond. De case werd dan wel niet in extenso aan de studenten voorgelegd, maar die case was, zoals hiervoor al gesteld, uitvoerig besproken in de loop van het jaar, en de student mocht verondersteld worden met die case vertrouwd te zijn, iets wat de verzoekende partij niet ontkent.

Wat de derde kritiek betreft, de examinerator, geciteerd door de interne beroepsinstantie in haar beslissing, ontkent dat elke vraag in twee delen was onderverdeeld, en uit de examenbladen van de verzoekende partij blijkt wel dat de verzoekende partij elke vraag in twee delen heeft opgeschreven, maar dat de examinerator voor elke vraag maar een cijfer heeft toegekend, in dit geval 4/10 voor de eerste vraag, zonder dat op enigerlei wijze blijkt dat hij een onderscheid zou hebben gemaakt.

Tweede onderdeel

De kritiek op de evaluatie van de tweede vraag valt deels samen met de kritiek op de evaluatie van de eerste vraag (de niet bekendgemaakte opsplitsing in twee delen) en is om de bij de bespreking van de kritiek op de evaluatie van de eerste vraag aangegeven redenen niet gegrond.

Verder stelt de verzoekende partij dat de slechte evaluatie gebonden zou zijn aan het feit dat zij mondeling niet alles had toegelicht wat zij bij de schriftelijke voorbereiding genoteerd had, en voorts meent zij dat de voorbeelden die zij gegeven had, moesten volstaan omdat "een" voorbeeld gevraagd werd, en niet noodzakelijk een "beter" voorbeeld zoals de examinerator zou hebben meegedeeld.

De bestreden beslissing verwijst wat het tweede antwoord betreft naar de examinerator die stelt dat het antwoord onvolledig was, omdat enkel de subtitel van de cursus weergegeven werd, maar de inhoud ervan niet of onvolledig en naar de redenen die hij opgeeft om te stellen dat de gegeven voorbeelden fout zijn.

Uit het antwoordblad blijkt dat de verzoekende partij behalve de subtitel drie aspecten vermeld heeft, die zij in haar verzoekschrift op enigszins losse manier relateert aan de tekst van het handboek, maar dat doet geen afbreuk aan het motief dat het om een onvolledig antwoord gaat.

De kritiek van de verzoekende partij dat haar voorbeelden wel correct waren overtuigt niet:

- Dexia: de verzoekende partij toont niet aan dat Dexia wel een gedereguleerd bedrijf was;
- Carestel: de repliek dat haar antwoord betrekking had op het Carestel van 2001-2002 is vooreerst niet in het antwoord terug te vinden, en het mag dan wel zijn dat Carestel afgeslankt is zoals de verzoekende partij aanstipt, het is wel een succesverhaal, wat de verzoekende partij impliciet erkent in haar beroep, zodat het motief dat dit geen goed voorbeeld is van slechte overnames stand houdt;
- Spider: De stelling dat de overname van Saab door Spider geen goed voorbeeld was, zoals de bestreden beslissing stelt, is gelet op het feit dat Spider een bedrijf was dat 10 auto's per jaar produceerde, niet kennelijk onredelijk te noemen.

Binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid kan de Raad niet stellen dat het oordeel van de interne beroepsinstantie, die de motieven van de examinerator heeft overgenomen, kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een vierde middel beroept op de schending van haar rechten van verdediging.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werd niet toegestaan om een geluidsopname te maken van de zitting.

Voorts stelt de verzoekende partij dat zij ondanks haar verzoek nog steeds geen verslag heeft gekregen van de hoorzitting d.d. 27 maart 2013 en dat dit in strijd is met artikel ..... OER inzake openbaarheid van bestuur. Verzoekende partij merkt ook op dat ze nooit een dergelijk verslag heeft moeten ondertekenen voor akkoord met de inhoud ervan. Zo kan verwerende partij volgens verzoekende partij haar onterecht woorden in de mond leggen. Verzoekende partij wijst er bovendien op dat zij wel degelijk wenste in te gaan op de juistheid van de antwoorden en de motivatie van de keuzes bij de eerste vraag. Voorts merkt verzoekende partij op dat de ombudsman weigerde om hem te ontvangen voorafgaand aan de hoorzitting. Hierdoor worden haar belangen als student in het gedrang gebracht. Uit deze omstandigheden leidt verzoekende partij af dat haar rechten van verdediging miskend werden.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepsprocedure niet te vergelijken valt met een verhoor bij de politie. Zij stelt dat er geen schriftelijk neerslag vereist is van het verhoor, noch van de zitting van de Interne Beroepsinstantie. Verwerende partij merkt op dat de rechten van verdediging verzekerd worden door de mogelijkheid voor verzoekende partij om enerzijds een schriftelijke en/of mondelinge uiteenzetting van haar standpunt te geven en, anderzijds, om de beroepsmogelijkheden aan te wenden. Zij stelt voorts dat verzoekende partij steeds de mogelijkheid had om een raadsman te raadplegen. Ten slotte stelt verwerende partij dat de ombudsman reeds meermaals uitgebreide contacten heeft gehad met verzoekende partij waarin laatstgenoemde zijn versie van de feiten kon toelichten. De ombudsman kon volgens verwerende partij terecht oordelen dat er geen bijkomend onderhoud nodig was daar verzoekende partij haar standpunt kon toelichten op de hoorzitting van de Interne Beroepsinstantie, waarbij hijzelf aanwezig was.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Voor zover het middel niet samenvalt met het tweede middel en om dezelfde redenen verworpen moet worden, is het niet gegrond, nu geen rechtsregel noch een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur eist dat er een geluidsopname van een hoorzitting gemaakt moet worden.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ....., in zoverre het gericht is tegen de initiële studievoortgangsbepaling d.d. 8 februari 2013 onontvankelijk is, in zoverre het gericht is tegen de beslissing op intern beroep, onontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 27 maart 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 april 2013 te Brussel.

Rolnr. 2013/064 – 29 april 2013

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

Rolnr. 2013/068 – 29 april 2013

Inzake .....
wonende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 29 april 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van de departementale beroepscommissie van 2 april 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master architectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de departementale beroepscommissie voor het opleidingsonderdeel .....

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 februari 2013 een intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 2 april 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de betrokken docenten alleen maar kunnen acht slaan op de stukken die de student heeft voorgelegd om zo een beoordeling te vormen over de mate waarin de student de competenties voor het opleidingsonderdeel bereikt heeft. De beslissing stelde voorts dat de betrokken docenten bij het toekennen van een examencijfer geen rekening mogen houden met een moeizame groepswerking of met het uiteenvallen van de groep of met het feit uit vrije wil individueel verder te gaan met de opdracht. De departementale beroepscommissie stelde voorts dat de student voor de problemen rond het groepswork de ombudsdienst had moeten contacteren, wat niet gebeurd is.

De interne beroepsbeslissing geeft voorts aan dat uit de motivering wel degelijk blijkt dat de werkstukken bij de eindevaluatie met betrekking tot het ontwerp volgens de betrokken docenten niet volstaan om te slagen. De beroepsbeslissing stelt voorts dat deze motieven het toegekende resultaat ondersteunen. In de beslissing wordt ook gesteld dat het proces eveneens niet voldoet, daar in de opdrachtomschrijving aangegeven is dat het per definitie

gaat om een groepswerk bestaande uit 3 leden. Het samenwerken stond hier in het proces ook centraal. De interne beroepsbeslissing geeft ook aan dat het proces onvoldoende uitgewerkt is en blijft steken in een conceptuele stellingname.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 3 april 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij internationaal aangetekend schrijven van 8 april 2013 diende verzoekende partij vanuit Mexico een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 april 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 2 april 2013. Verzoekende partij heeft op 3 april 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 4 april.

Het beroep van 8 april 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

Voorafgaand

Verzoekende partij heeft pas een nota van wederantwoord ingediend op de dag van de zitting. De Raad beslist om deze nota uit de debatten te weren wegens laattijdigheid.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Voorafgaand: de ontvankelijkheid van het middel

Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij pas voor het eerst bij het extern beroep opwerpt dat er ten onrechte geen rekening zou gehouden zijn met het atelierwerk, de quoterings van de tussentijdse jury en de theoretische component, en dat er ten onrechte enkel met de presentatie voor de eindjury werd rekening gehouden. Verwerende partij merkt op dat bij het interne beroep verzoekende partij nergens verwijst naar de presentaties van andere teamleden. Verwerende partij stelt samengevat dat de verzoekende partij tijdens het intern beroep enkel aangeeft dat er rekening gehouden had moeten worden met het werk tijdens het semester (10 weken groepswerk), en dus niet dat er rekening gehouden moest worden met het eindresultaat van derden, in het bijzonder de afzonderlijke presentatie van de andere teamleden.

Beoordeling door de Raad

In haar intern beroep stelt de verzoekende partij dat "80% van wat mijn ex-groep gemaakt heeft is ook mijn verdienste". Daarmee geeft zij op een begrijpelijke wijze te kennen dat zij voorhoudt dat bij de evaluatie van haar prestaties ook rekening gehouden moest worden met de prestaties van de groep die zij verlaten had.

De exceptie is niet gegrond.

5.1.2. Onderzoek ten gronde van het middel

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt enerzijds, in een eerste grief, dat bepaalde evaluatiecriteria niet meegenomen werden in de globale beoordeling, en anderzijds, in een tweede grief, dat zij recht heeft op dezelfde punten voor het groepswork als de voormalige teamleden.

Verzoekende partij stelt dat de beoordeling voor het opleidingsonderdeel enkel steunt op de presentatie voor de eindjury terwijl de ECTS-fiche stelt dat er meerdere criteria voor de evaluatie van het studiewerk zijn.

Verzoekende partij stelt dat het niet kan dat haar werkzaamheden tijdens het atelier en de tussentijdse jurybeoordeling (= 10 weken groepswork) niet meegenomen worden.

Verzoekende partij stelt dat de theoretische component ook niet opgenomen werd in de eindbeoordeling. Verzoekende partij werpt voorts op dat het falen van het groepswork bij de andere studenten ligt en dat haar werk bepalend en fundamenteel was voor het eindresultaat van de andere studenten aangezien er volgens haar geen toevoegingen zijn gedaan door de andere leden na de opsplitsing. Zij merkt op dat ze wegens, enerzijds, een uiteenlopende visie op concepten en methodiek, en anderzijds, persoonlijke strubbelingen niet langer kon samenwerken met de andere studenten. Ze stelt dat ze het niet eens was met het voorgestelde project omdat het slecht was, maar de andere leden wouden niet wijken. Toch moet er volgens verzoekende partij wegens haar grote inbreng rekening gehouden worden met het project van de andere studenten en het daarvoor toegekende resultaat.

Verwerende partij stelt dat de ECTS-fiche, noch de atelierfiche vermeldt dat er een tussentijdse evaluatie of permanente beoordeling plaatsvindt. Volgens verwerende partij wordt bij het eindresultaat weliswaar rekening gehouden met het ontwerpproces, maar zeker niet in de vorm van een "tussentijdse jury". Verwerende partij stelt dat het middel in dat opzicht feitelijke grondslag mist.

De evaluatiecriteria waarnaar verzoekende partij verwijst zijn volgens de verwerende partij enkel elementen die bij de beoordeling gequoteerd moeten worden. Verwerende partij stelt dat er in casu zowel met het eindresultaat als met het ontwerpproces rekening werd gehouden. Zij verwijst daarvoor naar het verslag van de evaluatie:

"Verslag op basis van de volgende evaluatiecriteria:

Volgens reglementeringen school – procesmatige opvolging en beoordeling samengesteld uit diverse quoteringen van ontwerpevolutie, onderzoek, TC componenten, voorstellingswijze (mondeling en via documenten)

- Het UAD-project 'de oude dokken' is een oefening met sterk geïntegreerde TC 'Bouwtechniek' en gebaseerd op groepswork en teamspirit (per 3 studenten)
- Het ingediende project, zowel als A3-bundel als bij de mondelinge voorstelling voldoet niet aan de gestelde vraag en doelstellingen: enerzijds liep de groepswerking ([met student 1 en student 2]) totaal spaak wegens 'onoverbrugbare' meningsverschillen omtrent de ontwerpvoorstellen, zodat aan [verzoekende partij] toegestaan werd om een eigen project op dezelfde site te ontwikkelen, maar waarbij door de docenten duidelijk werd gewezen op de bijhorende risico's, gezien de veelomvattende en complexe opdracht... anderzijds blijft het voorgestelde project steken in een conceptuele stellingname, op zich niet onverdienlijk, maar totaal onvoldoende naar de gevraagde output toe."

Verwerende partij werpt op dat het atelierteam terecht kon oordelen dat niet alleen het eindresultaat onvoldoende was, maar dat ook het proces niet voldeed aangezien het per definitie om een groepswork gaat. Verzoekende partij werd weliswaar uitzonderlijk de toelating gegeven om uit de groep te stappen en vervolgens zelfstandig een eigen project te ontwikkelen, maar dit impliceert volgens verwerende partij geenszins dat het atelierteam rekening diende te houden met het beweerde werk van verzoekende partij in het project van de voormalige groepsleden. Verwerende partij stelt dat deze aanpak niet strijdig is met algemene beginselen van behoorlijk bestuur, of bepalingen van het OER, noch dat zij kennelijk onredelijk is.

De grief dat het falen van het groepswerk te wijten is aan de andere teamleden, en dat zij, ondanks het door haar (verzoekende partij) als slecht aangemerkte project, toch een deel van de punten, die de ex-teamleden hebben gekregen, had moeten krijgen wegens haar beweerde grote inbreng, moet volgens verwerende partij afgewezen worden omdat het de Raad niet toegestaan is om zich in de plaats van de onderwijsinstelling te plaatsen en zich dus uit te spreken over de respectievelijke verdiensten voor én na de splitsing.

Verwerende partij stelt dan ook dat de interne beroepsbeslissing niet onregelmatig, noch kennelijk onredelijk is omdat het atelierteam alleen maar acht kon en mocht slaan op de ingeleverde documenten en de mondelinge presentatie van verzoekende partij. Het atelierteam mocht verzoekende partij niet bevoordelen wegens een problematische (volgens verzoekende partij te wijten aan anderen, maar niet-bewezen) groepswerking, noch wegens het feit dat zij het eigen project alleen ontwikkelde. Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij beter focust op de voltooiing van zijn eigen project en op de inlevering van de gevraagde documenten, in plaats van de punten van anderen te claimen. Het eigen project voldeed niet aan de evaluatiecriteria. Zo verwijst verwerende partij naar de elementen in de motivering van het evaluatieverslag: o.a. het falen van het groepswerk, het onvoldoende uitwerken van de bouwtechniek...

Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De door de verzoekende partij bekritiseerde evaluatie steunt op het volgende motief:

"7. In zijn eerste en enige middel geeft verzoeker aan dat het niet eerlijk is dat zijn opdracht op dezelfde manier werd beoordeeld als de andere groepen, terwijl hun groep uit elkaar is gevallen. Hij wenst dat er uitsluitend wordt gequoteerd op het ontwerp, of ook rekening werd gehouden met het groepswerk dat ingediend werd van zijn resterende twee groepsleden omdat hij daar ook nog had aan meegewerkt.

8. De departementale beroepscommissie merkt op dat de betrokken docenten uiteraard alleen maar kunnen acht slaan op de stukken die verzoeker heeft voorgelegd en zich op basis hiervan een beoordeling kan vormen over de mate waarin verzoeker de competenties voor het opleidingsonderdeel heeft bereikt. Het komt immers niet toe aan de betrokken docenten om bij het toekennen van een examencijfer rekening te houden met een moeizame groepswerking of met het uiteenvallen van de groep en op eigen keuze individueel verder gaan met de opdracht en het feit dat dit er volgens verzoeker zou toe geleid hebben dat het niet meer mogelijk was alles te realiseren.

9. De departementale beroepscommissie stelt immers vast dat verzoeker blijkbaar op geen enkel ogenblik voorafgaand aan het evaluatiemoment aan de examenombudspersoon heeft gemeld dat verzoeker door de beëindiging van de samenwerking er niet in slaagde om hetzelfde af te leveren. Bij toepassing van artikel ....., eerste lid OER bemiddelen de examenombudspersonen waar nodig over de datum, plaats, vormen en voorwaarden waarin een examen wordt afgelegd. Bijgevolg had verzoeker de mogelijkheid om het evaluatiemoment eventueel te verplaatsen of een andere oplossing uit te werken met bemiddeling van de examenombudspersoon wat hij echter niet heeft gedaan."

Volgens de ECTS-fiche worden de studenten geëvalueerd op basis van het groepswerk en het eindproject zonder dat er onderscheid wordt gemaakt betreffende het gewicht van deze twee delen.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij gedurende tien weken in de groep heeft meegewerkt. Verder blijkt niet dat toen zij de toestemming heeft gekregen om de groep te verlaten en toch verder deel te nemen aan het opleidingsonderdeel, aan haar meegedeeld

werd dat zij niet geëvalueerd zou worden voor haar aandeel in het groepswerk. In die omstandigheden is de Raad van oordeel dat bij de evaluatie van het opleidingsonderdeel ook rekening diende gehouden te worden met het aandeel van de verzoekende partij in het groepswerk.

De bestreden beslissing maakt niet duidelijk of de evaluatie van de verzoekende partij gesteund is op, en haar aandeel in het groepswerk, en haar eindproject, dan wel op haar eindproject alleen.

Deze onduidelijkheid stelt de Raad niet in staat het afdoende karakter van de motivering te beoordelen.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 2 april 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 24 mei 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 april 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting 13 mei 2013

Rolnr. 2013/070 – 13 mei 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 mei 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij een vrijstelling geweigerd werd voor het opleidingsonderdeel "fiscaal recht" en tegen de beslissing van de Institutionele Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de opleiding "master in de rechten".

Het beroep betreft de weigering van een vrijstelling voor het opleidingsonderdeel "fiscaal recht".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 maart 2013 een intern beroep in bij de Institutionele Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Institutionele Beroepscommissie op datum van 23 april 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat op basis van de beschikbare informatie de vrijstelling terecht geweigerd werd.

De Institutionele Beroepscommissie heeft begrip voor de situatie van verzoekende partij aangaande de combinatie van studies en werk. Zij merkt op dat de student op de hoogte was van het feit dat het aan ..... afgelegde opleidingsonderdeel 'fiscaal recht' wel tot een vrijstelling leidt aan de ....., maar dat dit voor het opleidingsonderdeel 'inleiding tot het fiscaal recht' van de ..... niet verzekerd was.

De Institutionele Beroepscommissie stelt vast dat de informatie die door de toenmalige

voorzitter van de curriculumcommissie van de faculteit rechten, aan verzoekende partij werd gegeven correct is. De Institutionele Beroepscommissie stelt dat een vrijstelling niet enkel en alleen geweigerd kan worden wegens een klein verschil in studiepunten. De Institutionele Beroepscommissie stelt dat dit niet betekent dat er zekerheid bestaat over het effectief verkrijgen van een vrijstelling op basis van een succesvol afgerond opleidingsonderdeel aan de ..... De Institutionele Beroepscommissie stelt dat het toch volgen van het opleidingsonderdeel 'Inleiding tot het fiscaal recht' aan de ..... een eigen beslissing van de student is. De Institutionele Beroepscommissie stelt dat ze zich daardoor niet gebonden voelt om een vrijstelling te geven.

De Institutionele Beroepscommissie stelt dat het al dan niet toekennen van een vrijstelling in eerste orde bepaald wordt door de vergelijking van eindcompetenties en in tweede orde door de vergelijking van leerinhouden.

De Institutionele Beroepscommissie stelt dat op basis van onderzoek van de studiefiches en de inhoudstabel duidelijk blijkt dat het opleidingsonderdeel aan de ..... heel wat meer eindcompetenties beoogt dan het opleidingsonderdeel van de ....., dat enkel tot doel heeft een algemene introductie te geven van de begrippen en structuur van het Belgische fiscaal recht.

De Institutionele Beroepscommissie stelt dat na vergelijking gebleken is dat het niveau van het opleidingsonderdeel aan de ..... meer diepgaand is. De student die met succes het opleidingsonderdeel aan de ..... aflegt, beschikt volgens de Institutionele Beroepscommissie over eindcompetenties die niet door het volgen van het opleidingsonderdeel aan de ..... verworven kunnen worden:

"Wetenschappelijke kennis hebben van de relatie en de interactie tussen fiscaal recht en het gemeen recht, in het bijzonder met het burgerlijk recht, het handelsrecht en het vennootschapsrecht;

De wetenschappelijk-juridische onderzoeksmethodologie van het kennisdomein kennen en beheersen.

Identificeren van de fiscale problemen en deze juridisch-wetenschappelijk onderzoeken met zin voor creativiteit.

Mondelinge rapporten over oplossingen van fiscale vraagstukken en fiscaal-juridische argumentaties formuleren."

De Institutionele Beroepscommissie stelt dat dit belangrijke eindcompetenties zijn die bijdragen tot de opleidingsdoelstellingen van de opleiding 'master of laws'. De Institutionele Beroepscommissie stelt dat deze diploma eindcompetenties niet kunnen bereikt worden via andere opleidingsonderdelen aan de .....

De Institutionele Beroepscommissie stelt dat, hoewel zowel studiepunten als behandelde topics min of meer overeenstemmen, uit de beschikbaar gestelde inhoudstabel van het opleidingsonderdeel aan de ..... blijkt dat het vak zich beperkt tot basisprincipes, wat logisch is voor een opleidingsonderdeel 'inleiding tot fiscaal recht', waarnaast nog een ander opleidingsonderdeel 'personenbelasting' georganiseerd wordt. De Institutionele Beroepscommissie stelt dat dit bijkomend opleidingsonderdeel aan de ..... niet werd gevolgd. De beroepsbeslissing stelt ook dat de topics in het opleidingsonderdeel verder reiken dan basisprincipes: er wordt diepgaander op en met de topics gewerkt en dit wordt gelet op de eindcompetenties in één opleidingsonderdeel geïntegreerd. Wegens het onlosmakelijke karakter van de deelinhouden kan ook geen deelvrijstelling gegeven worden.

De Institutionele Beroepscommissie stelt dat er ook geen rekening kan gehouden worden met de EVK uit opleidingsonderdelen "grondige studie personenbelasting" en "grondige studie vennootschapsbelasting" omdat artikel II.2, 13° Flexibiliseringsdecreet dit niet toelaat.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 23 april 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 24 april 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift

in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24 april 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 23 april 2013.

Het beroep van 24 april 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp

In zoverre het verzoekschrift gericht is tegen de beslissing van de curriculumcommissie is het onontvankelijk gelet op de devolutieve werking van het intern beroep waarbij de beslissing van de Institutionele Beroepscommissie integraal in de plaats is gekomen van de initiële beslissing.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in die hiervoor aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste grief dat de beslissing van de Institutionele Beroepscommissie flagrante onwaarheden bevat en dat de twee opleidingsonderdelen 'inleiding tot het fiscaal recht' en 'fiscaal recht' wel vergelijkbaar zijn.

Verzoekende partij stelt dat in de respectieve beslissingen van de curriculumcommissie en de interne beroepscommissie erkend wordt dat de gelijkwaardigheid met het oog op een vrijstelling beoordeeld wordt op basis van de inhoud en omvang van de te vergelijken opleidingsonderdelen. Verzoekende partij stelt dat de beslissing van de Institutionele Beroepscommissie steunt op argumenten die geen steek houden. Verzoekende partij stelt dat het toegekeken aantal studiepunten vergelijkbaar is.

Verzoekende partij stelt ook dat de bestreden beslissing onterecht de gelijkwaardigheid van eindcompetenties beoordeelt, hoewel enkel inhoud en omvang van de respectieve opleidingsonderdelen in de beoordeling van de gelijkwaardigheid meegenomen zou mogen worden.

Verzoekende partij werpt bovendien op dat de Institutionele Beroepscommissie zich vergist wanneer zij stelt dat de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel belangrijk zijn voor de opleiding 'master of laws'. Verzoekende partij wijst erop dat de betrokken opleidingsonderdelen in de bachelor-opleiding vallen en dat ze beide een basiscursus fiscaal recht zijn voor houders van een diploma van bachelor in de rechten.

In haar nota van wederantwoord voegt verzoekende partij daaraan toe dat het aantal studiepunten voor het basisvak aan de ..... niet in overeenstemming is met de maatstaf in artikel 2, 22° Flexibiliseringsdecreet. De reële studiebelasting zou volgens inschatting van verzoekende partij respectievelijk 80 en 105 uren omvatten zodat er de facto zelfs geen verschil inzake studiepunten zou zijn. Met betrekking tot de inhoud stelt verzoekende partij dat deze vergelijkbaar is daar net dezelfde hoofdstukken als vermeld op de studiefiche van

het opleidingsonderdeel aan ..... aan bod komen. Verzoekende partij merkt op dat een credit voor het basisvak 'fiscaal recht' (6 studiepunten; 168 uren studiebelasting) van de ..... zeker een vrijstelling zou opleveren zonder dat dit op enige wijze gemotiveerd wordt. In haar nota van wederantwoord werpt verzoekende partij op dat, wetende dat de verwerende partij niet betwist, zelfs erkent dat een vrijstelling vrijwel zeker is voor het basisopleidingsonderdeel van de ....., dat deze houding niet steunt op redelijke argumenten. Een vergelijking van de eindcompetenties voor het vak 'fiscaal recht' aan de ..... en het basisvak 'fiscaal recht' aan de ..... leert immers dat er voor deze 'gelijkwaardige' opleidingsonderdelen respectievelijk drie en acht eindcompetenties worden aangeduid. Voorts wijst verzoekende partij in haar nota van wederantwoord op het feit dat de docent van de ..... de eindcompetenties voor het basisvak en personenbelasting, die volgens de verwerende partij gezamenlijk tot een vrijstelling zouden leiden aan ....., algemeen en summier omschreven heeft en dat het dus vreemd is dat de combinatie wel op basis van eindcompetenties een vrijstelling zou genereren.

Verzoekende partij wijst er overigens op dat de vereiste 'fiscale' eindcompetenties, die volgens de Institutionele Beroepscommissie zouden ontbreken, dezelfde zijn als voor andere succesvol afgeronde opleidingsonderdelen 'grondige studie personenbelasting' en 'grondige studie vennootschapsbelasting' van de ..... Verzoekende partij stelt dat zij door het succesvol afleggen van bovenvermelde opleidingsonderdelen wel de vereiste 'fiscale' eindcompetenties bezit. In haar nota van wederantwoord wijst verzoekende partij er bovendien op dat, zelfs indien abstractie gemaakt moet worden van de verworven eindcompetenties inzake de grondige studies fiscaal recht, zij de vereiste eindcompetenties voor 'fiscaal recht' die verwerende partij opwerpt, verworven heeft in het kader van haar masteropleiding.

Verzoekende partij stelt in een tweede grief dat de Institutionele Beroepscommissie onvoldoende rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, in het bijzonder met het feit dat zij werkstudent is. Verzoekende partij stelt bovendien dat zij voorafgaandelijk specifieke toelichting heeft gevraagd over de aanvaardbaarheid (i.e. gelijkwaardigheid) van een mogelijk te verwerven credit voor een basisvak fiscaal recht aan de ..... Verzoekende partij stelt dat de voorzitter van de curriculumcommissie niet duidelijk heeft aangegeven dat een aanvraag op basis van een credit behaald aan de ..... niet aanvaard zou worden, hoewel achteraf wordt meegedeeld dat op basis van precedents nooit een vrijstelling verleend zou worden. Zij stelt integendeel dat de voorzitter gezegd zou hebben dat er geen probleem is om de vrijstelling te verkrijgen. Verzoekende partij stelt in wezen dat het bij haar gewekte vertrouwen geschonden werd en dat het dus geenszins een volledig eigen keuze of wilde beslissing was om niet naar de ....., maar naar de ..... te gaan. Verzoekende partij stelt ook dat door de verkeerde informatie zij klaarblijkelijk een 'verkeerd geïnformeerde' keuze om niet naar de ..... te gaan, heeft gemaakt, met nadelige gevolgen. In haar nota van wederantwoord wijst de verzoekende partij er overigens op dat zij helemaal niet bewust was van een risico, gelet op de informatie die zij had gekregen. Bovendien zou er volgens de verzoekende partij geen risico (onzekerheid) geweest zijn omdat de beslissing om te weigeren op voorhand vaststond (zekerheid).

Verwerende partij stelt dat het inderdaad juist is dat in het huidige opleidingsprogramma het opleidingsonderdeel "fiscaal recht" aan de ..... opgenomen is in het derde deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de rechten. Bij verzoekende partij is het nog opgenomen in het eerste deliberatiepakket van de opleiding tot master in de rechten, omdat zij zich in een overgangsregime bevindt na een programmawijziging die het opleidingsonderdeel heeft doen "indalen" van de master naar de bachelor rechten. Verwerende partij wijst erop dat het niet is omdat ook "fiscaal recht" thans deel uitmaakt van de bacheloropleiding rechten, dat er nu plots volledige gelijkwaardigheid zou zijn met het opleidingsonderdeel "inleiding tot het fiscaal recht" in de opleiding tot bachelor in de rechten aan de ..... Verwerende partij merkt op dat universiteiten in hun opleidingen, ook al leiden die tot gelijkwaardige diploma's, toch andere accenten en doelstellingen kunnen leggen, en andere eisen kunnen stellen met betrekking tot de kennis en vaardigheden die studenten in verschillende deeldisciplines binnen de opleiding moeten verwerven. Het is dus niet omdat een opleidingsonderdeel aan twee onderscheiden instellingen deel uitmaakt van een opleidingsprogramma dat leidt tot een gelijkwaardig diploma, dat dit opleidingsonderdeel

als zodanig ook in die twee instellingen gelijkwaardig is. Uitgaan van dergelijk standpunt zou de autonomie van de instellingen bij het bepalen van het opleidingsprogramma volledig uithollen en teniet doen. Verwerende partij wijst er ook op dat verzoekende partij uit het oog verliest dat het opleidingsonderdeel “inleiding tot het fiscaal recht” niet het enige fiscale opleidingsonderdeel is in de bacheloropleiding aan de ..... Naast de inleiding dienen studenten ook te slagen voor het opleidingsonderdeel “personenbelasting” om hun bachelordiploma te verwerven. Verwerende partij wijst erop dat er twee basiscursussen fiscaal recht aan de ....., die de studenten beide moeten beheersen om te slagen voor de bacheloropleiding.

Verwerende partij stelt bovendien dat zij nergens erkend heeft dat de twee opleidingsonderdelen volledig gelijkwaardig zouden zijn. Verwerende partij merkt op dat de Institutionele Beroepscommissie er integendeel duidelijk op gewezen heeft dat, hoewel het aantal studiepunten en de behandelde topics “min of meer overeenstemmen”, de eindcompetenties die met het opleidingsonderdeel “fiscaal recht” ..... worden nagestreefd, wel degelijk verschillen van deze die het ..... opleidingsonderdeel nastreeft, waardoor niet kan worden besloten dat er sprake is van gelijkwaardigheid. Verwerende partij merkt bij dit alles nog op dat verzoeker zelf in zijn communicatie t.a.v. de vorige voorzitter van de Curriculumcommissie van de ..... faculteit rechten, duidelijk gesteld heeft dat de vakken niet gelijkwaardig zijn, maar dat het ..... vak “een kleinere inhoud” heeft.

Verwerende partij stelt ook dat zij nooit heeft willen aangeven dat een “zwaarder” (wat betreft omvang en studiebelasting) opleidingsonderdeel automatisch tot een vrijstelling zou leiden. De passage waar dit argument van de verzoekende partij op slaat, behoort volgens verwerende partij overigens niet tot de eigenlijke motivering van de bestreden beslissing, maar betreft de weergave van bijkomende informatie die de voorzitter van de curriculumcommissie heeft bezorgd. In het betrokken citaat wordt enkel vastgesteld dat het ..... opleidingsonderdeel “fiscaal recht”, nu het zwaarder blijkt te zijn dan het ..... opleidingsonderdeel “fiscaal recht”, als minstens gelijkwaardig wordt beschouwd, maar niet dat een opleidingsonderdeel noodzakelijk zwaarder moet zijn dan het ..... opleidingsonderdeel “fiscaal recht” opdat het aanleiding zou kunnen geven tot een vrijstelling.

Verwerende partij wijst erop dat de gelijkwaardigheid van eindcompetenties precies datgene is waar het om gaat bij een vrijstellingsonderzoek. Een vrijstelling wordt verleend op basis van eerder verworven kwalificaties of eerder verworven competenties die blijken uit een bewijs van bekwaamheid (art. 48 Flexibiliseringsdecreet).

Verwerende partij stelt dat creditbewijzen eerder verworven kwalificaties zijn die aanleiding kunnen geven tot een vrijstelling voor opleidingsonderdelen die per definitie dezelfde kwalificaties en dus dezelfde doelstellingen nastreven. Verwerende partij wijst erop dat creditbewijzen de erkenning inhouden van het feit, dat een student blijkens een examen de competenties verbonden aan dat opleidingsonderdeel verworven heeft (art. 2, 8° Flexibiliseringsdecreet). Verwerende partij stelt dat bij een vrijstellingsonderzoek dus in eerste instantie moet worden onderzocht of de student de eindcompetenties die met het betrokken opleidingsonderdeel worden nagestreefd (en die, voor alle duidelijkheid, onderscheiden moeten worden van de einddoelstellingen van de opleiding op zich) al dan niet reeds eerder heeft bereikt. Verwerende partij stelt dat de vakinhoud bij dat onderzoek kan worden betrokken, maar dat steeds moet worden nagegaan of de eindcompetenties van het betrokken opleidingsonderdeel zijn behaald.

Verwerende partij stelt bijgevolg dat de Institutionele Beroepscommissie terecht heeft onderzocht of de eindcompetenties van beide opleidingsonderdelen gelijkwaardig zijn en of verzoekende partij kon aantonen de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel “fiscaal recht” te hebben behaald.

Verwerende partij kan voorts enkel vaststellen dat nergens uit het dossier blijkt dat de voormalig voorzitter van de curriculumcommissie gezegd of zelfs geïnsinueerd zou hebben dat een credit voor het ..... opleidingsonderdeel “inleiding tot het fiscaal recht” aanleiding zou geven voor een vrijstelling voor het ..... opleidingsonderdeel “Fiscaal recht”. De betrokken professor is integendeel op de vlakte gebleven en heeft duidelijk laten weten dat hij niet kan

vooruitlopen op de beslissing van de curriculumcommissie.

Verwerende partij is zich ervan bewust dat verzoekende partij reeds credits behaalde voor de grondige studies personenbelasting en vennootschapsbelasting, zoals trouwens ook duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing. Het Flexibiliseringsdecreet verbiedt haar echter om met die credits rekening te houden bij de beoordeling van de voorliggende vrijstellingsvraag. Artikel 2, 13° Flexibiliseringsdecreet bepaalt ter zake uitdrukkelijk: "EVK: een eerder verworven kwalificatie, zijnde elk binnenlands of buitenlands studiebewijs dat aangeeft dat een formeel leertraject, al dan niet binnen onderwijs, met goed gevolg werd doorlopen, voor zover het niet gaat om een creditbewijs dat werd behaald binnen de instelling en opleiding waarbinnen men de kwalificatie wenst te laten gelden".

Verwerende partij wijst erop dat het niet de bedoeling kan zijn dat een programma wordt uitgehold door vrijstellingen te geven voor opleidingsonderdelen op basis van credits die werden verworven voor vervolgopleidingsonderdelen binnen dezelfde opleiding. Zij wijst erop dat de Institutionele Beroepscommissie niet anders kon dan abstractie te maken van de credits die de verzoekende partij heeft verworven voor de genoemde grondige studies bij het beoordelen van de vrijstellingsaanvraag voor het opleidingsonderdeel "fiscaal recht" dat, zoals deze grondige studies, voor verzoekende partij eveneens behoort tot zijn curriculum in de masteropleiding. Ook met het argument betreffende de combinatie van studie en werk kon de Institutionele Beroepscommissie volgens verwerende partij geen rekening houden. Het mag volgens haar immers niet de bedoeling zijn dat aan werkstudenten andere, minder verregaande, eindcompetenties worden opgelegd voor opleidingsonderdelen die leiden tot eenzelfde diploma als voor reguliere studenten.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De diverse grieven die verzoekende partij in haar verzoekschrift aanhaalt, komen er op neer dat zij van oordeel is dat de opleidingsonderdelen "Fiscaal recht" ..... en "Inleiding tot het fiscaal recht" ..... vergelijkbaar zijn qua inhoud en omvang en de beide opleidingsonderdelen gelijkwaardig zijn en dat de vrijstelling ten onrechte werd geweigerd.

Voor de beoordeling van de voorliggende zaak herinnert de Raad eraan dat hij zijn appreciatie over het al dan niet verlenen van de vrijstelling, niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij en hij enkel mag nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

De verwerende partij heeft zich voor haar oordeel over de gelijkwaardigheid van de beide opleidingsonderdelen in de eerste plaats gesteund op de vergelijking van de eindcompetenties die met de beide opleidingsonderdelen worden beoogd en heeft vervolgens de inhoud van de cursussen en het aantal studiepunten betrokken in haar beslissing.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de studiefiche voor het opleidingsonderdeel "Fiscaal recht" ..... acht doelstellingen vermeldt, terwijl de studiefiche van het opleidingsonderdeel "Inleiding tot het fiscaal recht" ..... de leerdoelen in algemene bewoordingen omschrijft. De Raad beseft dat door de verschillende tekstweergave een echte vergelijking moeilijk is door het feit dat in het ene geval een opsomming wordt gegeven van de leerdoelen en in het andere geval de leerdoelen in algemene zin worden omschreven. De Raad is echter van oordeel dat het louter afpunten van de opsomming van de leerdoelen van het opleidingsonderdeel "Fiscaal recht" ..... met de algemene omschrijving van de leerdoelen van het opleidingsonderdeel "Inleiding tot het fiscaal recht" ..... niet dienstig is voor een betrouwbare vergelijking. Het besluit van verwerende partij dat er vier leerdoelen niet door het ..... opleidingsonderdeel kunnen worden verworven, is dus op zijn minst twijfelachtig.

Wat de vergelijking van de inhoud van het studiemateriaal betreft, blijkt – zonder dat dit uitdrukkelijk op de ECTS-fiche is vermeld – volgens verzoekende partij dat ook de "vennootschapsbelasting" in het opleidingsonderdeel wordt behandeld. Dit wordt overigens door de verwerende partij niet ontkend.

Wat het aantal studiepunten betreft, is het juist dat het opleidingsonderdeel "Inleiding tot het

fiscaal recht” ..... voor 4 studiepunten wordt aangerekend, terwijl het opleidingsonderdeel “Fiscaal recht” ..... voor 5 punten wordt aangerekend, maar uit een mailbericht van 3 oktober 2012 van de voormalige voorzitter van de Curriculumcommissie blijkt dat het verschil geen determinerende factor zou zijn voor het al dan niet verlenen van de vrijstelling.

Ten slotte en hoewel de Raad zich ervan bewust is dat de credits voor de “Grondige studie van de personenbelasting” en “Grondige studie van de vennootschapsbelasting” en “BTW-wetgeving” formeel niet in aanmerking mogen genomen worden, kan de Raad er niet omheen oog te hebben voor de kennis die de verzoekende partij verworven heeft door die onderdelen van het fiscaal recht te hebben gevolgd en er met succes examen over te hebben afgelegd.

Zonder zich in de plaats te mogen stellen van de verwerende partij ziet de Raad geen zodanig in het oog springende verschillen die in redelijkheid zouden beletten dat dezelfde eindcompetenties zouden verworven zijn door het volgen van de beide opleidingsonderdelen.

Uit het voorliggend dossier blijkt bovendien dat verwerende partij aan verzoekende partij geen duidelijk signaal heeft gegeven dat zij mocht verwachten dat de vrijstelling op basis van het ..... opleidingsonderdeel niet zou worden verleend, hoewel uit de bewoordingen van de Curriculumcommissie blijkt dat in het verleden reeds analoge verzoeken tot vrijstellingen werden geweigerd. Dat wordt bevestigd in een brief d.d. 20 maart 2013 van de huidige voorzitter van de Curriculumcommissie. De voormalige voorzitter van de Curriculumcommissie maakt van eerdere weigeringen geen melding in zijn mailbericht van 3 oktober 2012, maar verwoordt integendeel zijn antwoord – weliswaar met een voorbehoud – zodanig dat het niet onredelijk is dat de verzoekende partij kon verwachten dat de vrijstelling zou worden verleend.

Wegens de manke vergelijking van de leerdoelen en het min of meer overeenstemmen van het aantal studiepunten en de behandelde topics, is naar het oordeel van de Raad onvoldoende aangetoond waarom de opleidingsonderdelen “Fiscaal recht” ..... en “Inleiding tot het fiscaal recht” ..... niet gelijkwaardig zouden zijn en met het mailbericht van 3 oktober 2012 voor ogen, de verzoekende partij niet in redelijkheid mocht verwachten dat de vrijstelling zou worden verleend.

De weigeringsbeslissing kan, naar het oordeel van Raad, niet ingepast worden in het behoorlijk handelen dat van verwerende partij verwacht mag worden.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ....., in zoverre het gericht is tegen de beslissing van de curriculumcommissie d.d. 6 maart 2013 onontvankelijk is, en dat het beroep, in zoverre het gericht is tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie d.d. 23 april 2013 ontvankelijk, en gegrond is.

De beslissing van de Institutionele Beroepscommissie d.d. 23 april 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 22 mei 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2

van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 mei 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Jean Dujardin

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Rolnr. 2013/072 – 13 mei 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 mei 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het examenresultaat waarbij de verzoekende partij slechts een 4,5/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede jaar van de professionele bachelor toegepaste informatica.

Het beroep betreft de toekenning van een 4,5/20 voor het opleidingsonderdeel 'Project'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 april 2013 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 23 april 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep geen afschrift van de bestreden beslissing bevatte.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 23 april 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 april 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 april tegen de beslissing op intern beroep van 23 april 2013. Verzoekende partij heeft op 23 april 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 april 2013. Gelet op het feit dat de laatste dag van de vervaltermijn (i.e. 28 april 2013) een zondag is, wordt de vervaltermijn verlengd tot de eerst volgende dag dat de postdiensten open zijn, in casu 29 april 2013.

Het beroep van 29 april 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad onderzoekt ambtshalve of het voorwerp een studievoortgangsbeslissing is in de zin van artikel II.1., 15°bis Aanvullingsdecreet. Uit de stukken en op basis van ER. Art. .... blijkt dat enkel de examencommissie bevoegd is om examenresultaten definitief vast te stellen. Deze definitieve vaststelling gebeurt voor de eerste examenperiode pas eind juni 2013. Uit deze elementen volgt dat er thans nog geen examenbeslissing van de bevoegde examencommissie voorhanden is, zodat er ook geen voorwerp is waarvoor de Raad bevoegd is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 mei 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jan Geens

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 3 juni 2013

Rolnr. 2013/077 – 3 juni 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 3 juni 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij wordt meegedeeld dat de bachelorproef 2012-2013 een nieuwe stage en opdracht moet omvatten, die moeten verschillen van deze uit het vorige academiejaar 2011-2012 en dat de student dit jaar niet kan slagen en bovendien pas een nieuwe examenkans krijgt in het academiejaar 2013-2014.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor elektromechanica.

Het beroep betreft de namens de verwerende partij meegedeelde beslissing van 5 mei 2013 voor het opleidingsonderdeel "bachelorproef"

3.2. Verzoekende partij stelde geen intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 16 mei 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad onderzoekt ambtshalve zijn bevoegdheid.

Ten eerste, in zoverre het voorliggend beroep geïnterpreteerd wordt als een betwisting over een beslissing inzake de inhoud van een opleidingsonderdeel an sich of over de al dan niet

overdracht van de inhoud van een opleidingsonderdeel, is het niet gericht tegen een studievoortgangsbepaling in de zin van artikel II.1, 15°bis Aanvullingsdecreet. Ten tweede, in zoverre het voorliggend beroep geïnterpreteerd wordt als een betwisting van een examenresultaat zelf, met name de beslissing dat verzoekende partij in geen geval een credit bij de eerste, noch bij de tweede examenkans kan behalen voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' in het huidige academiejaar en bijgevolg voor het behalen van een credit automatisch naar het academiejaar 2013-2014 verwezen wordt, stelt de Raad vast dat er thans nog geen studievoortgangsbepaling in de zin van artikel II.1, 15°bis Aanvullingsdecreet voorligt omdat enkel de examencommissie bevoegd is om het resultaat definitief vast te stellen. Dit is in casu nog niet gebeurd.

Aangezien het voorwerp van het voorliggend beroep geen studievoortgangsbepaling is, is de Raad niet bevoegd om zich over de betwisting uit te spreken.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 juni 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/075 – 3 juni 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 3 juni 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij verzoekende partij uiteindelijk een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel 'Data-analyse II: biomedische statistiek' en tegen de beslissing van de Institutionele Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede jaar bachelor biomedische wetenschappen.

Het beroep betreft het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel .....

Verzoekende partij stelde bij de raadpleging van de examenresultaten op de door de faculteit meegedeelde datum (i.e. 8 februari 2013) vast dat zij een 16/20 had voor het opleidingsonderdeel. Toen zij echter in april toevallig de resultaten opnieuw onder ogen kreeg, stelde zij vast dat er plots een 9/20 in plaats van een 16/20 vermeld werd voor het betrokken opleidingsonderdeel.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 april 2013 een intern beroep in bij de Institutionele Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Institutionele Beroepscommissie op datum van 7 mei 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de gehanteerde verbeter sleutel niet onredelijk is en dat er zelfs mild verbeterd werd door de docent. Volgens de interne beroepsinstantie zou er een te grote discrepantie bestaan tussen de 16/20 en het werkelijke cijfer 9/20 om het verkeerde cijfer te bevestigen waardoor de indruk zou bestaan dat de studente de eindcompetenties voor het opleidingsonderdeel bereikt zou hebben. De Institutionele

Beroepscommissie treedt de docent bij, die stelt dat de betrokken student zelf moest weten dat het weergegeven examencijfer niet kon kloppen daar er deelvragen niet waren ingevuld.

De Institutionele Beroepscommissie stelde dat het cijfer 16/20 in de toekomst effect heeft op de graad van verdienste die daardoor verkeerdelijk hoger zou liggen dan in de werkelijkheid het geval is en dat daarom het cijfer 9/20 bevestigd moet worden.

De beslissing op intern beroep werd bij email d.d. 8 mei 2013 en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 mei 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft een intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 mei 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 7 mei 2013. Verzoekende partij heeft op 8 mei 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 9 mei 2013.

Het beroep van 13 mei 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Argumenten van de partijen

Uit de stukken blijkt dat de partijen het niet eens zijn over het feit of de betwisting al dan niet draait om een materiële vergissing in de zin van artikel ..... OER. Verzoekende partij stelt dat het in casu gaat om een onreglementaire rechtzetting van een materiële vergissing waardoor haar resultaat van 16/20 werd aangepast naar 9/20. Verwerende partij stelt expliciet dat het niet gaat om een materiële vergissing. Verwerende partij lijkt impliciet – bij gebrek aan betwisting van de bevoegdheid van de Raad – aan te geven dat het gaat om een studievoortgangsbepaling, met name een examenbeslissing.

Beoordeling door de Raad

Artikel II.12 Aanvullingsdecreet, noch het OER 2012-2013 van de verwerende partij definieert expliciet wat men moet verstaan onder 'materiële vergissing'. Uit rechtspraak van de Raad van State kan afgeleid worden dat een materiële vergissing verwijst naar bv. een verschrijving of een andere fout m.b.t. het examencijfer die niets te maken heeft met een inhoudelijke beoordeling. De Raad is van oordeel dat het verkeerd ingeven van een examencijfer en mededeling op een elektronisch platform in casu berust op een materiële vergissing. De rechtzetting door de docent tijdens de lopende indiessessie kan niet los gezien worden van het feit dat het initieel toegekende cijfer 16/20, dat berust op een niet-betwiste vergissing bij het elektronisch ingeven van de resultaten, onmiddellijk zichtbaar was voor de verzoekende partij op de datum én op het elektronisch platform dat door de betrokken faculteit vooropgesteld was. In die zin werd het examencijfer van 16/20 'geproclameerd' in overeenstemming met de definitie in Deel I, Afdeling II OER 2012-2013 en de vastgestelde bekendmakingsmodaliteiten in artikel ..... OER 2012-2013. Dit betekent dat het nadien toegewezen – lees aangepaste – cijfer van 9/20 ten gevolge van de rechtzetting door de docent tijdens de indiessessie zelf, maar na de effectieve mededeling aan de studenten, in het bijzonder aan verzoekende partij, niet kan gezien worden als een oorspronkelijke mededeling van het reële niet-betwiste examenresultaat. De Raad stelt vast dat het 'verkeerd

ingegeven' resultaat effectief werd meegedeeld en dat het de verzoekende partij in casu ook onmiddellijk bereikt had. De Raad wijst er overigens op dat de verzoekende partij er, gelet op artikel ..... OER 2012-2013 rechtmatig op kon vertrouwen dat het door de verwerende partij weliswaar foutief meegedeelde cijfer correct is en dat verzoekende partij geenszins verplicht kan worden om een aan haar meegedeeld examenresultaat in vraag te stellen.

Uit het voorgaande volgt dat de aanpassing van het cijfer naar een 9/20 een rechtzetting is van een materiële vergissing is waarvoor verwerende partij in artikel ..... OER 2012-2013 een regeling vastgesteld heeft.

Uit het interne beroepsschrift en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij stelt dat de betwisting enkel draait rond een materiële vergissing bij het ingeven van het examencijfer voor het opleidingsonderdeel (9/20 i.p.v. 16/20) en de rechtzetting daarvan conform de bepalingen van het OER 2012-2013. Een betwisting over een rechtzetting van een materiële vergissing is echter geen betwisting over een onregelmatigheid bij een studievoortgangsbeslissing waarvoor de Raad bevoegd is.

De Raad is bijgevolg onbevoegd om in casu het voorliggende beroep betreffende een materiële vergissing bij een studievoortgangsbeslissing te behandelen.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoekende partij tijdens het interne en het externe beroep geen juridische bezwaren aanbrengt tegen het 'gewijzigde' resultaat 9/20 waaruit zou blijken dat de 'rechtgezette' beoordeling door de docent (in het kader van het intern beroep) of de bevestiging van deze beoordeling door de interne beroepsinstantie (in het kader van het extern beroep) voor het opleidingsonderdeel onrechtmatig zou zijn.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De beslissing van de Institutionele Beroepscommissie d.d. 7 mei 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 juni 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 12 juli 2013

Rolnr. 2013/085 – 12 juli 2013

Inzake .....
wonende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 12 juli 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing d.d. 7 juni 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij zij een 5/20 wordt toegekend en tegen de studievoortgangsbeslissing d.d. 23 mei 2013 waarbij het intern beroep ontvankelijk en gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het eerste jaar master, afstudeerrichting architectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de departementale beroepscommissie voor het opleidingsonderdeel '.....' (5/20).

3.2. Verzoekende partij stelde d.d. 15 februari 2013 een intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie d.d. 2 april 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de betrokken docenten alleen maar kunnen acht slaan op de stukken die de student heeft voorgelegd om zo een beoordeling te vormen over de mate waarin de student de competenties voor het opleidingsonderdeel bereikt heeft. De beslissing stelde voorts dat de betrokken docenten bij het toekennen van een examencijfer geen rekening mogen houden met een moeizame groepswerking of met het uiteenvallen van de groep of met het feit dat men uit vrije wil individueel verder wenst te gaan met de opdracht. De departementale beroepscommissie stelde voorts dat de student voor de problemen rond het groepswork de ombudsdienst had moeten contacteren, wat niet gebeurd is.

De interne beroepsbeslissing geeft voorts aan dat uit de motivering wel degelijk blijkt dat de werkstukken bij de eindevaluatie met betrekking tot het ontwerp volgens de betrokken docenten niet volstaan om te slagen. De beroepsbeslissing stelt voorts dat deze motieven het

toegekende resultaat ondersteunen. In de beslissing wordt ook gesteld dat het proces eveneens niet voldoet, daar in de opdrachtomschrijving aangegeven is dat het per definitie gaat om een groepswerk bestaande uit 3 leden. Het samenwerken stond hier in het proces ook centraal. De interne beroepsbeslissing geeft ook aan dat het proces onvoldoende uitgewerkt is en blijft steken in een conceptuele stellingname.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 3 april 2013 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij internationaal aangetekend schrijven van 8 april 2013 diende verzoekende partij vanuit Mexico een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad vernietigde de beslissing van 2 april 2013 genomen in het kader van het intern beroep. Bij besluit nr. 2013/068 d.d. 29 april 2013 oordeelde de Raad immers als volgt:

“Volgens de ECTS-fiche worden de studenten geëvalueerd op basis van het groepswerk en het eindproject zonder dat er onderscheid wordt gemaakt betreffende het gewicht van deze twee delen.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij gedurende tien weken in de groep heeft meegewerkt. Verder blijkt niet dat toen zij de toestemming heeft gekregen om de groep te verlaten en toch verder deel te nemen aan het opleidingsonderdeel, aan haar meegedeeld werd dat zij niet geëvalueerd zou worden voor haar aandeel in het groepswerk. In die omstandigheden is de Raad van oordeel dat bij de evaluatie van het opleidingsonderdeel ook rekening diende gehouden te worden met het aandeel van de verzoekende partij in het groepswerk.

De bestreden beslissing maakt niet duidelijk of de evaluatie van de verzoekende partij gesteund is op, en haar aandeel in het groepswerk, en haar eindproject, dan wel op haar eindproject alleen.

Deze onduidelijkheid stelt de Raad niet in staat het afdoende karakter van de motivering te beoordelen.”

3.6. De departementale beroepscommissie neemt op 23 mei 2013 opnieuw kennis van het dossier na vernietiging door de Raad. De departementale beroepscommissie erkent het door de Raad vastgestelde motiveringsgebrek. De departementale beroepscommissie stelt vast dat in het verslag wordt verwezen naar het problematische groepswerk, maar niet naar de mate waarin rekening werd gehouden met het aandeel van de verzoekende partij in het groepswerk. De departementale beroepscommissie oordeelt bijgevolg dat het intern beroep gegrond is.

De departementale beroepscommissie beslist bijgevolg na overleg met de voorzitter van de examencommissie over een mogelijke oplossing om op grond van artikel ..... OER een herstelmaatregel te nemen. Zij oordeelt dat de beoordeling ten aanzien van de prestaties van verzoekende partij opnieuw moet gebeuren. Zij stelt echter dat zij zich niet in de plaats kan stellen van de betrokken docenten en verwijst de herevaluatie in de eerste plaats door naar de betrokken docent. De departementale beroepscommissie legt evenwel in het kader van de gevonden oplossing voorwaarden op bij de herevaluatie. Zo dient de betrokken docent te handelen conform de evaluatiecriteria in de ECTS-fiche en dient het ontwerpproces voor 50% in rekening gebracht te worden. Hierbij moet naast het groepswerk van de eerste tien weken ook het individuele werk in aanmerking worden genomen. De andere 50% wordt bepaald door het eindresultaat, met name de documenten en de presentatie van de verzoekende partij met betrekking tot zijn louter individueel ontwerp.

3.7. De betrokken docent herevalueert de prestaties van verzoekende partij op 30 mei 2013 en besluit tot een globaal resultaat van 5/20 (4/20 jaarwerk; 1/20 eindproject).

3.8. Bij beslissing van de beperkte examencommissie ..... d.d. 7 juni 2013 werd het door de betrokken docent na herevaluatie voorgestelde cijfer definitief op 5/20 vastgesteld.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de eindquotatie waarin rekening gehouden werd met zowel het jaarwerk als het eindproject, ondersteund wordt door de motivatie.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juni 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22,§2 Aanvullingsdecreet heeft verzoekende partij rechtstreeks een beroep ingesteld bij de Raad tegen een nieuwe studievoortgangsbepaling in opvolging van een uitspraak van de Raad, die tot vernietiging had geleid.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juni 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 7 juni 2013. Verzoekende partij heeft op 11 juni 2013 kennis gekregen van de e-mail met deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juni 2013.

Het beroep van 13 juni 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het is bovendien vaste rechtspraak van de Raad van State in het kader van complexe administratieve rechtshandelingen dat gelijktijdig met een griefhoudende eindbeslissing ook voorbeslissingen, die de eindbeslissing beïnvloed hebben en die een ongunstig karakter hebben, aangevochten kunnen worden. De Raad is om de bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het voorwerp uiteengezette redenen van oordeel dat de beslissing van de departementale beroepscommissie een voorbeslissing is en dat het beroep tegen deze beslissing tijdig werd ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift en belang

Verwerende partij werpt op dat, in zoverre het beroep gericht is tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie d.d. 23 mei 2013, dit beroep onontvankelijk is daar de bestreden beslissing gunstig is voor de verzoekende partij zodat zij geen belang heeft bij een beroep. Verwerende partij werpt voorts op dat de beslissing d.d. 23 mei 2013 een voorlopige beslissing is en geen definitief eindoordeel bevat.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij conform de decreetgeving uitwerking geeft aan het vernietigingsarrest van de Raad in twee fases met onderscheiden beslissingen: (1) een beslissing van de departementale beroepscommissie over de gegrondheid van het intern beroep; (2) een nieuwe beslissing van de beperkte examencommissie betreffende de vaststelling van het definitieve examenresultaat.

Zonder dat de Raad zich uitspreekt over de regelmatigheid van deze beslissingen, stelt de Raad vast dat de beslissing van de departementale beroepscommissie vastlegt dat zowel het ontwerpproces als het eindresultaat – beide met gewicht 50% – in de evaluatie voor het opleidingsonderdeel opgenomen moet worden. De Raad stelt ook vast dat de beslissing aangeeft welke elementen bij de evaluatie van het ontwerpproces in rekening genomen worden. Zo bepaalt de beroepsbeslissing eveneens dat bij de evaluatie van het eindresultaat enkel rekening mag gehouden worden met documenten en presentatie van de verzoekende partij.

De Raad is van oordeel dat de beslissing tot gegrondverklaring van het intern beroep met als

oplossing (in casu herstelmaatregel) de opsplitsing in twee onderdelen met een gelijk gewicht, gekoppeld aan een strikt onderscheid, van dien aard is dat het een impact heeft op de herevaluatie, dus op het door de docent voorgestelde resultaat. De beslissing van de departementale beroepscommissie werkt ook door in de nieuwe beslissing van de beperkte examencommissie, zijnde een studievoortgangsbeslissing.

Aldus kan de prima facie gunstige beslissing van de departementale beroepscommissie, i.e. een gegrondverklaring van het intern beroep (i.e. de vernietiging van de initiële ongunstige examenbeslissing) door het opleggen van een nieuw bindend evaluatiekader, beschouwd worden als een voorbeslissing, een administratieve rechtshandeling met mogelijk ongunstig effect op de rechtspositie van verzoekende partij, in casu de nog te nemen studievoortgangsbeslissing van de beperkte examencommissie. De verzoekende partij stelt ter zake immers dat het vastgestelde evaluatiekader limiterend en onnodig (onredelijk) is omdat zo definitief wordt uitgesloten dat haar aandeel in het eindresultaat behaald door haar ex-groep, wordt meegenomen in de te nemen globale beoordeling, i.e. de examenbeslissing d.d. 7 juni 2013. De Raad heeft zich in besluit nr. 2013/068 daar niet over uitgesproken. In het belang van de rechtszekerheid acht de Raad het bovendien aangewezen om beide beslissingen te beoordelen, al dan niet te bevestigen of te vernietigen.

In die zin is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij een voldoende belang heeft bij de betwisting van de beslissing van de departementale beroepscommissie.

In zoverre het beroep gericht is tegen de evaluatie van de docent d.d. 30 mei 2013 is het beroep onontvankelijk daar artikel ..... OER 2012-2013 bepaalt dat enkel de beperkte examencommissie bevoegd is om het examenresultaat definitief vast te stellen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang genomen met het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste grief dat de beslissing van de departementale beroepscommissie om een opsplitsing te maken (limiterend en onnodig) tussen enerzijds het ontwerpproces en anderzijds het eindproject onredelijk is doordat er volgens haar geen onderscheid mogelijk is. Zij stelt dat het ontwerpproces de gehele evolutie in het atelier van het ontwerp is en dat daarbij het verloop van de 10 weken, de conflicten en de gegrondheid daarvan, en het verderzetten van het ontwerp naar het eindresultaat in rekening moet genomen worden. Het eindresultaat is volgens de verzoekende partij een voorstelling van het ontwerp na dit proces, met inbegrip van volgende componenten: bouwtechnieken, onderzoek, ontwerp, communicatie en presentatie.

In een tweede grief stelt de verzoekende partij dat zij aandeel heeft in het eindproject van de ex-groep en daar dus ook een beoordeling voor moet krijgen. Zij werpt op dat het globale beoordelingscijfer gebaseerd moet zijn op het atelierwerk, haar eindresultaat en haar aandeel in het eindresultaat van de ex-groep.

In een derde grief bekritiseert verzoekende partij het correcte karakter van de evaluatie en motivering van het cijfer door de docent, die door de beperkte examencommissie bijgetreden worden. Zij merkt op dat de docent vooringenomen is doordat de motivering en evaluatie enkel is toegespitst op het reeds toegekende cijfer (5/20) zonder dat enig grondig onderzoek van de problematiek is gevoerd en zonder dat er een gesprek met alle betrokkenen is geweest.

Zo stelt verzoekende partij dat een aantal motieven van de docent niet strookt met de realiteit. Verzoekende partij is het niet eens met de motieven die suggereren dat zij de oorzaak is van de falende groepswerking en dus het eigen lage cijfer. Verzoekende partij wijst

erop dat de docent zelf door de jury werd aangesproken op de povere aanpak van de groepen onder zijn begeleiding. Voorts merkt verzoekende partij op dat er geen groepskeuze mogelijk was en dat zij niet halverwege het semester uit de groep gestapt is. Verder stelt verzoekende partij dat zij heel bepalend is geweest voor het eindresultaat van de ex-groep en dat haar werk dus ook in dat van de ex-groep zit. Verzoekende partij wijst er voorts op dat haar concept “niet onverdienstelijk” was en dat dit reeds van in het begin zo was, maar dat haar idee nooit werd geaccepteerd door de andere groepsleden ondanks vele discussies waar de docent geen rekening mee houdt. In haar nota van wederantwoord verduidelijkt zij dat de docent nooit standpunt heeft willen innemen omtrent de discussie over het concept binnen de groep. Dit heeft volgens verzoekende partij de groepswerking ontwricht. Zij wijst erop dat haar zeer kritische houding ook onderkend werd door de jury. Zij werpt bovendien op dat ze wel degelijk in staat is om in groep constructief te werken en wijst daarvoor op de groepswerken van voorgaand en dit academiejaar.

Verwerende partij stelt dat de eerste grief tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie onontvankelijk is daar niet duidelijk is welke rechtsregel geschonden zou zijn en bovendien een beroep tegen de bestreden beslissing niet ontvankelijk is.

Met betrekking tot de tweede grief stelt verwerende partij dat de gemotiveerde evaluatie door de docent, later bijgevalen door de beperkte examencommissie, duidelijk aangeeft waarom verzoekende partij niet kan beoordeeld worden op het eindresultaat van de ex-groep. Verwerende partij stelt ook dat dit ook niet onredelijk is. Zij wijst erop dat bij een afwijkende werkwijze (geen samenwerking) verzoekende partij moet aanvaarden dat de uitzonderlijke toelating tot afwijking impliceert dat de eindbeoordeling van de andere leden van de ex-groep niet kan doorwerken in haar eindbeoordeling. Zij stelt voorts dat verzoekende partij geen verifieerbare elementen aanbrengt om haar aandeel in het werk van de ex-groep aan te tonen.

Verwerende partij stelt in eerste orde dat de derde grief niet-ontvankelijk is bij gebrek aan aanduiding van een geschonden rechtsnorm. Ze wijst er met betrekking tot de derde grief op dat bij het opleidingsonderdeel de samenwerking als ‘probleemoplossing met vakgenoten’ een essentiële generische competentie is. Verwerende partij wijst er verder op dat verzoekende partij in gebreke blijft om aan te tonen dat zijn inbreng bepalend is geweest voor de resultaten van de ex-groepsleden. Verwerende stelt bovendien dat een kritische houding weliswaar positief geapprecieerd kan worden, maar dat verzoekende partij zich dermate kritisch opstelde en eigengereid handelde dat samenwerking niet meer mogelijk bleek. Verwerende partij wijst er ook op dat verdiensten uit het verleden geen element vormen in de beoordeling tijdens dit academiejaar.

Verwerende partij merkt voorts op dat de docent duidelijk aangeeft dat verzoekende partij zich heeft onttrokken aan de atelierwerking waardoor opvolging, begeleiding en feedback onmogelijk waren. Verwerende partij wijst erop dat verzoekende partij dit zelf erkend heeft in het verzoekschrift. Verwerende partij wijst er ook op dat het motief dat de presentatie niet voldoet aan de gevraagde output, niet de gevraagde vorm heeft en dat belangrijke onderdelen ontbreken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De eerste grief is om de hiervoor onder punt 4.3 uiteengezette redenen ontvankelijk.

De verzoekende partij betwist niet dat, zoals de Raad overigens in zijn met kracht van gewijsde bekleed besluit nr. 2013/068 d.d. 29 april 2013 heeft gesteld, de evaluatie dient te stoelen én op het groepswerk én op het eindproject.

De verwerende partij heeft dit ook erkend, en heeft bij gebrek aan reglementaire criteria die het respectieve gewicht van beide onderdelen bepalen, aan deze onderdelen een gelijk gewicht toegekend.

De verzoekende partij toont niet aan dat dit oordeel in strijd is met een rechtsregel of algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en het is zeker niet onredelijk.

De grief is niet gegrond.

In de tweede grief klaagt de verzoekende partij erover dat zij ook beoordeeld moet worden op haar aandeel in het groepswerk, en dat haar prestatie beoordeeld moet worden op haar

aandeel in het groepswork, het atelier en het eindproject.

De interne beroepsinstantie is de evaluatie van de docent bijgetreden, en deze evaluatie is als volgt:

"

Uit deze evaluatie blijkt dat er rekening werd gehouden zowel met het aandeel van de verzoekende partij in het groepswork als met het atelier en het eindproject. De grief mist feitelijke grondslag.

In de derde grief betwist de verzoekende partij de evaluatie van haar prestaties en stelt zij dat de docent vooringenomen was en de moeite niet gedaan heeft om tot een correcte evaluatie te komen, onder meer na gesprekken met alle betrokkenen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de docent vooringenomen was. Het enkele feit dat hij, volgens de verzoekende partij, geen gesprekken heeft gevoerd met de betrokkenen toont niet aan dat hij vooringenomen was. In zoverre mist de grief feitelijke grondslag. In zoverre de verzoekende partij erover klaagt dat de docent de groep niet goed begeleid heeft en daarover trouwens zou zijn aangepakt door de verwerende partij, kan de grief evenmin slagen: zelfs als deze feiten juist zouden zijn, gebrekkige begeleiding is op zich en behoudens uitzonderlijke omstandigheden, waarvan in deze zaak niet is gebleken, geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen.

In zoverre de verzoekende partij op een aantal punten de juistheid van de evaluatie betwist, herinnert de Raad eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden besluiten op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen. De verzoekende partij is uit de groep gestapt, en of dit nu halverwege of op een ander moment is gebeurd lijkt niet determinerend te zijn geweest in de evaluatie; dit geldt evenzeer voor de klacht van de verzoekende partij dat de studenten niet zelf de groep mochten kiezen, of dat het niet haar schuld was dat de groep niet goed werkte. Dat haar aandeel in het eindproject erkend moest worden is juist, maar het blijkt ook niet dat dat niet gebeurd is, en overigens merkt de verzoekende partij zelf op dat haar medestudenten door de jury zwaar bekritiseerd werden, wat aantoonst dat het gewicht van dat aandeel niet heel zwaar gewogen kan hebben in positieve zin. Tot slot wijst de verzoekende partij op een aantal positieve punten in het oordeel van de jury, maar niets wijst erop dat, in het licht van de negatieve beoordeling op andere punten, de evaluatie van het eindproject kennelijk onredelijk was. Ook deze grief is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De bepalingen van de interne beroepsinstantie van 23 mei 2013 en van 7 juni 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze bepaling en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en

geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

Rolnr. 2013/086 – 12 juli 2013

Inzake .....
wonende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel .....

hebbende als raadsman meester .....,
kantoor houdende ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 12 juli 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij enerzijds geen bewijs van bekwaamheid of anderzijds slechts een beperkt niveau wordt toegekend en tegen de beslissing van de Vaste Commissie van Beroep d.d. 25 juni 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk werd verklaard en de verzoekende partij enerzijds geen bewijs van bekwaamheid of anderzijds slechts een beperkt niveau wordt toegekend.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft een procedure opgestart voor de Erkenning van Eerder Verworven Competenties (EVC).

De indiening van een dossier leidt tot een bekwaamheidsonderzoek dat de competenties test verbonden aan het opleidingsonderdeel 'stage' uit de verkorte bachelor sociaal werk.

Op 6 juni 2013 kwam de EVC-beoordelingscommissie tot een negatieve conclusie. Per telefoon op 8 juni 2013 en bij mail van 10 juni 2013 werd verzoekende partij in kennis gesteld van deze beslissing.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 juni 2013 een intern beroep in bij de Vaste Commissie van Beroep (hierna VCB) van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de VCB op datum van 12 juni 2013 werd het intern beroep ontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij zich beschikbaar moest houden voor een bemiddeling. Deze bemiddeling leidde niet tot een dading waardoor de verzoekende

partij de interne beroepsprocedure voortzette.

De VCB heeft de EVC-beoordelingscommissie vervolgens op 19 juni 2013 verzocht om de beslissing betreffende de EVC-aanvraag van de verzoekende partij te heroverwegen, en daarbij kennis te nemen van de bezwaren uit het intern beroep en gebruik te maken van de gekende criteria uit de ECTS-fiches en de competentiematrix.

Op 21 juni 2013 heeft de EVC-beoordelingscommissie haar verslag overgemaakt aan de VCB. Voor elke beoordeelde competentie wordt een niveau van bekwaamheid vastgesteld.

Bij beslissing van de VCB op datum van 25 juni 2013 neemt de VCB akte van de beslissing van de beoordelingscommissie.

De interne beroepsbeslissing stelt dat de VCB zich conform artikel ..... OER expliciet akkoord verklaart met de motivering van de beoordelingscommissie en deze zich eigen maakt.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 juni 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 juni 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 juni 2013. Verzoekende partij heeft op 26 juni kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 27 juni 2013.

Het beroep van 28 juni 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang

Een bewijs van bekwaamheid is geen absolute garantie op een daadwerkelijk vrijstelling voor opleidingsonderdelen binnen de associatie van de toekennende onderwijsinstelling. De Raad is echter van oordeel dat het ingeschaalde niveau bij het onderzoek in het kader van vrijstellingen een belangrijke impact kan hebben. Hoewel verzoekende partij een bewijs van bekwaamheid voor een aantal competenties bekomen heeft, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij een voldoende belang heeft om een beroep in te stellen tegen gunstige studievoortgangsbepalingen, met name tegen de toekenning van bekwaamheidsbewijzen voor competenties, ingeschaald op een bepaald – volgens verzoekende partij te laag – niveau. Verzoekende partij heeft voldoende belang om beroep in te stellen tegen de niet-toekenning van een bewijs van bekwaamheid.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

In zoverre het beroep gericht is tegen de beslissing van de EVC-beoordelingscommissie d.d. 6 juni 2013 is, is het beroep onontvankelijk daar deze beslissing werd teniet gedaan door de beslissing van de VCB d.d. 19 juni 2013 en de nieuwe beslissing van de EVC-beoordelingscommissie d.d. 21 juni 2013, bekrachtigd door de beslissing van de VCB d.d. 25 juni 2013.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de onpartijdigheidsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat het niet kan dat de VCB haar beslissing neemt op basis van een heroverweging door de EVC-beoordelingscommissie met dezelfde samenstelling. Zij stelt dat algemene beginselen inzake beroepsprocedures vereisen dat een bestreden beslissing wordt voorgelegd aan een andere instantie, die onafhankelijk en objectief kan oordelen.

Verwerende partij stelt dat de VCB de beslissing op intern beroep heeft genomen en niet de EVC-beoordelingscommissie. Zij wijst erop dat conform artikel ..... OER de VCB kan besluiten om een heroverweging, in casu aan de EVC-beoordelingscommissie, te vragen om deze nieuwe beslissing al dan niet te bevestigen. Verwerende partij wijst er ook op dat voorliggend dossier bewijst dat een beoordelingscommissie met dezelfde samenstelling in het kader van een verzoek tot heroverweging bereid is om de initiële beslissing te herzien.

Tweede onderdeel

In een tweede onderdeel stelt verzoekende partij dat ze pas na de definitieve beslissing van de VCB een duidelijk zicht heeft gekregen op de beoordeelde competenties. Zij werpt op dat dat deze beoordeling eenzijdig, subjectief en achteraf werd verricht daar zij, noch enige verantwoordelijke van haar werkplek, noch haar coach gehoord werden.

Verwerende partij stelt dat er geen tegenstrijdigheid bestaat tussen het verslag van het competentiegericht interview en de beoordeling van de competenties aan de hand van de matrix, zoals weergegeven in het verslag d.d. 21 juni 2013. Verwerende partij stelt dat de concrete beoordeling bij de heroverweging het resultaat is van overleg binnen de EVC-beoordelingscommissie op basis van het portfolio.

Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij voor het overige nalaat om bewijzen voor haar standpunt bij te brengen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste onderdeel betreft, dient te worden vastgesteld dat de regelgeving aan de onderwijsinstellingen een grote vrijheid laat bij de inrichting van de interne beroepsprocedure. Zoals de Raad al eerder geoordeeld heeft, is het niet verboden dat het orgaan dat de initiële beslissing heeft genomen ook als intern beroepsorgaan fungeert. Een dergelijke werkwijze heeft als voordeel dat de bezwaren van een student beoordeeld worden door een competent orgaan, en er mag worden aangenomen dat de leden van een dergelijk orgaan op professionele en niet vooringenomen wijze de bezwaren zullen beoordelen. Er is aldus geen reden om te stellen dat er sprake is van structurele partijdigheid. Dit sluit niet uit dat er in specifieke gevallen sprake kan zijn van partijdigheid, of tenminste een sterke schijn daarvan, in hoofde van een of meer leden van een dergelijk orgaan, zoals het geval zal zijn wanneer een student klaagt over de evaluatie of behandeling door een persoon die lid is van het orgaan dat zich over de bezwaren moet uitspreken, maar dat is in deze zaak niet het geval. Het eerste onderdeel is niet gegrond.

Wat het tweede onderdeel betreft, het wordt niet betwist dat de beoordeelde competenties deze waren die beoordeeld moesten worden in het kader van de aangevraagde EVC. Dat, zoals de verzoekende partij voorhoudt, de evaluatie van die competenties pas in een later stadium aan haar bekend werden gemaakt heeft geen invloed op de regelmatigheid van de evaluatie als zodanig.

Voorts is er geen rechtsregel die voorschrijft dat in het kader van de evaluatie bepaalde personen, andere dan de verzoekende partij, gehoord moeten worden; een dergelijke verplichting volgt evenmin uit enig beginsel van behoorlijk bestuur.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de zorgvuldigheidsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in eerste grief dat bij de initiële EVC-procedure verwerende partij geen negatief advies over de slaagkansen op basis van haar huidige professionele context gaf met betrekking tot het opstarten van de procedure. Zij wijst er ook op dat verwerende partij nagelaten heeft om advies in te winnen bij haar coach. Verzoekende partij stelt ook dat verwerende partij nauwelijks competenties met haar besproken heeft tijdens verschillende fases in de procedure (interview, kennisgeving en bemiddeling).

Verwerende partij werpt in hoofddeorde op dat het middel niet-ontvankelijk is daar het gericht is tegen een beslissing d.d. 6 juni 2013, die geen voorwerp uitmaakt van het beroep bij de Raad.

In ondergeschikte orde stelt verwerende partij dat het starten van een procedure geen garantie op succes impliceert. Verwerende partij stelt dat tijdens het competentiegericht interview enkel de aanvrager en geen derden worden gehoord. Verwerende partij merkt op dat een volledig EVC-dossier kan ingediend worden en dat vooraf geen individuele stukken toegevoegd kunnen worden. Verwerende partij merkt op dat de bevindingen van de coach in het portfolio zijn opgenomen en dus onderzocht. Verwerende partij stelt voorts dat het competentiegericht interview omstandig is en dat daarbij een breed aantal elementen van de portfolio, de persoonlijkheid en de concrete werksituatie besproken. In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, is het niet noodzakelijk dat tijdens het interview de competentiematrix strikt gehanteerd wordt om de mate van verwerving van competenties te beoordelen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Ook al zou het middel formeel gezien gericht zijn tegen de niet bestreden beslissing van 6 juni 2013, zoals de verwerende partij voorhoudt, dan nog is het ontvankelijk omdat het ook relevant is ten aanzien van de wel bestreden beslissingen van 21 juni en 25 juni 2013. Dat de verzoekende partij geen negatief advies kreeg bij het opstarten van de EVC procedure geeft alleen maar aan dat er voldoende elementen zijn voor het opstarten van die procedure, maar dit impliceert geenszins dat die procedure ook met succes zal worden afgerond. De klacht dat de coach van de verzoekende partij niet gehoord werd in die procedure kan niet aanvaard worden op grond van de redenen die bij de bespreking van het tweede onderdeel van het eerste middel werden uiteengezet. De klacht tenslotte dat tijdens de verschillende fases van de procedure de competenties van de verzoekende partij nauwelijks besproken werden wordt door de verzoekende partij, op wie de bewijslast rust, niet onderbouwd en mist feitelijke grondslag.

Dat de competenties niet als zodanig één voor één besproken werden, impliceert niet dat de gegevens van het interview onvoldoende waren om deze competenties te beoordelen.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang genomen met het motiveringsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij betwist het argument om de competentie “Realiseert contact met belanghebbenden vanuit een respectvolle, empathische en professionele ingesteldheid” niet toe te kennen omdat zij niet in staat zou zijn om op een respectvolle, empathische en professionele manier contact te maken. Zij verwijst daarvoor naar verslagen van o.a. leidinggevers, coaches; evaluaties van cliënten; mailverkeer en contact met collega's.

Verwerende partij stelt dat bij het competentiegericht interview duidelijk wordt gesteld dat het docentschap geen evidente basis is voor de beoordeling van de competenties van maatschappelijk werk. Zij stelt immers dat het niet-toekennen van een competentie als maatschappelijk werker niet als ongeldig of niet afdoende gemotiveerd kan worden beschouwd op grond van een suggestie over een competentie als lesgever of pastoraal werker. Zij wijst erop dat de motivering voor de niet-toekenning overigens expliciet en concreet aanduidt wat de verzoekende partij niet aantoon, met name dat hij empathisch contact kan leggen en dat hij andere dan eigen betekenisverlening kan hanteren in een professioneel contact. Verwerende partij stelt dat het motief dat het maatschappelijk werk een eigen rationaliteit heeft en dat het toekennen van een bekwaamheidsbewijs voor competenties van dat vak moet steunen op de verwerving ervan in dat werkveld geldig, afdoende en niet kennelijk onredelijk is.

Verwerende partij werpt voorts op dat documenten die verzoekende partij eventueel op aanvraag zou willen voorleggen niet toegevoegd waren aan het intern beroep en dus niet pertinent zijn voor de beoordeling van de bestreden beslissing.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij betwist in een tweede onderdeel het argument om de competentie “Werkt aan eigen professionalisering” niet toe te kennen. Zij verwijst naar de evaluaties van haar coach, die een zelfkritische houding van verzoekende partij onderkent. Zij stelt dat haar aanpak gekenmerkt wordt door reflectie, evaluatie, bijsturing en vorming. Zij wijst daarbij op een aantal voorbeelden. Voorts stelt zij dat haar portfolio grondig werd uitgewerkt met uitgebreide bespreking van competenties en indicatoren, niveaus, kwaliteiten, aandachtspunten, groei en evolutie. Ten slotte stelt zij dat zij zorgzaam en deontologisch verantwoord kan omgaan met gegevens.

Verwerende partij stelt dat de niet-toekenning van een bekwaamheidsbewijs voor deze competentie omstandig is en tijdens het interview werd bevraagd. Er werd vastgesteld dat de verzoekende partij weinig of niet over zijn eigen proces reflecteert. Verwerende partij stelt dat de motivering afdoende is en niet concreet wordt weerlegd.

Derde onderdeel

Verzoekende partij bekritiseert de evaluatie van het niveau van de overige competenties, in het bijzonder de inschatting van zes competenties als ‘elementair’. Zij stelt dat zij in haar portfolio uitvoerig met voorbeelden en bewijsstukken een hoger niveau voor de betrokken competentie(s) heeft aangetoond. Zij stelt dat verwerende partij uit is gegaan van te enge definities van de te beoordelen competenties. Zij stelt dat de beoordeling eenzijdig en subjectief is doordat er geen overleg met haar, noch met mensen uit haar professionele omgeving geweest is. Zij merkt voorts op dat haar leidinggevende haar werk positief evalueert en dat haar tijdelijk contract werd omgezet naar een contract van onbepaalde duur.

Verwerende partij stelt dat de kritiek niet concreet wordt toegelicht en dus dit onderdeel van het middel niet-ontvankelijk is. In subsidiaire orde stelt verwerende partij dat zij reeds uitvoerig de argumenten heeft weerlegd.

5.3.2. Beoordeling door de Raad van alle onderdelen samen

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige

wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In elk onderdeel van het middel betwist de verzoekende partij de evaluatie van de verschillende beoordeelde competenties.

Uit de door haar ingediende portfolio kan worden afgeleid dat haar praktijkervaring slechts zijdelings met het eigenlijk maatschappelijk werk te maken heeft, zoals zij zelf erkent.

Maatschappelijk werk – dat is het kader van de te beoordelen competenties – werd in België slechts occasioneel beoefend, en voor zover de verzoekende partij verwijst naar in het buitenland uitgeoefende activiteiten dient te worden vastgesteld dat die geruime tijd geleden werden gepresteerd, afgezien nog van de vaststelling dat buiten de beweringen daarover van de verzoekende partij geen objectieve elementen in het dossier aanwezig zijn die de verwerende partij in staat zouden stellen de juistheid en relevantie ervan na te gaan. Voorts kan nog gewezen worden op de door de verzoekende partij niet tegengesproken vaststellingen dat zij niet ingezien had dat zij lering diende te trekken uit de vorige, als onvoldoende beoordeelde stage, en dat zij ook niet heel open was over haar persoonlijke situatie.

In het licht van deze gegevens kan niet gesteld worden dat de evaluatie van de te beoordelen competenties kennelijk onredelijk was.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ....., in zoverre het gericht is tegen de beslissing d.d. 6 juni 2013 onontvankelijk is;

in zoverre het gericht is tegen de beslissing d.d. 21 juni 2013 en de beslissing op intern beroep d.d. 25 juni 2013 onontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissingen van 21 juni 2013 en van 25 juni 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/087 – 12 juli 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 12 juli 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor '.....'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de tweede en derde bachelor onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '.....' waarbij verzoekende partij een 9/20 werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op 2 juli 2013 een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling. De Interne Beroepscommissie heeft zich thans nog niet uitgesproken.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 1 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep niet ingesteld en uitgeput.

De Raad stelt dat conform artikel II.24 en II.13 Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad slechts ontvankelijk is na uitputting van de interne beroepsprocedure. Hoewel de verzoekende partij een intern beroep opgestart heeft, heeft zij echter zonder het resultaat van deze beroepsprocedure af te wachten, en vooraleer de termijn waarbinnen het intern beroepsorgaan een beslissing zou moeten nemen of moeten meedelen wanneer deze dan wel

genomen zou worden, verstreken is, tegelijkertijd een identiek extern beroep bij de Raad ingesteld.

Het voorliggend beroep van verzoekende partij is dan ook voorbarig een daarom niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/088 – 12 juli 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 12 juli 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen beslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel 'basisstage' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel "basisstage".

3.2. Verzoekende partij stelde geen intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 2 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Het aan de Raad verzonden verzoekschrift is niet door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend. Artikel II.24 Aanvullingsdecreet bepaalt echter dat een verzoekschrift, op straffe van niet-ontvankelijkheid, moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

2. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij geen intern beroep heeft uitgeput.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij het intern beroep niet ingesteld en uitgeput heeft. De Raad stelt dat conform artikel II.24 en II.13 Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad slechts ontvankelijk is na uitputting van de interne beroepsprocedure.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/089 – 12 juli 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 12 juli 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing d.d. 17 juni 2013 waarbij de verzoekende partij 0/20 kreeg voor het deelopleidingsonderdeel "Stage en bedrijfsproject", alsook voor alle andere opleidingsonderdelen die in diezelfde examenperiode afgelegd moesten worden en tegen de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie d.d. 27 juni 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor bedrijfsmanagement, afstudeerrichting rechtspraktijk.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing d.d. 17 juni 2013 waarbij verzoekende partij wegens een onregelmatigheid voor het opleidingsonderdeel 'Stage en bedrijfsproject' een 0/20 werd toegekend, alsook voor alle andere opleidingsonderdelen die in diezelfde examenperiode afgelegd moesten worden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 juni 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie op datum van 27 juni 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het verzoekschrift niet binnen de reglementair vastgestelde termijn werd ingediend, en dus niet aan de procedurele vereisten voldoet. In de interne beroepsbeslissing wordt aangegeven dat verzoekende partij op 20 juni 2013 kennis genomen heeft van de examentuchtbeslissing (tegen ontvangstbewijs) en diende het verzoekschrift tot intern beroep in op 26 juni 2013.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De regelmatigheid van de beslissing op intern beroep aangaande de ontvankelijkheid wordt onderzocht bij de beoordeling ten gronde.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 27 juni 2013. Uit de stukken blijkt niet wanneer verzoekende partij kennis heeft genomen van de beslissing op intern beroep. De Raad kan zich in casu steunen op een niet-weerlegd vermoeden dat de verzoekende partij ten vroegste op 28 juni 2013 kennis heeft genomen van de beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 29 juni 2013.

Het beroep van 3 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve de regelmatigheid van het instellen en uitputten van het intern beroep en gaat daarbij de regelmatigheid van de interne beroepsbeslissing aangaande het oordeel over de ontvankelijkheid van dat interne beroep na.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het voor haar onmogelijk was om een tijdig beroep in te dienen. Zij stelt dat zij op de dag van ontvangst van de beslissing, zijnde 20 juni 2013, de ombudsvrouw gecontacteerd heeft teneinde bijkomende informatie te krijgen. Zij stelt dat haar echter werd meegedeeld dat de betrokken ombudsvrouw vervangen werd. Verzoekende partij stelt dat de vervangende ombudspersoon niet bereikbaar was. Verzoekende partij stelt voorts dat op 21 juni 2013 de ombudsvrouw meegedeeld heeft dat eerst het examenreglement moest doorgenomen worden en dat pas daarna eventueel een afspraak geregeld kon worden. Verzoekende partij wijst erop dat ze daarna geprobeerd heeft om een afspraak vast te leggen op maandag 24 juni 2013, maar de ombudsvrouw liet weten dat dit niet mogelijk was wegens drukte van de deliberaties.

Verzoekende partij wijst erop dat ze pas op 25 juni 2013 door de ombudsvrouw werd ontvangen. Tijdens dit contactmoment werd verzoekende partij op de hoogte gesteld van de te volgen procedure en maakte zij tevens haar verzoek kenbaar tot het instellen van een intern beroep. Verzoekende partij stelt dat haar niet meegedeeld werd dat 25 juni 2013 de laatst mogelijke dag was om het intern beroep in te stellen.

Verwerende partij stelt dat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard. Zij wijst erop dat verzoekende partij kennis heeft genomen van de examentuchtbeslissing op 20 juni 2013. Verwerende partij wijst er tevens op dat op de examentuchtbeslissing de beroepsmodaliteiten behoorlijk vermeld zijn zodat de beroepstermijn op 21 juni 2013 een aanvang heeft genomen. Verwerende partij stelt dan ook dat de laatste dag om een ontvankelijk intern beroep in te dienen 25 juni 2013 is. Verwerende partij wijst er voorts op dat verzoekende partij geen overtuigende uitzonderlijke omstandigheid (overmacht) inroept

die het laattijdig instellen van het intern beroep op 26 juni 2013 rechtvaardigt. Verwerende partij stelt dat het zich geen rekenschap geven van de lopende termijn geen omstandigheid is die overmacht kan uitmaken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel II.13 Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze de termijn waarbinnen een intern beroep ingesteld moet worden. De vervaltermijn van vijf kalenderdagen gaat in beginsel in op de dag na de dag van de kennisname van de examentuchtbeslissing.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij pas op 26 juni 2013 effectief een intern beroep ingesteld heeft. Slechts uitzonderlijk neemt de Raad omstandigheden aan die het overschrijden van de normale beroepstermijn kunnen rechtvaardigen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij op de examentuchtbeslissing behoorlijk geïnformeerd werd over de beroepsprocedure zodat zij geacht wordt de beroepstermijn te kennen. Het feit dat verzoekende partij zich bijkomend wenste te informeren bij de ombudspersoon van de instelling over de procedure impliceert niet dat de termijn niet strikt nageleefd moet worden door verzoekende partij. Ook het feit dat de ombudsvrouw niet gewezen zou hebben op het nakend verstrijken van de beroepstermijn is geen rechtvaardiging voor de overschrijding van de termijn. In casu wordt er door verzoekende partij geen overmacht of enig andere verschoonbare omstandigheid afdoende aangetoond om het overschrijden van de vervaltermijn te rechtvaardigen. Het intern beroep werd dus laattijdig ingesteld. Het intern beroep werd bijgevolg correct als onontvankelijk afgewezen.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk, maar ongegrond is.

De examentuchtbeslissing d.d. 17 juni 2013 en de beslissing van de voorzitter van de Interne Beroepscommissie d.d. 27 juni 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 23 juli 2013

Rolnr. 2013/095 – 23 juli 2013

Inzake .....

wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....

met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 23 juli 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij een examentuchtsanctie opgelegd krijgt en tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het schakelprogramma bedrijfskunde.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van de decaan d.d. 26 juni 2013 waarbij verzoekende partij afgewezen wordt zodat zij het lopende academiejaar niet meer kan deelnemen aan de examens. Zij verliest eveneens alle examencijfers die behaald werden in de examenperiode juni 2013.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 4 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard. De examentuchtsanctie werd bevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de student de feiten, noch de aard en de omvang

ervan betwist. De beslissing stelde dat meer dan de helft van de paper overgenomen en vertaald werd uit een andere bron. De beroepsbeslissing stelde dat dergelijke werkwijze moeilijk als niet intentioneel bestempeld kan worden. De beroepsbeslissing stelde ook dat het gaat om een ervaren student, die al met goed gevolg andere opleidingen gevolgd heeft. Er wordt ook opgemerkt dat er begeleidende lessen gegeven werden zodat de student op de hoogte moest zijn van de problematiek rond plagiaat. Op het elektronisch platform werden slides met voorbeelden van plagiaat beschikbaar gesteld. Bovendien stelde de beslissing dat de student een verklaring betreffende kennisname van de regels inzake plagiaat ondertekend heeft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 5 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 5 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De regelmatigheid van de interne beroepsprocedure wordt bij de beoordeling ten gronde onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 5 juli 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 6 juli 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 7 juli 2013.

Het beroep van 8 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de onregelmatige samenstelling van de beroepsinstantie, in samenhang genomen met het beginsel van onpartijdigheid.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij werpt op dat de aanwezigheid van de decaan leidt tot een ongeldige samenstelling. Verzoekende partij stelt dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn doordat de decaan, die de initiële examentuchtbeslissing genomen heeft, ook deel uitmaakt van de beroepsinstantie en mee de beroepsbeslissing heeft genomen. Zij stelt zelfs dat twee keer dezelfde instantie zich uitspreekt over de zaak. Zij stelt voorts impliciet dat dit een

onhaalbaar intern beroep is doordat de aanwezigheid van de decaan de bereidheid bij de andere leden (verbonden aan dezelfde faculteit of minstens collega) om de beslissing te hervormen zou bemoeilijken.

Verzoekende partij merkt op dat

Verzoekende partij verwijst naar

Verwerende partij stelt dat de aanwezigheid van de decaan niet impliceert dat er sprake is van een vooringenomenheid of partijdigheid van de commissie. Verzoekende partij brengt hier ook geen concrete bewijzen van aan. Daarenboven zetelde de decaan slechts met raadgevende stem en nam hij derhalve niet deel aan de besluitvorming. Verwerende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad waarin werd geoordeeld dat een interne beroepsprocedure waarbij het initieel beslissend orgaan ook als beroepsinstantie optreedt daarenboven niet noodzakelijk in strijd is met de regelgeving of met enig beginsel van behoorlijk bestuur. Andere rechtspraak van de Raad stelt dan weer dat een vermoeden van objectiviteit kleeft aan de hoedanigheid van examinator of jurylid, wat volgens verweerder naar analogie toegepast kan worden voor de beroepsinstantie.

Verzoeker kreeg uitgebreid de kans argumenten ter verdediging uiteen te zetten, zowel voor de decaan als voor de Facultaire Interne Beroepscommissie.

Tweede onderdeel

In een tweede onderdeel werpt verzoekende partij op dat de samenstelling niet voldoet aan de bepalingen uit het OER, zoals facultair nader bepaald. Zij stelt dat een commissie slechts geldig is samengesteld indien er zes leden met stemrecht aanwezig zijn. Zij wijst erop dat het quorum van 6 leden met stemrecht niet werd gehaald daar drie van de zes leden niet voldoen aan de vereisten, met name twee leden met raadgevende stem en de decaan waarvoor zij verwijst naar het eerste onderdeel.

Verwerende partij stelt dat verzoeker zich verkeerdelijk op artikel 124 van het OER beroept, wat niet van toepassing is op de Facultaire Interne Beroepscommissie. De samenstelling van deze commissie wordt specifiek geregeld in artikel 149 van het OER. De samenstelling van de Facultaire Interne Beroepscommissie gebeurde conform deze bepaling, waardoor de beslissing rechtsgeldig werd gesteld. De deelname van de centrale ombudspersoon en studietrajectbegeleider is daarenboven geenszins verplicht.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het middel is

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van de motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het motief in de bestreden beslissing waarin gesteld wordt dat zij de feiten, de aard en de omvang niet betwist, toch genuanceerd moet worden. Verzoekende partij erkent dat zij een fout heeft gemaakt, maar zij roept verzachtende omstandigheden in. Zij wijst er immers op dat zij fulltime werkt en eigen huishouden heeft. Zij stelt dat zij

daardoor moeilijker de lessen en het studiemateriaal goed kan opvolgen. Zij stelt dat zij daardoor een foute inschatting heeft gemaakt en de slides niet of onvoldoende begrepen heeft waardoor de kern van de opdracht verkeerd werd opgevat. In de tweede plaats wijst zij op problemen met een ander vak tijdens het academiejaar waardoor zij minder tijd had. Verzoekende partij stelt dat als gevolg van deze verzachtende omstandigheden zij de richtlijnen onvoldoende heeft bekeken waardoor zij ging citeren zonder de juiste regels toe te passen en zij de opdracht ook volledig verkeerd heeft opgevat.

Verzoekende partij stelt dat het motief in de bestreden beslissing waarin gesteld wordt dat zij intentioneel handelde, foutief is en dat zij geenszins met een bedrieglijke intentie gehandeld heeft. Zo stelt de bestreden beslissing dat meer dan de helft van de paper uit een bepaalde bron (na vertaling) zonder verwijzing werd overgenomen en dat daaruit de intentie voldoende blijkt. Zij wijst er echter op dat een lijst met literatuurreferenties werd bijgevoegd en dat de bron die verzoekende partij bij het beweerd plagiaat heeft aangewend op die lijst voorkomt en dat zulks wijst op een gebrek aan intentie. Een intentie om te plagieren kan volgens de verzoekende partij enkel afgeleid worden uit het geheel niet-vermelden van de bron.

Verzoekende partij stelt dat het motief in de bestreden beslissing waarin gesteld wordt dat zij een ervaren student is, foutief is. Hierbij werpt zij ook een aantal verzachtende omstandigheden op. Zij wijst erop dat verzoekende partij geenszins een vlekkeloos en normaal studieparcours afgelegd heeft. Zij wijst er bovendien op dat bij de voorgaande opleidingen op geen enkel moment een paper of thesis moest geschreven worden. Zo kon verzoekende partij ook niet weten wat de normale citeerwijze is. Verzoekende partij stelt ook dat het zijn eerste jaar academisch onderwijs aan de VUB is zodat zij zeker niet de ervaring heeft die verwerende partij voorhoudt.

Verwerende partij stelt dat de Facultaire Interne Beroepscommissie, rekening houdend met de opgeworpen “verzachtende omstandigheden”, er van uit gaat dat de intentie tot plagieren wel degelijk aanwezig was in hoofde van de student gezien de omvang van het plagiaat. Bladzijden tekst werden letterlijk (vertaald) overgenomen uit het boek zonder de correcte bronvermelding toe te passen, ondanks de uitgebreide begeleiding die voorzien werd omtrent deze problematiek. Verzoeker bevestigde zelf op de hoogte te zijn van deze regels. Wanneer een student achteraf geen rekening houdt met de schriftelijke informatie is dit geheel voor zijn rekening. De kwalificatie als ‘ervaren’ student is daarenboven niet kennelijk onredelijk te noemen gezien zijn voorgaande opleidingen. Het lijkt bijzonder onwaarschijnlijk dat er nog nooit enige paper of scriptie moest geschreven worden, en er kan zeker niet voorgehouden worden dat de regel dat bij het overnemen van een tekst aanhalingstekens en bronvermelding worden toegepast, niet gekend was. Daarenboven heeft verzoeker alle mogelijkheden gekregen om van deze regel uitgebreid kennis te nemen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het middel is .

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op een schending van het evenredigheidsbeginsel of redelijkheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de opgelegde sanctie buiten proportie is. Zij stelt dat zij quasi een heel academiejaar verliest doordat haar de tweede zittijd voor vakken uit de januari-zittijd eveneens wordt ontnomen. Zij wijst er ook op dat de beslissing haar pas op de dag van haar laatste examen werd meegedeeld zodat zij onnodige inspanningen heeft geleverd voor die zittijd en de examens uit deze zittijd ook niet kan hernemen. Zij wijst er ook op dat zij een schakelprogramma volgt; dat zij een onervaren student is en dat zij naast studeren ook een fulltime job heeft en dat al haar inspanningen voor niets zijn geweest.

Verwerende partij wijst op artikel 114, §6 van het OER waarin de elementen worden vermeld die in rekening worden gebracht bij het vaststellen van onregelmatigheden, zijnde aard en omvang, ervaring van de student en de intentie om het bedrog te plegen. Ook de soorten examentuchtbeslissingen, waaronder afwijzing, worden hierin vermeld. De Facultaire Interne Beroepscommissie bevestigde de initiële beslissing aangezien de feiten, noch de aard en de omvang ervan werden betwist. Dat verzoeker een tweede zittijd verliest is hier irrelevant daar het niet slagen voor opleidingsonderdelen volledig te wijten is aan verzoeker zelf. De laattijdige mededeling van de beslissing is het gevolg van de laattijdige ontdekking van het plagiaat en is niet relevant voor het doorstaan van de redelijkheidstoets.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Het middel is .

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is .

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van .....
ontvankelijk is.

De examentuchtbeslissing van de decaan op datum van 26 juni 2013 en de beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt/worden vernietigd/ blijft/blijven gehandhaafd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op ...2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jean Goossens

De secretaris,

David Keyaerts

Dit besluit moet in samenhang gelezen worden met Verbeterend Besluit 2013/095 bis

Rolnr. 2013/095bis – 23 juli 2013

Inzake .....

wonende te .....,

hebbende als raadsman .....,

kantoorhoudende te .....,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van

.....

met zetel te .....,

hebbende als raadslieden .....,

kantoorhoudende te .....,

Verwerende partij

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 23 juli 2013. Op 23 juli 2013 heeft de Raad in die zaak zijn besluit nr. 2013/095 genomen.

In besluit nr. 2013/095 heeft de Raad met betrekking tot het eerste middel overwogen:

“Zoals de verwerende partij terecht aangeeft diende de interne beroepsinstantie in zaken als deze te zijn samengesteld conform artikel 149 van het OER en niet conform artikel 124 OER, en was de interne beroepsinstantie bij het nemen van de bestreden beslissing ook samengesteld in overeenstemming met artikel 149 OER.

Dat naast de reglementair bepaalde leden van de commissie ook de decaan met raadgevende stem aanwezig was, maakt evenwel in dit geval een schending uit van de rechten van verdediging. Het betreft immers een examentuchtbeslissing, waarvan het bestraffende karakter met zich meebrengt dat het orgaan dat de initiële sanctie heeft genomen, niet aanwezig kan zijn, ook niet met raadgevende stem, bij de beraadslaging van de beroepsinstantie.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.”

Met betrekking tot het derde middel heeft de Raad in 5.3.2. overwogen: “Gelet op het gegrond bevonden tweede middel behoeft dit middel geen verdere bespreking.”

In 5.4. van zijn besluit overwoog de Raad vervolgens: “Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.”

Het beschikkend gedeelte van het besluit luidt als volgt:

“Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De examentuchtbeslissing van de decaan op datum van 26 juni 2013 en de beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.”

Het is duidelijk dat overweging 5.3.2. berust op een materiële vergissing en moet als volgt verbeterd worden: “Gelet op het gegrond bevonden eerste middel behoeft dit middel geen verdere bespreking.”

Het is duidelijk dat overweging 5.4. berust op een materiële vergissing en moet als volgt verbeterd worden: “Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond”.

Het is dus duidelijk dat het beschikkend gedeelte van besluit nr. 2013/095 berust op een materiële vergissing en verbeterd moet worden (RVS 9 september 2008, nr. 186.128). Het beschikkend gedeelte van besluit nr. 2013/095 moet, gelet op het gegrond bevonden eerste middel, als volgt vervangen worden:

“Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 9 augustus 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.”

Aldus beslist op 25 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretaris,

Rolnr. 2013/095bis – 23 juli 2013

David Keyaerts

Rolnr. 2013/109 – 23 juli 2013

Inzake .....
wonende .....

Hebbende als raadsman .....
Kantoorhoudende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel .....

Hebbende als raadsman .....
kantoor houdende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 23 juli 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' (8/20) en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het derde jaar bachelor Sociaal Werk, afstudeerrichting Maatschappelijk Werk.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van d.d. 25 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij het Hoofd Studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 5 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het noodzakelijke overleg met drie partijen heeft plaatsgevonden en dat de doelstelling van de verwachte voorbereidingen bereikt werd. De beroepsbeslissing geeft aan dat de stagebegeleider de eindscore voldoende motiveerde. De beoordeling is verantwoord op basis van alle documenten in het dossier die wijzen op een tekort op de vereiste basisinzichten en –vaardigheden en op de vereiste reflectie. De

werkpunten worden voldoende opgesomd in de tussentijdse evaluatie en de student werd hier veelvuldig van op de hoogte gebracht.

De beslissing stelde voorts dat het feit dat de student zelfstandig gesprekken mocht afhandelen enkel aantoonde dat de stageplaats haar zoveel mogelijk leerkansen wou bieden, niet dat deze tot een goed einde gebracht werden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 9 juli 2013. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2013.

Het beroep van 12 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het onderwijs- en examenreglement.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de samenstelling van de buitengewone examencommissie niet voldoet aan de artikelen ..... van het OER bij de behandeling van het intern beroep, waardoor de beraadslaging niet op rechtsgeldige wijze tot stand gekomen is. De aanwezige ombudsman behoorde niet tot verzoekers studiegebied, waardoor zij onmogelijk met kennis van zaken kon oordelen over (het verloop van) de stage.

Verwerende partij stelt dat uit het proces-verbaal van de commissie blijkt dat er wel degelijk een ombudsman aanwezig was tijdens de beraadslaging en dat de samenstelling dus representatief gebeurde.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit het door de verwerende partij bijgebrachte stuk 3 blijkt dat er een ombudspersoon aanwezig was bij de beraadslaging van de buitengewone examencommissie. De verzoekende partij toont niet aan dat deze persoon niet de hoedanigheid van ombudspersoon zou hebben. De verzoekende partij voert in haar nota van wederantwoord aan dat deze ombudspersoon niet een van de bij de opleiding betrokken ombudspersonen was.

Het OER van de verwerende partij stelt niet dat specifieke ombudspersonen aanwezig moeten zijn bij beraadslagingen van de buitengewone examencommissie. Bij gebreke aan dergelijk voorschrift moet worden aangenomen dat de aanwezigheid van gelijk welke ombudspersoon volstaat.

Het middel is niet gegrond

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de voorgeschreven evaluatieprocedure, in samenhang gelezen met het motiveringsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij haalt aan dat beide evaluaties niet volgens de voorgeschreven vorm in de Studiewijzer verliepen. Schriftelijke voorbereidingen werden niet opgemaakt en het competentieschema werd eveneens niet ingevuld. De stagebegeleidster schreef enkel een conclusie neer d.m.v. een opsomming van sterke punten en leerpunten.

Op het eindevaluatiegesprek werd de schriftelijke voorbereiding van de verzoekende partij gebruikt en werden notities door de stagebegeleider bijgeschreven. Verzoekende partij stelt bovendien dat het verslag een vertekend beeld geeft aangezien de stagebegeleider foutief de competenties invulde wat betreft de periode waar zij zich in situeerden - tussentijdse dan wel eindevaluatie - én daarenboven niet alle competenties quoteerde. Verzoekende partij werpt op dat zij onvoldoende geïnformeerd werd over werkpunten, waardoor zij geen rekening konden houden met de stagebeoordeling van deze personen. Er werden onvoldoende contactmomenten voorzien waarbij overleg gepleegd werd. De doelstelling van de verwachte voorbereiding werd niet bereikt. Aangezien daarenboven enige doelstelling omtrent de schriftelijke mededeling van de evaluatieprocedure voor studenten ontbreekt, wordt elke zin hiervan ontnomen.

Verzoekende partij stelt het krijgen van grote verantwoordelijkheden gelijk met een toekomstig positief eindresultaat.

Verzoekende partij is van oordeel dat de interne beroepsbeslissing op een foutieve interpretatie, dan wel op niet beschikbare en niet-representatieve documenten steunt.

Verzoekende partij wijst hierbij op het verslag van de mentor dat opgesteld werd ten behoeve van de procedure, en dus allerm minst een correcte weerslag van de feiten vertoont. Ook merkt zij op dat met haar eigen verslagen en input geen rekening gehouden werd. Ook al zijn bepaalde schriftelijke documenten dan wel gezien, het akkoord hierover is niet gegeven. Het eindevaluatiedocument kon daarenboven pas bekomen worden tijdens het inzagemoment waar verzoekende partij het document fotografeerde. Een kopie werd door verwerende partij niet verstrekt. Daarnaast wijst zij op de gebrekkige motivatie van haar eindbeoordeling. Een verwijzing naar notities kan niet afdoend zijn.

Verzoekende partij meent dat het opleidingsonderdeel '.....', waar zij een onvoldoende voor kreeg, niet van dermate belang is dat zij hierdoor een globale onvoldoende verdient. Gelet op de sterke punten van de eindevaluatie, in het bijzonder de vermelding dat haar basishouding goed blijft, blijkt dat zij in de positieve zin geëvolueerd is qua zelfreflectie en deze competentie minstens minimum aanwezig is. Uit de notities kan zij niet concluderen dat zij een zwaar tekort zou hebben op de vereiste basisinzichten en -vaardigheden. Het maken van notities bij de competenties mag volgens verzoekende partij daarenboven niet opgevat worden als een quotatie 'onvoldoende'. Deze manier van quoteren wordt nergens vermeld. Verzoekende partij betwist dan ook dat zij voor 15 van de 25 competenties een onvoldoende behaald zou hebben. De quotaties bevonden zich daarenboven niet in het dossier - meer nog, ze bestonden zelfs niet -, ten tijde van het inzagemoment. Ook werd het herwerkte stuk uitgebreider gemotiveerd. Dit blijkt uit de vergelijking die gemaakt kan worden uit de foto's van verzoeker en het nu voorgelegde document. De documenten werden louter opgesteld ten behoeve van de beroepsprocedure. Verzoeker wijst op het feit dat noch de stagementor, noch de puntenafstemmingscommissie, noch de verzoeker zelf weet hadden van het (niet gedateerde en ondertekende) document. Verzoekende partij stelt dat haar rechten van verdediging geschonden werden omwille van deze schrifftevervalsing door verwerende partij. Verwerende partij stelt dat, ook al werd een vergissing gemaakt omtrent de vorm van evaluaties, dit geen afbreuk doet aan de inhoud van de beoordeling zelf. Verzoeker ging zelf pas over tot het opstellen van een schriftelijke voorbereiding op vraag van de stagebegeleider, en vroeg tijdens de stage nooit naar schriftelijke voorbereidingen van de begeleiders, waardoor zij zelf ook nalatigheden vertoont. Verwerende partij merkt op dat de stagebegeleider, stagementor en de student regelmatig overleg pleegden, waardoor over de competenties wel degelijk werd gereflecteerd. Voldoende feedback werd meegegeven. Er wordt verwezen naar e-mailverkeer tussen stagebegeleider en student. Verweerder verwijst eveneens naar de rechtspraak van de Raad. Behoudens uitzonderlijke omstandigheden, vormen gebreken in begeleiding geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen.

De grote mate van zelfstandigheid die verzoeker werd gegeven, mag niet geïnterpreteerd

worden als een goede afhandeling van zaken. Het toont enkel aan dat ultieme leerkansen geboden werden. De mentor toont duidelijk aan wat de tekorten waren van verzoekende partij. Ook hier verwijst men naar de schriftelijke weergave door de lector van de conclusies van de eindevaluatie. Hieruit bleek eveneens dat de verzoekende partij niet over de nodige kennis beschikt om een succesvolle stage af te leggen.

Voorts stelt verwerende partij dat een akkoord niet gegeven diende te worden over een evaluatieformulier. Het feit dat verzoekende partij het formulier ondertekende met 'gezien' bevestigt enkel dat de student kennis heeft gekregen van de inhoud van het stuk en de ontvangst ervan erkent.

Verwerende partij haalt aan dat er veel negatieve beoordelingen zijn, niettegenstaande dat er geen quoteringen voor de competenties werden gebruikt. De kwalitatieve opmerkingen van de stagebegeleider werden omgezet in voldoende, dan wel onvoldoende. Er zijn veel meer negatieve opmerkingen dan verzoeker zich voorhoudt. Verweerder verwijst hier naar de schriftelijke weergave door de lector van de conclusies van de eindevaluatie, waarbij de (vele) tekorten uitgebreid gemotiveerd werden. Ook de aandachtspunten werden zeer duidelijk uiteengezet. Verwerende partij verwijst naar de ondertekende eindconclusies van tussentijdse en eindevaluaties. Aangezien verzoeker aanhaalt dat zij aan haar aandachtspunten werkte, blijkt dat zij hier van op de hoogte was. Tijdens de eindevaluatie bleek echter dat de inspanningen onvoldoende waren om een voldoende te behalen.

Verwerende partij merkt voorts op dat de student op de hoogte was van de manier van evalueren. Aangezien zij zware tekorten toont op de reflectie, één van de zwaartepunten volgens pagina 18 van de studiewijzer, en zij hier regelmatig op gewezen werd maar een positieve evolutie ontbrak, is een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel 'stage' dan ook redelijk. Een goede basishouding doet dit feit niet teniet.

5.2.2 Beoordeling door de Raad

Vastgesteld moet worden dat de evaluatieprocedure niet correct werd nageleefd. Schriftelijke voorbereidingen vanwege de student, mentor en begeleider ontbreken, met uitzondering van de schriftelijke voorbereiding van de verzoekende partij voor de eindevaluatie.

Er zijn wel de syntheses van de tussenevaluatie en van de eindevaluatie, maar van enige inbreng vanwege de monitoren is geen spoor, behoudens hun handtekening op de syntheses. De met de hand geschreven opmerkingen van de stagebegeleidster op de schriftelijke voorbereiding van de eindevaluatie zijn summier en slaan maar op een beperkt aantal competenties.

De verwerende partij voert aan dat er toch overleg is geweest tussen de verzoekende partij, de monitoren en de stagebegeleidster, zodat de verzoekende partij wist dat zij aan een aantal competenties niet voldeed. Dat er overleg is geweest belet niet dat de stukken en de informatie die de betwiste evaluatie kunnen verklaren, uiterst summier zijn, en er gewoon geen stukken zijn die het resultaat kunnen verklaren buiten de syntheses en de schriftelijke voorbereiding van de verzoekende partij voor de eindevaluatie, met de opmerkingen van de stagebegeleidster. Allicht was de verwerende partij zich bewust van deze situatie, wat kan verklaren dat er een niet-gedateerd en niet-ondertekend stuk 5.4 wordt bijgebracht, dat volgens de verwerende partij een herwerkte versie is van de evaluatie door de stagebegeleidster. De verzoekende partij voert aan dat dit stuk werd opgemaakt nadat de procedure bij de Raad werd ingesteld en stelt dat het geen enkele bewijswaarde heeft. Wat er ook zij van de regelmatigheid van dit stuk, de interne beroepsinstantie maakt er geen melding van bij de opsomming van de stukken waarop zij haar beslissing steunt, zodat met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid mag worden aangenomen dat de interne beroepsinstantie geen kennis had van dit stuk. Het kan dus niet worden aangewend als motivering van de thans bestreden beslissing.

Rekening houdend met de uiterst beperkte informatie die in rechte aanvaardbaar is, dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is. De bestreden beslissing kan dus niet in stand blijven.

De Raad merkt op dat het aangewezen is dat, vooraleer de buitengewone examencommissie een nieuwe beslissing neemt, de verzoekende partij, monitoren en stagebegeleidster de schriftelijke voorbereiding van de eindevaluatie opstellen en bespreken.

Het middel is gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het

redelijkheids- en gelijkheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij onredelijk behandeld werd door de hogeschool ten opzichte van medestudenten door het niet toepassen van de door hen opgestelde Studiewijzer en OER. Verzoekende partij verwijst naar de schriftelijke voorbereidingen van een medestudent waarbij wel een uitgebreide schriftelijke commentaar werd neergeschreven. Bovendien stelt zij dat de quotering in het geval van de medestudent veel soepeler verliep aangezien zij op 21 van de 25 competenties een onvoldoende scoort en toch nog een 9/20 behaalt. Het resultaat van verzoekende partij (8/20) berust niet op een consequente, maar ongelijke behandeling en is dan ook kennelijk onredelijk.

Verwerende partij merkt op dat de onvoldoende als sanctie niet buiten proportie staat met de prestaties van de verzoekende partij tijdens de stage. Uit de eindevaluatie, waar alle noodzakelijke info aan bod kwam, blijkt duidelijk dat de stage als onvoldoende beschouwd moet worden. De negatieve evaluatie van een medestudent op basis van negatieve, kwalitatieve schriftelijke voorbereidingen toont niet aan dat een verschil in evaluatie heeft plaatsgevonden. Er wordt verwezen naar de afdoende begeleiding die plaatsvond en de rechtspraak van de Raad waarin deze stelt dat een vergelijking van examens van andere studenten irrelevant is omdat de quotering van verzoeker voldoende werd toegelicht en niet als kennelijk onredelijk beschouwd kon worden.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Zelfs al zou de medestudente, waarnaar verzoekende partij verwijst, een betere begeleiding en een gunstigere evaluatie hebben gehad, dan nog kan dit niet tot de vernietiging van de bestreden beslissingen leiden omdat de ongelijke behandeling niet in oorzakelijk verband staat met het resultaat.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 25 juni 2013 en de beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 30 augustus 2013, nadat een voorafgaand overleg, dat uiterlijk op 26 augustus 2013 tussen uitsluitend de monitoren, de stagebegeleidster en de verzoekende partij zal hebben plaatsgevonden aan de hand van een door de stagebegeleidster opgestelde schriftelijke voorbereiding.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Jan Geens

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/111 – 23 juli 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Hebbende als raadsman meester .....
kantoorhoudende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 23 juli 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling d.d. 28 mei 2013 waarbij de verzoekende partij slechts één bewijs van bekwaamheid verwerft en de overige onderzochte competenties worden afgewezen wegens onvoldoende bewezen, en tegen de beslissing van 3 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft een procedure tot erkenning van eerder verworven competenties aangevraagd met de bedoeling om een attest van bekwaamheid te verwerven, op basis van haar diploma 'professionele bachelor in de dans' en ervaring als bewegingsdeskundige, met het oog op het bekomen van vrijstellingen voor een groot gedeelte van de opleidingsonderdelen in de masteropleiding 'Drama', afstudeerrichting Woordkunst.

Verzoekende partij stelde haar portfolio op. De aanvraag heeft betrekking op 8 competenties. Het referentiekader voor het onderzoek betrof de competenties zoals opgelijst in het competentiekader van de master in het drama, zoals het werd gehanteerd door de ..... voor haar opleiding in het academisch jaar 2012-2013.

Het portfolio werd beoordeeld door een portfoliospecialist en een algemeen beoordelaar en een vakspecifiek beoordelaar. Zij werd ook onderworpen aan een interview, wat resulteerde in een gezamenlijk verslag van de drie assessoren. Enkel één van de gevraagde competenties, namelijk 'improvisatie en compositie' werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juni 2013 een intern beroep in bij de beroepscommissie.

Verzoekende partij formuleerde samengevat volgende grieven:

- Zij wenste haar aanvraag verder te verduidelijken aan de hand van de STARTT methode.

3.3. Bij beslissing van de validerende instantie op datum van 3 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De validerende instantie stelde dat de commissie in het aangevulde dossier en tweede gesprek een bevestiging van eerdere bevindingen vaststelt, en geen reden ziet om de eerdere beoordeling te herzien. Ze stelt aldus vast dat de competenties met betrekking tot de opleidingsonderdelen 'wereldbeschouwing', 'masterproef', 'vormgeving', 'argumentatie', 'masterclasses', 'literatuurbeschouwing' en 'scriptie' niet verworven zijn om de redenen die bij de eerste beoordeling werden aangegeven.

Zo laat verzoekende partij na deze competenties in relatie tot de onderwijsinhoud van de afstudeerrichting Woordkunst te brengen. Voorts definieert de kandidaat gekozen "situaties" subjectief en brengt ze deze niet in relevant verband met de onderwijsdoelstellingen. Daarnaast laat zij na reflecties te geven op specifieke teksten die zij zegt gelezen te hebben, in verband te brengen met de nodige competenties.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 3 juli 2013.

De Raad beschikt niet over gegevens om de datum van kennisname in casu na te gaan daar noch verzoekende, noch verwerende partij daar enige informatie over verstrekt. De verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat het beroep prima facie tijdig ingesteld is.

Om deze redenen neemt de Raad thans aan dat het beroep van 13 juli 2013 tijdig werd ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

In zoverre de verzoekende partij zich op een nieuw middel beroept in haar nota van wederantwoord, met name de schending van EU-richtlijnen inzake de Europese kwalificatiestructuur, is dit middel onontvankelijk daar dit niet werd opgenomen in het inleidende verzoekschrift.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat aangaande de competenties niet duidelijk is wat van de kandidaat werd verwacht en informatie hieromtrent tegenstrijdig is.

Verzoekende partij geeft een aantal tegenstrijdigheden weer.

- Voor het vak masterproef staat in de vereiste voor dat onderdeel dat inhoud en vorm van het artistiek concept zelf bepaald worden, terwijl de argumentatie voor het niet toekennen op vormvereisten gebaseerd is.
- Voor het vak wereldbeschouwing ging kandidaat er van uit dat er zelfstandig en kritisch gereflecteerd moest worden, terwijl de argumentatie voor het niet toekennen van de competentie zegt dat opvattingen van de sprekers moeten weergegeven worden.
- Voor het vak literatuurbeschouwing vernam ze dat de literatuurlijst zelf samengesteld mocht worden mits duiding. Zij begrijpt de tegenstrijdige kritieken hieromtrent niet in verband met de gekozen literatuurvorm.

Verzoekende partij stelt dat er geen rekening gehouden werd met een advies van medewerker van de verwerende partij om aansluiting te zoeken bij de opleiding master in drama.

Verzoekende partij stelt daarenboven dat de inhoudelijke motivatie fouten vertoont:

- Haar masterproef legt de link tussen woord en beweging.
- Ze heeft nooit beweerd de teksten voor het vak vormgeving zelf geschreven te hebben, zij leverde wel het bewegingsmateriaal aan.
- Bewijsmateriaal werd wel aangebracht voor het vak argumentatie.
- Voor het vak masterclasses legde zij vier schriftelijke reflecties voor in de verdediging van het proefschrift.
- De doelstelling van het artistiek project werd wel duidelijk geformuleerd voor het vak scriptie. Dat dit ontstond op basis van persoonlijke ervaringen is volgens verzoekende partij irrelevant.

Verwerende partij stelt dat uit het aangehaalde advies geen argument geput worden om het besluit van de commissie te vernietigen. Immers, het is slechts een “wegwijs maken in de verschillende keuzemogelijkheden” en daarenboven wijst de medewerker er duidelijk op dat voor een master in drama normaal gezien een artistieke toelatingsproef opgelegd wordt. Verwerende partij wijst erop dat het schrijven louter informatief is en op geen enkele wijze de commissie in haar besluitvorming bindt.

Verwerende partij stelt dat de ontleding van verzoekende partij met betrekking tot de onderscheidene opleidingsonderdelen en de wijze hoe zij die opleidingsonderdelen invult, niets wijzigt aan het besluit van de commissie waar deze telkenmale moet vaststellen dat de studente nalaat de competentie in relatie tot de onderwijsinhoud van de afstudeerrichting te brengen. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij er niet in slaagt een relevant verband te leggen met onderwijsdoelstellingen en wel integendeel haar reflecties beperkt tot zichzelf.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij zichzelf op het voorplan stelt (o.a. met betrekking tot de methodiek van argumentatie) terwijl het aftoetsen van de reeds in Nederland bereikte competenties aan de doelstellingen en competenties waarnaar gestreefd wordt in de opleiding drama door haar niet wordt gedaan. Dit geldt eveneens voor de literatuur waarnaar de studente verwijst.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij heeft ervaring als bewegingsdeskundige, en heeft in Nederland een opleiding ‘Dans’ gevolgd, opleiding waarvoor geen equivalent bestaat bij de verwerende partij, reden waarom de verzoekende partij aangeraden werd een aantal competenties te laten erkennen met het oog op het bekomen van vrijstellingen voor een groot gedeelte van de opleidingsonderdelen in de masteropleiding ‘Drama’, afstudeerrichting Woordkunst. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de informatie over wat van haar verwacht werd niet duidelijk en tegenstrijdig was, is het middel niet gegrond, omdat gebrekkige informatie op zichzelf, en behoudens uitzonderlijke omstandigheden waarvan in deze zaak niet blijkt, geen reden is om een onvoldoende resultaat in een voor de aanvrager meer gunstig resultaat te wijzigen.

Wat de masterproef betreft bekritisieren de evaluatoren niet alleen de vorm, zoals de verzoekende partij voorhoudt, maar ook de verdieping en de taal van de tekst. Het onderdeel mist feitelijke grondslag.

Wat de kritiek op het opleidingsonderdeel 'Wereldbeschouwing' betreft, is het niet onredelijk van de kandidaat te verlangen dat hij of zij ook de opvattingen van de betrokken sprekers weergeeft, wat geenszins betekent dat de kandidaat die opvattingen ook moet bijtreden. Ook dit onderdeel is niet gegrond.

Voor het opleidingsonderdeel 'Literatuurbeschouwing' bekritiseert de verzoekende partij niet de STARTT methode die het lezen en bespreken van een opgelegde roman vereist en de kritische weerslag ervan in een academisch maar vlot essay, en ontkent zij niet dat zij niet een roman, maar een essay als onderwerp gekozen had. Zij voert aan dat zij dacht dat zij de literatuurlijst zelf mocht samenstellen mits duiding. Van die bewering ligt geen bewijs voor. Het onderdeel is niet gegrond.

Voor wat de kritiek op de inhoudelijke motivering van de beoordelingscommissie betreft, herinnert de Raad eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een kandidaat in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De Raad stelt vast dat geen van de inhoudelijke kritieken van aard is aan te tonen dat de motivering van de beoordelingscommissie inhoudelijk niet redelijk is. De grondtoon van die beoordeling is dat de verzoekende partij haar eigen positie als uitgangspunt neemt voor het bereikt zijn van de nagestreefde competenties, maar daar onvoldoende afstand van kan nemen en ze niet in een breder kader kan plaatsen. Voorts merkt de Raad op dat het argument dat de verzoekende partij voor haar masterproef wel de link legt tussen woord en beweging geen afbreuk doet aan de hiervoor door de beoordelingscommissie vastgestelde tekorten. Zo ook ondermijnt de kritiek dat de verzoekende partij het bewegingsmateriaal heeft aangebracht voor de productie in het kader van het opleidingsonderdeel 'Vormgeving' niet de vaststelling dat zij de in deze productie aangeboden kunstvorm en de functie ervan in de klassieke Indiase theaterkunst uiterst summier beschrijft. Wat betreft het opleidingsonderdeel 'Argumentatie' mist het middel feitelijke grondslag, nu uit de aan de Raad voorgelegde stukken niet blijkt waarom het oordeel van de beoordelingscommissie dat er geen bewijzen worden voorgebracht onjuist zou zijn. Hetzelfde geldt voor het opleidingsonderdeel 'Masterclasses woordkunst', nu de verzoekende partij niet aantoont dat zij wel schriftelijke reflecties op twee van de vier masterclasses heeft voorgelegd. Zo ook blijft de verzoekende partij in gebreke aan te tonen waarom het oordeel van de beoordelingscommissie dat niets verwijst naar het vakgebied of de artistieke visie van de afstudeerrichting Woordkunst in feite onjuist is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 28 mei 2013 en de beslissing van 3 juli 2013 in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 juli 2013 te Brussel.

Rolnr. 2013/111 – 23 juli 2013

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Jan Geens

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/115 – 23 juli 2013

Inzake .....
Wonende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoorhoudend .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 23 juli 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de begeleidde beroepspraktijk 5-6 en tegen de beslissing van het intern beroepscollege genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in lerarenopleiding, afstudeerrichting 'lager onderwijs'.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2013 een intern beroep in bij het intern beroepscollege van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het intern beroepscollege op datum van 3 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de ombuds een overleg en feedbackmoment heeft georganiseerd met de stagecoördinator, die de negatieve evaluatie bevestigde, en aangaf dat student over veel kwaliteiten beschikt, maar niet geschikt is om les te geven. De stagebegeleider bleef van oordeel dat de student zich te veel profileerde ten koste van de kinderen, de mentor en haar medestudenten, en om die redenen niet geschikt is voor het onderwijs. Deze vaststelling blijkt ook uit de rode codes die op het eindverslag werden vermeld. Daarnaast vermeldt de handleiding met betrekking tot de stage dat de begeleiding en evaluatie uitdrukkelijk gescheiden gehouden worden; de verslagen die de student bij haar verzoekschrift voegt betreffen slechts feedbackdocumenten, en maken geen deel uit van de evaluatie. De evaluatie gebeurt per stageperiode, in overleg met de mentor aan de hand van

een consensusverslag; in dit verslag worden de verschillende competenties beoordeeld. De verschillende consensusverslagen op het einde van het academiejaar worden samen beoordeeld en op basis hiervan wordt een score verleend. Slechts wanneer de student alle competenties, zoals opgenomen in de stagefiche, verworven heeft, wordt een credit verleend. Uit het dossier, en in het bijzonder de consensusverslagen blijkt dat de student nog niet alle competenties verworven heeft, en de score terecht werd goedgekeurd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 30 juni 2013. De beslissing werd op 8 juli 2013 genomen en per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 9 juli 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2013.

De laatste dag om in beroep te gaan betreft 14 juli 2012. Gezien dit een zondag is wordt de vervalltermijn automatisch verlengd tot maandag 15 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend op 15 juli 2013 bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... niet ontvankelijk is.

De beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is. Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Jan Geens

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/116 – 23 juli 2013

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 25 juni 2013 en de beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 5 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/117 – 23 juli 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 23 juli 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij 7/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de interieurarchitectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2013 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur als voorzitter van het intern beroepscollege op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit de evaluatiefiche blijkt dat de studente zeker niet op elke begeleiding verschenen is. Ze stelde voorts dat de jury een gemotiveerde beslissing heeft genomen. De interne beroepsbeslissing stelde dat de jury bestond uit zeer ervaren mensen. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de studente heeft gekozen voor een klassiek concept (omgekeerd U) en de opdracht aldus goed begrepen heeft, maar dat de jury problemen vaststelde bij de studente betreffende het aanvoelen van verhoudingen, ergonomische parameters, materialen en uitdieping van eigen persoonlijk ontwerptraject. De beroepsbeslissing stelt voorts dat de studente enerzijds wel goed de richtlijnen heeft

opgevolgd, maar dat de jury anderzijds wel wijst op een gebrek aan eigen kritische zin voor detaillering of eigen uitdieping. Daarvoor verwijst de interne beroepsbeslissing eveneens naar de punctuele opmerkingen van de docent bij haar ontwerp. De interne beroepsbeslissing stelde dat, zelfs indien onnodig kwetsende kritiek tijdens de jurering gegeven werd, dit niet belet dat het ontwerp om inhoudelijke redenen als onvoldoende werd beoordeeld.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 11 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij bekritiseert de motivering en stelt dat zij niet op de hoogte was van het feit dat zij de fiche moest inleveren. Zij stelt dat zij dit bovendien deed uit zorgvuldigheid zodat deze niet verloren zou gaan. Verder wijst zij erop dat docenten nooit opmerkingen ter zake hebben gemaakt.

Verwerende partij stelt dat uit niets blijkt dat de docenten hiervan op de hoogte waren, en dat nog minder blijkt, – indien zij hiervan dan op de hoogte zouden zijn geweest –, dat er nooit opmerkingen zouden gemaakt zijn. Het argument van verzoekende partij dat zij dit uit voorzorg deed om te vermijden dat de fiche verloren zou geraken is uiteraard niet ernstig. De instructies zijn duidelijk en voor geen interpretatie vatbaar. Ze verwijst naar de studiefiche. De vrees voor verlies is volkomen ten onrechte. Verwerende partij stelt voorts dat de studiefiche voor het opleidingsonderdeel ..... is overhandigd geworden bij het begin van het academiejaar en de studenten worden uiteraard verondersteld kennis te nemen van de inhoud van de studiefiche, minstens op het ogenblik dat het bedoelde opleidingsonderdeel aangevat wordt.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij bekritiseert de motivering en stelt dat zij op elke begeleiding, die relevant voor haar was, aanwezig was.

Verwerende partij stelt dat uit de evaluatiefiche blijkt dat de studente slechts tweemaal aanwezig was bij de evaluatie, namelijk op 13/03/2013 en 17/04/2013.

Derde onderdeel

Verzoekende partij bekritiseert de motivering en stelt met betrekking tot de kritiek van de jury op haar ontwerp. Verzoekende partij stelt ook op dat de jury zich zeer kwetsend heeft uitgelaten. Zij stelt dat haar ontwerp op maat gemaakt is van haar eigen bed zodat ze het zelf later nog kon gebruiken. Het bedje op de verdediging was daar niet op aangepast. Ze stelt ook dat ze zich bij de jurering verdedigd heeft door daar op te wijzen en dat de jury niet wou luisteren naar haar uitleg aan de hand van de tekeningen. Zij stelt dat de jury ten onrechte geoordeeld heeft dat zij geen kennis zou hebben van de juiste verhoudingen en ergonomie. Ze wijst er ook op dat zij door haar begeleider steeds gesteund werd in haar ontwerp "met toegevoegde waarde" zonder dat deze enige opmerking heeft gemaakt, noch bijsturing heeft gevraagd.

Ze wijst er ook op dat haar ontwerp weliswaar een eenvoudig prototype met eenvoudige materialen is, en dat dit toch al veel geld gekost heeft, maar dat haar logboek duidelijk de normale materialen beschrijft. De detaillering van geleiders en verbindingsschroeven is volgens verzoekende partij wel aanwezig in haar prototype zodat zij wel kritisch is geweest.

Verwerende partij merkt op dat dit grotendeels een nieuw argument is het welke niet aangewend is geworden naar aanleiding van het interne beroep. Zij stelt dat bij een extern beroep geen andere argumenten mogen worden ontwikkeld dan die argumenten die reeds ontwikkeld zijn geworden naar aanleiding van het interne beroep. Bijgevolg is de kritiek volgens verwerende partij niet-ontvankelijk. Wat betreft eventuele kwetsende uitspraken van de jury stelt verwerende partij dat dit op zich niets wijzigt aan de motivering van de inhoudelijke beoordeling.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voorafgaande opmerking

Ter zitting heeft de verzoekende partij ook nog aangevoerd dat niet blijkt dat het aangevochten resultaat het gevolg is van permanente evaluatie zoals in de ECTS-fiche is voorgeschreven.

Dit middel is laattijdig aangevoerd en daarom niet-ontvankelijk. Niets belet evenwel de verwerende partij om alsnog rekening te houden met dit gegeven.

Eerste onderdeel

In de interne beroepsbeslissing wordt gesteld dat de verzoekende partij de evaluatiefiche in haar schetsboek had bijgehouden, wat in strijd was met punt 8 van de opdrachtstelling. De verzoekende partij betwist met de in het onderdeel weergegeven redenen dat dit een onregelmatigheid is.

Ook al zou het bijhouden van de fiche door de verzoekende partij geen onregelmatigheid uitmaken, de verzoekende partij blijft in gebreke aan te tonen dat het bijhouden van deze fiche enige invloed heeft gehad op de evaluatie van het opleidingsonderdeel '.....', voorwerp van het beroep.

Het onderdeel is niet gegrond.

Tweede onderdeel

Uit de studiefiche blijkt dat er zeven begeleidingsmomenten waren. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij maar op twee of drie van deze zeven begeleidingsmomenten aanwezig was.

De verzoekende partij stelt dat zij aanwezig was bij elke begeleiding die voor haar relevant was, maar spreekt niet tegen dat zij niet op alle begeleidingsmomenten aanwezig was.

De verzoekende partij brengt geen enkel gegeven bij waaruit kan blijken dat de begeleidingsmomenten waar zij niet aanwezig was, niet relevant waren voor haar project. Dat de verwerende partij met deze afwezigheden heeft rekening gehouden bij de evaluatie van het opleidingsonderdeel is dan ook niet onredelijk. Het onderdeel is niet gegrond.

Derde onderdeel

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In haar intern beroep bekritiseerde de verzoekende partij de evaluatie van de jury, enerzijds omdat zij toch de richtlijnen van de docent gevolgd had, anderzijds omdat de jury zich kwetsend over haar ontwerp had uitgelaten.

In het kader van het beroep bij de Raad kan alleen met deze in het intern beroep geuite kritiek rekening gehouden worden, niet met de bijkomende kritiek die voor het eerst in het beroep bij de Raad wordt aangebracht, terwijl er geen reden is waarom die ook niet in het intern beroep had kunnen worden aangebracht.

Dat de verzoekende partij de richtlijnen van de docent gevolgd heeft, impliceert uit de aard van de zaak niet dat het eindresultaat dat de jury te beoordelen had, als voldoende beoordeeld moest worden. Het enkele feit dat het oordeel van de jury anders uitvalt dan dat (volgens de verzoekende partij) van de docent, toont op zich niet aan dat het oordeel van de jury onredelijk is.

Wat de kwetsende uitlatingen van een lid van de jury betreft, ook dit toont niet aan dat het oordeel van de jury, die uit vier personen bestond, onredelijk was.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De niet gedateerde beslissing van de examencommissie en de beslissing van 8 juli 2013 van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/118 – 23 juli 2013

Inzake .....
wonende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 23 juli 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 1 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de Verpleegkunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2013 een intern beroep in bij het intern beroepscollege van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het intern beroepscollege op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde met betrekking tot het opleidingsonderdeel '.....' dat de docenten werden gecontacteerd door de ombudsdienst met betrekking tot een beweerdelijk gebrek aan feedback, doch dat zij beiden bevestigden dat de nodige feedback wel degelijk plaatsvond. Verzoekende partij was aanwezig en uitvoerige verslagen werden opgesteld. Schriftelijke ontwerpen van het eindwerk werden eveneens becommentarieerd en de nodige feedback werd ook hier gegeven.

De interne beroepsbeslissing stelde met de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' vast dat voor beide onderdelen samen slechts één score werd verleend, waar een aparte score voor de opleidingsonderdelen gegeven moest worden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 9 juli 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2013. De laatste dag om in beroep te gaan betreft 14 juli 2012. Gezien dit een zondag is wordt de vervalttermijn automatisch verlengd tot maandag 15 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat hij niet op de hoogte werd gesteld van de eventuele feedback van een tweede lezer van het eindwerk. De punten per opgave werden niet vrijgegeven en een consensusverslag kon ook niet ingekeken worden. Verzoeker verwijst naar een e-mail naar de tweede lezer waarin een vraag tot feedback eveneens onbeantwoord bleef.

Verzoekende partij stelt voorts dat de communicatie gebrekkig blijft verlopen in functie van herexamens. Verzoekende partij merkt op dat zij nog steeds niet op de hoogte werd gesteld van de scores die voor elke opdracht bekomen werden, zowel voor het individuele werk als voor het groepswork. Verzoekende partij stelt voorts dat hij niet weet welk gewicht aan welk onderdeel gegeven werd en op welke manier de eindscore dus berekend wordt. Verzoekende partij wijst vervolgens op de onduidelijkheden omtrent het aandeel van de score van de posterpresentatie (0/30) in het eindresultaat.

Daarenboven haalt verzoeker aan dat het initiële, extra contactmoment mondeling verliep en zich beperkte tot advies met betrekking tot de tweede examenkans voor het individuele gedeelte. Verzoeker verwijst ook naar de gebrekkige communicatie tussen de verschillende contactpersonen, waardoor geen consequente informatie verkregen werd tijdens het tweede feedbackmoment. Daarnaast merkt verzoekende partij op dat er in de verslagen nooit melding gemaakt werd van eventuele tekorten, waaruit hij dacht af te leiden een positieve evaluatie te bekomen.

Verwerende partij stelt dat de docenten werden gecontacteerd door de ombudsdienst met betrekking tot een beweerdelijk gebrek aan feedback, doch dat zij beiden bevestigden dat de nodige feedback wel degelijk plaatsvond. Verwerende partij stelt voorts dat uitvoerige verslagen naar aanleiding van deze feedbackmomenten opgesteld werden. Schriftelijke ontwerpen van het eindwerk werden eveneens becommentarieerd en de nodige feedback werd ook hier gegeven.

Verwerende partij merkt op dat de evaluatie naar alle correctheid en evenredigheid is verlopen. Er wordt verwezen naar consensusverslagen van beide lezers, toelichting van de ombudspersoon, e-mailverkeer en een overzicht van feedbackmomenten. Verweerder merkt op dat het werk wel degelijk door een tweede lezer gequoteerd werd, wat verzoekende partij kon vernemen op het feedbackmoment.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Met de verzoekende partij moet worden vastgesteld dat uit geen van de door de verwerende partij ingediende stukken blijkt hoe de quotering van het opleidingsonderdeel '.....' tot stand is gekomen.

Weliswaar kan worden aangenomen dat het werkstuk ook door een tweede lezer is geëvalueerd, zoals de verwerende partij stelt, maar buiten het consensusverslag, dat enkel maar een naar verluidt gemeenschappelijke evaluatie van beide evaluatoren zuiver cijfermatig weergeeft zonder enige verdere uitleg (stuk 6 van de verwerende partij) en een aantal in de marge aangebrachte opmerkingen van de promotor bij het werkstuk, opmerkingen die niet duidelijk maken op welke wijze ze in de evaluatie zullen wegen, en waarvan evenmin duidelijk is of die opmerkingen door de verzoekende partij nog konden worden verwerkt in een finale versie (stuk 8 van de verwerende partij) is er geen motivering van het resultaat. De motivering die wel voorhanden is, is niet van aard het resultaat op afdoende wijze te verantwoorden. Verder mag worden opgemerkt dat alleen voor zuivere kennisvragen een cijfer een voldoende motivering oplevert, maar niet voor evaluatievormen zoals hier aan de orde.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 27 juni 2013 en de beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 juli 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/118 – 23 juli 2013

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 8 augustus 2013

Rolnr. 2013/091 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing op datum van 19 juni 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Internationaal traject (20): praktijk deel 3' en tegen de beslissing van 2 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor onderwijs, afstudeerrichting lager onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 19 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel 'Internationaal traject (20): praktijk deel 3' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 2 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het OER ter beschikking van de studenten werd gesteld en de onderwijsinstelling zodoende haar informatieplicht nagekomen is. De gegeven quotering vertoont ook geen formele onregelmatigheden. Om een objectieve beoordeling te garanderen werd de praktijkcommissie uitgebreid met een ombuds als waarnemer. Zowel de

eindbeoordeling als de tussentijdse beoordeling is tot stand gekomen zoals voorzien in het stagevadecum.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 2 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 2 juli 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 2 juli 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 3 juli 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 4 juli 2013.

Het beroep van 6 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Wering van stuk

De verzoekende partij vraagt dat het ombudsverslag uit de debatten geweerd wordt omdat het laattijdig werd overgemaakt. Daar de laattijdigheid vaststaat, weert de Raad dit stuk uit het debat.

5. Prejudicieel incident

De verzoekende partij verzoekt de Raad om de behandeling van de zaak uit te stellen zodat de behartiging van haar belangen in overeenstemming met het algemeen beginsel van wapengelijkheid opgenomen kan worden. Zij is het er immers niet mee eens dat de behandeling van de zaak wel wordt opgeschort ten behoeve van de vakantieregeling van de verwerende partij, maar dat voor de behandeling geen rekening wordt gehouden met de vakantiebehoefte van verzoekende partij, noch met die van haar raadsman. Zij stelt dat door de weigering om rekening te houden met hun afwezigheid (datum voor nota van wederantwoord, zitting) het recht van verdediging, met inbegrip van de vrije keuze van een raadsman geschonden wordt. Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij haar schorsingsverzoek ook misbruikt om de verzoekende partij te benadelen. Uit de nota van antwoord kan volgens verzoekende partij afgeleid worden dat deze reeds ruim voor het ingaan van de schorsing werd opgemaakt, maar dat het administratief dossier niet meteen ter beschikking van de verzoekende partij werd gesteld door het gevolg van de aanvraag tot schorsing. Zij stelt voorts dat aanwezigheid op de zitting gewenst is om een aantal feitelikheden te duiden.

In ondergeschikte orde – voor zover de Raad geen uitstel van behandeling toestaat – wenst zij volgende prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof voor te leggen:

"Is het Decreet 19.03.2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, en zijn meer bepaald en onder meer de artikelen II.38 & II.40 van dit decreet, in strijd met het gelijkheidsbeginsel en het verbod van discriminatie gewaarborgd door art. 10 & 11 Gecoördineerde Grondwet 17.02.1994, in de mate waarin dit decreet, en meer in het bijzonder bedoelde artikelen enkel aan de "besturen"

— d.w.z. aan de onderwijsinstellingen, verwerende partij in een betwisting, aangebracht bij de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen — het recht toekennen op een schorsing wegens vakantie, — in de zaken die bij de Raad worden aangebracht in de loop van juli of augustus— van de termijn van orde, voorzien in art. 11.38 van het decreet ?

Is er — in andere woorden — geen sprake van een discriminatie van de student, — verzoekende partij in een betwisting, aangebracht bij de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen —, nu de student niet de mogelijkheid krijgt om op zijn beurt een procedurekalender, en een behandelingsdatum te bekomen die verenigbaar is met zijn eigen vakantieperiode, en meer nog in het bijzonder met de vakantieperiode van de advocaat – raadsman op wie hij naar eigen vrije keuze een beroep wenst te doen met het oog op zijn verdediging — het recht van verdediging, waartoe behoren de vrije keuze van raadsman, en de wapengelijkheid, dringt zich doorheen het hele recht op, als zijnde een “algemeen rechtsbeginsel”, dat bijgevolg ook in een procedure vóór de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen —, in gelijke mate voor beide partijen gegarandeerd lijkt te moeten worden ?”;

“Is art. 11.38 Decreet 19.03.2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, dan wel een uitlegging van dit art. 11.38, in strijd met het gelijkheidsbeginsel en het verbod van discriminatie gewaarborgd door art. 10 & 11 Gecoördineerde Grondwet 17.02.1994, in de mate waarin het bedoelde artikel, — dan wel de uitlegging ervan gegeven —, het de student, — verzoekende partij in een betwisting vóór de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen —, onmogelijk maken om rechtsgeldig afstand te doen van een uitspraak over de zaak binnen de in art. 11.38 van het bedoelde decreet gestelde termijn van orde, en zulks in het bijzonder in die gevallen waarin de student van een uitspraak binnen de bedoelde termijn van orde afstand doet met het oogmerk om aldus zijn recht van verdediging te kunnen uitoefenen, gelet op de omstandigheden, —zoals tijdens de vakantiemaanden juli en augustus, wanneer de eigen vakantie van de student en/of deze van de raadsman op wie de student naar eigen vrije keuze een beroep wenst te doen met het oog op zijn verdediging, tot gevolg hebben dat het behoud van de in art. 11.38 van het bedoelde decreet gestelde termijn van orde, de uitoefening van het recht van verdediging verhindert, minstens belemmert — ?”;

Beoordeling door de Raad

Op het verzoek tot uitstel van verzoekende partij kan niet worden ingegaan. Er dient zoveel mogelijk naar gestreefd te worden om de zaken te behandelen binnen de door de decreetgever bepaalde korte termijn, ook al is dat een termijn van orde. Daarnaast brengt het volume van het aantal zaken dat de Raad te behandelen heeft, zeker in deze periode, met zich mee dat het toestaan van uitstel de ordentelijke werking van de Raad in het gedrang dreigt te brengen.

Het verzoek tot het stellen van prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof wordt afgewezen. De verzoekende partij toont niet aan dat zij in haar belangen geschaad werd door de decretaal bepaalde procedureregeling – getuige de omvang én de inhoud van zowel haar verzoekschrift als haar nota van wederantwoord – en voor het overige dient te worden vastgesteld dat het antwoord op de door de verzoekende partij voorgestelde prejudiciële vragen niet noodzakelijk is om het voorliggende geschil te beslechten.

6. Grond van de zaak

6.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang genomen met het motiveringsbeginsel.

6.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beoordelingen van de mentoren (voldoende) verschillend zijn van deze opgesteld door de docent (onvoldoende). Zij werpt bovendien ook op dat de scoremogelijkheden voor de mentor aanmerkelijk beperkter zijn dan deze voor de docent.

Positieve opmerkingen van de mentor worden volgens verzoekende partij onvoldoende in rekening gebracht. Verzoeker verwijst naar de toelichting bij het eindcijfer. Zij werpt

bovendien op dat de resultaten reeds bekend werden gemaakt, vooraleer het eindverslag van de stagementor verkregen werd. Er wordt verwezen naar de mail die hieromtrent verstuurd werd door de mentor. Zij stelt voorts dat in de eindconclusie overwegend en eenzijdig gefocust werd op de negatieve punten. Zij wijst erop dat de mentor in haar verslag duidelijk aangeeft dat verzoekende partij het lesgeven onder de knie heeft. Zij verwijst naar de opmerking die haar mentor hier eveneens over maakte.

Verzoekende partij merkt op dat de docent de hele stage beoordeeld heeft op basis van één enkel bezoek en dat zij tevens gebrekkig werd begeleid. Zij stelt dat het verloop van de stage niet verlopen is volgens de afspraken. Zij stelt dat met de stagebegeleidster extra begeleiding werd afgesproken om pas op het einde van de stage een verslag op te stellen. Zij stelt vast dat in het eindverslag een andere versie wordt weergegeven.

Voorts stelt verzoekende partij dat haar gebrek aan enthousiasme en spontaniteit telkens als werkpunt naar voren komt, maar dat zij daar toch vorderingen in maakt. Ze stelt dat, indien dit een echte reden is om een onvoldoende te krijgen, haar dit vorig jaar duidelijk moest gemaakt worden.

Verwerende partij stelt dat het eindcijfer niet zomaar tot stand is gekomen en dat het steun vindt in objectieve materiële elementen. Zij merkt ook op dat er voor deze fase van de opleiding hogere eisen gesteld worden.

Zij stelt dat in het stagevadamecum duidelijk staat er bij het eindverslag rekening wordt gehouden met de feedback van de mentoren, maar dat het de opleiding – stagebegeleider – is die de beoordeling maakt. In het verslag wordt duidelijk aangegeven dat er voor veel punten niet het gewenste niveau werd behaald. Verwerende partij wijst erop dat het verslag ook duidelijk aangeeft of de opmerkingen van de begeleider of mentor komen.

Verwerende partij stelt voorts dat de verzoekende partij tijdens haar stages meer dan de minimaal (nl. één) bepaalde stagebezoeken heeft gekregen. Zij merkt voorts op dat de stagebegeleidster bij haar bezoek op 27 november 2012 een dermate ernstig probleem, dat niet op korte termijn te remediëren viel, vaststelde.

6.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij klaagt er in essentie over dat er een groot verschil is tussen de evaluatie van de mentoren en die van de stagebegeleider.

Zoals de Raad al meermaals heeft gesteld, een dergelijke tegenstelling is niet ongebruikelijk, maar finaal gaat het om de vraag of de evaluatie van de begeleider op zichzelf genomen verantwoord is, mede gelet op de evaluatie van de mentor of mentoren.

In dit geval dient te worden vastgesteld dat (1) bij de eerste stage ook de mentor niet positief was (oordeel: twijfel) en bij de twee andere stages voldoende, (2) er in totaal vier stagebezoeken door de lector/docent zijn geweest, en de verzoekende partij zelf erkent dat het onderhoud na het bezoek bij de tweede stage 'zwaar' (lees: zeer negatief) was, en zij overigens de constant negatieve evaluaties van de bijgewoonde lessen inhoudelijk niet betwist behalve door te verwijzen naar de (eerder) positieve evaluaties van de mentor. Gelet op het geheel van deze gegevens kan niet gesteld worden dat de evaluatie voor het opleidingsonderdeel 'Internationaal traject (20): praktijk deel 3' kennelijk onredelijk was. Voor het overige klaagt de verzoekende partij over gebrekkige begeleiding, maar zoals de Raad reeds herhaaldelijk geoordeeld heeft, is gebrekkige begeleiding behoudens uitzonderlijke omstandigheden waarvan in deze zaak niet gebleken is, geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige evaluatie te wijzigen.

Het middel is niet gegrond.

6.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 19 juni 2013 en de beslissing van 2 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,
David Keyaerts

Rolnr. 2013/094 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

Hebbende als raadsman meester .....
Kantoor houdende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Hebbende als raadsman meester .....
Kantoor houdende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van 27 juni 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en uitsluiting verkreeg voor de tweede examenkans voor het opleidingsonderdeel 'Besturingssystemen' en tegen de beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in Toegepaste Informatica.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing d.d. 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' waarbij als tuchtsanctie een 0/20 voor het opleidingsonderdeel en het ontnemen van de tweede examenkans wordt opgelegd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2013 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 4 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de bemiddelingsprocedure zonder resultaat werd opgestart. De beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie terecht oordeelde dat de oplossing nagenoeg identiek is aan het werk van twee andere groepen. De beroepsbeslissing stelde dat de foutieve oplossing dezelfde logische fouten, identieke structuur, exacte kopieën

en dezelfde tekstuele details als andere werken bevat. In de beslissing wordt gesteld dat al deze elementen samen aantonen dat het hier om fraude gaat. De beslissing wordt gemotiveerd, rekening houdende met de niet-tolereerbaarheid van het opleidingsonderdeel.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 4 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 4 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2013. Het beroep van 8 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de tuchtsanctie niet redelijkerwijs verantwoord kan worden. Zij stelt in de eerste plaats dat zij de opdrachten steeds zelf maakte. Zij merkt voorts op dat het vermoeden van fraude gebaseerd is op een vergelijking van een deel van de opdracht waardoor een vertekend beeld geschetst wordt. Zij wijst erop dat enkel de louter toevallige overeenkomsten, niet de verschillen werden besproken.

Zij werpt voorts op dat twee andere partijen, die hij niet persoonlijk kende, toegaven dat ze fraude pleegden en duidelijk aanhaalden dat verzoekende partij en haar labopartner hier niets mee te maken hadden. Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij daar onterecht geen rekening mee heeft gehouden. Verzoekende partij merkt bovendien ook op dat de 'frauduleuze' oefening door zijn labopartner gemaakt werd. Zij verwijst naar het chatgesprek waaruit een taakverdeling zou blijken. Verzoekende partij stelt dat zij helemaal niet de aard heeft om te frauderen. Voor het gebrek aan frauduleus opzet verwijst zij naar andere labo's waaruit blijkt dat voor haar onoplosbare vragen blanco gelaten werden. Verzoekende partij merkt bovendien op dat zij één van de weinige studenten was die elke les aanwezig was. Dit toont volgens haar aan dat zij zeer veel tijd spendeerde aan het vak en dus ook aan de labo's.

Voorts stelt verzoekende partij impliciet dat zij zeer goede slaagkansen voor het globale vak had, gelet op de andere deexamens en dat er geen nood was om te frauderen.

Verwerende partij stelt dat het bestaan van de feiten niet ontkend kan worden. De lector stelt in zijn verslag van 17 juni 2013 100% zeker te zijn dat er fraude is, omdat (1) de oplossingen (quasi) identiek zijn terwijl dit in de praktijk onmogelijk is, en (2) de oefening fout is opgelost en de betrokken studenten de enigen zijn die de oefening op die foute wijze hebben opgelost. Verwerende partij wijst op het bestaan van fraude zoals bepaald in het OER vermits de verzoekende partij het document hoe dan ook niet zelf heeft gemaakt, en hij met betrekking tot de bewezen herkomst van een derde geen verschoningsgrond kan vinden in een beweerd niet-weten.

Verwerende partij stelt dat het beweerd niet-weten van verzoekende partij omtrent wat als

fraude moet beschouwd worden of aangaande de handelingen van zijn partner in elk geval onverschoonbaar is. De grens van het verbod van overleg en samenwerking is bij de labo's slechts verlegd van het individu naar het duo. Dit betekent dat elk lid van het duo haar volle verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van de opdracht moet nemen. Verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij dit niet heeft gedaan, door kritiekloos het labo van zijn duopartner over te nemen, en aldus geen eigen aandeel in het concrete labo te hebben, en in de praktijk slechts de helft van de zes labo's op te nemen. Zij wijst erop dat laboduo's die het werk verdelen, reeds een embryonale vorm van wederzijds plagiaat plegen.

Verwerende partij stelt dat de examencommissie op basis van een zorgvuldig onderzoek, met name het duidelijke verslag van de docent, tot de vaststelling is gekomen dat er sprake is van fraude. Verwerende partij wijst er op dat andere labo's niet relevant zijn voor dit fraudedossier.

Verwerende partij stelt ten slotte dat de sanctie van 0/20 een automatische sanctie is en dat de uitsluiting van de tweede examenkans geen onredelijke bijkomende sanctie is daar de examencommissie een duidelijk onderscheid wenst te maken met studenten die een niet-toleraarbaar tekort 0/20 scoren wegens het niet beheersen van competenties.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de feiten blijkt dat de verzoekende partij met een medestudent heeft samengewerkt voor de bewuste opdracht, en dat het deze partner is die met andere studenten de fraude gepleegd heeft.

Van enige persoonlijke betrokkenheid van de verzoekende partij bij de fraude blijkt niet, de verwerende partij volstaat met te stellen dat de verzoekende partij maar had moeten controleren wat haar partner deed en dat haar onwetendheid onverschoonbaar is. De verwerende partij aanvaardt blijkbaar dat studenten samenwerken voor het maken van opdrachten. Weliswaar mag van studenten die samenwerken verwacht worden dat zij een redelijke diligentie aan de dag leggen in die samenwerking, maar dit impliceert niet dat zij zonder nader bewijs geacht kunnen worden medeplichtig te zijn aan de door de partner gepleegde fraude. Uit het enkele feit van het samenwerkingsverband, werkwijze die door de verwerende partij aanvaard wordt, kan het vereiste gewoon opzet niet worden afgeleid. Alleen een uitdrukkelijke regel, die hier niet voorhanden is, zou als resultaat kunnen hebben dat ook onwetende partners de sanctie voor fraude moeten ondergaan die aan de andere partner is opgelegd. Uiteraard kan de onschuldige partij geen voordeel halen uit de fraude, maar minstens kan haar het recht op een tweede examenkans niet ontzegd worden.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De examentuchtbeslissing van 27 juni 2013 en de beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 16 augustus 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2

van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/097 – 8 augustus 2013

Inzake .....,
geboren .....

Hebbende als raadslieden meester.....
Kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing op datum 4 juli 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'basisstage 2'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel 'basisstage' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 2 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie correct heeft gehandeld volgens het OER. De beslissing stelde voorts dat de opleiding daarenboven in de nodige informatie heeft voorzien. Toch stelde de beroepsbeslissing dat, wegens de nieuwe manier van opvolgen en beoordelen het resultaat opnieuw bekeken moest worden om te zien of dit een effect heeft gehad op de score.

Op 4 juli 2013 volgt een bespreking van het opleidingsonderdeel in een buitengewone zitting van de examencommissie. In de nieuwe beslissing van de examencommissie d.d. 4 juli 2013 wordt de motivering voor het stagecijfer opnieuw toegelicht, besproken en goedgekeurd. Het eindresultaat van 9/20 wordt behouden.

Er wordt verwezen naar het generieke beoordelingsinstrument en de stagehandleiding. Hierin staat dat aanwezigheid van tekorten op één gebied of enkele gebieden bij enkele lessen tot een onvoldoende kunnen leiden. De beslissing stelt dat de inhouden niet steeds goed, diepgaand aangebracht werden of dat er zich meermaals storende fouten tegen de inhouden die niet centraal stonden voordeden (= tekort voor de cluster inhoudelijk competent handelen). De examencommissie verwijst naar de tussentijdse beoordelingsverslagen die dit reeds aantoonen. Zij wijst er ook op dat er zorgvuldig werd gehandeld: doorheen het academiejaar werden voldoende feedback en oefenkansen gegeven waardoor bijsturing mogelijk was. De beslissing stelde voorts dat het de taak van de student is om de mentor op de hoogte te stellen van de beoordelingsmethodiek en de evaluatiecriteria, die trouwens blijken uit het lesbegeleidingsformulier.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 4 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 4 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2013.

Het beroep van 8 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op een schending van de mededelingsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen lijst van personen die beslisten over de herdeliberatie, bij de beslissing werd gevoegd. De mededeling gebeurde dan ook niet rechtsgeldig.

Verwerende partij stelt dat dit verzoekende partij geen nadeel heeft berokkend en dat deze vergetelheid niet op straffe van nietigheid gesanctioneerd wordt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het middel is niet gegrond. De verwerende partij brengt een weliswaar niet geïnventariseerd stuk bij waaruit blijkt wie er aanwezig was op de herdeliberatie. In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij niet dat de examencommissie, gelet op deze lijst, onregelmatig was samengesteld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van het

motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, al dan niet in samenhang genomen met het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat zij slechts laattijdig op de hoogte gesteld werd van de te volgen lessen en noodzakelijke info teneinde een kwalitatieve voorbereiding neer te leggen. Er wordt verwezen naar het e-mailverkeer tussen haar en de stagebegeleider voor aanvang van de stage.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de begeleiding, beoordeling en inhoud van de stage ernstig werd gehypotheciseerd door de betrokken stagementor. De beoordelingen zijn volgens verzoekende partij dan ook duidelijk niet op correcte wijze verlopen.

Verzoekende partij merkt op dat de beoordelaar, reglementair gezien, eigenlijk geen stagiaires toegewezen mocht krijgen wegens een ontbrekende anciënniteit (maturiteit) van minstens drie jaar. Zij werpt voorts op dat het niet normaal is dat zij haar stagebeoordelaar moet uitleggen hoe de evaluatie moet verlopen. Zij stelt dat de stagementor onvoldoende kennis had over de elementen van beoordeling door onervarenheid, zoniet vooringenomenheid. Zij stelt voorts dat de stagementor zich enkel geroepen voelde om negatieve punten (feedback) te noteren en dat alle positieve aspecten ondergeschikt waren. Zij stelt dat de communicatie van de stagementor zeer vaag en algemeen bleef, maar dat zij desondanks toch het nodige gedaan heeft om deze punten weg te werken. Indien er vroegtijdig en duidelijker problemen door de stagementor gesignaleerd zouden geweest zijn, dan had zij zich daarop kunnen instellen terwijl het tekort nu als een verrassing kwam.

Zij wijst er voorts op dat zij de eerste stagiaire van deze mentor was. Zij wijst hiervoor naar het concrete stageverloop. Verzoekende partij stelt dat de beperkte lesinhouden eenzijdig zonder ruimte voor eigen inbreng werden bepaald. Zij stelt dat net dit inhoudelijke aspect, ook al is onduidelijk welk gewicht hier aan moet gegeven worden in de eindscore, zorgde voor de quotatie 'onvoldoende'.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in gebreke blijft om aan te tonen hoe de vermeende falende begeleiding haar resultaat in concreto kan beïnvloeden. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij nergens in concreto aantoont waar de subjectiviteit van de beoordeling zou liggen of in welke mate deze de beoordeling heeft beïnvloed.

Verwerende partij stelt voorts dat haar geen regelgeving bekend is over de vereisten voor mentoren. Zij wijst er bovendien op dat de beoordeling niet gestoeld op één enkele visie. Ze wijst erop dat de informatie die de hogeschool bereikt via één leerkracht steeds wordt afgetoetst aan de bevindingen van de bezoekende docent(en), aan de kwaliteit van de stagemap en aan de bevindingen van de andere leerkrachten die in diezelfde periode de stagiaire begeleidde. Zij merkt immers op dat de hogeschool verantwoordelijk blijft voor de tussentijdse beoordelingen (en dus zeker van de eindbeoordeling). Zij wijst erop dat twee docenten verantwoordelijk voor de twee onderwijsvakken waarin verzoekende partij onderwijsbevoegdheid wenst te verwerven aanwezig waren tijdens de bepaling van het eindcijfer van de basisstage én tijdens de herdeliberatie.

5.2.2. Beoordeling door de Raad over beide onderdelen samen

Het middel in zijn beide onderdelen komt er op neer dat de begeleiding gebrekkig is geweest, op het vlak van de informatie, in de persoon van de mentor van de derde stageperiode die onvoldoende anciënniteit had, de laattijdige mededeling van de derde stageplaats met als gevolg een gebrek aan voorbereidingstijd voor de lessen, en de afwezigheid van enig bezoek van een lector tijdens de derde stageperiode.

De Raad stelt vast dat hier sprake is van uitzonderlijke omstandigheden, die met zich meebrengen dat de meting van de competenties van verzoekende partij in dit geval niet betrouwbaar is: (1) de twee eerste stageperiodes hebben een positieve evaluatie gekregen; (2) de mentor van de derde stageperiode gaf pas het eerste jaar les en had geen ervaring in het begeleiden van stagiairs; (3) de stageplaats werd laattijdig meegedeeld waardoor verzoekende partij te weinig tijd had voor een degelijke lesvoorbereiding, gegeven waarmee verwerende partij gesteld heeft rekening te zullen houden; (4) geen van de lessen van de derde stageperiode werd geëvalueerd door een lector van de verwerende partij.

Het middel is gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er een gebrek geweest is aan feedback gedurende de hele stage. Aan de zeer algemene en abstracte commentaren werd volgens de verzoekende partij gehoor gegeven, waardoor van fouten geen sprake kan zijn. Er waren nooit negatieve opmerkingen, waardoor de eindscore als een totale verrassing kwam. Constructieve en ondersteunende begeleiding ontbrak volkomen. Verzoekende partij stelt dat zij dus geen kans heeft gehad om eventueel bij te sturen. Zij verwijst voorts naar het positieve verloop van de eerdere stageblokken om aan te tonen dat extra inspanningen geacht werden niet verwacht te zijn.

Verwerende partij werpt op dat zij in de uiteenzetting van het middel geen elementen ziet die verband houden met de motivering.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Voor zover het middel niet samenvalt met het tweede middel valt niet in te zien hoe een gebrek aan feedback in de loop van het jaar een motiveringsgebrek van de nakomende evaluatie kan opleveren, evaluatie die immers gebaseerd is op de informatie over het presteren van de verzoekende partij tijdens de stage.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 3 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en

geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/110 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het deelopleidingsonderdeel 'stage 5'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in bachelor verpleegkunde.

Het beroep betreft de beslissing van de bijzondere examencommissie d.d. 9 juli 2013 voor het opleidingsonderdeel 'stage 5', zijnde een bevestiging van de beslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2013.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 5 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er onvoldoende leerkansen werden gegeven in een veilige context. Zij stelde eveneens dat een verlenging van de stage op dezelfde plaats wellicht niet meer zinvol was wegens de verzuurde relaties.

De interne beroepscommissie verzocht de examencommissie dan ook om de zaak te heroverwegen.

De examencommissie in buitengewone zitting besliste op 9 juli 2013 om de eerdere beoordeling te bekrachtigen en de 9/20 te handhaven. Zij stelt dat de noodzakelijke competenties, zoals beschreven in de ECTS-fiche, niet behaald werden. Zij stelt voorts dat verzoekende partij pas op het einde van de stageperiode melding gemaakt heeft van de onveilige leeromgeving. De beslissing stelde dat uit de dagboeken en zelfreflectie van

verzoekende partij blijkt dat er wel voldoende leerervaringen waren en dat er ook ondersteuning van de mentor was. De beslissing stelde voorts dat verzoekende partij nagelaten heeft om de nodige personen aan te spreken over de moeilijkheden tijdens de stage, hoewel dit een standaardafspraak is.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 10 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 tegen de beslissing van de buitengewone examencommissie d.d. 9 juli 2013.

Het beroep van 12 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de nieuwe beslissing ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, al dan niet in samenhang genomen met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat een aantal fundamentele zaken betreffende de begeleiding tijdens de stage niet naar behoren was en dat het resultaat van de stage niet verantwoord is.

Zij stelt vooreerst dat zij in haar dagboek niet alle negatieve ervaringen kon opnemen uit angst voor de negatieve impact op haar eindbeoordeling. Voorts werpt zij op dat de stagebegeleidster blindelings akkoord gaat met de stagementor zonder de werkpunten ook in het werkveld zelf na te gaan tijdens het gehele hulpverleningsproces. Zij stelt dan ook dat het dagboek en de reflectie van één enkele dag een slecht instrument is om haar procesmatig werken te evalueren. Voorts stelt zij dat de aanpak van één stagementor op de stageplaats niet correct was. Verzoekende partij stelt dat deze mentor suggereerde om plagiaat te plegen en deze paste achteraf de competentiescores eigengereid aan, hoewel de stagebegeleidster van de hogeschool adviseerde om de scores in overleg, met feedback en uitleg, vast te leggen.

Verwerende partij stelt dat er reeds jaren een goede constructieve samenwerking is met de stageplaats en met de personeelsleden aldaar. Zij stelt dat deze stageplaats voldoende leeransen biedt voor stagiairs. Zij merkt voorts op dat er geen enkele melding van enig probleem is geweest. Verwerende partij stelt vervolgens dat zij geen enkel signaal dat de stageplaats niet voldeed, heeft ontvangen. Zij wijst erop dat uit de contacten met de verzoekende partij, de stagementor, de stagebegeleider, de feedback, de dagboeken ... niet bleek dat er iets mis ging, integendeel. Verwerende partij besluit dat verzoekende partij de problemen niet hard kan maken en zij merkt bovendien op dat een probleem met de stagementoren de beoordeling op zich niet onredelijk maakt.

Zij wijst erop dat uit het stagedossier voldoende blijkt dat de verzoekende partij nog ernstige

werkpunten heeft en dat de eindcompetenties niet behaald werden. Zij wijst er bovendien op dat de eindbeoordeling overeenstemt met de vaststellingen van de drie stagementoren. Zij stelt bovendien dat doorheen de stageperiode en bij de tussentijdse evaluatie verschillende positieve punten en aandachtspunten geformuleerd werden. Zij stelt dus dat de verzoekende partij de kans heeft gekregen om zich bij te sturen. Zij stelt echter bij de eindbeoordeling vast dat deze tekorten gebleven waren.

Verwerende partij stelt voorts dat de stagebegeleiding vanuit de hogeschool conform de ECTS-fiche en stagegids werd verzorgd. Zij stelt dat de begeleiding niet voorziet in een begeleiding en opvolging op de werkvloer. Dat is een taak van de mentoren. De taak van de stagebegeleidster is gericht op ondersteuning en feedback bij de dagboeken, het geven van tips en adviezen, ondersteunen van zelfreflectie, etc. Zij ziet dan ook geen reden hoe de begeleiding het resultaat zou beïnvloeden hebben.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij klaagt in essentie over moeilijke werkomstandigheden – wat door de interne beroepsinstantie ook werd erkend, reden waarom zij de examencommissie vroeg de zaak opnieuw te beoordelen – maar, zoals de Raad reeds meermaals heeft geoordeeld, een gebrekkige begeleiding of moeilijke werkomstandigheden zijn op zich geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige evaluatie te wijzigen, behoudens uitzonderlijke omstandigheden. Dat zijn omstandigheden die meer dan gerede twijfel zaaien over de betrouwbaarheid van de evaluatie. Van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden is in deze zaak niet gebleken.

De Raad dient vast te stellen dat de bijzondere examencommissie haar beslissing motiveert zonder door de verzoekende partij te worden bekritiseerd behoudens wat betreft de moeilijke werkomstandigheden.

In het evaluatieformulier (blz. 1) is te merken dat voor de eerste competentie een aantal kruisjes voor de tweede keer geplaatst geweest zijn. De oorspronkelijke kruisjes stonden op de tussenlijn tussen 'voldoende' en 'niet voldoende', wat tegen de instructies is die op hetzelfde blad vermeld staan. Klaarblijkelijk heeft de evaluator de kruisjes vervolgens onder 'niet voldoende' geplaatst. Voor de goede orde merkt de Raad op dat er ook bij andere competenties 'niet voldoende' en eenmaal zelfs 'onvoldoende' voorkomt. Naar het oordeel van de Raad hebben de aangeklaagde wijzigingen geen beslissende invloed gehad op het resultaat.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van de bijzondere examencommissie d.d. 9 juli 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en

geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,
David Keyaerts

De bijzitters,

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/114 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Hebbende als raadsman meester .....,
Kantoor houdende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de '.....' (9/20) en tegen de bepaling van de Vaste Commissie van beroep genomen op 4 juli 2013 in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het derde jaar bachelor Maatschappelijk Werk.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 26 juni 2013 waarbij voor het opleidingsonderdeel '.....' een 9/20 werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2013 een intern beroep in bij de Vaste Commissie van Beroep van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vaste Commissie van Beroep op datum van 4 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij per schrijven van 8 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2013. Vermits de beslissing per schrijven van 8 juli 2013 werd verstuurd, werd het beroep d.d. 12 juli 2013 derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van onpartijdigheid.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het niet-slagen voor de stage niet redelijk verantwoord is doordat zij buiten de normale foutjes van een stagiaire niets heeft gedaan wat aanleiding zou kunnen geven tot een tekort. Verzoekende partij merkt voorts op dat zij behoort tot een minder vertegenwoordigde groep. Op basis van artikel ..... OER diende de praktijklector rekening te houden met haar achtergrond en het cijfer naar boven aan te passen zodanig dat dit gecompenseerd wordt voor de extra moeilijkheden die de student moest overwinnen. Verzoekende partij merkt op dat de eindbeoordeling geen evaluatie is van haar kunnen als maatschappelijk werkster, maar een afrekening waar heel andere motieven speelden. Verzoekende partij merkt verder nog op dat bij de eindevaluatie een extra persoon aanwezig was, die haar nooit echt begeleid heeft, maar dat zij wel alle foutjes opsomde. Verzoekende partij wijst op deze oneerlijke krachtverhouding en stelt dat het onoverkomelijk was dat de praktijklector uiteindelijk gehoor gaf aan hun 'bombardement van argumenten'. Zij merkt op dat deze bijkomende persoon eigenlijk helemaal niet aanwezig had mogen zijn. Zij wijst voorts ook op de tekortkomingen in de begeleiding vanwege de stageplaats en de verwerende partij zelf. Zij wijst erop dat de verwerende partij niets heeft gedaan met haar klacht over de stageplaats.

Verzoekende partij stelt dat er steeds grote tevredenheid op de stageplaats was over haar werkzaamheden (tot het kantelmoment in de stage: zie verder). Zij wijst er in het bijzonder op dat zij op haar stageplaats de verantwoordelijkheid kreeg om elke vrijdag zelfstandig dossiers af te handelen. Zij wijst er bovendien op dat er grote tevredenheid was bij de stageplaats daar zij gevraagd werd om een vakantiejob op de stageplaats aan te nemen. Zij stelt dat er op de stageplaats na een vijftal weken een aantal dingen niet meer naar behoren verliep waardoor de objectiviteit van de stagebegeleider en diens beoordeling in vraag gesteld kunnen worden.

Zij stelt dat zij begeleid werd door een sociaal verpleegkundige en dat deze niet de juiste opleiding heeft genoten waardoor de kansen om het werk van maatschappelijk werker onder de knie te krijgen aanzienlijk afnamen.

Zij stelt dat het ethisch onaanvaardbaar is dat haar de vraag werd gesteld om een vakantiejob te doen op haar stageplaats. Verzoekende partij vermoedt dat een positief antwoord van haar zou leiden tot een positieve stagebeoordeling, terwijl een negatief antwoord ervoor zou zorgen dat zij moet vrezen dat een gunstige beoordeling van de stage in het gedrang komt. Aldus stelt verzoekende partij de objectiviteit van de stagebegeleiding op de stageplaats in vraag. Zij wijst erop dat toen de stageplaats op de hoogte werd gesteld van het niet-aanvaarden van de vakantiejob, het arbeidsklimaat verzuurde. Zij kon niets goed meer doen, terwijl de voorgaande vijf weken moeiteloos verliepen.

Verzoekende partij stelt dat zij vervolgens overladen werd met werk zodat opdrachten onmogelijk goed afgewerkt konden worden. Vervolgens werd zij daarop afgerekend. Zij stelt

dat dit pestgedrag ervoor zorgde dat ze meer fouten ging maken. Zij verwijst naar een aantal voorvallen en feiten om dit pestgedrag te illustreren. Verzoekende partij stelt bovendien dat er eenzijdig negatief werd gerapporteerd over haar stage. Zij stelt dat de stagebegeleider niet wenste mee te werken aan het bieden van leerkanen ondanks de tussenkomst van de praktijklector.

Zij wijst er voorts op dat de stageplaats haar bachelorscriptie wenste te dwarsbomen wegens het gevoelig karakter van het onderwerp. Zij verwijst naar de e-mail van het diensthoofd van de stageplaats. Deze vermeldt het volgende:

“Wil je melden aan studente dat ze het eindwerk inhoudelijk moet aanpassen en zeker ter goedkeuring terug moet laten lezen (...) en zeker ook melden aan de school dat we heden niet achter de inhoud staan verbeteringen hebben aangebracht maar deze zeker terug willen lezen en geen publicatie wensen...het is een bom en dat kunnen we echt missen.”

Zij merkt op dat zij alle gesprekken en interviews opgenomen heeft, waardoor de wetenschappelijke waarde van haar scriptie niet veel meer voorstelde door de aanpassingen en het geleden tijdsverlies. Daarnaast wijst zij op artikel ..... OER dat stelt dat stagebegeleiders hoogstens het recht hebben om te vragen delen van de scriptie niet te publiceren of de privacy van de personeelsleden of patiënten te beschermen, en dus niet mogen ingrijpen op de inhoud an sich.

Verzoekende partij wijst voorts op artikel ..... OER waarbij bepaald wordt dat leden van de hogeschoolgemeenschap geen beoordeling mogen geven over zaken waar zij een belang bij hebben. Zij stelt dat in haar geval de stagebegeleiders eigenlijk geen advies over haar prestaties hadden mogen geven, aangezien zij een persoonlijk negatief belang hadden door hun vrees voor het taboe-ontwerp van haar bachelorscriptie en door haar weigering in te gaan op de ethisch onverantwoorde vraag om in het ziekenhuis tijdens de vakantie gedurende drie weken de dienst te verzekeren als jobstudent.

Verwerende partij stelt dat tijdens de bemiddeling het opleidingshoofd heeft erkend dat het aanbieden van een vakantiejob inderdaad ethisch moeilijk kan liggen. Verwerende partij wijst er echter op dat de beoordeling nog steeds gebeurt door de praktijklector, en niet door de stagementoren. Bovendien is het ook niet vreemd dat een stageplaats, die investeert in een student, een eventuele vakantiejob aanbiedt. Dit komt in veel gevallen tegemoet aan de wens van beide partijen.

Verwerende partij stelt voorts dat verzoekende partij nooit via de ombudsdienst of de praktijklector heeft gemeld dat er op de stageplaats een werkelijk (wetenschappelijk) probleem ontstaan was. Verwerende partij erkent wel dat er vanuit de stageplaats een e-mail was verstuurd om bezorgdheid over de interviews. Verwerende partij stelt dat dit besproken werd en dat de interviews herwerkt werden. Pas later heeft verzoekende partij opnieuw problemen inzake aanpassingen gemeld. Dit werd door de praktijklector weliswaar betreurd, maar niet als ongebruikelijk of onmogelijk gezien, gelet op het formulier “geinformeerde toestemming”. Tijdens de bemiddeling in de interne procedure hebben verzoekende partij en haar vader nog bevestigd dat zij zich niet bij de ombuds hebben gemeld, omdat zij vreesden dat de stageplaats zich dan nog meer zou wreken, en de druk nog groter zou worden. Indien dit zo zou zijn, kan verwerende partij dit enkel betreuren. De bepalingen onder artikel ..... e.v. OER geven de ombuds de bevoegdheid om te waken over o.a. het recht op verdediging van de student en de handelen bij een melding van een klacht betreffende onderwijsverzorging of conflicten met personeelsleden.

Verwerende partij wijst er bovendien op dat de (niet bewezen) klachten die verzoekende partij in verband met haar stagebegeleiding voorlegt, niet van dien aard zijn dat zij rechtvaardigen dat een onvoldoende naar een voldoende resultaat omgebogen moet worden. Verwerende partij voegt eraan toe dat uit de stukken van het administratief dossier, de gesprekken tussen de praktijklector en de stagementoren en de door hen opgestelde evaluaties trouwens blijkt dat de stagebegeleiding op een deskundige manier gebeurde. Verzoekende partij bewijst geen gebrekkige begeleiding of een ongelijke kans.

Verwerende partij wijst erop dat de praktijklector de score bepaalt en niet de mentoren. Deze

quotering is objectief gebeurd op basis van de opgestelde evaluaties, de stagebezoeken, en de uitgebreid gemotiveerde eindevaluatie. Tijdens de eindevaluatie, die 3,5 uur duurde, vond een gesprek plaats tussen stagementoren, studente en de praktijklector. Op basis van de evaluatie van de stagementoren, de eigen eindevaluatie van verzoekende partij en het eindevaluatiegesprek heeft de praktijklector een uitgebreid gemotiveerd punt van 95/240 (of 40%) voor de beroepsstage toegekend. Samengeteld met de punten voor supervisie en IST kwam zij tot een resultaat van 8,55/20, wat 9/20 werd. Zij stelt ten slotte dat de beoordeling niet kennelijk onredelijk is.

Verwerende partij merkt op dat deze uitgebreide motivering bij het recht op inzage door verzoekende partij werd ingekeken.

5.1.2 Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist op de eerste plaats de negatieve evaluatie, stellende dat de paar foutjes die zij begaan heeft dit resultaat niet verantwoorden.

De Raad herinnert eraan dat hij zijn oordeel over de verdiensten van een student niet in de plaats mag stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij stelt dat zij problemen heeft gekregen naar aanleiding van het schrijven van haar bachelorscriptie: daarna zou zij op allerlei manieren gepest en getreiterd geweest zijn.

Ook al zouden die feiten correct zijn, het gaat dan over problemen met de begeleiding, en zoals de Raad al herhaaldelijk geoordeeld heeft, is gebrekkige begeleiding op zichzelf en behoudens uitzonderlijke omstandigheden, waarvan in deze zaak niet gebleken is, geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige evaluatie te wijzigen. In dit opzicht is het middel niet gegrond. De fouten die de verzoekende partij aanklaagt, namelijk dat zij verplicht zou zijn geweest een vakantiejob aan te nemen op de stageplaats, en dat de wijze waarop zij haar bachelorscriptie voorbereidde voor problemen met de stageplaats zorgden, zijn, zo ze al aan de werkelijkheid beantwoorden, geen uitzonderlijke omstandigheden die toelaten om het betwiste resultaat in vraag te stellen.

Vervolgens stelt de verzoekende partij dat zij onvoldoende begeleid werd vanuit de onderwijsinstelling. Ook hier worden geen uitzonderlijke omstandigheden aangevoerd die van aard zouden zijn dat de betwiste evaluatie niet in stand kan blijven. Om de redenen aangevoerd bij de bespreking van het eerste onderdeel is ook dit onderdeel van het middel niet gegrond. De verzoekende partij voert voorts specifiek aan dat zij omwille van haar voorkomen negatief behandeld is geweest, maar daarvan ligt geen bewijs voor, in zoverre mist het middel feitelijke grondslag.

Het middel is niet gegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/124 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadslieden mr. ....
kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij zij een 9/20 voor 'Praktijk 3 Binnenland' werd toegekend en tegen de beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het laatste jaar van de bachelor onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 3 Binnenland', met deelquoteringen 12/20 voor 'Nederlands' en 8/20 voor 'Frans' en het niet-geslaagd verklaren van verzoekster voor de bachelor onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 22 juni 2013 een intern beroep in bij de beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 10 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de toewijzing van de stageplaats zorgvuldig is gebeurd. De beslissing stelde ook dat op basis van de uitgebreide stagedocumenten, de evaluatieverslagen van de mentoren en de docent, de beoordeling correct is verlopen. Er wordt gesteld dat het normaal is dat er slechts één stagebezoek is geweest. De evolutie van

verzoekende partij wordt beoordeeld aan de hand van de verslagen van de mentor en de portfolio. De beslissing stelde dat de gemaakte evolutie niet afdoende was en dat het cijfer dus niet gewijzigd moest worden.

De beslissing stelde voorts dat verzoekende partij zich niet in een gelijkaardige situatie bevindt als studenten die een 'binnenlandse' stage doen. Tijdens de eerste binnenlandse stage was een tekort inzake 'Frans' vastgesteld. De beslissing stelde dat hoewel de verzoekende partij eventueel een evolutie heeft gemaakt op het vlak van mondelinge taalvaardigheid 'Frans' tijdens de tweede buitenlandse stage, dit niet betekent dat de andere tekorten bij de eerste stage gecompenseerd worden. Een student met tweemaal een binnenlandse stage en een tekort bij de eerste stage, moet ook voor de tweede stage het onderwijsvak opnieuw inoefenen. De beslissing stelde dat verzoekende partij bewust koos voor de buitenlandse stage en dat zij de gevolgen voor het ophalen van haar tekort kende. Competenties in het 'buitenland' verworven worden weliswaar voor de opleidingsonderdelen aanvaard, maar ze zijn niet overdraagbaar naar de 'binnenlandse' opleidingsonderdelen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 11 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 11 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang beschouwd met het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de quoterings van 8/20 voor het deel Frans en de quoterings van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 3 binnenland' in concreto gebaseerd zijn op slechts één stagebezoek en een voor minder dan de helft ingevuld evaluatieformulier.

Wat betreft het eenmalige stagebezoek, werpt zij op dat de ECTS-fiche en de studiegids duidelijk verwijzen naar een permanente evaluatie. Zij meent dat een eenmalig stagebezoek geen permanente evaluatie uitmaakt. Daarenboven verkeerde de begeleidende lector volgens verzoekende partij in de verkeerde veronderstelling dat de tweede evaluatie ook nog in het tweede semester kon plaatsvinden, terwijl verzoekster bij aanvang van het academiejaar had meegedeeld dat zij in het tweede semester op Erasmus zou gaan.

Gezien een tweede evaluatiemoment en een bijhorend tweede stageverslag ontbreekt, is er

sprake van een onzorgvuldige beoordeling en een schending van de motiveringsplicht. Het argument dat de evolutie van de competenties later nog kan worden beoordeeld aan de hand van het schriftelijke stageportfolio zou niet overtuigen volgens verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat een tweede evaluatiemoment niet voorzien wordt. Na het stagebezoek vond er een constructief gesprek plaats waarbij opbouwende kritiek gegeven werd. De eindevaluatie werd gemaakt op basis van dit gesprek en op basis van de documenten van het stagedossier.

Verwerende partij stelt verder dat de mentor bij de eindevaluatie enkel de 'globale indruk' en de beoordeling van de attitudes niet heeft ingevuld. Dit kan volgens haar worden afgeleid uit de andere evaluaties en uit het globale stage-evaluatieformulier.

Verwerende partij merkt op dat de opmerkingen van de verzoekende partij te herleiden zijn tot een beweerd gebrek aan feedback. Zij stelt dat gebreken in de begeleiding van een stage geen redenen zijn om een ongunstige evaluatie te veranderen in een meer gunstige evaluatie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij houdt op de eerste plaats voor dat er geen permanente evaluatie was, omdat haar evaluatie gebaseerd was op het verslag van een stagebezoek door de lector en een door de mentor voor minder dan de helft ingevuld evaluatieformulier.

De ECTS-fiche waarnaar de verzoekende partij verwijst, stelt dat het opleidingsonderdeel permanent geëvalueerd wordt, maar omschrijft dit begrip niet nader, zodat het in zijn spraakgebruikelijke betekenis begrepen moet worden. In de gewone taal betekent permanente evaluatie niet dat elke te evalueren activiteit volledig, van begin tot einde, geëvalueerd moet worden – zo iets zou in de praktijk niet mogelijk zijn – maar wel dat er over elke relevante activiteit voldoende informatie beschikbaar is zodat de bevoegde instanties met kennis van zaken van het geheel van de activiteiten het opleidingsonderdeel kunnen evalueren.

Uit de door de verwerende partij meegedeelde stukken blijkt dat de mentor twaalf vrij uitvoerige verslagen heeft gemaakt over de door de verzoekende partij gegeven lessen – waarbij voor sommige aspecten soms geen commentaar gegeven wordt, maar het betreft telkens aspecten die als 'goed' beoordeeld worden -, een eveneens zeer uitvoerig verslag van de lector over de door hem bijgewoonde twee lessen, de globale evaluatie van de mentor – weliswaar niet voor alle aspecten van commentaar voorzien - en de portfolio van de verzoekende partij.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de verwerende partij op grond van deze gegevens, ook al waren ze op sommige punten niet volledig, een betrouwbaar beeld kon krijgen van het geheel van de activiteiten van de verzoekende partij. In het licht van de vrij uitvoerige lesverslagen van de mentor kan worden aangenomen dat de niet van commentaar voorziene aspecten van de globale evaluatie door de mentor, gemakkelijk konden worden ingevuld.

In zoverre wordt voorgehouden dat de verzoekende partij niet permanent geëvalueerd zou worden is het middel niet gegrond.

Dat de lector ten onrechte veronderstelde dat er een tweede stagebezoek zou volgen in het tweede semester, heeft geen invloed op de inhoud van zijn verslag van de door hem bijgewoonde stagelessen, zodat het middel ook in dit opzicht niet gegrond is

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel, samen met het gelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het feit dat de twee stages van 'Praktijk 3' als twee afzonderlijke opleidingsonderdelen worden beschouwd bij Erasmusstudenten waardoor een lichte onvoldoende in het ene semester niet kan worden gecompenseerd door goede punten in het tweede semester en dit niet het geval is bij niet-Erasmusstudenten, een schending uitmaakt

van het gelijkheidsbeginsel. Volgens haar betekent een gelijke behandeling ofwel dat voor iedereen de quoteringen van de stage 1 en de stage 2 worden samengevoegd, ofwel dat ze voor niemand worden samengevoegd.

Verzoekende partij stelt dat de verantwoording niet overtuigend en niet correct is.

Verwerende partij stelt dat het onderscheid in behandeling gerechtvaardigd is om twee redenen die ook in het vademecum 'Praktijk 3' worden gegeven. Enerzijds is een vakopvolging in het buitenland niet mogelijk. Anderzijds worden geen identieke leeractiviteiten uitgevoerd. Zo gaf verzoekende partij tijdens haar buitenlandse stage enkel Nederlands als vreemde taal. Dit kan niet vergeleken worden met de binnenlandse stage waarbij de resultaten ook gebaseerd zijn op het lesgeven in het Frans als vreemde taal. Men kan dus geen evolutie meten. Bovendien wist de verzoekende partij op voorhand dat zij het tekort van haar binnenlandse stage niet zou kunnen ophalen met haar buitenlandse stage.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij geeft aan de studenten de mogelijkheid om het opleidingsonderdeel 'Praktijk 3' in twee opleidingsonderdelen te splitsten, namelijk een opleidingsonderdeel dat men kan bestempelen als 'Praktijk 3 light' (binnenland, uitsluitend eerste semester) en een opleidingsonderdeel 'Praktijk 3 buitenland' (waarbij het enigszins merkwaardig genoemd kan worden dat een stage gelopen in Luik beschouwd wordt als een stage in het buitenland) en een opleidingsonderdeel 'Praktijk 3' dat volledig in het binnenland wordt gevolgd.

De verzoekende partij houdt voor dat dit verschil in behandeling een discriminatie uitmaakt omdat studenten die voor deze formule kiezen een eventueel tekort van het eerste semester niet kunnen compenseren, terwijl dat voor de studenten die voor het grote opleidingsonderdeel 'Praktijk 3' (zowel eerste als tweede stage in het binnenland) kiezen wel het geval is.

Het middel is niet gegrond om navolgende redenen:

- de verwerende partij houdt voor dat studenten niet verplicht zijn te kiezen voor de gesplitste formule en dat geen compensatie wordt toegestaan omdat stagebezoeken in het buitenland niet mogelijk zijn, en in dit geval de activiteit van de verzoekende partij erin bestond om Nederlands te geven aan anderstaligen, terwijl haar tekort te maken had met haar lessen Frans aan anderstaligen. Terecht voert de verwerende partij aan dat de studenten zelf kiezen voor de ene of de andere formule. Wat de mogelijkheid tot compensatie betreft: het eerste argument van de verwerende partij overtuigt niet, eerstens omdat de onmogelijkheid om stagebezoeken in het 'buitenland' te organiseren niet aangetoond is, en ten tweede omdat de verwerende partij zelf de 'buitenlandse' instellingen kiest waar haar studenten stage kunnen lopen, zodat kan worden aangenomen dat de verslagen die zij van die 'buitenlandse' instelling krijgt betrouwbaar geacht kunnen worden. Het tweede argument overtuigt wel, het goed lesgeven Nederlands aan anderstaligen kan redelijkerwijze niet geacht worden een tekort voor lesgeven Frans aan anderstaligen te compenseren.

- Zoals de verzoekende partij stelt, kan een student die uitsluitend kiest voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 3' in het binnenland een eventueel tekort van het eerste semester compenseren door een betere prestatie in het tweede semester – wat zij niet kan – maar het omgekeerde is evenzeer mogelijk, namelijk dat een student die geen tekort heeft in het eerste semester, wel een tekort heeft in het tweede semester en daardoor een onvoldoende haalt voor het gehele opleidingsonderdeel, terwijl de verzoekende partij haar mooi resultaat voor het deel 'Praktijk 3' (buitenland) alleszins behoudt.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat uit punt 5 van de in de studiegids opgenomen deliberatiecriteria volgt dat verzoekster diende gedelibereerd te worden.

Zij vindt geen motivering terug over het gebrek aan deliberatie in de beslissing van de examencommissie. Aldus meent verzoekende partij dat zij geslaagd diende te worden verklaard voor de opleiding.

Verwerende partij stelt het middel niet ontvankelijk is omdat niet werd opgeworpen in het intern beroep en dat 'delibereerbaar' betekent dat de verzoekende partij gedelibereerd kan worden, maar dat dit geen verplichting is voor de examencommissie. Er ontstaat immers geen recht op deliberatie.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij heeft in het intern beroep op geen enkele wijze gesteld dat zij toch gedelibereerd kon worden, ondanks dit tekort.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van het beginsel *Patere legem quam ipse fecisti*, samen met het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in het document 'voorkeur derde stagetraject' uitdrukkelijk vermeld staat dat het de algemene regel van de school is "dat een student geen twee stages kan lopen in eenzelfde stageschool".

Zij werpt op dat zij de eerste stage 1 van fase 3 in identiek dezelfde school diende te lopen als de stage van fase 2, bij identiek dezelfde mentor. Volgens haar leeft de onderwijsinstelling aldus haar eigen reglementen niet na. Dit heeft zij ook opgeworpen voor de examencommissie. Het antwoord van de examencommissie hierop is dat "de opleiding er naar streeft deze algemene regel in de mate van het mogelijke te bewaken en dat uitzonderingen in de realiteit niet te vermijden zijn." Verzoekende partij mist in dit antwoord een in concreto duiding van de omstandigheden waarom de onderwijsinstelling ertoe heeft besloten van haar eigen reglementen af te wijken.

Verzoekende partij benadrukt het belang van het naleven door de onderwijsinstelling van haar eigen reglementen, gezien het hebben van verschillende stageplaatsen er onder meer toe dient om, noch in positieve, noch in negatieve zin, minstens een schijn van niet-objectieve beoordeling te vermijden. Zij is van oordeel dat een minder vlotte samenwerking met de mentor tijdens de stage van fase 2 de nieuwe stage heeft gehypothekeerd.

Verwerende partij stelt dat het slechts gaat om een algemene regel, die niet altijd gevolgd kan worden. Het kan immers zijn dat een school of scholengemeenschap geen plaats heeft of dat er enkel plaats is waar de student(e) reeds stage liep. Daarbij moet er ook rekening worden gehouden met de vakken die gegeven worden. Daarom zijn er uitzonderingen op de algemene regel mogelijk. De verzoekende partij heeft nooit eerder aangegeven dat zij een probleem had met haar mentor voor Frans. Zij heeft zelfs gesteld dat zij een aangenaam contact had met de leerkrachten.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij toont niet aan dat er een oorzakelijk verband is tussen het feit dat zij tweemaal op dezelfde school stage gelopen heeft en de slechte evaluatie, en heeft op geen enkel ogenblik geprotesteerd tegen de beslissing om ook haar tweede stage op dezelfde school te laten lopen, en, wat belangrijker is, zij heeft nooit te kennen gegeven dat er problemen waren met de mentor, en evenmin betwist zij inhoudelijk de verslagen die de mentor heeft opgesteld over haar lessen.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/125 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

Hebbende als raadsman Mr. ....,
kantoor houdende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel .....

Verwerende partij

Hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te .....

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing op datum van 27 juni 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Stage 5 + 6' (9/20) en tegen de beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het derde jaar bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel 'Stage 5 + 6' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2013 een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 4 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de vereiste competenties niet bereikt zijn en dat het resultaat is toegekend in overleg met de directie. Er wordt gesteld dat tijdens de verschillende stagebezoeken en in het syntheseverslag het kordater optreden als een belangrijk leerpunt gesignaleerd wordt. Dit probleem wordt versterkt door een gebrek aan expressie. De

beroepsbeslissing stelde voorts dat zelfs vooruitgang geen garantie tot slagen is. Er wordt voorts gesteld dat verzoekende partij zich niet aan de timing hield en dat haar communicatie en enthousiasme werkpunten blijven. Voorts wordt gesteld dat verzoekende partij niet echt deel uitmaakt van het schoolteam. De beslissing stelde ook dat deze werkpunten jaar na jaar hetzelfde blijven zonder dat het vereiste niveau werd gehaald.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 11 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2013. De Raad stelt vast dat verzoekende partij ten vroegste op 9 juli 2013 kennis heeft kunnen kregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2013. De laatste dag om in beroep te gaan betreft 14 juli 2013. Gezien dit een zondag is, wordt de vervaltermijn automatisch verlengd tot maandag 15 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het redelijkheidbeginsel, in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat negatieve subjectieve bevindingen in het syntheseverslag geen grondslag vinden in de verslagen van de stagementor. Zij stelt bovendien dat de bevindingen van de stagelector aan bod komen in de quotatie van 'bijwoningen lectoren 6L' en mogen niet dubbel spelen in de quoterings door een weerspiegeling te maken in het syntheseverslag van de stagementor.

Verzoekende partij werpt verder op dat er zich tegenstrijdigheden bevinden in het syntheseverslag en de eindbeoordeling. Er wordt onder andere verwezen naar het feit dat syntheseverslag van de mentor als positief punt de band met kinderen aantoonde. Het behaalde tekort bij de competentie 'FG 2 Opvoeder' stelt echter dat verzoeker het algemene welbevinden van de leerlingen niet bevordert.

Zij stelt ook dat het voor hem allerm minst duidelijk is waar bepaalde onvoldoendes de oorzaak van zijn. Zij wijst op de positieve opmerkingen, zowel in het syntheseverslag als in verslagen 'bijwoning stageles', voor verschillende competenties, die het tegendeel aantonen.

Verzoekende partij verwijst ook naar bevindingen van de stagementor die aantonen dat de competenties als voldoende moesten beoordeeld worden.

Verzoekende partij stelt dat de evaluatie van de deelcomponent 'Studiebegeleiding aan huis' onder andere gebeurt aan de hand van een afsluitend gesprek tussen ouder/verzorger en de GOK-leerkracht. Hoewel de ouders een (zeer) positieve beoordeling aan de student toekenden, werd de deelcomponent gequoteerd als zijnde onvoldoende/voldoende. Ook de slechte eindbeoordeling voor de criteria 'Lid van het schoolteam' en 'communicatie' zijn puur gebaseerd op de subjectieve beoordeling van de mentor 'begeleiding klas met

ondersteuningsnood'. Met de drie andere, onafhankelijke en uiterst positieve beoordelingen, werd geen rekening gehouden.

Voorts stelt verzoekende partij dat de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel 'stage 5+6' eveneens voorkomen in de eindcompetenties van andere opleidingsonderdelen van het derde jaar bachelor Lager Onderwijs. Er wordt hierbij verwezen naar de verschillende ECTS-fiches. Verzoeker slaagde voor al deze opleidingsonderdelen, wat er voor zorgt dat hij deze competenties minstens op voldoende wijze heeft bereikt en het niet slagen voor het opleidingsonderdeel 'stage 5+6' aldus kennelijk onredelijk is.

Verzoeker merkt eveneens op dat het eindresultaat een weerspiegeling dient te zijn van ervaringen en reflecties van de verzoeker zelf en bovenal van diens competentie en de bewijzen daarvan. In het ingediende portfolio (12/20), vindt deze reflectie plaats. Deze werd als zeer positief geëvalueerd, waardoor een onvoldoende voor de stage onredelijk is.

Verwerende partij werpt op dat het niet onjuist is meer waarde te hechten aan het oordeel van de stageleider dan aan dat van de stagementor. Verder stelt de verwerende partij dat er inderdaad positieve punten waren in de evaluaties, maar dat die niet in de meerderheid waren, zoals verzoekende partij beweert.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij verwijst naar eindcompetenties behaald in andere opleidingsonderdelen. Zij wijst erop dat het niet zo is dat diezelfde competenties dan nooit meer geëvalueerd zouden mogen worden, ook al waren ze eerder positief bevonden. Zij merkt op dat de verzoekende partij negatieve opmerkingen consequent afdoet als 'subjectief' en positieve opmerkingen als 'objectief'. De negatieve opmerkingen worden echter ook door meerdere evaluatoren gedeeld en zijn volgens verwerende partij dus niet 'subjectief' te noemen. Er is volgens verweerder wel degelijk een redelijke afweging gemaakt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In een eerste onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat het syntheseverslag niet de weerslag is van de bevindingen van de mentor, wat het volgens haar moet zijn, maar ook van de lector, wiens negatieve bevindingen dan dubbel worden meegeteld aangezien zijn bevindingen al aan bod komen in de quotatie van 'bijwoningen lectoren 6L'.

In punt 1.3.3. van het Stagevadamecum is te lezen dat het syntheseverslag wordt opgesteld 'op basis van een mondelinge bespreking tussen klasmentor en de begeleidende stagelector en indien gewenst directie of stageschoolcoördinator'. Anders dan de verzoekende partij stelt, blijkt uit deze bepaling dat ook de lector een inbreng heeft in het syntheseverslag. Overigens hebben het syntheseverslag en de verslagen over de lessen die de lector heeft bijgewoond een verschillend voorwerp, zodat er van dubbele weging geen sprake is. Het onderdeel is niet gegrond.

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat er voor een aantal beoordeelde functionele gehelen (FG) (organisator, opvoeder, functionele gehelen 5, 6 en 7 waar er een tekort was in het 'Integreren van (onmiddellijke) feedback') tegenstrijdigheden zijn tussen het syntheseverslag en de eindbeoordeling. Zij wijst op een aantal positieve waarderingen in het syntheseverslag die anders beoordeeld worden in de eindbeoordeling.

De stelling van de verzoekende partij berust op een selectieve lezing van het syntheseverslag. Het syntheseverslag van de stage 6 vermeldt voor het FG 2 (opvoeder) naast twee positieve punten ook twee werkpunten, idem voor FG 3 (organisator) waar de verzoekende partij maar voor 2 van de vereiste 4 kantelmomenten het niveau 4 haalt, en ook voor de FG 5,6 en 7 er naast een positief punt ook een werkpunt staat, en voorts de verzoekende partij niet voor alle kantelmomenten het vereiste niveau (4) haalt.

Het besluit van het stageverslag luidt: 'Van een onderwijzer wordt heel veel verwacht. Je beheerst al heel wat aspecten van het onderwijzen zijn, maar toch moet je nog meer groeien op het vlak van een hartelijke kindgerichte aanpak'.

Gelet op deze gegevens uit het syntheseverslag kan niet geconcludeerd worden dat er tegenstrijdigheden zijn tussen het syntheseverslag en de eindbeoordeling, zoals de verzoekende partij stelt. Het onderdeel is niet gegrond.

In het derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat de evaluatie voor het deel Onderwijspraktijk (waar de evaluatie 10/20 was) niet correct is, meer bepaald voor de delen 'Begeleiding klas met ondersteuningsnood' en 'Studieondersteuning aan huis'. Wat dit laatste deel betreft wijst de verzoekende partij erop dat zij zeer positieve reacties had van de ouders, en dat het beweerd gebrek aan voldoende aanwezigheid te maken had met het feit dat de leerling het aanwezigheidsschriftje niet in zijn bezit had, dan wel er niemand thuis was. Wat dat laatste betreft mag worden opgemerkt dat niets belette dat de verzoekende partij deze feiten tijdig meldde aan de mentor en/of lector, en het blijkt niet dat zij dat gedaan heeft. Het syntheseverslag vermeldt ook dat zij de betrokken lectoren niet verwittigd heeft van het te kleine aantal huisbezoeken. Alleszins blijkt ook hier van een selectieve lectuur van de syntheseverslagen. Het syntheseverslag Studieondersteuning aan huis somt een aantal werkpunten op en besluit: '[...] neemt te weinig initiatief om te communiceren met de lector en de ouders. In de reflectie ontbreken concrete stappen in functie van duurzaamheid naar ouders en kind toe.' Wat het eerste betreft, de verzoekende partij erkent zelf dat er problemen waren, en dat blijkt ook uit het syntheseverslag. De verzoekende partij stelt de eindbeoordeling in vraag, en om de daarin aangegeven negatieve punten te weerleggen steunt zij op de goede verslagen die zij kreeg voor de delen Zelfstandige stage en Openluchtklassen. Evenwel, binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid kan de Raad niet stellen dat de evaluatie voor het geheel (10/20) gelet op wat werd vastgesteld voor de delen 'Begeleiding klas met ondersteuningsnood' en 'Studieondersteuning aan huis' kennelijk onredelijk is. De Raad merkt daarbij op dat, anders dan de verzoekende partij stelt, het werkpunt 'Lid van schoolteam' niet alleen steun vindt in het syntheseverslag Begeleiding klas met ondersteuningsnood (waar de kritiek van de mentor zonder bewijs wordt toegeschreven aan een subjectieve en dus onjuiste appreciatie) maar ook in het syntheseverslag Studieondersteuning aan huis, waar ook gewezen wordt op weinig contact met de lector.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het onderwijs- en examenreglement.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het mathematisch gemiddelde van de verschillende deelscores 10/20 is. Ook werd het mathematisch gemiddelde bij het berekenen van de deelscores aan de hand van verschillende scores op de competenties niet correct toegepast. Aangezien men hier van afwijkt, diende dit te gebeuren aan de hand van een motivering, na het op voorhand bekend maken van de wegingscoëfficiënten. Verzoeker verwijst hierbij naar artikelen ..... OER. Noch de ECTS-fiche, noch de info in het opleidingsprogramma van het desbetreffende vak, maakt melding van de wegingscoëfficiënten. Het is voor verzoekende partij dan ook geheel onduidelijk welke de criteria zijn om 'voldoende', 'ruim voldoende' of 'goed' te behalen en waar de grens tussen deze niveaus ligt.

Zij verwijst ter illustratie naar de quotering voor het opleidingsonderdeel 'Bachelorproef' om de onnauwkeurige en onjuiste wijze, meer bepaald het niet hanteren van het mathematisch gemiddelde, van evalueren aan te tonen.

Verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij geen intern beroep heeft ingesteld tegen de quotering voor het opleidingsonderdeel 'Bachelorproef' en dat dit dus niet kan worden opgeworpen voor de Raad.

Verwerende partij merkt op dat de portfolio slechts een presentatieopdracht was die op één dag plaatsvond. Bijgevolg vindt zij het dus niet onredelijk dat deze minder doorweegt dan de evaluatie van een stage die meerdere weken duurde. Daarom kan niet geargumenteed worden dat een 9/20 als eindresultaat onredelijk zou zijn.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In haar intern beroep heeft de verzoekende partij noch de schending van de artikelen ..... OER, noch de weging van de verschillende componenten in de eindevaluatie, noch de cijfermatige uitdrukking of afronding ervan, in vraag gesteld.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 en de beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/126 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

Hebbende als raadsman Meester .....,
Kantoor houdende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Hebbende als raadsman meester .....
Kantoor houdende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel "....." (7/20) en tegen de beslissing van 9 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het Zorgmanagement.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Het intern beroep werd ontvankelijk verklaard en doorverwezen naar de betrokken examencommissie. Bij beslissing van de examencommissie, in bijzondere zitting bijeen, op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard en werd de eerste beslissing bevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er op een correcte manier werd geëvalueerd. De richtlijnen voor GEO waren reeds bij de start van het academiejaar ter beschikking van de student gesteld en werden later toegelicht. De beroepsbeslissing stelde voorts vast dat de

begeleider alvast voldoende inspanningen leverde. De beslissing stelde voorts dat de verschillen inzake verdediging voor een jury verantwoord zijn, aangezien dit afhangt van de kwaliteit van het geheel. De verdediging heeft tot doel na te gaan of de student alles begrepen heeft, en om verduidelijking te vragen teneinde de student punten te laten ophalen. Beoordelingscriteria werden opgenomen in "richtlijnen inzake GEO".

Ten slotte wordt gesteld dat het werk van dermate povere kwaliteit was dat een herwerking op korte termijn onmogelijk wordt geacht.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 11 juli aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 12 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 13 juli 2013.

Het beroep van 16 juli 2013 werd derhalve tijdig na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

In zoverre het beroep gericht is tegen de initiële studievoortgangsbepaling d.d. 27 juni 2013 is dit onontvankelijk daar de beslissing van de departementale examencommissie d.d. 8 juli 2013 in de plaats is gekomen van de eerste beslissing.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate onontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beoordeling summier en in zeer algemene bewoordingen gemotiveerd werd en ook tegenstrijdigheden bevat. Zo is het volgens verzoekende partij zeer moeilijk om af te leiden welke verbeteringen dienen aangebracht te worden.

Verzoekende partij werpt voorts op dat onmogelijk af te leiden is welk gewicht aan de onderscheiden onderdelen (proces, lay-out, inhoud...) wordt toegekend en dat zo dus niet achterhaald kan worden hoe men aan de eindscore 7/20 komt. Verzoekende partij verwijst voorts naar de zeer vage omschrijving van de beweerdde evaluatiecriteria in het document "richtlijnen inzake GEO" op basis waarvan onmogelijk af te leiden valt welke onderdelen ondermaats waren en dus doorslaggevend waren bij het bepalen van het eindresultaat. Verzoekende partij werpt voorts op dat zij geen inzage heeft gekregen in de individuele quoterings.

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beroepsbeslissing bovendien foutief stelt dat zij geen gebruik gemaakt heeft van de begeleiding. Zij stelt dat ze wel degelijk gebruik gemaakt heeft van de feedbackmomenten. Hierbij wordt verwezen naar e-mailverkeer tussen haar en haar promotor. Ze verwijst daarbij naar de lovende kritiek die werd geuit bij de gemaakte vorderingen.

Verzoekende partij werpt met betrekking tot de kritiek op de argumentatie 'verdediging' op dat een voorafgaande mededeling van opmerkingen van lectoren en beoordelingen verplicht is wanneer een formele verdediging verbonden is aan het opleidingsonderdeel zodat verzoekende partij zich behoorlijk kon verdedigen. Verzoekende partij verwijst hierbij naar het arrest RvS 13 oktober 1983, nr. 23.572.

Verwerende partij stelt dat in herinnering werd gebracht dat de richtlijnen inzake GEO door de verzoekende partij werd ontvangen. Zij stelt dat daarin de evaluatiecriteria voor de GEO duidelijk geformuleerd zijn. Zij stelt dat de bestreden beslissing behoorlijk formeel gemotiveerd werd. Daarvoor verwijst zij naar een e-mail d.d. 20 juni 2013 aan verzoekende partij waarin het beoordelingsproces, inhoud, het verbetertraject, de lay-out, de presentatie, de verdediging en het eindcijfer toegelicht worden. Ook tijdens het feedbackmoment werd daarop ingegaan. Zij stelt voorts dat de genomen studievoortgangsbeslissingen verwijzen naar deze e-mail. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij dus de motieven kende die aan de grondslag liggen van de beslissing.

Verwerende partij stelt voorts dat ook de materiële motiveringsplicht niet geschonden werd. Zij verwijst daarvoor naar de motivering zowel in het beoordelingsdocument omtrent de GEO als in het zeer gedetailleerde en uitgebreide beoordelingsdocument. Er wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk naar deze documenten verwezen. Zij stelt dat in deze documenten uitvoerig de tekorten besproken worden zodat de beoordeling van 7/20 onderbouwd is. Zij wenst te beklemtonen dat de richtlijnen inzake de criteria voor evaluatie zeer gedetailleerd zijn en dat verzoekende partij dus wist hoe de evaluatie verliep. Verwerende partij merkt voorts op dat de aanwezigheid op feedbackmomenten op zich niet bepalend is geweest voor het eindcijfer, maar dat dit wel kan verklaren waarom verzoekende partij tekortschoot. Zij merkt voorts op dat er geen verplichting bestaat voor verwerende partij om de verzoekende partij voor de verdediging in kennis te stellen van de opmerkingen.

Verwerende partij stelt voorts dat er geen enkel element voorligt waaruit blijkt dat de beslissing onredelijk zou zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Hoewel de fiche voor het onderdeel GEO niet vermeldt hoe de evaluatie gebeurt, kan uit de combinatie van deze fiche met de richtlijnen GEO (stuk FI van de verwerende partij) worden afgeleid dat het voorwerp van de evaluatie op de eerste plaats een tekst is over een door de student gevolgd verbeterproject – tekst die in principe op het niveau van een publiceerbaar artikel moet zijn -, en dat daarnaast ook het verloop van de presentatie voor de jury van belang is. Anders gezegd, de evaluatie is het resultaat van het beoordelen van een tekst en van de verdediging ervan door de student, een vrij klassieke evaluatievorm. Op grond van de beschikbare documenten kan dit ook voor de verzoekende partij niet onduidelijk zijn geweest. De motieven van de evaluatie blijken uit de stukken IV-H (zuiver cijfermatige weergave van de evaluatie van diverse aspecten van werk en presentatie) en IV-G (tekstuele duiding van het oordeel van de jury).

Anders dan de verzoekende partij stelt, blijkt uit de combinatie van deze stukken naar genoeg van recht op welke wijze de evaluatie is tot stand gekomen en op welke motieven ze steunt.

Het middel is niet gegrond

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de zorgvuldigheidsplicht, thans verder geconcretiseerd naar het onpartijdigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt dat zij ongelijk behandeld werd aangezien de beroepscommissie werd samengesteld uit de docenten/jury-leden/promotors die het eindwerk beoordeelden. Het lijkt onwaarschijnlijk dat zij hun eigen quoterings zouden heroverwegen. Verzoekende partij verwijst naar vaststaande rechtspraak die stelt dat een "goed" examen aan drie criteria dient te voldoen: standaardisatie, objectiviteit en transparantie.

Daarnaast merkt verzoekende partij op dat verzoekster een 'spervuur' van theoretische vragen diende te beantwoorden tijdens de verdediging, in tegenstelling tot de andere studenten. Dit maakt volgens verzoekende partij een ongelijke behandeling uit.

Verwerende partij stelt dat een systeem van intern beroep waarbij het initiële orgaan ook optreedt als beroepsinstantie de regelgeving, noch enig beginsel van behoorlijk bestuur schendt. Zij merkt voorts op dat de instantie regelmatig was samengesteld. Met betrekking tot de schending van het gelijkheidsbeginsel werpt verwerende partij op dat verzoekende partij nalaat bewijzen aan te brengen voor haar bewering. Zij merkt bovendien op dat het normaal is dat studenten anders behandeld worden omdat ze zich niet steeds in dezelfde situatie bevinden. Zij stelt immers dat de kwaliteit van het werk bepaalt hoeveel vragen een student bij de verdediging krijgt.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad reeds meermaals heeft gesteld heeft de decreetgever een grote vrijheid gelaten aan de onderwijsinstellingen wat betreft de inrichting van het intern beroep. Daarom is niet uitgesloten dat het orgaan dat de initiële beslissing heeft genomen ook als beroepsorgaan fungeert. Wanneer blijkt dat een klacht van het intern beroep gericht is tegen een of meer leden van het orgaan dat de initiële beslissing genomen heeft, dient te worden gesteld dat dit lid of deze leden geen deel kunnen uitmaken van het beroepsorgaan. In deze zaak blijkt niet dat in het intern beroep een specifieke klacht werd geformuleerd ten aanzien van een of meer leden van de jury, en er liggen ook geen gegevens voor die van aard zijn dat getwijfeld kan worden aan hun persoonlijke onafhankelijkheid en integriteit. Van de beweerde schending van het gelijkheidsbeginsel brengt de verzoekende partij geen bewijzen voor, zodat in dit opzicht het middel feitelijke grondslag mist.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... niet ontvankelijk is wat betreft de initiële studievoortgangsbepaling d.d. 27 juni 2013, en ontvankelijk maar niet gegrond wat betreft de beslissing van de departementale examencommissie d.d. 8 juli 2013.

De beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/133 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het laatste jaar van de bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs, met de vakkencombinatie technologische opvoeding/fysica.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 3.2'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepscommissie stelde in de beroepsbeslissing dat de quoterings 8/20 voldoende onderbouwd is en dat de begeleiders voldoende signalen gegeven hebben tijdens de stageperiode. De interne beroepsbeslissing stelde dat uit de lezing van het stagedossier blijkt dat verzoekende partij een uitgebreide en grondige begeleiding heeft gehad met diverse pogingen tot mediëring vanuit de opleiding en van de stageschool. De beslissing stelde voorts dat van een subjectieve houding van één van de mentoren geen bewijs te vinden is. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de feedbackverslagen eveneens positieve zaken vermelden. De beslissing stelde voorts dat vrij snel en continu een aantal serieuze aandachtspunten vermeld werden, waar blijkbaar geen beterschap in kwam. De

beroepsbeslissing stelde dat alle betrokken partijen deze tekorten vaststelden.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 11 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 15 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 11 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2013.

Het beroep van 16 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de hoorplicht uit het OER.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat er wel een hoorplicht van de student bestaat indien deze is opgenomen in het onderwijs- en examenreglement. Verzoekende partij stelt dat het studiecontract van de hogeschool voor het academiejaar 2012-2013, bepaalt dat de interne beroepscommissie kan beslissen om de student en/of zijn raadsman alsook de andere betrokken partijen te horen (artikel ..... Studiecontract AJ 2012-2013).

Verzoekende partij merkt op dat de interne beroepscommissie ook effectief beslist heeft om verzoeker te horen en dus van oordeel was dat zij de gelegenheid diende te krijgen om alle nuttige gegevens en argumenten bij te brengen. Verzoekende partij stelt dat zij in die omstandigheden (laattijdige e-mail die zij pas na de hoorzitting heeft gelezen), niet de mogelijkheid heeft gehad om op een nuttige wijze haar standpunt uiteen te zetten en voor haar belangen op te komen. Zij werpt op dat indien de verwerende partij een student uitnodigt voor een hoorzitting, zij dat ook op een behoorlijke wijze moet doen en niet op zodanige wijze dat de kans groot is dat de student niet tijdig kennis zal nemen van deze uitnodiging.

Verwerende partij stelt dat het studiecontract bepaalt dat de studenten via e-mail een beroep kunnen instellen. Zij wijst erop dat het dan niet onredelijk of onbehoorlijk is om de student ook via e-mail uit te nodigen. Zij wijst erop dat het OER niet bepaalt dat er een aangetekende zending moet verstuurd worden om de student te horen. Zij wijst erop dat zij er redelijkerwijs mag van uitgaan dat verzoekende partij in deze omstandigheden regelmatig haar e-mail raadpleegt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij had beroep ingesteld bij brief verstuurd op maandag 1 juli 2013. Bij mail verstuurd op woensdag 2 juli 2013 om 16 u 10' werd zij uitgenodigd voor de

hoorzitting die zou plaatsvinden op donderdag 4 juli 2013 om 10 u 30'.

Het is niet onredelijk te verwachten dat een student die een intern beroep heeft ingesteld, en rekening houdend met de relatief korte termijn waarbinnen de beslissing op intern beroep dient genomen te worden, regelmatig, dat is minstens eenmaal per dag, zijn mailbox checkt. Had de verzoekende partij dat gedaan, dan was zij op de hoogte geweest van de hoorzitting en had zij van haar hoorrecht gebruik kunnen maken. Niets belette overigens dat als zij van mening was meer tijd nodig te hebben voor de voorbereiding van de zitting, zij uitstel vroeg, of eventueel, gelet op wat er zou gesteld zijn op die hoorzitting, achteraf nog informatie zou hebben gegeven aan de verwerende partij, die dan daarmee rekening diende te houden. Het is niet omdat het intern beroep per aangetekende brief moet worden ingesteld, dat dit impliceert dat ook de oproeping voor de hoorzitting op dezelfde wijze dient te gebeuren. In het eerste geval is de vereiste van vaste datum belangrijk. In het tweede geval speelt dat geen rol en is de communicatie per mail gebruiksvriendelijker.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het recht van verdediging.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen kopie heeft gekregen van het stagebeoordelingsdocument. Zij werpt op dat het haar wel werd voorgelegd in het kader van een gesprek met de stagebegeleider op 27 juni 2013, na ontvangst van de beslissing van de examencommissie, maar zij stelt dat zij dit niet grondig heeft kunnen lezen en dus onvoldoende kennis kon hebben van de motieven die aan de basis liggen van de quoterings.

Verzoekende partij stelt dat zij enkel kennis heeft kunnen nemen van de opmerkingen die door de stagebegeleider werden geformuleerd bij de feedbackgesprekken in het midden en op het einde van de stageperiode en van de motieven die worden vermeld in de beslissing van de interne beroepscommissie.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij het recht heeft om kopies van alle stukken uit het dossier te vragen, maar dat verzoekende partij dit niet gevraagd heeft. Zij wijst er voorts op dat talrijke stagedocumenten tijdens de gehele stageperiode voor verzoekende partij in een map beschikbaar zijn geweest. Zij wijst er bovendien op dat verzoekende partij de begeleidingsdocumenten ondertekend heeft en dus vermoed kan worden ook kennis van de inhoud te hebben van de feedback die daarin gegeven werd.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij heeft inzage kunnen nemen van het stagebeoordelingsdocument. Zij stelt dat zij dit stuk niet grondig heeft kunnen lezen en dus onvoldoende kennis had van de motieven die aan de basis liggen van de betwiste evaluatie. Afgezien van de vaststelling dat de verzoekende partij geen bewijs bijbrengt van haar bewering dat zij het stuk niet grondig heeft kunnen lezen, dient te worden vastgesteld dat niets haar belette nota's te nemen tijdens de inzage, of een kopie van het document te vragen. Dat heeft zij blijkbaar niet gedaan. In die omstandigheden kan aan de verwerende partij niet verweten worden de procedurele rechten die de verzoekende partij inroept geschonden te hebben.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de motiveringsplicht, in combinatie met het redelijkheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij merkt op dat zij geen kennis heeft van de motieven waarop het oordeel met betrekking tot het niet-behalen van de opgesomde competenties is gesteund, aangezien zij immers geen kopie gekregen heeft van het stagebeoordelingsdocument en enkel kennis

kon nemen van de opmerkingen van de stagebegeleider op het formulier van de feedbackgesprekken en de motieven aangehaald in de beslissing van de interne beroepscommissie.

Daarnaast werpt verzoekende partij op dat de aangehaalde motieven niet deugdelijk zijn en niet aantonen dat de gegeven quotering van 8/20 regelmatig is gebeurd, binnen de grenzen van de redelijkheid. Zij stelt dat zij wel in staat is om les te geven. Zij verwijst naar haar resultaten voor andere opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij stelt dat het niet duidelijk is in welke mate rekening werd gehouden met de beoordeling van de verschillende vakmentoren. De tekorten zouden vooral voor het vak 'Fysica' zijn, maar uit niets blijkt dat de verslagen van de vakmentoren werden betrokken in de beoordeling. Voorts stelde verzoekende partij vast dat vakmentoren en vakdocenten elkaar op het vlak van de lesvoorbereidingen en opbouw van de lessen tegenspreken. Verzoekende partij is het ook niet eens met de kritiek dat er ernstige inhoudelijke en/of didactische tekorten zouden geweest zijn en de kritiek dat zij niet de beschikbare lesmaterialen gebruikte. Zij wijst voor het eerste punt op een tussentijdse beoordeling van de stagebegeleider om dit te weerleggen. Zij stelt vervolgens voor het tweede punt dat ze het beschikbare materiaal niet gebruikte omdat het niet deugde. Zij stelt ook dat er onvoldoende feedback werd gegeven door één mentor.

Verwerende partij stelt dat de eindbeoordeling van praktijk 3.2 wordt opgemaakt door de stagebegeleider op basis van meerdere gesprekken tussen de stagebegeleider, de drie betrokken vakmentoren en de schoolmentor. De beoordelingen van de drie vakmentoren en de beoordeling van de stagebegeleider zelf op basis van de lesbezoeken en de gesprekken worden daarbij als basis genomen. Verwerende partij stelt dat opmerkingen die in hun beoordelingen zijn neergeschreven ook duidelijk terug te vinden zijn in de eindbeoordeling van de stagebegeleider. De niet behaalde competenties hebben betrekking op de drie vakken waarvoor de student een lesopdracht had: zowel bij fysica, bij techniek als bij natuurwetenschappen zijn er in de beoordelingen van de vakmentoren fundamentele tekorten vermeld, met dien verstande dat de grootste problemen zich voordeden bij het vak techniek. Verwerende partij stelt dat naast de beoordelingen van de vakmentoren, de eigen vaststellingen bij lesbezoeken door de stagebegeleider, er ook rekening gehouden wordt met de beoordeling van de twee weken werkveldverkenning, die weliswaar veel minder doorweegt dan de acht weken schoolstage die de student in een secundaire school doormaakt.

Verwerende partij wijst erop dat in de afstudeerstage verondersteld wordt dat een student vakdidactisch en vakinhoudelijk voldoende onderlegd is om een langere lessenreeks aan te kunnen. De stage is ook een 'schoolstage' waardoor de verantwoordelijkheid van de student anders en zwaarder is dan in de stages van de vorige opleidingsjaren. De stagebegeleider is daarom ook geen vakdocent, maar een algemene stagebegeleider die in nauw overleg met de vakmentoren de student opvolgt en begeleidt. De begeleidingsdocumenten geven volgens verwerende partij blijk van de zeer intensieve begeleiding. Alleen als er zich nog problemen op vakinhoudelijk en/of vakdidactisch vlak zouden voordoen, roept de stagebegeleider de hulp in van de betrokken vakdocent. In dit geval werden twee personen door de stagebegeleider opgeroepen om de student extra te volgen en te ondersteunen. Zij hebben in overleg met de vakmentor verzoekende partij zo goed mogelijk begeleid. Deze extra begeleiding resulteerde niet in een verbetering van het functioneren voor techniek.

Verwerende partij merkt voorts op dat zij talloze e-mails bezit waaruit blijkt dat er geen onenigheid zou bestaan tussen de vakdocenten. Wat betreft het materiaal stelt verwerende partij dat van verzoekende partij tijdens de afstudeerstage meer betrokkenheid en verantwoordelijkheid wordt verwacht door zich te integreren in het schoolgebeuren en bijvoorbeeld het materiaal vooraf te controleren.

Verwerende partij stelt voorts dat de eindstage meer vereist van de verzoekende partij en dat elke vergelijking met andere opleidingsonderdelen niet opgaat. Verwerende partij stelt ten slotte dat het stagedossier duidelijk aantoonde dat verzoekende partij tekortschiet bij een aantal competenties. Zij verwijst daarvoor naar de beoordelingsdocumenten en de opmerkingen in de begeleidingsdocumenten.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In zoverre het middel stelt dat de verzoekende partij geen kennis had van de motieven aangezien zij geen kopie heeft gekregen van het stagebeoordelingsdocument, valt het middel samen met het tweede middel en is het niet gegrond om de bij de bespreking van dat middel aangehaalde redenen.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat zij wel in staat is om les te geven, en verwijst naar haar resultaten voor andere opleidingsonderdelen, is het middel niet gegrond omdat het geslaagd zijn voor sommige opleidingsonderdelen niet als gevolg heeft dat men ook voor andere opleidingsonderdelen moet slagen, zelfs als er zekere gelijkenissen zijn tussen die opleidingsonderdelen. Voor het overige komt het de Raad niet toe om zijn beoordeling over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, wat hij zou doen wanneer hij in de beoordeling zou treden van de bewering van de verzoekende partij dat zij wel in staat is om les te geven.

In zoverre het middel voorhoudt dat niet is aangetoond of en hoe werd rekening gehouden met de evaluaties van de vakmentoren, mist het feitelijke grondslag, nu uit de door de verwerende partij bijgebrachte stukken blijkt dat de drie vaklectoren elk verscheidene kritische bedenkingen hadden bij het functioneren van de verzoekende partij, bedenkingen die ook terug te vinden zijn in de eindbeoordeling.

In zoverre de verzoekende partij klaagt over tegenstrijdige standpunten van de lectoren en de stagebegeleider, en gebrekkige communicatie, is het middel eveneens ongegrond, omdat gebreken in de begeleiding en in de communicatie op zichzelf en behoudens uitzonderlijke omstandigheden, geen reden zijn om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. Van uitzonderlijke omstandigheden is in deze zaak niet gebleken.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/134 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Hebbende als raadsman meester .....,
Kantoor houdende te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing op datum van 26 juni 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20) en tegen de beslissing van 9 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het sociaal werk.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 26 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de Vaste Commissie van Beroep (hierna VCB) van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vaste Commissie van Beroep op datum van 2 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat een bemiddelingsprocedure diende opgestart te worden. Na toelichting van de score door de lector stelt de Vaste Commissie van Beroep op datum van 9 juli 2013 vast dat er geen deelpunten kunnen toegekend worden voor het opleidingsonderdeel en artikel ..... van het OER derhalve niet van toepassing is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 12 juli 2013

aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 9 juli 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 12 juli 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij ten vroegste kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 15 juli 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 16 juli 2013.

Het beroep van 17 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de bepalingen uit het OER, in samenhang gelezen met de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij onterecht de toepassing van artikel ..... OER afwijst en deze impliciete afwijzing ook niet motiveert.

Zij stelt dat de verwerende partij haar hoogst behaalde cijfer voor een deelonderdeel (8/20) van het opleidingsonderdeel samen met een ander deelonderdeel in rekening had moeten brengen om tot een globaal eindresultaat te komen. Zij wijst erop dat er wel degelijk deelopleidingsonderdelen voorhanden zijn daar de bestreden beslissing zelf aangeeft dat het deelcijfer voor de opdracht overgedragen kan worden.

Verzoekende partij stelt voorts dat de bestreden beroepsbeslissing behept is met een interne tegenstrijdigheid. Zij wijst erop dat de beslissing verwijst naar de studiegids die een driedelige beoordeling vooropstelt, daar waar de beslissing verder toelicht dat de lector de score berekend heeft op basis van twee onderdelen, namelijk het schriftelijk contactexamen en toledotoets (7/20) en de praktijkopdracht (2/20).

Verwerende partij stelt dat het opleidingsonderdeel SWO niet uit zogenaamde "delen van een opleidingsonderdeel" bestaat en dat artikel ..... OER niet toepasselijk is. Zij wijst erop dat dit ook zo meegedeeld werd. Zij verwijst voor haar standpunt voor de afwijzing van de "delen" naar de definitie in artikel ..... OER, de studiegids, de ECTS-fiche, het studiepuntenprogramma en de inhoud van het opleidingsonderdeel zelf.

Verwerende partij erkent dat het opleidingsonderdeel weliswaar via twee vormen (een schriftelijk contactexamen en een praktijkopdracht) geëvalueerd wordt, maar dit geenszins betekent dat er ook twee "delen van een opleidingsonderdeel" zouden zijn.

Wat betreft de overdraagbaarheid van de punten voor de praktijkopdracht stelt verwerende partij dat door de praktijklector duidelijk meegedeeld werd dat een 2/2 overgedragen kan worden. Dit geldt echter niet voor het schriftelijke contactexamen omdat dit niet te vergelijken is. Verwerende partij stelt dat dit ook transparant werd meegedeeld.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij houdt voor dat het opleidingsonderdeel '.....' uit twee delen bestaat, zodat het beste resultaat van elk deel in aanmerking komt voor de evaluatie van het gehele opleidingsonderdeel. Daarom moet volgens haar de 8/18 die zij behaald heeft op het ene deel in de eerste examenperiode samengeteld worden met de 2/2 die zij voor het andere deel behaald heeft in de tweede examenperiode. De 7/18 die zij behaald heeft voor dat deel in de tweede examenperiode komt dus volgens haar niet in aanmerking.

De verwerende partij betwist dat het om twee delen zou gaan in de zin van het OER.

Artikel ..... OER definieert een deel van een opleidingsonderdeel als volgt:

"deel van een opleidingsonderdeel: een afgebakend, consistent geheel van onderwijs-, leer- en evaluatie-activiteiten dat gericht is op het verwerven van welomschreven competenties en dat deel uitmaakt van een opleidingsonderdeel. Het deel van het opleidingsonderdeel telt een geheel aantal studiepunten (ECTS Credits). Het leidt tot een beoordelingscijfer dat samen met de cijfers voor andere delen de basis vormt voor het totale resultaat van het opleidingsonderdeel"

Er is dus sprake van een deel van een opleidingsonderdeel, volgens dit artikel, als de ECTS fiche een aantal studiepunten toekent aan afzonderlijke delen.

Uit de ECTS fiche blijkt dat dit opleidingsonderdeel 5 studiepunten telt, die niet onderverdeeld worden tussen verschillende delen. Weliswaar blijkt uit die fiche ook dat er twee evaluatievormen zijn (schriftelijk contactexamen en opdracht), maar omdat er geen afzonderlijke studiepunten zijn voor verschillende delen, gaat het niet om delen van opleidingsonderdelen in de zin van het voormeld artikel ..... OER.

Volgens artikel ..... OER geldt het behoud van het hoogste cijfer alleen voor opleidingsonderdelen of delen van opleidingsonderdelen.

De 8/18 die de verzoekende partij in de eerste examenperiode behaalde voor het schriftelijk contactexamen sloeg dus niet op een opleidingsonderdeel of deel ervan en zij kon dus geen aanspraak maken op het behoud ervan, ook al valt de houding van de verzoekende partij enigszins te begrijpen.

Het middel dat uitgaat van een andere opvatting is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 26 juni 2013 van de examencommissie en de beslissing van 9 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

Rolnr. 2013/134 – 8 augustus 2013

David Keyaerts

Rolnr. 2013/135 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing op datum van 27 juni 2013 waarbij de verzoekende partij de uitsluiting tot inschrijving werd opgelegd wegens de vermelding 'bedrog' die werd toegekend voor het opleidingsonderdeel 'Frans' en tegen de beslissing van 5 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede jaar bachelor bedrijfsmanagement, afstudeerrichting accountancy-fiscaliteit.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing 'uitsluiting' vastgesteld door de examencommissie d.d. 26 juni 2013 naar aanleiding van het bedrog vastgesteld bij het examen van het opleidingsonderdeel 'Frans'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 5 juli 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep laattijdig is. Het beroep werd ook niet op de voorgeschreven wijze ingediend. Aangezien dit na de beraadslaging ten gronde geconstateerd werd, stelde men eveneens ten gronde dat er tegenstrijdigheden aanwezig zijn in het verhaal van de verzoeker. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de sanctie niet onredelijk is aangezien er sprake is van recidive.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 5 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 17 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2013. Het beroep van 18 juli 2013 werd derhalve tijdig ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend op 18 juli 2013 bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... niet ontvankelijk is.

De examentuchtbeslissing van 27 juni 2013 en de beslissing van 5 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/139 – 8 augustus 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de .....
met zetel te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende .....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 8 augustus 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing op datum van 27 juni 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Project Ondernemen' en tegen de beslissing van 9 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor Toerisme- en Recreatiemanagement.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 26 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2013 een intern beroep in bij de klachtencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de centrale klachtencommissie op datum van 9 juli 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de klacht niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na de officiële bekendmaking van de resultaten werd ingediend.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 9 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld.

De regelmatigheid van de beslissing over de ontvankelijkheid van het intern beroep wordt bij de beoordeling ten gronde onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 9 juli 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet wanneer de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. In deze omstandigheden, bij gebrek aan betwisting door de verwerende partij, gaat de Raad er op basis van feitelijke vermoedens (verzending naar Duitsland) vanuit dat het beroep binnen de vijf dagen na kennisname van de beslissing in Duitsland werd ingesteld. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft het interne beroep onontvankelijk verklaard. De Raad onderzoekt ambtshalve of de beslissing van 9 juli 2013 terecht het intern beroep onontvankelijk heeft verklaard.

De Raad stelt vast dat de resultaten aan verzoekende partij op 26 juni 2013 officieel werden bekendgemaakt. Artikel ..... OER bepaalt:

“Na de deliberatie van de examencommissie voor het geheel van de opleiding maakt de voorzitter van de examencommissie voor elke student de beslissing van deze examencommissie in het openbaar bekend.”

Het betrof in dit geval een beraadslaging over het geheel van de opleiding.

Wanneer een onderwijsinstelling kiest voor een dergelijke wijze van bekendmaking - dit is in overeenstemming met artikel II.13 van het Aanvullingsdecreet – dan is het aan de student om aanwezig of vertegenwoordigd te zijn op de proclamatie en kennis te nemen van de resultaten. Het blijkt evenwel niet dat modaliteiten van het intern beroep op de proclamatie werden meegedeeld, zodat de termijn voor het instellen van het intern beroep niet geacht kan worden te zijn ingegaan op datum van de proclamatie^[1].

Nu geen bewijs voorligt dat de modaliteiten van het intern beroep op de proclamatie werden meegedeeld, betekent dat dat de termijn voor het instellen van het intern beroep maar kan zijn ingegaan na kennisneming van de schriftelijke mededeling van de resultaten aan de verzoekende partij, mededeling die wel op voldoende wijze de modaliteiten van het intern beroep aangeeft. Die mededeling is evenwel niet gedateerd, en er zijn evenmin andere aanduidingen over de verzending ervan, zodat geen zekerheid is over het tijdstip waarop de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen.

In haar beroep betwist de verzoekende partij evenwel niet de bestreden beslissing in zoverre die stelt dat het intern beroep niet ontvankelijk is wegens laattijdigheid.

Daar het eventuele verzuim van mededeling van de beroepsmodaliteiten niet de openbare orde aanbelangt, en de verzoekende partij het oordeel dat haar intern beroep laattijdig was, niet betwist, dient de Raad vast te stellen dat het bij de Raad ingestelde beroep niet gegrond is.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 27 juni 2013 en de beslissing van 9 juli 2013 genomen in

het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 8 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

[\[1\]](#) Vgl.R. Stvb. nrs. 2012/074, 2012/339